

ЗАКОН за електронните съобщения

Обн., ДВ, бр. 41 от 22.05.2007 г., изм. и доп., бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 36 от 4.04.2008 г., изм. и доп., бр. 43 от 29.04.2008 г., изм., бр. 69 от 5.08.2008 г., изм. и доп., бр. 17 от 6.03.2009 г., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 37 от 19.05.2009 г., в сила от 19.05.2009 г., бр. 42 от 5.06.2009 г.; Решение № 3 от 4.06.2009 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 45 от 16.06.2009 г.; изм., бр. 82 от 16.10.2009 г., в сила от 16.10.2009 г., бр. 89 от 10.11.2009 г., в сила от 10.11.2009 г., изм. и доп., бр. 93 от 24.11.2009 г., бр. 12 от 12.02.2010 г., бр. 17 от 2.03.2010 г., в сила от 10.05.2010 г., бр. 27 от 9.04.2010 г., в сила от 9.04.2010 г., изм., бр. 97 от 10.12.2010 г., в сила от 10.12.2010 г., изм. и доп., бр. 105 от 29.12.2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., изм., бр. 44 от 12.06.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., бр. 82 от 26.10.2012 г. в сила от 26.11.2012 г., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 27 от 15.03.2013 г., бр. 28 от 19.03.2013 г., изм., бр. 52 от 14.06.2013 г., в сила от 14.06.2013 г., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 70 от 9.08.2013 г., в сила от 9.08.2013 г., доп., бр. 11 от 7.02.2014 г., в сила от 7.02.2014 г., изм., бр. 53 от 27.06.2014 г., бр. 61 от 25.07.2014 г., в сила от 25.07.2014 г., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 14 от 20.02.2015 г.; Решение № 2 от 12.03.2015 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 23 от 27.03.2015 г.; изм. и доп., бр. 24 от 31.03.2015 г., в сила от 31.03.2015 г., бр. 29 от 21.04.2015 г., изм., бр. 61 от 11.08.2015 г., в сила от 1.11.2015 г., бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 1.11.2015 г., бр. 50 от 1.07.2016 г., в сила от 1.07.2016 г., бр. 95 от 29.11.2016 г., изм. и доп., бр. 97 от 6.12.2016 г., в сила от 6.12.2016 г., бр. 103 от 27.12.2016 г., изм., бр. 58 от 18.07.2017 г., в сила от 18.07.2017 г., бр. 85 от 24.10.2017 г., изм. и доп., бр. 101 от 19.12.2017 г., в сила от 19.12.2017 г., бр. 7 от 19.01.2018 г., бр. 21 от 9.03.2018 г., в сила от 9.03.2018 г., доп., бр. 28 от 29.03.2018 г., в сила от 29.03.2018 г., изм., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., доп., бр. 94 от 13.11.2018 г., изм. и доп., бр. 17 от 26.02.2019 г., бр. 47 от 14.06.2019 г., бр. 74 от 20.09.2019 г., бр. 94 от 29.11.2019 г., в сила от 29.11.2019 г., изм., бр. 100 от 20.12.2019 г., в сила от 1.01.2020 г., доп., бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 24.03.2020 г., изм. и доп., бр. 51 от 5.06.2020 г., доп., бр. 62 от 14.07.2020 г., изм., бр. 69 от 4.08.2020 г.; Решение № 15 от 17.11.2020 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 101 от 27.11.2020 г.; изм. и доп., бр. 105 от 11.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г., бр. 20 от 9.03.2021 г., бр. 15 от 22.02.2022 г., в сила от 22.02.2022 г., изм., бр. 32 от 26.04.2022 г., в сила от 28.07.2022 г., изм. и доп., бр. 58 от 7.07.2023 г., изм., бр. 84 от 6.10.2023 г., в сила от 6.10.2023 г.

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с осъществяване на електронни съобщения.

(2) Електронните съобщения се осъществяват чрез пренасяне, излъчване, предаване или приемане на знаци, сигнали, писмен текст, изображения, звук или съобщения от всякакъв вид чрез проводник, радиовълни, оптична или друга електромагнитна среда.

Чл. 2. Този закон не се прилага по отношение на съдържанието на пренасяните електронни съобщения.

Чл. 3. Този закон не се прилага при осъществяване на електронни съобщения:

1. (доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.11.2015 г., бр. 20 от 2021 г.) от Министерството на отбраната, от Министерството на вътрешните работи, от Държавна агенция "Национална сигурност", от Националната служба за охрана, от Държавна агенция "Разузнаване" и от Държавна агенция "Технически операции", както и по отношение на вътрешното разпределение на честотите и определянето на повиквателните знаци за техните служебни радиовръзки;

2. (изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.) от държавните органи и техните администрации във връзка с националната сигурност;

3. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) от държавните органи и органите на местно самоуправление и техните администрации, държавните предприятия, центровете за спешна медицинска помощ, държавните и

общинските лечебни заведения, стратегическите обекти от значение за националната сигурност и доброволните формирования по Закона за защита при бедствия в случаите, когато са включени към Националната система за осигуряване на единна комуникационна среда за взаимодействие между държавните структури на Република България при опазване на обществения ред, противодействие на престъпността и защита на населението при бедствия и аварии.

Глава втора

ЦЕЛИ И ПРИНЦИПИ

Чл. 4. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Целите на този закон са:

1. да се създават необходимите условия за развитие на конкуренцията при предоставяне на електронни съобщителни мрежи и прилежащи съоръжения, включително ефективната конкуренция по отношение на инфраструктурата, както и при предоставяне на електронни съобщителни услуги и прилежащи услуги;

2. да се създават необходимите условия за развитие на свързаността и достъпа до мрежи с много голям капацитет, включително фиксирани, мобилни и безжични мрежи, както и тяхното използване от страна на всички граждани и стопански субекти;

3. да се подпомага развитието на вътрешния пазар, като се:

а) отстраняват оставащите пречки и улесняват съгласуваните условия за инвестиции и предоставянето на електронни съобщителни мрежи и услуги, прилежащи съоръжения и прилежащи услуги;

б) създават общи правила и предвидими регулаторни подходи;

в) насърчават ефективното, ефикасното и координираното използване на радиочестотния спектър, отворените иновации, изграждането и развитието на общоевропейски мрежи, предоставянето, достъпността и оперативната съвместимост на общоевропейски услуги и свързаността от край до край и се осигуряват свързаност, широка достъпност и използване на мрежи с много голям капацитет;

4. да се защитават интересите на гражданите, като се:

а) осигурява свързаност, достъпност и използване на мрежи с много голям капацитет, включително фиксирани, мобилни и безжични мрежи, както и на електронни съобщителни услуги;

б) осигурява възможност за максимални ползи по отношение на избора, цената и качеството въз основа на ефективна конкуренция;

в) гарантира поддържането на сигурността на мрежите и услугите;

г) осигурява високо и общо ниво на защита на крайните ползватели чрез необходимите правила, включително условия за предоставянето на ясна информация, чрез поставяне на изисквания за прозрачност на тарифите и на условията за ползване на обществените електронни съобщителни услуги и използване на приложения и услуги по техен избор;

д) вземат предвид нуждите на специфични социални групи, по-конкретно на хората с увреждания, на възрастните хора и лицата със специфични социални потребности, както и изборът и равният достъп за хората с увреждания.

(2) Органите по управление и регулиране на електронните съобщения предприемат всички обосновани мерки за постигане на целите по ал. 1 в обем и в срокове, пропорционални на съответната цел, като:

1. отчитат в максималната възможна степен необходимостта от технологична неутралност;

2. насърчават регулаторната предвидимост чрез:

- а) осигуряване на последователен регулаторен подход с подходящи срокове за преразглеждане, и
 - б) сътрудничество между държавите – членки на Европейския съюз, Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър и Европейската комисия;
3. прилагат политики, насочени към насърчаване на свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, културното и езиковото многообразие, както и на медийния плурализъм;
4. гарантират, че при наличие на сходни обстоятелства няма дискриминация в третирането на доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги;
5. насърчават ефикасните инвестиции и иновации в нова и подобрена инфраструктура, включително като гарантират, че всяко задължение за предоставяне на достъп отчита по подходящ начин риска, поет от инвестиращите предприятия, и като позволяват различните споразумения за сътрудничество между инвеститорите и страните, търсеци достъп, да диверсифицират инвестиционния риск, като същевременно се гарантира запазване на конкуренцията на пазара и зачитане на принципа за недопускане на дискриминация;
6. отчитат надлежно разнообразието от условия, свързани с инфраструктурата, конкуренцията, обстоятелствата на крайните ползватели и по-специално на потребителите в различните географски райони, включително местната инфраструктура, управлявана от физически лица с нестопанска цел;
7. налагат предварителни регулаторни задължения само до степента, необходима за осигуряване на ефективна и устойчива конкуренция в интерес на крайните ползватели, и облекчават или отменят тези задължения веднага щом това условие е изпълнено.

Чл. 4а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При изпълнение на дейностите, свързани със стратегическо планиране и координиране на политиката в областта на радиочестотния спектър, държавните органи:

1. сътрудничат със съответните органи на държавите – членки на Европейския съюз, и с Европейската комисия при стратегическото планиране, координиране и хармонизиране на използването на радиочестотния спектър в съответствие с политиките на Европейския съюз за създаването и функционирането на вътрешния пазар в сектора на електронните съобщения, като се отчитат също и икономическите аспекти, аспектите, свързани с безопасността, здравето, обществения интерес, свободата на изразяване, културните, научните, социалните и техническите аспекти на политиките на Европейския съюз, както и разнородните интереси на групите от ползватели на радиочестотния спектър с оглед на оптимизиране на използването на радиочестотния спектър и избягването на вредните смущения;
2. насърчават координацията на подходите в Европейския съюз, свързани с политиката за радиочестотния спектър, и ако е необходимо, хармонизираните условия във връзка с разполагаемостта и ефикасното използване на радиочестотния спектър, необходими за създаването и функционирането на вътрешния пазар в сектора на електронните съобщения;
3. сътрудничат със съответните органи на държавите – членки на Европейския съюз, и Европейската комисията в рамките на Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър и в случай на необходимост – с Европейския парламент и със Съвета на Европейския съюз, с оглед на подкрепата за стратегическото планиране и координирането на подхода на политиката в областта на радиочестотния спектър, като:
 - а) разработват добри практики по въпроси, свързани с радиочестотния спектър;
 - б) улесняват координацията с другите държави – членки на Европейския съюз, с оглед на прилагането на разпоредби на правото на Европейския съюз и допринасят за развитието на вътрешния пазар;
 - в) координират подходите за предоставянето на радиочестотен спектър, разрешават неговото ползване и публикуват доклади или становища по въпроси, свързани с радиочестотния спектър.

Чл. 5. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При прилагане на този закон държавните органи спазват принципите на законоустановеност, безпристрастност, обективност, предвидимост, прозрачност, публичност, консултативност, равнопоставеност, пропорционалност, неутралност по отношение на мрежите и услугите и свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото.

Чл. 5а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Държавните органи при упражняване на своите правомощия не следва да ограничават достъпа на крайните ползватели до или използването от тях на услуги и приложения посредством електронни съобщителни мрежи по начини, които водят до ограничаване на упражняването на правата или свободите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз и принципите на правото на Европейския съюз.

(2) Изключения от принципа, посочен в ал. 1, са допустими при спазване на следните изисквания:

1. ограниченията се налагат само ако това е предвидено в закон и се зачитат правата или свободите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз, включително правото на ефективни правни средства за защита и справедлив процес;

2. при налагане на тези ограничения се спазват принципът за презумпцията за невинност и правото на неприкосновеност на личния живот и се гарантира предварителна, справедлива и безпристрастна процедура, включително правото на изслушване на засегнатото лице или лица, при зачитане на необходимостта от подходящи условия и процедурни правила в надлежно обосновани спешни случаи в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз.

Глава трета

ДЪРЖАВНО УПРАВЛЕНИЕ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 6. (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Държавното управление на електронните съобщения се осъществява от Министерския съвет, от Съвета по националния радиочестотен спектър и от министъра на транспорта и съобщенията.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 58 от 2023 г.) Министерският съвет по предложение на министъра на транспорта и съобщенията приема политика в областта на електронните съобщения и я обнародва в "Държавен вестник".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Проектът по ал. 1 се предоставя за обществено обсъждане по реда на чл. 18.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Политиката в областта на електронните съобщения се актуализира при настъпване на съществени изменения в правото на Европейския съюз в тази област, както и при необходимост, възникнала от промени в обществените отношения, свързани с осъществяване на електронните съобщения.

Чл. 8. (1) Министерският съвет по предложение на Съвета по националния радиочестотен спектър приема политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и я обнародва в "Държавен вестник".

(2) Министерският съвет по предложение на Съвета по националния радиочестотен спектър приема Национален план за разпределение на радиочестотния спектър и го обнародва в "Държавен вестник".

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Раздел II

Съвет по националния радиочестотен спектър

Чл. 9. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Съветът по националния радиочестотен спектър, наричан по-нататък "съвета", е консултативен и координиращ орган към Министерския съвет, който изготвя и предлага за приемане от Министерския съвет държавна политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и осъществява провеждането ѝ.

(2) Проектът на държавна политика по ал. 1 се предоставя за обществено обсъждане по чл. 18.

Чл. 10. (1) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г., бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.11.2015 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) В съвета участват като членове представители на Министерството на икономиката, Министерството на транспорта и съобщенията, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Комисията за регулиране на съобщенията, Националната служба за охрана, Държавна агенция "Разузнаване" и Държавна агенция "Технически операции".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) Председател на съвета е министърът на транспорта и съобщенията или оправомощено от него лице. Държавните органи и служби по ал. 1 определят своите представители и осигуряват участието им в работата на съвета. Председателят на съвета определя служител на Министерството на транспорта и съобщенията за организационен секретар на съвета.

(3) Министерският съвет приема правилник за дейността на съвета по предложение на неговия председател.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) Административното обслужване на съвета се извършва от администрацията на Министерството на транспорта и съобщенията.

Чл. 11. (1) Съветът изготвя проект на Национален план за разпределение на радиочестотния спектър.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Планът по ал. 1 се изготвя и актуализира в съответствие с политиката на Европейския съюз, документите на международните организации, както и по предложения на заинтересованите ведомства и служби с цел хармонизирано и ефективно използване на радиочестотния спектър.

(3) С плана по ал. 1 радиочестотният спектър се разпределя на радиочестоти, радиочестотни ленти и радиослужби за граждански нужди, за нуждите на държавните органи и служби по чл. 3, свързани с националната сигурност, и за съвместно ползване между тях.

(4) Разпределението на радиочестотния спектър на радиочестоти, радиочестотни ленти и радиослужби се извършва в съответствие с принципите на разпределението и ползването на радиочестотния спектър в Европейския съюз и от Международния съюз по далекосъобщения.

(5) Конкретното разпределение на радиочестотите и радиочестотните ленти, предвидени за граждански нужди или за съвместно ползване за граждански нужди и за нуждите на държавните органи и служби по чл. 3, свързани с националната сигурност, се извършва след провеждане на обществено обсъждане по чл. 18, в частта за граждански нужди.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) В 7-дневен срок от изтичане на срока за обществено обсъждане министърът на транспорта и съобщенията изпраща обсъждания проект и подадените становища на Съвета по националния радиочестотен спектър. Съветът проучва становищата и публикува на страницата в интернет на Министерството на транспорта и съобщенията постъпилите становища, както и мотивите за неприетите и приетите предложения. След проучване на становищата съветът предлага на Министерския съвет да приеме решение.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Съветът разглежда и решава въпроси, свързани с електромагнитната

съвместимост, и при несъгласие между членовете му въпросите се отнасят до Министерския съвет, който взема решение.

Чл. 12. Държавните органи и служби по чл. 10, ал. 1 взаимодействат помежду си за осъществяване дейността на съвета в съответствие с правилника по чл. 10, ал. 3.

Чл. 13. (1) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Съветът след съгласуване със заинтересованите държавни органи и служби приема решение за ползване за краткосрочни събития на конкретни радиочестоти и радиочестотни ленти от радиосъоръжения с техните технически параметри, срок и място за ползването им на територията на Република България от чужди държави на основата на взаимност, както и от международни организации, когато това произтича от поетите от Република България международни задължения.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Исканията по ал. 1 за ползване на радиочестоти и радиочестотни ленти от посолствата на чужди държави и/или от представителствата на международни организации се подават до съвета, който се произнася по исканията в срок до един месец от получаването им.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Съветът приема решение за ползване на радиочестоти и радиочестотни ленти от радиочестотния спектър, определен за национална сигурност, за радиосъоръжения на чужди съседни държави за целите на трансграничния контрол и сътрудничество на основата на взаимност, когато това произтича от поети от Република България международни задължения.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Извън случаите по ал. 1 и 3, когато е необходимо издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър за осъществяване на електронни съобщения по реда на този закон, посолствата на чужди държави или представителствата на международни организации подават заявление за ползване на радиочестотен спектър до Комисията за регулиране на съобщенията, която:

1. издава съответното разрешение;
2. събира определените такси, освен ако в международен акт е предвидено друго.

Чл. 14. (Доп. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) Министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице разрешава ползването на радиочестоти и радиочестотни ленти от държавите - членки на НАТО, при провеждане на съвместни учения и операции на територията на Република България в съответствие с разпределението на радиочестотите и радиочестотните ленти за нуждите на Министерството на отбраната в Националния план за разпределение на радиочестотния спектър.

Раздел III

Министър на транспорта и съобщенията

(Загл. изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.)

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) Министърът на транспорта и съобщенията е специализиран орган на изпълнителната власт, който провежда държавната политика в областта на електронните съобщения.

Чл. 16. (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) Министърът на транспорта и съобщенията;

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) изготвя и внася за приемане от Министерския съвет политики, стратегии, планове и програми в областта на електронните съобщения;
2. изготвя и издава или внася за приемане от Министерския съвет подзаконови нормативни актове, свързани с осъществяването на своите правомощия, предвидени в този закон;

3. създава условия за осигуряване на свобода и конфиденциалност на съобщенията;
4. (изм. – ДВ, бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) представлява Република България в международните организации в областта на електронните съобщения;
5. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) подпомага разработването и въвеждането на стандарти и стандартизационни документи, свързани с електронните съобщения;
6. (изм. – ДВ, бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) осигурява изпълнението на ангажиментите на Република България в областта на електронните съобщения, свързани с членството ѝ в Европейския съюз и в международни организации;
7. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) участва в изготвянето и координирането на политиката на Европейския съюз в областта на ограничените ресурси във връзка с тяхното осигуряване и ефикасно използване, необходими за създаването и функционирането на вътрешния пазар на Европейския съюз в сектора на електронните съобщения и осигуряването на оперативна съвместимост на услугите;
8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) участва в работата на международните организации по стандартизация и в техническите комитети по стандартизация в Република България, имащи отношение към електронните съобщения;
9. (предишна т. 8 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) осъществява международно координиране и регистриране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на радиосъоръженията, които ги използват, за радиослужби въздушна подвижна, въздушна подвижна-спътникова, въздушна радионавигация, въздушна радионавигация-спътникова, морска подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова;
10. (предишна т. 9 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) осъществява международно координиране и регистриране за всички радиослужби на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за нуждите на националната сигурност след съгласуване със заинтересования държавен орган или служба по чл. 3, т. 1;
11. (предишна т. 10 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) реализира, съгласува и/или утвърждава инвестиционни програми и проекти в съответствие с приоритетите в областта на съобщенията;
12. (предишна т. 11 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) осъществява междудомствена координация при подготовката и внасянето на проектите на нормативни актове на Министерския съвет в областта на електронните съобщения.

Чл. 17. (1) (Изм. – ДВ, бр. 50 от 2016 г., в сила от 1.07.2016 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.)
Министърът на електронното управление:

1. (доп. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.) създава, експлоатира, поддържа и развива електронна съобщителна мрежа и физическа инфраструктура за разполагането ѝ и пунктове за управление във връзка с националната сигурност, които се обслужват от персонал, заемаш специфични длъжности;
2. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 94 от 2019 г., в сила от 29.11.2019 г., бр. 20 от 2021 г.) осигурява електронни съобщения за управление при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия, при обявяване на военно положение, положение на война или извънредно положение по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, както и при обявяване на извънредно положение по смисъла на Закона за противодействие на тероризма;
3. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) използва и развива мрежата по т. 1 за нуждите на

държавното управление.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 18. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) Министърът на транспорта и съобщенията преди издаване или внасяне в Министерския съвет на подзаконовите актове, предвидени в този закон, публикува съобщение за изготвения проект, текста на проекта, мотивите и предварителната оценка на въздействието на страницата на Министерството на транспорта и съобщенията в интернет и на Портала за обществени консултации.

(2) В съобщението по ал. 1 се посочва мястото, откъдето заинтересованите лица могат да получат проектите, и срок, не по-кратък от 30 дни, в който могат да представят писмени становища по тях.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Министърът на транспорта и съобщенията проучва становищата и отразява приетите предложения.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Процедурата за обществено обсъждане приключва с публикуване на страницата на Министерството на транспорта и съобщенията в интернет на постъпилите становища, приетите предложения, местата и текстовете, чрез които са отразени приетите предложения, и мотивите за неприетите.

Чл. 19. (Доп. – ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 7.02.2014 г., изм., бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) За сметка на постъпили по този закон, по Закона за пощенските услуги, по Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и по Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура приходи от такси, глоби и имуществени санкции по бюджета на Комисията за регулиране на съобщенията се предвижда трансфер за подпомагане на дейности и проекти на Министерството на транспорта и съобщенията и Министерството на електронното управление.

(2) Трансферът по ал. 1 се предвижда до размера на превишението на приходите по ал. 1 над предвидените разходи по бюджета на Комисията за регулиране на съобщенията.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Конкретният размер на трансфера по ал. 1 се определя със закона за държавния бюджет на Република България за съответната година и се извършва на четири равни вноски до края на всяко тримесечие.

Чл. 20. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Средствата по чл. 19 се разходват за:

1. проекти за подпомагане развитието на информационното общество, електронните съобщения и пощенските услуги;
2. изграждане на единно национално и европейско информационно пространство - разнообразни, сигурни и съвместими широколентови услуги;
3. подпомагане на изследователската и развойната дейност в областта на информационното общество, електронните съобщения и пощенските услуги;
4. подпомагане внедряването на информационните технологии в малките и средните предприятия;
5. подпомагане развитието на образованието и професионалното обучение в областта на информационните технологии;
6. проекти, осигуряващи достъпни електронни съобщителни услуги;
7. проучвания и маркетингови дейности в областта на информационното общество, на информационните технологии, на електронните съобщения и на пощенските услуги;
8. участие в европейски проекти, програми и други инициативи;

9. (доп. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.) проекти, свързани с изграждане и модернизиране на електронни съобщителни мрежи и физическа инфраструктура за разполагането им и на пощенската инфраструктура;

10. освобождаване на радиочестотен спектър за граждански нужди;

11. проекти по подпомагане на държавното управление, свързани с информационните технологии, електронните съобщения и пощенските услуги;

12. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2007 г.) проекти, свързани с националната сигурност, след съгласуване с Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и с Държавна агенция "Национална сигурност";

13. дейности и участие в проекти, свързани с НАТО и други организации за колективна сигурност;

14. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г., доп., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) проекти, свързани с управлението на страната при бедствия и аварии, след съгласуване с Министерството на вътрешните работи.

(2) Разходването на средствата за дейностите по ал. 1, с изключение на т. 10, 12 и 13, се извършва при прилагане принципите на състезателност, прозрачност и равнопоставеност.

(3) При реализиране на проектите, свързани с националната сигурност, НАТО и други организации за колективна сигурност, се прилагат приложимите към тях процедури.

(4) (Отм. – ДВ, бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.).

Глава четвърта

РЕГУЛИРАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Раздел I

Комисия за регулиране на съобщенията

Чл. 21. (1) Функциите по регулиране и контрол при осъществяването на електронните съобщения се извършват от Комисията за регулиране на съобщенията, наричана по-нататък "комисията".

(2) Комисията е специализиран независим държавен орган. Комисията е юридическо лице със седалище София.

(3) Комисията изпълнява законовите, подзаконовите нормативни актове и общите административни актове в областта на електронните съобщения, политиката в електронните съобщения, политиката по планиране и разпределение на радиочестотния спектър и политиката по пощенските услуги.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията регулира и контролира осъществяването на електронните съобщения в съответствие с този закон и с правото на Европейския съюз, определящо правомощия и задължения на националните регулаторни или други компетентни органи в областта на електронните съобщения.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Комисията регистрира и контролира дейността по предоставяне на електронни удостоверителни услуги по реда, определен в Регламент (ЕС) 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 910/2014", и в Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

Чл. 22. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 37 от 2009 г., в сила от 1.07.2009 г., бр. 27 от 2010 г., в сила от 9.04.2010 г.) Комисията е колегиален орган, който се състои от петима членове, включително председател и заместник-председател.

(2) Членовете на комисията са български граждани:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) с висше образование с минимална образователно-квалификационна степен "магистър";

2. с постоянен адрес на територията на страната;

3. неосъждани на лишаване от свобода за престъпления от общ характер;

4. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) с установена репутация и професионален стаж не по-малко от 10 години, от които най-малко 5 години в областта на електронните съобщения, пощенските услуги, медиите, информационните технологии, правото или икономиката.

(3) Председателят на комисията се определя и се освобождава по решение на Министерския съвет и се назначава със заповед на министър-председателя за срок 5 години.

(4) Заместник-председателят и двама от членовете на комисията се избират и се освобождават с решение на Народното събрание за срок 5 години.

(5) Един от членовете на комисията се назначава и освобождава с указ на президента на републиката за срок 5 години.

(6) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Председателят, заместник-председателят и членовете на комисията се определят след провеждането на открита и прозрачна процедура за подбор.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Броят на последователните пълни мандати по ал. 3, 4 и 5 е не повече от два за всеки от членовете на комисията.

(8) (Предишна ал. 7 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Членовете на комисията имат всички права по трудово правоотношение освен тези, които противоречат или са несъвместими с правното им положение.

Чл. 23. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Членовете на комисията не могат да бъдат еднолични търговци, собственици, съдружници, акционери, управители, прокуристи, консултанти или членове на управителни или контролни органи на търговски дружества, държавни предприятия и юридически лица с нестопанска цел в областта на съобщенията и удостоверителните услуги по смисъла на Регламент (ЕС) 910/2014 и Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Членовете на комисията не могат да заемат друга платена длъжност или да извършват друга платена дейност, освен при участие в международни проекти и програми, свързани с дейността на комисията, научна, преподавателска дейност или упражняване на имуществени авторски права, регламентирани в Закона за авторското право и сродните му права.

Чл. 24. (1) Мандатът на член на комисията се прекратява при смърт или от съответните органи преди изтичането на мандата в следните случаи:

1. по негово писмено искане в едномесечен срок от получаване на искането;

2. при установяване на несъвместимост с изискванията на този закон;

3. когато е осъден на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер;

4. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) при невъзможност да изпълнява задълженията си повече от шест последователни месеца;

5. (нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г., изм., бр. 7 от 2018 г., **бр. 84 от 2023 г.**, в сила от 6.10.2023 г.) при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за противодействие на корупцията.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Актът за предсрочно прекратяване на мандата на член на комисията се оповестява публично в деня на приемането му. Мотивите за предсрочно прекратяване на мандата могат да се публикуват по искане на засегнатата страна.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В едномесечен срок от датата на предсрочно прекратяване на мандата на член на комисията компетентният орган съответно определя или избира и назначава нов член до приключване на съответния мандат.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При изтичане на мандата на член на комисията той продължава да изпълнява своите правомощия до влизане в сила на акта за определяне или избор и назначаване на нов член.

Чл. 25. Възнагражденията на членовете на комисията се определят, както следва:

1. на председателя - 90 на сто от основното възнаграждение на председателя на Народното събрание;
2. на заместник-председателя - 95 на сто от основното възнаграждение на председателя на комисията;
3. на останалите членове - 90 на сто от основното възнаграждение на председателя на комисията.

Чл. 26. (1) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г., бр. 7 от 2018 г., **бр. 84 от 2023 г.**, в сила от 6.10.2023 г.) Всеки член на комисията е длъжен да декларира частен интерес по Закона за противодействие на корупцията, който той има при приемане на конкретно решение, и да не участва в обсъждането и гласуването му.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) Частен интерес е налице и винаги за лицата по ал. 1, когато членовете на техните семейства, роднини по права линия без ограничения, роднини по съребрена линия до четвърта степен включително и роднини по сватовство до втора степен включително, както и икономически свързани с тях лица предоставят електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.).

(5) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Една година след прекратяването или изтичането на мандата членовете на комисията не могат да бъдат собственици, акционери, съдружници, управители, прокуристи или членове на органи на управление или контрол, служители или консултанти на търговски дружества, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да подават уведомление по чл. 66, както и да получават разрешения по този закон и/или разрешения и/или лицензии по Регламент (ЕС) 910/2014 и Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и по Закона за пощенските услуги.

(6) Всяко заинтересовано лице може да поиска от съда да отмени решения, приети в нарушение на ал. 1.

Чл. 27. (1) Председателят на комисията:

1. представлява комисията или оправомощава лица, които да я представляват;
2. (доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) организира и ръководи дейността на комисията и нейната администрация;
3. насрочва, предлага проект за дневен ред и ръководи заседанията на комисията;
4. (изм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г., бр. 20 от 2021 г.) упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители и на работодател по отношение на служителите, работещи по трудово правоотношение в администрацията на комисията;
5. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) организира планирането, изпълнението, приключването и отчитането на бюджета на комисията.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., нова, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Дейностите по ал. 1, т. 4 и 5 се извършват по правила, приети с решение на комисията.

Чл. 28. (1) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.) Комисията в своята дейност се подпомага от администрация, за която се прилага Законът за администрацията, доколкото друго не е предвидено в този закон.

(2) (Нова - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.) Дейността на администрацията се осъществява от държавни служители и от лица, работещи по трудово правоотношение. За служителите по трудово правоотношение се прилага чл. 107а от Кодекса на труда.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., предишна ал. 2, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията по предложение на председателя и/или на неин член обсъжда и приема устройствен правилник, определящ дейността, организацията на работа на комисията, числеността и структурата на нейната администрация, който се обнародва в "Държавен вестник".

(4) (Отм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г., нова, бр. 20 от 2021 г.) Главният директор на главна дирекция в комисията може да бъде подпомаган от заместник главен директор.

(5) (Отм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.).

(6) (Отм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.).

Раздел II

Правомощия

Чл. 29. Комисията изпълнява своите правомощия, функции и задачи за постигане на целите по чл. 4 и в съответствие с принципите по чл. 5.

Чл. 30. (1) (Предишен текст на чл. 30 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията има следните правомощия:

1. определя съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, подлежащи на регулиране по този закон;

2. проучва, анализира и изготвя оценка относно нивото на конкуренция на съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

3. определя предприятия, които имат значително въздействие върху съответния пазар;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) налага, продължава, изменя или отменя специфични задължения на предприятията, определени като предприятия със значително въздействие върху пазара, за постигане на целите на този закон;

5. по изключение налага обосновани и пропорционални временни специфични задължения в случаите, предвидени в този закон;

6. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) налага, продължава, изменя или отменя мерки и задължения във връзка с предоставянето на универсална услуга;

7. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) изготвя, приема и актуализира регулаторна политика за ползването на номерационни ресурси за осъществяване на електронни съобщения;

8. изготвя и приема общи и нормативни административни актове, свързани с правомощията ѝ, в случаите, предвидени в този закон;

9. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) изготвя, приема или предоставя за приемане от компетентните държавни органи подзаконовите нормативни актове в случаите, предвидени в този закон;

10. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) издава, изменя, допълва, прехвърля, прекратява или отнема разрешения за

ползване на ограничен ресурс;

11. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) регистрира и заличава регистрации за ползване на радиочестотен спектър;

12. (предишна т. 11, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) издава и преустановява действието на временни разрешения за ползване на ограничен ресурс;

13. (предишна т. 12, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) издава, изменя, допълва, прехвърля, прекратява или отнема разрешения за ползване на радиочестотен спектър от електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване след решение на Съвета за електронни медии;

14. (предишна т. 13, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) извършва проучване и предоставя информация на Съвета за електронни медии за техническите параметри, необходими за наземно аналогово радиоразпръскване, за посочени от Съвета за електронни медии населено място, регион или за цялата територия на Република България, включително свободни радиочестоти, допустими мощности на излъчване, възможни точки на излъчване, както и друга необходима техническа информация;

15. (предишна т. 14 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) изготвя, приема и актуализира Националния номерационен план;

16. (предишна т. 15, изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предоставя права за ползване, резервира и отнема номерационни ресурси;

17. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 16, изм., бр. 20 от 2021 г.) контролира използването на националните номерационни ресурси;

18. (предишна т. 16 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 17, изм., бр. 20 от 2021 г.) съдейства за предоставянето от международни организации на номерационни ресурси за електронните съобщения в Република България;

19. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 18, изм., бр. 20 от 2021 г.) съдейства при хармонизирането на определени номера или номерационни обхвати в рамките на Европейския съюз за насърчаване функционирането на вътрешния пазар и развитието на общоевропейските услуги;

20. (предишна т. 17 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 18, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 19, бр. 20 от 2021 г.) представлява Република България в международните организации на регулаторните органи в областта на електронните съобщения;

21. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 20, бр. 20 от 2021 г.) участва в работата на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и съдейства за координирано и последователно регулиране;

22. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 21, изм., бр. 20 от 2021 г.) осигурява спазването на изискванията за поддържане на целостта на обществените електронни съобщителни мрежи и за сигурност на обществените електронни съобщителни мрежи и услуги и разследва случаи на неспазване на изискванията за осигуряване на сигурност на обществените електронни съобщителни мрежи и услуги, както и въздействието им върху сигурността на мрежите и услугите, като при необходимост си съдейства с компетентните органи по чл. 244а, ал. 3;

23. (предишна т. 18 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 19, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 22, бр. 20 от 2021 г.) изпълнява функциите на национална организация по стандартизация пред Европейския институт за стандарти в далекосъобщенията (ETSI) и участва в работата на техническите комитети по стандартизация в Република България, имащи отношение към електронните съобщения;

24. (предишна т. 19 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 20, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 23, изм., бр. 20 от 2021 г.) създава и поддържа предвидените в този закон регистри;

25. (предишна т. 20 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 21, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 24, бр. 20 от 2021 г.) извършва обществени обсъждания, консултации и допитвания в случаите и по процедурите, предвидени в този закон;

26. (предишна т. 21 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 22, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г., предишна т. 25, бр. 20 от 2021 г.) разрешава спорове между предприятия, както и спорове по Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура;

27. (предишна т. 22 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна т. 23, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 26, изм., бр. 20 от 2021 г.) допринася за защитата на правата на крайните ползватели в сектора на електронните съобщения в координация с другите компетентни органи и разглежда жалби на крайни ползватели в случаите, предвидени в този закон;

28. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) определя мястото на крайната точка на мрежата за целите на регулирането на електронните съобщителни мрежи и услуги;

29. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) одобрява за целите на прилагането на чл. 4, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет и цените на дребно за регулирани комуникации в рамките на ЕС и за изменение на Директива 2002/22/ЕО и на Регламент (ЕС) 531/2012 (ОВ, L 310/1 от 26 ноември 2015 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2015/2120", механизъм за наблюдение на показателите на услугата за достъп до интернет относно скоростта или другите параметри за качество на услугата; механизмът се разработва и поддържа от комисията или от трето лице и предоставя възможност на крайните ползватели да извършват измерване на показателите на услугата за достъп до интернет относно скоростта или другите параметри за качество на услугата.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При осъществяване на своите правомощия по този закон комисията отчита в най-голяма степен насоките, становищата, препоръките, общите позиции, добрите практики и методологии, приети от Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения ведно с националните и местни особености в сектора.

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията насърчава развитието на пазара на електронни съобщителни мрежи и услуги, като:

1. прилага регулаторни мерки, ограничаващи възможностите за възпрепятстване на конкуренцията;
2. отстранява пречки и бариери за конкуренцията в рамките на своята компетентност;
3. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) насърчава инвестициите и иновациите в нова и подобрена инфраструктура, включително чрез гарантиране, че всяко задължение за предоставяне на достъп отчита риска, поет от инвестиращите предприятия, и допуска различни споразумения за сътрудничество между инвеститорите и страните, търсещи достъп с цел разпределение на инвестиционния риск, при гарантиране запазването на конкуренцията на пазара и зачитане на принципа за равнопоставеност;
4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) защитава конкуренцията в полза на потребителите и когато е подходящо, насърчава инфраструктурната конкуренция;
5. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) отчита разнообразието от условия, свързани с конкуренцията и потребителите, които съществуват в различните географски райони;
6. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) третира равнопоставено всички предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, при едни и същи обстоятелства;
7. (предишна т. 4, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) поддържа взаимно сътрудничество с другите регулаторни органи, като може да сключва споразумения за сътрудничество с тях и Европейската комисия за развитие на последователна

регулаторна практика и прилагане на правото на Европейския съюз;

8. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) налага *ex ante* специфични задължения само когато липсва ефективна и устойчива конкуренция на съответен пазар и изменя или отменя тези задължения, когато това условие е изпълнено;

9. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) насърчава регулаторната предвидимост чрез осигуряване на последователен регулаторен подход в сроковете по чл. 157а;

10. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) наблюдава и оценява пазара и конкуренцията по отношение на достъпа до отворен интернет.

Чл. 32. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Предишен текст на чл. 32, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията има следните правомощия, свързани с управлението на радиочестотния спектър за граждански нужди, позициите на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър и радиочестотния спектър, използван от негеостационарна спътникова система:

1. управлява радиочестотния спектър, като:

а) изготвя и обнародва в "Държавен вестник" регулаторната политика за управлението му;

б) предоставя за ползване радиочестоти и радиочестотни ленти за осъществяване на електронни съобщения;

2. (изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) определя условия за използване на радиочестотния спектър, включително конкретните технически параметри за работа на електронните съобщителни мрежи и съоръженията, свързани с тях;

3. (доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) осъществява международното координиране и регистриране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на радиосъоръженията, които ги използват, за всички радиослужби с изключение на въздушна подвижна, въздушна подвижна-спътникова, въздушна радионавигация, въздушна радионавигация-спътникова, морска подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова;

4. осъществява национално координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти с всички заинтересувани държавни органи, ведомства и служби с цел осигуряване безопасността на въздухоплаването и корабоплаването и защита на националната сигурност и отбраната;

5. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г., бр. 58 от 2023 г.) осъществява заявяването и международното координиране и регистриране в международни организации по електронни съобщения на позиции на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър и на радиочестотния спектър, използван от негеостационарна спътникова система, като информира министъра на транспорта и съобщенията за това;

6. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) провежда изпити, издава и отнема разрешителни за правоспособност на радиолюбители;

7. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) контролира използването на радиочестотния спектър и източниците на радиосмущения в радиочестотния спектър за граждански нужди;

8. контролира спазването на международно определените процедурни правила за радиослужбите;

9. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предоставя и отнема разпределените опознавателни знаци на предавателните радиосъоръжения на любителската радиослужба и слушателските опознавателни знаци;

10. осигурява условия за осъществяване на електронни съобщения за целите на морското и въздушното търсене и спасяване, както и за разпространяване на текуща информация за осигуряване безопасност на корабоплаването и въздухоплаването и на сухопътния транспорт;

11. (изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) участва съвместно с министъра на транспорта и съобщенията в работата

на международните организации, свързани с управлението на радиочестотния спектър;

12. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) с оглед на обществения интерес по собствена инициатива или по инициатива на заинтересовано предприятие, осъществяващо електронни съобщения, може да разпределя свободния ограничен ресурс – радиочестотен спектър, позициите на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, определени за Република България съгласно международни споразумения, както и радиочестотния спектър, използван от негеостационарна спътникова система, който ще се ползва за предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги за обществени или собствени нужди;

13. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) по собствена инициатива или по инициатива на заинтересовано лице може да започне процедура за заявяване, международна координация и регистрация на радиочестотен спектър, позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър и радиочестотния спектър, използван от негеостационарна спътникова система, съобразно правилата на международните организации по електронни съобщения.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Дейностите по ал. 1, т. 6 се извършват от оправомощени от комисията длъжностни лица.

Чл. 33. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията създава и поддържа публични регистри на:

1. лицата, уведомили комисията за намеренията си да предоставят обществени електронни съобщителни мрежи или услуги;
2. лицата, които имат разрешения за ползване на ограничен ресурс;
3. лицата, които са регистрирани за ползване на радиочестотен спектър;
4. предприятията, определени за такива със значително въздействие върху съответен пазар;
5. предоставените за ползване на предприятията номерационни ресурси;
6. броя крайни ползватели, страна по договор по чл. 227, разпределени по видове услуги, предлагани от съответното предприятие, въз основа на данните от ежегодния отчет за дейността, предоставян от предприятието във връзка с чл. 38, ал. 1.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Регистърът по ал. 1, т. 1 съдържа следната информация:

1. идентификационни данни на лицето – наименование (фирма) и съответния единен идентификационен код;
2. предоставяни електронни съобщителни мрежи и/или услуги;
3. страницата на предприятието в интернет.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Регистрите по ал. 1, т. 2 и 3 съдържат следната информация:

1. идентификационни данни на лицето:
 - а) за юридически лица и еднолични търговци – наименование (фирма) и съответния единен идентификационен код;
 - б) за физически лица – трите имена;
2. номер, дата, срок на разрешението или регистрацията и данни за предоставен ограничен ресурс.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 3, изм., бр. 20 от 2021 г.) Регистърът по ал. 1, т. 4 съдържа следната информация:

1. (доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) идентификационни данни на предприятието - наименование (фирма) и

съответния единен идентификационен код;

2. съответния пазар;

3. наложените специфични задължения.

(5) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 4, бр. 20 от 2021 г.) Комисията публикува регистрите по ал. 1 на страницата си в интернет.

(6) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2020 г., предишна ал. 5, изм., бр. 20 от 2021 г., изм. и доп., бр. 58 от 2023 г.) Комисията създава и поддържа регистър на приемно-предавателните станции на наземни мрежи, позволяващи предоставянето на електронни съобщителни услуги, и извършените дейности по чл. 151, ал. 1, т. 16 от Закона за устройство на територията, както и на уведомления за разположените точки за безжичен достъп с малък обхват. обстоятелствата, които се вписват, условията и редът за създаването, поддържането и ползването на регистъра, както и дължимите административни такси, включително за издаване на документи по чл. 151, ал. 4, т. 4 от Закона за устройство на територията, се определят с наредба на Министерския съвет по предложение на комисията.

(7) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2020 г., предишна ал. 6, доп., бр. 20 от 2021 г., изм. и доп., бр. 58 от 2023 г.) Операторът на електронната съобщителна мрежа по ал. 6 е длъжен да подаде заявление за регистрация на приемно-предавателната станция пред Комисията в 14-дневен срок след подаването на уведомление пред органите на държавния здравен контрол в съответствие със Закона за здравето и подзаконовите актове по неговото прилагане. Заявление за регистрация на дейност по чл. 151, ал. 1, т. 16 от Закона за устройство на територията се подава в 14-дневен срок след регистрацията по чл. 151, ал. 8 от Закона за устройство на територията. Уведомления за вписване в регистъра по ал. 6 на точки за безжичен достъп с малък обхват се подават в 14-дневен срок от тяхното разполагане.

(8) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2020 г., предишна ал. 7, изм., бр. 20 от 2021 г., доп., бр. 58 от 2023 г.) Комисията уведомява служебно кметовете на съответните общини и районните здравни инспекции за регистрацията на приемно-предавателна станция по ал. 7.

Чл. 33а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията заличава лице от регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 в следните случаи:

1. при подадено уведомление по чл. 76;

2. при смърт на физическото лице, прекратяване на юридическото лице или прекратяване на дейността на едноличния търговец;

3. ако съответното лице подлежи на регистрация в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и не фигурира в същия;

4. ако за предходните три календарни години лице, което е вписано в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 като осъществяващо електронни съобщения само въз основа на подадено уведомление, не е предоставяло на комисията ежегодни отчети за дейността във връзка с чл. 38, ал. 1;

5. ако е налице някое от горните обстоятелства по отношение на чуждестранно лице, имащо право да осъществява дейност по предоставяне на електронни съобщителни мрежи или услуги на територията на Република България;

6. в случаите по чл. 78, ал. 3.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2 – 6, освен при смърт на физическото лице, комисията приема списък на съответните лица, който се публикува на страницата на комисията в интернет. Включените в списъка лица се уведомяват за предстоящото заличаване от регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 и за конкретните основания и мотиви и им се дава срок за становище, не по-кратък от 30 дни от получаването на уведомлението.

(3) След изтичането на срока по ал. 2 комисията се произнася с решение.

Чл. 34. Комисията контролира прилагането на:

1. нормативните актове в областта на електронните съобщения;
2. принципите и правилата на ценообразуване, предвидени в този закон;
3. параметрите и изискванията за качеството на услугите;
4. (доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) конкретните условия и параметри за ползване на ограничен ресурс, предвидени за регистрациите и в разрешенията;
5. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) приложимите изисквания по чл. 73 и наложените задължения по реда на този закон;
6. изискванията за предоставяне на универсалната услуга.

Чл. 35. (1) При осъществяване на своите правомощия комисията се произнася с мотивирани решения.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Решенията по ал. 1 са индивидуални или общи административни актове и подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административния съд – София област.

(3) С решения комисията може да приема и нормативни административни актове съгласно правомощията си.

(4) (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

(5) Решенията се приемат с обикновено мнозинство от членовете на комисията.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията включва разпореждане за предварително изпълнение при условията на чл. 60 от Административнопроцесуалния кодекс при издаване на следните индивидуални административни актове:

1. решения, с които се изисква информация от предприятията, необходима за анализ на съответни пазари;
2. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) решения за определяне и анализ на съответни пазари, за определяне на предприятия със значително въздействие на съответен пазар, за налагане на специфични задължения на предприятия със значително въздействие на съответен пазар и за налагане на временни задължения;
3. решения, отнасящи се до изпълнението на наложени специфични задължения на предприятия със значително въздействие на съответен пазар;
4. решения по спорове между предприятия;
5. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) решения, с които комисията издава разрешение на кандидата, спечелил конкурса за ползване на радиочестотен спектър от електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване;
6. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) решения за налагане на задължения за достъп и/или взаимно свързване и за оперативна съвместимост на услугите.
- (7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Заседанията на комисията са открити. За определени точки от дневния ред комисията може да проведе закрито заседание, когато приемането на решение изисква защитена от закон информация.
- (8) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията преди провеждане на заседанията публикува проектите на дневен ред на страницата си в интернет.
- (9) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Протоколите от заседанията и решенията на

комисията се публикуват на страницата ѝ в интернет, с изключение на защитената от закон информация.

Чл. 36. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При изготвяне на проекти на общи и нормативни административни актове, предвидени в този закон, комисията провежда процедура за обществено обсъждане, като публикува съобщение за изготвения проект и мотивите за изготвянето му на страницата си в интернет и на Портала за обществени консултации.

(2) В съобщението по ал. 1 се посочва мястото, откъдето заинтересованите лица могат да получат проекта, и срок не по-кратък от 30 дни, в който могат да представят писмени становища по него.

(3) Комисията проучва становищата и отразява приетите предложения.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Процедурата за обществено обсъждане приключва с публикуване на страницата на комисията в интернет, а за нормативните актове – и на Портала за обществени консултации, на постъпилите становища, с изключение на частите, представляващи търговска тайна, приетите предложения, местата и текстовете, в които са отразени приетите предложения, и мотивите за неприетите.

Чл. 37. (1) Преди приемане на решение по важни въпроси от обществена значимост за развитие на електронните съобщения комисията провежда обществени консултации.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Процедурата по ал. 1 започва с публикуване на съобщение за предстоящите обществени консултации на страницата на комисията в интернет.

(3) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В съобщението по ал. 2 задължително се посочва въпросът, който е поставен за обсъждане, мястото, откъдето заинтересованите лица могат да получат позицията на комисията по поставения за обсъждане въпрос, причините, които мотивират позицията на комисията, както и срок, не по-кратък от 30 дни, в който могат да се представят писмени становища. При изключителни случаи и изрично посочване на причините в мотивите комисията може да определи друг срок, но не по-кратък от 14 дни.

(4) Комисията проучва всички становища и публикува на страницата си в интернет мотивите, които обосновават приетото решение.

Чл. 37а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Предишен текст на чл. 37а, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията информира Комисията за защита на потребителите и сдружения на потребителите за откриване на процедури по чл. 36 и 37, когато тези процедури разглеждат въпроси, свързани с правата на крайните ползватели, включително на потребители с увреждания, както и Комисията за защита на личните данни, когато тези въпроси са свързани с обработване на лични данни.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията в координация с другите компетентни органи установява механизъм за консултация, достъпен за потребители с увреждания, който да гарантира, че при вземането на решения по въпроси, свързани с правата на крайните ползватели по отношение на обществените електронни съобщителни услуги, интересите на крайните ползватели в областта на електронните съобщения са взети предвид в необходимата степен.

Чл. 38. (1) (Изм. – ДВ, бр. 47 от 2019 г.) Комисията изготвя и приема годишен доклад, който внася в Народното събрание до края на второто тримесечие на следващата година. В същия срок докладът се предоставя и на президента на републиката и Министерския съвет. Докладът съдържа:

1. анализ на предоставянето на универсалната услуга, включително степен на задоволеност и качество;
2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) разпределение на предоставения за ползване ограничен ресурс и приложените механизми за ефективното му използване;
3. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.);

4. (изм. – ДВ, бр. 47 от 2019 г.) преглед на състоянието и оценка за развитието на конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и/или услуги;
5. финансово състояние и институционално развитие на комисията и на нейната администрация;
6. отчет на изпълнението на дейностите от предходната година.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При изготвяне на оценката по ал. 1, т. 4 Комисията за защита на конкуренцията изразява становище в 14-дневен срок.

(3) (Нова – ДВ, бр. 47 от 2019 г.) Освен данни, предоставяни от предприятията, при изготвяне на доклада по ал. 1 комисията може да използва и друга публично достъпна информация от официални източници, както и публично достъпни пазарни проучвания. Пазарните проучвания по изречение първо трябва да са представителни и количествени, данните в тях да са съпоставими с данни, събирани от комисията, да са осъществени в съответствие с принципите и критериите на статистическата дейност и по методика, съгласувана с комисията, и публикувана на страницата ѝ в интернет.

(4) (Предишна ал. 3, изм., бр. 47 от 2019 г.) Комисията публикува доклада на страницата си в интернет.

Чл. 39. (1) Комисията може да създава консултативни структури във връзка с осъществяването на правомощията си.

(2) В решението за създаване на структури по ал. 1 се определят техният ръководител и състав, редът за осъществяване на дейността им и техните функции и задачи.

Раздел III

Предоставяне на информация

Чл. 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да изисква информация, свързана с изпълнението на този закон и подзаконовите актове по прилагането му, правата за ползване или наложените задължения по реда на този закон.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да отправя до предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги, прилежащи съоръжения или прилежащи услуги, обосновани писмени искания за предоставяне на информация в съответен обем, срок и подробности, необходима за изпълнението на регулаторните ѝ функции или необходима на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, включително: финансова информация; информация относно бъдещо развитие на мрежите или услугите, което може да окаже въздействие върху услугите на едро, предоставяни от тях на конкуренти; счетоводни данни относно пазарите на дребно, свързани с пазарите на едро, от предприятията със значително въздействие върху пазара на едро; информация относно електронните им съобщителни мрежи или прилежащите съоръжения, която е детайлизирана на местно ниво и достатъчно подробна, за да е възможно да се извърши географското проучване по чл. 181а и определянето на районите съгласно чл. 181б.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията посочва причините и целите, за които се иска информацията, в мотивите към искането по ал. 1 и 2. Искането трябва да бъде пропорционално и обективно обосновано за следните цели:

1. системна или целева проверка във връзка със:

а) заплащането на административни такси и/или такси за ползване на ограничен ресурс;

б) ефективното и ефикасното използване на ограничен ресурс;

в) спазването на наложените задължения по реда на този закон;

2. целева проверка за спазването на изискванията на чл. 73, както и условията и задълженията по чл. 85, ал. 11, чл. 106, ал. 2 и чл. 107, ал. 2, когато е получена

жалба, или по инициатива на комисията;

3. провеждане на процедури за разглеждане и оценка на искане за предоставяне на индивидуално право за ползване на ограничен ресурс;

4. публикуване на сравнителни прегледи на качеството и цените на услугите в полза на потребителите;

5. ясно определени статистически нужди, доклади или проучвания;

6. анализ на съответния пазар, включително данни относно пазарите надолу по веригата или пазарите на дребно, прилежащи или свързани с пазарите, които са подложени на пазарния анализ;

7. гарантиране на ефикасното използване и ефективното управление на радиочестотния спектър и номерационните ресурси;

8. оценяване на бъдещото развитие на мрежите или услугите, което би могло да повлияе върху услугите на едро, предоставяни на конкуренти, върху териториалния обхват, върху свързаността за крайните ползватели или върху определянето на районите по чл. 181б;

9. извършване на географски проучвания;

10. предоставяне на отговор на обосновани искания за информация от страна на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 2, изм., бр. 20 от 2021 г.) Информацията за целите по ал. 3, т. 1, 2, 4 – 10 не може да се изисква преди или като условие за достъп до пазара.

(5) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., предишна ал. 2, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 3, доп., бр. 20 от 2021 г., изм., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) Комисията след мотивирано писмено искане от Министерството на транспорта и съобщенията, Министерството на електронното управление, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи и/или Държавна агенция "Национална сигурност" предоставя информацията по ал. 1 и 2 за нуждите на държавната политика, планирането, защитата на националната сигурност и отбраната.

(6) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 4, доп., бр. 20 от 2021 г.) При поискване на информацията по ал. 1 и 2 комисията изисква от предприятията, които я предоставят, изрично и писмено да определят за всеки отделен случай коя част от предоставяната информация представлява търговска тайна.

(7) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 5, доп., бр. 20 от 2021 г.) Членовете на комисията и служителите от нейната администрация са длъжни да не разпространяват информацията, получена по ал. 1 и 2, в случай че тя е определена за търговска тайна.

(8) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 6, доп., бр. 20 от 2021 г.) При обосновано искане от страна на Европейската комисия, Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения или на регулаторен или друг компетентен орган на държава - членка на Европейския съюз, комисията предоставя информацията, която е необходима за изпълнение на правомощията им.

(9) (Предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 7, изм., бр. 20 от 2021 г.) Ако информацията по ал. 1 и 2, включително събраната при извършването на географско проучване, се предоставя на Европейската комисия, Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения или на други органи, включително регулаторни или други компетентни органи на държави - членки на Европейския съюз, комисията изисква от получателите да спазват търговската тайна съобразно ал. 6. Търговската тайна не може да е пречка за своевременния обмен на информация за целите на прегледа, наблюдението и контрола върху прилагането на закона и приложимото право на Европейския съюз.

(10) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 8, доп., бр. 20 от 2021 г.)

Предприятията по ал. 1 и 2 могат с мотивирано писмено искане да заявят, че предоставената от тях информация до комисията не трябва да се предоставя от Европейската комисия и от Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения на регулаторни или други компетентни органи на държави - членки на Европейския съюз.

(11) (Предишна ал. 8 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 9, изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Комисията при предоставяне на информацията по ал. 1 и 2 на Европейската комисия, Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения или на други органи, включително регулаторни или други компетентни органи на държави - членки на Европейския съюз, уведомява за това предприятията, които са я предоставили.

(12) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Когато информацията, събрана в съответствие с ал. 1 и 2, е недостатъчна, за да може комисията и Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения да изпълняват своите регулаторни задачи, тази информация може да се поиска от други предприятия, чиято дейност е в областта на електронните съобщения или в тясно свързани сектори.

(13) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да получава информация от Единната информационна точка по чл. 4 от Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура.

(14) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Информацията, достъпна на комисията, може да бъде предоставена и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения или на друг орган, включително регулаторен или друг компетентен орган на държава – членка на Европейския съюз, след мотивирано искане и при условията на ал. 9 и 10, когато това е необходимо, за да може съответният орган да изпълнява възложените му задължения.

(15) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Искането за информацията може да бъде отправено по образец, разработен от Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, за да се улесни обработването, анализът и представянето на тази информация.

(16) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) Информацията по ал. 1 по отношение на правата за ползване на радиочестотен спектър включва данни за ефективното и ефикасното използване на радиочестотния спектър и изпълнение на задължения за покритие, качество на услугите, свързани с правата за ползването му и осъществяването на контрол.

(17) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Информацията, която е изискана от Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения съгласно чл. 40 от Регламент (ЕС) 2018/1971 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Агенция за подкрепа на ОЕРЕС (Службата на ОЕРЕС), за изменение на Регламент (ЕС) 2015/2120 и за отмяна на Регламент (ЕО) 1211/2009 (ОВ, L 321/1 от 17 декември 2018 г.) и е предоставена на комисията, не се изисква повторно от нея.

Чл. 41. (1) В съответствие с разпоредбите на Закона за достъп до обществена информация комисията предоставя при поискване информация, получена от предприятията, осъществяващи електронни съобщения.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията и редът за достъп до информацията по ал. 1 се определят от комисията с нормативен административен акт, който се обнародва в "Държавен вестник".

Раздел IV

Взаимодействие и консултации с Европейската комисия, с Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и с националните регулаторни органи на държавите - членки на Европейския съюз

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 41а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Предишен текст на чл. 41а, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията взаимодейства с Европейската комисия, с Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и с регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, по прозрачен начин за развитието на вътрешния пазар на Европейския съюз и за определяне на регулаторните средства и задълженията, които са най-подходящи за всеки конкретен случай.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията участва в съвместни партньорски проверки, организирани от Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър.

Чл. 42. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията след провеждане на обществено обсъждане по реда на чл. 36 изпраща едновременно на Европейската комисия, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, проекта на решение и мотивите към него, когато:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) проектът на решение е свързан с правомощията на комисията по чл. 30, ал. 1, т. 1 – 4 или попада в обхвата на чл. 152, 154 – 157а, 160 – 160в, 163, 166 или 221, и

2. засяга търговията между държавите - членки на Европейския съюз.

(2) В случай че в срок до един месец от датата на изпращане на проекта на решение по ал. 1 не постъпят становища от Европейската комисия, от Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и от регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, комисията приема окончателно решение.

(3) При приемане на решението по ал. 1 комисията отчита в най-голяма степен становищата на Европейската комисия, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз.

(4) Комисията изпраща на Европейската комисия и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения всички окончателни решения.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случаите, когато се изпълняват задължения по международен договор, се прилага процедурата по ал. 1.

Чл. 42а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) С проекта на решение по чл. 42, ал. 1 комисията може да определи и:

1. (изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) съответен пазар, различен от пазарите, посочени в приложимата препоръка на Европейската комисия относно съответните пазари на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения, или

2. предприятие, което самостоятелно или съвместно с други предприятия има значително въздействие върху съответен пазар.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случаите по ал. 1, когато Европейската комисия приеме становище, според което проектът на решение ще засегне търговията между държавите - членки на Европейския съюз, ще създаде бариери на вътрешния пазар на Европейския съюз или тя има сериозни съмнения относно съвместимостта на проекта на решение с правото на Европейския съюз, приемането на проекта на решение се отлага с още 2 месеца.

(3) В случай че в срока по ал. 2 Европейската комисия оттегли резервите си по проекта на решение, комисията приема окончателно решение и го изпраща на Европейската комисия и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения.

(4) В случай че в срока по ал. 2 Европейската комисия е изисквала от комисията да оттегли проекта на решение, комисията в 6-месечен срок от датата на приемане на решението на Европейската комисия изменя или оттегля

проекта на решение.

(5) В случай че комисията измени проекта на решение, процедурите по чл. 36 и 42 се провеждат отново.

Чл. 42б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) С проекта на решение по чл. 42, ал. 1 комисията може да наложи задължения, предвидени в закона, или да продължи, измени или отмени вече наложени задължения.

(2) В случай че в срок до един месец от датата на изпращане на проекта на решение по ал. 1 не постъпи становище на Европейската комисия, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, комисията приема окончателно решение.

(3) При приемане на решението по ал. 1 комисията се съобразява в най-голяма степен със становищата на Европейската комисия, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случаите по ал. 1, когато Европейската комисия приеме становище, според което предложените с проекта на решение мерки ще засегнат търговията между държавите - членки на Европейския съюз, ще създадат бариери на вътрешния пазар на Европейския съюз или тя има сериозни съмнения относно съвместимостта на проекта на решение с правото на Европейския съюз, приемането на проекта на решение се отлага за срок три месеца.

(5) В срока по ал. 4 комисията взаимодейства с Европейската комисия и с Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения с цел определяне на най-подходящите задължения за постигане на целите по чл. 4 и при отчитане становищата на заинтересованите страни и необходимостта да се осигури развитието на последователна регулаторна практика.

(6) В случай че в 6-седмичен срок от началото на срока по ал. 4 Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения подкрепи съмненията на Европейската комисия, комисията може в срока по ал. 4 да измени проекта на решение, като се съобрази в най-голяма степен със становищата и предложенията на Европейската комисия и Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения да оттегли проекта на решение или да поддържа проекта на решение.

(7) В случай че в 6-седмичен срок от началото на срока по ал. 4 Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения не подкрепи съмненията на Европейската комисия или ако комисията измени или поддържа проекта на решение, Европейската комисия може в рамките на един месец от изтичането на срока по ал. 4 да приеме решение да оттегли своите резерви или да издаде препоръка, с която се изисква комисията да измени или оттегли проекта на решение.

(8) В срок един месец от издаването на препоръката на Европейската комисия или от оттеглянето на нейните резерви комисията уведомява Европейската комисия и Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения за приетите окончателни мерки. Срокът от един месец може да бъде удължен за провеждане на обществено обсъждане по реда на чл. 36.

(9) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да не измени или оттегли проекта на решение въз основа на препоръката на Европейската комисия, като представи мотивирана обосновка за това.

(10) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случай че в 6-седмичен срок от началото на срока по ал. 4 Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения подкрепи съмненията на Европейската комисия и комисията измени или поддържа проекта на решение за мярка по чл. 160а или чл. 172ж, Европейската комисия може в рамките на един месец от изтичането на срока по ал. 4 да приеме решение, с което се изисква комисията да оттегли проекта на решение. В този случай се спазва процедурата по чл. 42а, ал. 4 и 5.

(11) (Предишна ал. 10 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да оттегли проекта на решение на всеки етап от процедурата.

Чл. 42в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В изключителни случаи, когато комисията прецени, че съществува спешна нужда от действие за защита на конкуренцията и интересите на ползвателите, тя налага обосновани пропорционални временни задължения.

(2) След приемане на решението по ал. 1 комисията уведомява Европейската комисия, Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и регулаторните органи на държавите - членки на Европейския съюз, за наложените временни задължения, като посочва мотивите за тяхното налагане.

(3) Решението по ал. 1 може да се приеме без провеждане на обществено обсъждане и обществени консултации.

(4) Комисията може да удължи срока на действие на временните задължения или да ги направи постоянни след провеждане на процедурата по чл. 42 във връзка с глава девета.

Чл. 42г. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При предоставяне на проекта на решение по чл. 42 на Европейската комисия, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения и на регулаторните органи на държавите – членки на Европейския съюз, комисията се съобразява с препоръките или насоките на Европейската комисия, които определят формата, съдържанието и степента на подробност, обстоятелствата при които не се изисква уведомяване, както и определянето на сроковете.

Чл. 43. Комисията спазва изискванията за конфиденциалност на информацията, получена от Европейската комисия и регулаторните органи на други държави - членки на Европейския съюз.

Чл. 43а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията се съобразява с препоръките на Европейската комисия, когато е установено, че има различие при изпълнението на регулаторните функции, които могат да създадат бариери за вътрешния пазар на Европейския съюз.

(2) В случай че комисията не се съобрази с препоръките по ал. 1, тя уведомява Европейската комисия, като мотивира своята позиция.

Чл. 43б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията събира и поддържа информация относно основния предмет на жалбите срещу решения на комисията, броя им, продължителността на процедурите по обжалване и броя на актовете на компетентния съд за спиране действието на решения на комисията.

(2) Комисията предоставя информацията по ал. 1 на Европейската комисия и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения при отправено мотивирано искане.

Раздел V

Взаимодействие с Комисията за защита на конкуренцията

Чл. 44. (1) Комисията за регулиране на съобщенията и Комисията за защита на конкуренцията осъществяват взаимодействие и координация за постигане на целите по чл. 4 в съответствие с този закон и въз основа на правила, приети с решения на двете комисии.

(2) Правилата по ал. 1 се публикуват на страницата на всяка от комисиите в интернет.

Чл. 45. Взаимодействието между комисията и Комисията за защита на конкуренцията се осъществява във форми като:

1. консултации;

2. обмен на информация;

3. предоставяне на становища;

4. съвместни работни групи.

Раздел VI

Взаимодействие със Съвета за електронни медии

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 46. Комисията взаимодейства със Съвета за електронни медии при условията и по реда на този закон и на Закона за радиото и телевизията.

Чл. 47. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) Съветът за електронни медии издава по реда на Закона за радиото и телевизията лицензии, въз основа на които се разпространяват радио- или телевизионни програми чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Лицензиите по ал. 1 дават право програмите да се разпространяват от предприятие, на което е издадено разрешение от комисията за ползване на радиочестотен спектър от електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване на териториалния обхват, посочен в разрешението.

(3) Радио- или телевизионните програми се разпространяват от предприятието по ал. 2 въз основа на писмен договор между предприятието и радио- или телевизионния оператор, освен ако в закон е предвидено друго.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятието, осъществяващо електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, разпространява лицензирани по реда на Закона за радиото и телевизията радио- или телевизионни програми.

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 103 от 2016 г.).

Чл. 48. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията при спазване изискванията на процедурата, предвидена в глава пета, открива процедура на конкурс за избор на предприятие, което може да получи разрешение за ползване на радиочестотен спектър от електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) В експертната комисия за провеждане на конкурса се включват и двама представители на Съвета за електронни медии, определени с решение на съвета.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 103 от 2016 г.).

(4) Предприятието, получило разрешение по ал. 1, разпространява радио- или телевизионни програми съгласно изискванията на Закона за радиото и телевизията.

(5) (Обявена за противоконституционна от КС на РБ - ДВ, бр. 45 от 2009 г.)

Предприятие или свързано с него лице по смисъла на Търговския закон, на което е издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, няма право да изгражда електронна съобщителна мрежа за пренос на радио- и телевизионни програми.

Чл. 48а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

Чл. 49. (1) Комисията приема нормативни административни актове, с които определя реда за осигуряване на достъп до електронни съобщителни услуги чрез мрежите за наземно цифрово радиоразпръскване и за осигуряване на електронни съобщителни услуги, предназначени за лица със слухови и зрителни увреждания.

(2) Преди приемане на актовете по ал. 1 комисията провежда обществено обсъждане по реда на чл. 36 и взема становище от Съвета за електронни медии.

(3) Съветът за електронни медии приема становищата по ал. 2 в 30-дневен срок от получаване на проектите на актове от комисията.

Чл. 49а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Съветът за електронни медии регистрира по реда на Закона за радиото и телевизията радио- и телевизионни оператори, които създават програми, предназначени за разпространение чрез електронни съобщителни мрежи за наземно или спътниково радиоразпръскване, когато предназначението на излъчвания сигнал е за приемане извън територията на Република България.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Регистрацията по ал. 1 дава право програмите да се разпространяват от предприятие, на което е издадено разрешение от комисията за ползване на радиочестотен спектър от електронни съобщителни мрежи за наземно или спътниково радиоразпръскване.

(3) Радио- или телевизионните програми се разпространяват от предприятието по ал. 2 въз основа на писмен договор между предприятието и радио- или телевизионния оператор.

Чл. 49б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията при спазване изискванията на процедурата, предвидена в глава пета, открива процедура на конкурс за избор на предприятие, което може да получи разрешение за ползване на радиочестотен спектър от електронни съобщителни мрежи за наземно или спътниково радиоразпръскване, разпространяващи програмите по чл. 49а.

(2) В експертната комисия за провеждане на конкурса се включват и двама представители на Съвета за електронни медии, определени с решение на съвета.

(3) Предприятието, получило разрешение по ал. 1, разпространява радио- или телевизионни програми съгласно изискванията на Закона за радиото и телевизията.

Чл. 49в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да възложи задължения за пренос на определени радио- и телевизионни програми и свързани с тях допълнителни услуги, включително услуги за достъпност, целящи предоставяне на подходящ достъп за потребители с увреждания, и услуги по пренос на данни, поддържащи свързана телевизия и електронни програмни ръководства на предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и услуги за разпространение на радио- и телевизионни програми, в случай че тези мрежи и услуги се използват от значителен брой крайни ползватели като основно средство за приемане на радио- и телевизионни програми.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Задълженията по ал. 1 са пропорционални и прозрачни и се налагат само когато са необходими за постигането на цели от общ интерес.

(3) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Радио- и телевизионните програми по ал. 1 се определят от Съвета за електронни медии по реда на Закона за радиото и телевизията.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията налага задължението по ал. 1 въз основа на решението на Съвета за електронни медии за определяне на програмите по ал. 3 след провеждане на консултации по реда на чл. 37.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 определят цени за разпространение на радио- и телевизионните програми по ал. 3 при спазване на

принципа за разходоориентираност.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията преразглежда по реда на ал. 1, 3 и 4 задълженията за пренос на определени радио- и телевизионни програми с оглед на тяхното продължаване, изменяне или отменяне най-малко веднъж на всеки 5 години.

Раздел VII

Финансиране

Чл. 50. (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Председателят на комисията е първостепенен разпоредител с бюджет.

Чл. 51. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г., бр. 85 от 2017 г., бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) (1) По бюджета на комисията постъпват следните приходи и средствата от:

1. административни такси;
2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) годишните такси за ползване и за временно ползване на радиочестотен спектър;
3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) такси за ползване на номерационни ресурси;
4. лицензионни и регистрационни такси по Закона за пощенските услуги, Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура;
5. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) окончателната тръжна цена след провеждане на търг за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър;
6. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) годишните такси за ползване на позициите на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър и на радиочестотен спектър, използван от негеостационарна спътникова система;
7. еднократната такса за ползване на допълнително предоставен радиочестотен спектър;
8. глоби и имуществени санкции, предвидени в този закон;
9. лихви по просрочени вземания;
10. други източници и от дейности, определени в закон.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) Средствата по бюджета на комисията се разходват за финансиране на дейността ѝ и на нейната администрация, включително за проекти и извършването на проучвания, анализи и експертизи, свързани с регулирането и либерализирането на пазара, за участие в работата на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, за осигуряване на ефективен и действен контрол, както и за подпомагане на дейности и проекти на Министерството на транспорта и съобщенията и Министерството на електронното управление чрез предоставяне на трансфери по чл. 19.

Чл. 52. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията публикува в годишния доклад по чл. 38, ал. 1 преглед на административните си разходи и общия размер на събраните такси.

Чл. 53. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) (1) В случай на разлика между общата сума на събраните административни такси и административните разходи на комисията, комисията предлага на Министерския съвет изменение на тарифата по чл. 147 относно размера на административната такса за контрол.

(2) Комисията ежегодно извършва анализ на необходимостта от преразглеждане на тарифата по чл. 147 и провежда обществени консултации по реда на чл. 37.

(3) Комисията, в зависимост от резултатите от анализа по ал. 2, може да предложи на Министерския съвет да приеме изменение или допълнение на тарифата по чл. 147.

Раздел VIII

Решаване на спорове между предприятия

Чл. 54. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията оказва съдействие или дава задължителни указания в случай на спор, възникващ във връзка със съществуващи задължения по този закон между предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги, или между такива предприятия и предприятия, ползващи се от наложени задължения за достъп или взаимно свързване, или между предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги, и доставчици на прилежащи съоръжения, когато някоя от засегнатите страни е отправила писмено искане.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Искането по ал. 1 задължително съдържа обстоятелствата, на които то се основава, и към него се прилагат заверени копия на документи, доказващи изложените обстоятелства.

Чл. 55. (1) Когато засегнатата страна е отправила искане за съдействие за постигане на съгласие, комисията в 7-дневен срок от постъпване на искането с решение определя специализирана комисия.

(2) Специализираната комисия изслушва становищата на страните, изяснява причините, поради които е направено искането, и разяснява неблагоприятните последици от непостигането на съгласие.

(3) При непостигане на съгласие между страните в 30-дневен срок от постъпване на искането всяка от засегнатите страни по ал. 1 може да поиска даване на задължителни указания от комисията в 14-дневен срок.

(4) Процедурата по оказване на съдействие за постигане на съгласие е безплатна.

Чл. 56. (1) Когато засегнатата страна е отправила искане за даване на задължителни указания, комисията в 7-дневен срок от постъпване на искането с решение определя специализирана комисия, в която се включва поне един правоспособен юрист. Към работата на специализираната комисия могат да бъдат привлечени като членове или консултанти и външни експерти.

(2) Специализираната комисия разглежда искането и приложените към него документи в 7-дневен срок от определянето ѝ.

(3) При установяване на непълноти или нередовности на документите председателят на специализираната комисия писмено уведомява лицето, като му дава 7-дневен срок от получаване на уведомлението да отстрани непълнотите или нередовностите.

(4) В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в срока по ал. 3, комисията оставя искането без разглеждане.

Чл. 57. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Специализираната комисия по чл. 56, ал. 1 в тридневен срок от изтичането на срока по чл. 56, ал. 2 или 3 изпраща копие от искането на заинтересованите страни, като дава възможност в 7-дневен срок от получаването да представят становищата си и да приложат доказателства във връзка с тях.

(2) В тридневен срок от получаване на становищата по ал. 1 специализираната комисия изпраща копие от тях на страната, подала искането, като дава възможност в 7-дневен срок от получаването да представи становище и да приложи други доказателства във връзка с него.

Чл. 58. (1) Специализираната комисия проучва направеното искане и становищата на заинтересованите страни, всички приложени към тях доказателства и при необходимост изисква допълнителни доказателства, в

т. ч. извършването на проверки от оправомощени по този закон **служители**.

(2) Проверките по ал. 1 се извършват в срок и обем, определени от специализираната комисия. При необходимост срокът може да бъде удължен. При всички случаи срокът за извършване на проверка по ал. 1 не може да е по-дълъг от 14 дни.

(3) След събиране на всички доказателства специализираната комисия обсъжда искането и събраните доказателства по случая в присъствието на страните или на техни упълномощени представители.

(4) Заинтересованите страни писмено се уведомяват за датата, часа и мястото на провеждане на срещата най-малко 7 дни преди провеждането ѝ, като в уведомлението се уточнява, че при неявяване на техни представители специализираната комисия ще разгледа искането в тяхно отсъствие.

(5) Специализираната комисия съставя протокол за проведената среща, който съдържа:

1. състав на специализираната комисия и списък на присъствалите лица;
2. изложение на становищата на страните;
3. констатации на специализираната комисия от проведената среща;
4. дата на съставяне на протокола.

Чл. 59. В срок до два месеца от постъпване на искането по чл. 54 специализираната комисия изготвя и внася в комисията доклад, към който прилага събраната в хода на процедурата документация и проект на решение на комисията относно искането.

Чл. 60. Комисията разглежда доклада по чл. 59 на първото си заседание след внасянето му, като може да:

1. приеме резултатите от работата на специализираната комисия и да вземе мотивирано решение по постъпилото искане по чл. 54;
2. разпореди извършването на допълнителни действия по проверка на фактическата обстановка, анализирането ѝ от специализираната комисия и изготвяне нов проект на решение, като определя срок за това.

Чл. 61. (1) Комисията в срок до 4 месеца от постъпване на искането по чл. 54 с мотивирано решение дава задължителни указания по направеното искане или го отхвърля.

(2) Решението по ал. 1 се изпраща на заинтересованите лица в тридневен срок от приемането му и се публикува на страницата на комисията в интернет, с изключение на информацията, определена от страните за търговска тайна.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Независимо от действията, предприети по реда на чл. 54, всяка от страните във всеки момент от процедурата може да се обърне към компетентния съд за разрешаване на спора по съдебен ред.

Чл. 62. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато е отправено искане за решаване на спор от компетентността и на регулаторен орган на друга държава - членка на Европейския съюз, специализираната комисия по чл. 56 разглежда искането и приложените към него документи.

(2) Комисията изпраща копие от искането до компетентните регулаторни органи за становище.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Преди решаване на спора специализираната комисия може да изисква чрез комисията допълнителни доказателства и становища от засегнатите страни и от съответните регулаторни органи.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията и регулаторните органи по ал. 1 могат съвместно да откажат разрешаването на спора, когато решат, че съществуват други механизми, които

биха спомогнали за своевременното му разрешаване, като в 14-дневен срок уведомят за това страните.

(5) (Отм., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Комисията съгласува своята позиция с компетентните национални регулаторни органи, а когато спорът засяга търговията между държави – членки на Европейския съюз, уведомява Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения с оглед разрешаване на спора в съответствие с целите по чл. 4.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията отправя искане до Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения да приеме становище относно действията, които да се предприемат за разрешаване на спора.

(8) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Когато е отправено искане по ал. 7, комисията предприема действия за разрешаване на спора след получаване на становището на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, без да се изключва възможността при спешна необходимост да предприеме временни мерки, по искане на страните или по собствена инициатива, за да се защитят конкуренцията или интересите на крайните ползватели.

(9) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) След събирането на всички доказателства специализираната комисия изготвя и внася в комисията доклад, към който прилага събраната документация.

(10) (Предишна ал. 7, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията с решение приема становище по направеното искане по ал. 1, отчитайки в най-голяма степен становището на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, както и становището на компетентните национални регулаторни органи. Становището на комисията се изпраща на съответните компетентни национални регулаторни органи.

(11) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Становището на комисията по направеното искане по ал. 1 се приема в срок до един месец след приемане на становището на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения.

(12) (Предишна ал. 8, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 11, бр. 20 от 2021 г.) При получаване на потвърждение от съответните компетентни национални регулаторни органи по становището комисията взема решение в съответствие със становището, като го изпраща на засегнатите страни. При приемане на решението по спора и налагане на задължения на съответното предприятие комисията може да налага само задължения, предвидени в този закон, и по реда, предвиден в него.

(13) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Независимо от предприетите по реда на ал. 1 – 4 и 6 – 12 действия всяка от страните може да се обърне към компетентния съд за разрешаване на спора по съдебен ред.

Чл. 62а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Процедурата по чл. 62 не се прилага към споровете във връзка с координацията на радиочестотния спектър.

Раздел IX

Разделно счетоводство

Чл. 63. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, които имат специални или изключителни права за предоставяне на услуги в други сектори, включително в други държави - членки на Европейския съюз:

1. водят разделно счетоводство по отношение на дейностите, свързани с осъществяването на електронни съобщения, при условията, при които такова аналитично счетоводство се води за дейностите, осъществявани от правно независими субекти, или

2. прилагат структурно разделение за дейностите, свързани с осъществяването на електронни

съобщения.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Задълженията по ал. 1 не се прилагат за предприятия, чийто годишен оборот от дейности, свързани с осъществяване на електронни съобщения, е по-малък от левовата равностойност на 50 000 000 евро по официалния валутен курс на лева спрямо еврото.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Когато предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, не са търговски дружества и не са микро-, малки и средни предприятия по чл. 19, ал. 2 – 4 от Закона за счетоводството, техните финансови отчети се съставят, подлежат на независим финансов одит и се публикуват чрез икономическо издание или чрез интернет. Одитът се извършва в съответствие с изискванията на Закона за независимия финансов одит и правото на Европейския съюз.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Изискванията по ал. 3 се прилагат и за разделното счетоводство по ал. 1, т. 1.

Глава пета

ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩЕНИЯ

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 64. (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Електронните съобщения се осъществяват свободно, след уведомяване, след регистрация или след издаване на разрешение за ползване на ограничен ресурс при спазване изискванията на този закон и актовете по прилагането му.

Чл. 65. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Електронните съобщения за собствени нужди чрез електронни съобщителни мрежи без ползване на ограничен ресурс се осъществяват свободно.

Чл. 65а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 66. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Обществени електронни съобщителни мрежи или услуги се предоставят след подаване на уведомление до комисията.

(2) Уведомление не се изисква, когато:

1. се предоставят междуличностни съобщителни услуги без номера;

2. се предоставя достъп до обществена електронна съобщителна мрежа чрез локална радиомрежа от предприятия, организации от общественения сектор, неправителствени организации или крайни ползватели, за които предоставянето на такъв достъп не е част от икономическа дейност или е допълнително към икономическа дейност или обществена услуга, която не е зависима от преноса на сигнали по тези мрежи.

(3) Условието и редът за подаване на уведомления се определят от комисията в общите изисквания по чл. 73, ал. 1. Комисията отчита насоките на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения за образца на уведомлението.

Чл. 66а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Радиочестотният спектър се използва свободно, след регистрация или след издаване на разрешение.

(2) Индивидуални права за ползване на радиочестотен спектър се предоставят с регистрация или с издаване на разрешение.

(3) Използването на радиочестотния спектър за всеки от случаите по ал. 1 се определя с правила,

приети от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36. Правилата се обнародват в "Държавен вестник".

Чл. 67. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Предоставянето на индивидуални права за ползване на радиочестотен спектър се ограничава до случаите, когато тези права са необходими за максимално ефикасно използване на радиочестотния спектър с оглед на търсенето, като се отчитат критериите по ал. 2.

(2) При определяне на режима на използване на радиочестотния спектър се вземат предвид:

1. конкретните характеристики на съответния радиочестотен спектър;
2. необходимостта от защита срещу вредни смущения;
3. установяването на надеждни условия за споделено ползване на радиочестотен спектър, ако това е целесъобразно;
4. необходимостта да се гарантира техническото качество на връзката или услугата;
5. необходимостта да се защити ефикасното използване на радиочестотния спектър;
6. цели от общ интерес, определени в съответствие с правото на Европейския съюз.

(3) При определяне на режима на използване на хармонизиран радиочестотен спектър се отчитат техническите мерки за изпълнение, приети в съответствие с чл. 4 от Решение 676/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно регулаторната рамка за политиката на Европейската общност в областта на радиочестотния спектър (Решение за радиочестотния спектър), наричано по-нататък "Решение 676/2002/ЕО", и необходимостта да се сведат до минимум проблемите, свързани с вредни смущения.

(4) В случаите на споделено ползване на радиочестотен спектър въз основа на комбинация от режимите по чл. 66а, ал. 1 се прилагат изискванията по ал. 3.

(5) Възможността за използване на радиочестотния спектър въз основа на комбинация от режимите по чл. 66а, ал. 1 се разглежда от комисията по целесъобразност, като се отчита вероятното въздействие на различните комбинации от използване на радиочестотния спектър и на постепенното преминаване от единия режим към другия върху конкуренцията, иновациите и навлизането на пазара.

(6) Комисията прилага възможно най-облекчения режим на използване на радиочестотния спектър, като взема предвид технологичните решения за управление на вредните смущения.

(7) При вземането на решенията по ал. 1 – 6 комисията може да определя условия за споделено ползване на радиочестотен спектър, които да улесняват ефикасното използване на радиочестотния спектър, конкуренцията и иновациите.

Чл. 67а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Използването на позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър е след издаване на разрешение.

(2) Използването на радиочестотен спектър от негеостационарна спътникова система е след издаване на разрешение, освен в случаите, когато за този радиочестотен спектър не се изискват индивидуални права за ползване.

Чл. 67б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Права за ползване на номерационни ресурси се предоставят с издаване на разрешение.

Чл. 68. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Електронните съобщения могат да се осъществяват от неограничен брой лица, освен в случаите на използване на ограничен ресурс, за който се изискват индивидуални права за ползване.

Чл. 69. Обществените електронни съобщения се осъществяват от еднолични търговци и от юридически лица.

Чл. 70. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Електронни съобщения се осъществяват на територията на цялата страна, освен ако с индивидуалните права за ползване на ограничен ресурс или с общите изисквания за извършване на конкретната дейност е определен ограничен териториален обхват.

Чл. 71. (1) (Предишен текст на чл. 71, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Разрешението за ползване на ограничен ресурс има първоначален срок до 20 години. Продължаването на срока на разрешението се извършва по реда на чл. 114.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) При определяне на първоначалния срок на разрешение за ползване на номерационни ресурси комисията се съобразява със съответната услуга и заложените цели, като отчита и периода за амортизация на инвестициите.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При определяне на първоначалния срок на разрешение за ползване на радиочестотен спектър комисията се съобразява с целите по чл. 90, ал. 1, с необходимостта да се гарантира конкуренцията, с ефективното и ефикасното използване на радиочестотния спектър и стимулирането на иновациите и ефикасните инвестиции, като отчита и периода за амортизация на инвестициите.

Чл. 71а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Разрешението за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър за безжични широколентови услуги е с първоначален срок, не по-кратък от 15 години, с възможност за удължаване най-малко до 20 години с оглед на осигуряване на предвидимост по отношение на условията за инвестиции в инфраструктура, която се основава на използването на този радиочестотен спектър. При определяне на първоначалния срок на разрешението комисията взема предвид изискванията по чл. 71, ал. 3.

(2) Ако е необходимо за спазване на изискването по ал. 1, комисията включва в условията по чл. 106, ал. 2, т. 4 възможността за удължаване на срока на разрешението при условията и по реда на чл. 114а.

(3) Удължаването на срока на разрешение по ал. 1 с първоначален срок 20 години, както и на разрешение, на което вече е удължен срокът по реда на чл. 114а, се извършва по реда на чл. 114б, освен ако в условията по чл. 106, ал. 2, т. 4 изрично е изключено такова удължаване.

(4) Когато се предвижда удължаване на срока на разрешението по ал. 1, преди издаването на разрешението комисията провежда обществени консултации по реда на чл. 37 в срок, не по-кратък от три месеца, относно общите критерии за удължаване на срока на разрешението, отнасящи се до:

1. необходимостта да се гарантира ефективно и ефикасно използване на съответния радиочестотен спектър;
2. постигането на безжично широколентово покритие на територията на страната и населението с връзка с високо качество и скорост, както и покритие по основните транспортни трасета на национално и на европейско равнище, включително трансевропейската транспортна мрежа, както е посочена в Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно насоките на Съюза за развитието на трансевропейската транспортна мрежа и за отмяна на Решение 661/2010/ЕС (ОВ, L 348/1 от 20 декември 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 1315/2013";
3. улесняването на бързото развитие в Европейския съюз на нови безжични технологии и приложения, включително, ако е необходимо, чрез междусекторен подход в управлението на радиочестотния спектър;
4. необходимостта да се постигнат цели от общ интерес, свързани с осигуряването на безопасността на човешкия живот, обществения ред, обществената сигурност или отбраната, и
5. необходимостта да се гарантира конкуренция без нарушения.

(5) Комисията може с мотивирано решение да определи различен от посочения в ал. 1 срок в следните случаи:

1. в ограничени географски райони, където достъпът до високоскоростни мрежи е сериозно затруднен или

липсва такъв достъп, и това е необходимо в съответствие с изискванията по чл. 124, ал. 4;

2. за конкретни краткосрочни проекти;

3. за експериментално използване;

4. за използване на радиочестотния спектър, което в съответствие с чл. 130 може да съществува съвместно с безжичните широколентови услуги, или

5. за алтернативно използване на радиочестотния спектър в съответствие с чл. 124а.

Чл. 71б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Правото за ползване на радиочестотен спектър въз основа на регистрация е със срок до 20 години и в съответствие с изискванията по чл. 71, ал. 3.

Чл. 71в. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да определи или измени по реда на чл. 115 и в съответствие с изискванията по чл. 129, ал. 4 определения срок на регистрация, на разрешение за ползване на радиочестотен спектър или на разрешение за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър, включително за безжични широколентови услуги, така че да се осигури едновременното изтичане на срока на правата в една или няколко радиочестотни ленти.

Чл. 72. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

Раздел II

Осъществяване на електронни съобщения при спазване на общи изисквания

Чл. 73. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, което е подало уведомление за осъществяване на обществени електронни съобщения по чл. 6б, ал. 1, спазва общи изисквания, приети с решение на комисията.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При определянето на общите изисквания по ал. 1 комисията спазва принципите за прозрачност, равнопоставеност и пропорционалност.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна ал. 2, бр. 20 от 2021 г.) Решението по ал. 1 се приема след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36 и се обнародва в "Държавен вестник".

(4) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. и доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 103 от 2016 г., доп., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г., доп., бр. 28 от 2018 г., в сила от 29.03.2018 г., предишна ал. 3, изм., бр. 20 от 2021 г.) В зависимост от вида на електронната съобщителна мрежа или услуга приложимите общи изисквания могат да съдържат всички или някои от следните изисквания:

1. общи условия за:

а) заплащане на административни такси съгласно глава осма;

б) гарантиране на защитата на личните данни и правото на неприкосновеност на личния живот в съответствие с изискванията на глава петнадесета, раздели II и III;

в) предоставяне на комисията на информацията при подаването и разглеждането на уведомление съгласно чл. 75, както и информацията по чл. 40;

г) създаване на възможности за прихващане на електронни съобщения на законно основание от компетентните органи при условията на чл. 251б – 251и, Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива

95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2016/679";

д) осигуряване на условия за използване на мрежата или услугата по отношение на съобщения, отправяни от държавните органи към обществото за предупреждение в случай на непосредствени заплахи и за смекчаване на последиците от тежки извънредни ситуации и бедствия;

е) осигуряване на условия за използване на мрежата и на съоръженията от нея при обявено бедствено положение по смисъла на Закона за защита при бедствия, при обявяване на положение на война, военно положение или извънредно положение по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, както и при обявяване на извънредно положение по смисъла на Закона за противодействие на тероризма, за обезпечаване на комуникациите между службите за спешно реагиране и държавните органи;

ж) задължения за достъп извън предвидените в чл. 106, ал. 2 и чл. 107, ал. 2, както и в глави десета и единадесета;

з) прилагане на действащите стандарти или стандартизационни документи в областта на електронните съобщителни мрежи и услуги и прилежащите съоръжения и услуги;

и) задължения за прозрачност с цел да се осигури свързаност "от край до край" в съответствие с целите и принципите, посочени в чл. 4 и 5; и при необходимост и в съответствие с принципа за пропорционалност, с цел да се осигури достъп на комисията до информацията, необходима за проверка на точността на оповестяването;

2. специфични условия при предоставяне на електронни съобщителни мрежи за:

а) взаимно свързване на мрежи в съответствие с глава десета;

б) задължения за "задължителен пренос" в съответствие с чл. 49в;

в) мерки за опазване на общественото здраве от вредното въздействие на електромагнитните полета в резултат на действието на електронни съобщителни мрежи в съответствие с правото на Европейския съюз, като се отчитат в максимална степен изискванията относно ограничаването на излагането на населението на електромагнитни полета;

г) поддържане на целостта на обществените електронни съобщителни мрежи в съответствие с изискванията на глава петнадесета, раздел I, включително с условия за предотвратяване на електромагнитни смущения между електронни съобщителни мрежи или услуги в съответствие с изискванията на Закона за техническите изисквания към продуктите и актовете по прилагането му;

д) защита на обществените мрежи срещу неразрешен достъп до данни на ползватели и лични данни в съответствие с изискванията на глава петнадесета, раздели II и III, и Закона за защита на личните данни;

е) условия за използване на радиочестотния спектър в съответствие с чл. 266, когато използването не е предмет на предоставяне на индивидуални права за ползване на радиочестотен спектър в съответствие с чл. 67 и 79;

3. специфични условия при предоставяне на електронни съобщителни услуги, различни от междуличностните съобщителни услуги без номера, за:

а) оперативна съвместимост на услугите в съответствие с глава десета;

б) достъпност за крайни ползватели на номера от Националния номерационен план, на номера от универсалните международни безплатни телефонни номера и когато е технически и икономически осъществимо, на номера от номерационните планове на други държави – членки на Европейския съюз, и условията за това в съответствие с

глава седма;

в) правила за защита на потребителите, специфични за сектора на електронните съобщения;

г) ограничения във връзка с преноса на незаконно съдържание в съответствие със Закона за електронната търговия и ограничения във връзка с преноса на вредно съдържание в съответствие със Закона за радиото и телевизията.

Чл. 73а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 74. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Предишен текст на чл. 74 - ДВ, бр. 29 от 2015 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, което уведоми комисията за намерения да предоставя обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, има най-малко следните права:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) да предоставя електронни съобщителни мрежи или услуги, считано от датата на подаване на уведомление по образец до комисията, освен когато са необходими индивидуални права за ползване на ограничен ресурс;

2. (изм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) да изгражда, разполага, използва и се разпоряжда с електронни съобщителни мрежи и физическа инфраструктура за разполагането им, както и със съоръжения съгласно действащото законодателство;

3. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) да ползва радиочестотен спектър във връзка с електронните съобщителни мрежи или услуги, като спазва общите изисквания по чл. 73, правилата по чл. 66а, ал. 3, и когато е приложимо, условията на разрешение за ползване на радиочестотен спектър, издадено по реда на тази глава;

4. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) исканията му за предоставяне на необходимите права за ползване на номерационни ресурси да бъдат разгледани при условията и по реда на тази глава;

5. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 4, изм., бр. 20 от 2021 г.) да договаря взаимно свързване и, при възможност, да получава достъп до или взаимно свързване с мрежи на други предприятия, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, като спазва изискванията на действащото законодателство;

6. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 5, изм., бр. 20 от 2021 г.) да получи възможност да бъде определено да предлага някоя или всички услуги от обхвата на универсалната услуга на цялата територия на страната или на част от нея по реда на глава единадесета.

(2) (Нова – ДВ, бр. 29 от 2015 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятието публикува информацията по чл. 33, ал. 1, т. 6 на страницата си в интернет.

Чл. 75. (1) (Изм. – ДВ, бр. 29 от 2015 г., бр. 20 от 2021 г.) Правата по чл. 74, ал. 1 възникват от датата на подадено уведомление по образец до комисията, освен в случаите, когато е необходимо предоставяне на индивидуално право за ползване на ограничен ресурс.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Уведомлението съдържа само следната информация:

1. идентификационни данни на лицето – наименование (фирма), адрес на управление или на установяване на лицето в държава – членка на Европейския съюз, и когато е приложимо – на дъщерни дружества в други държави – членки на Европейския съюз, както и съответния единен идентификационен код или друг регистрационен номер на лицето, когато то е регистрирано в търговски или в друг публичен регистър на държава – членка на Европейския съюз;

2. кратко описание на мрежите или услугите, които ще се предоставят;

3. териториален обхват;

4. лице и данни за контакт;

5. предполагаема дата за начало на дейността;

6. адрес на интернет страницата на лицето, свързан с предоставянето на електронни съобщителни мрежи или услуги.

(3) Уведомлението се подава на български език.

(4) В случай на непълнота на уведомлението в 7-дневен срок от получаването му комисията писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) В случай че от подаденото уведомление се установи, че е необходимо индивидуално право за ползване на ограничен ресурс, комисията писмено уведомява лицето за това в 7-дневен срок от датата на получаване на уведомлението, съответно от отстраняване на непълнотите.

(6) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията вписва лицето в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 и изпраща полученото уведомление на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения по електронен път в 14-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от отстраняване на непълнотите.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Лицето уведомява комисията за всяка промяна на данните от уведомлението по ал. 1 в 14-дневен срок от настъпването на промяната.

Чл. 76. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятието може да прекрати предоставянето на електронни съобщителни мрежи или услуги, за което уведомява комисията.

Чл. 77. (1) Предприятието, осъществяващо електронни съобщения при общи изисквания, може да поиска писмено от комисията издаване на удостоверение за вписване в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 29 от 2015 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията издава удостоверението по ал. 1 в 7-дневен срок от постъпване на искането. В удостоверението се посочват правата по чл. 74, ал. 1, свързани с предоставяне на електронни съобщителни мрежи или услуги, изграждане на електронна съобщителна инфраструктура, включително право на преминаване, договаряне на достъп до и взаимно свързване на мрежи.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За издаване на удостоверение по ал. 1 се заплаща административна такса в размер, определен в тарифата за таксите, които се събират от комисията по този закон.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, организациите, предоставящи обществени услуги, и органите на съдебната власт, пред които следва да се установят обстоятелства, вписани в публичния регистър по чл. 33, ал. 1, т. 1, или на които са необходими данни, налични в публичния регистър, приемат удостоверяването на обстоятелствата и данните с писмено посочване в съответното искане и/или заявление, уведомление, декларация или друг документ, с който се започва съответното производство, без да изискват от заявителите и/или подателите представяне на доказателства за вписани в регистъра обстоятелства и данни.

Чл. 78. (1) (Изм. – ДВ, бр. 29 от 2015 г., бр. 20 от 2021 г.) В случай че установи неизпълнение на задължения, произтичащи от приложимите общи изисквания, на условията, свързани с регистрации или издадени разрешения за ползване на ограничен ресурс или на наложени специфични задължения, комисията:

1. уведомява предприятието, осъществяващо електронни съобщения, за установеното неизпълнение в 7-дневен срок след установяването, като определя подходящ срок за изразяване на становище; след изтичането на срока за становище комисията с решение изисква в определен от нея разумен срок преустановяване на неизпълнението и/или отстраняване

на неговите последици, и/или привеждане дейността на предприятието в съответствие с посочените актове, или

2. с решение след изтичане на срока за изразяване на становище по т. 1 изисква незабавно преустановяване на изпълнението, като дава задължителни указания за преустановяване на изпълнението и/или отстраняване на неговите последици, и за привеждане дейността на предприятието в съответствие с посочените актове.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 29 от 2015 г.).

(3) Комисията може да вземе решение за преустановяване осъществяването на обществени електронни съобщения от предприятието по чл. 75, в случай че е налице някое от следните обстоятелства:

1. установено системно изпълнение на приложими изисквания по чл. 73 и/или на специфични задължения;

2. установено съществено нарушение на този закон;

3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) отнето индивидуално право за ползване на ограничен ресурс.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятието по ал. 3 може да подаде уведомление за предоставяне на същите електронни съобщителни мрежи или услуги само в случай че са отстранени всички нередности в осъществяваната дейност, които са били основание за приемане на решение по ал. 3.

(5) (Нова – ДВ, бр. 29 от 2015 г.) Обжалването на решението на комисията по ал. 1 не спира неговото изпълнение, освен ако съдът постанови друго.

(6) (Нова – ДВ, бр. 29 от 2015 г.) Производството по ал. 1 – 4 се прилага независимо от административнонаказателната отговорност на предприятието, която се реализира по общия ред.

(7) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) По искане от страна на национален регулаторен орган или друг компетентен орган на държава – членка на Европейския съюз, в която се използват номерационни ресурси по чл. 133, ал. 4, доказал нарушение на приложимите правила за защита на потребителите или на свързаното с използването на номерационни ресурси национално право на съответната държава – членка на Европейския съюз, комисията прилага условията, предвидени в чл. 107, ал. 2, т. 9, в съответствие със своите правомощия, включително, в по-сериозни случаи, посредством отнемане на правата за извънтериториално ползване на предоставените на съответното предприятие номерационни ресурси.

Чл. 78а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случай че не са изпълнени приложимите общи изисквания, задължения по регистрациите или разрешенията, или наложени специфични задължения, комисията може с решение да наложи спешни мерки за отстраняване на нарушения, които представляват:

1. непосредствена и сериозна опасност за обществената безопасност, обществената сигурност или общественото здраве, или

2. сериозни икономически или оперативни проблеми на други доставчици или потребители на електронни съобщителни мрежи или услуги, или на други ползватели на радиочестотния спектър.

(2) Комисията дава възможност на предприятието да изрази становище и да предложи мерки за отстраняване на нарушението. Комисията се произнася в 14-дневен срок по становището и предложените от предприятието мерки.

(3) Мерките по ал. 1 се налагат за срок не по-дълъг от три месеца. В случай че процедурите за отстраняване на нарушението не са приключили, този срок може да бъде удължен с не повече от три месеца.

(4) В случай че предприятието, осъществяващо електронни съобщения, не преустанови

неизпълнението в срока по ал. 3, комисията налага санкция съгласно този закон.

Раздел III

Издаване на разрешение и регистрация – общи положения (Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 79. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предоставянето на индивидуално право за ползване на определен ограничен ресурс е чрез регистрация или разрешение.

Чл. 80. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Изискванията за регистрация и издаване на разрешение са еднакви за всички лица, желаещи да осъществяват един и същи вид електронни съобщения.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Регистрацията и издаването на разрешение се извършват при спазване принципите на обективност, пропорционалност, равнопоставеност и прозрачност.

Чл. 80а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) При предоставянето, изменението или удължаването на срока на индивидуални права за ползване на радиочестотен спектър комисията насърчава ефективната конкуренция и избягва нарушения на конкуренцията във вътрешния пазар и може да предприема мерки, като:

1. ограничаване на количеството радиочестотни ленти, за които на предприятията се предоставят права за ползване, или в обосновани случаи, определяне на условия за правата за ползване при тяхното предоставяне, като условия, свързани с възможността за налагане на задължения за предоставяне на достъп на едро или роуминг в някои радиочестотни ленти или определени групи радиочестотни ленти със сходни характеристики;

2. запазване, в зависимост от условията на пазара, на определена част от радиочестотна лента или група радиочестотни ленти за предоставяне на нови предприятия;

3. отказ от предоставяне на нови права за ползване на радиочестотен спектър или разрешаване на използване по нов начин на радиочестотния спектър в определени радиочестотни ленти, или определяне на условия към предоставянето на нови права за ползване на радиочестотен спектър или към разрешаването на използване по нов начин на радиочестотния спектър, за да се избягва нарушаването на конкуренцията поради предоставяне, прехвърляне или натрупване на права за ползване;

4. включване на условия за забрана или налагане на условия към прехвърлянето на права за ползване на радиочестотен спектър, които не подлежат на контрол от страна на Европейския съюз или Република България по отношение на сливанията, когато е вероятно тези прехвърляния да доведат до значителна вреда за конкуренцията;

5. изменение на съществуващите права в съответствие с този закон, когато това е необходимо за последващо отстраняване на нарушаването на конкуренцията поради прехвърляне или натрупване на права за ползване на радиочестотен спектър.

(2) Комисията определя необходимите мерки по ал. 1 за запазване или осигуряване на ефективна конкуренция, като отчита пазарните условия и наличните референтни нива чрез обективна оценка и прогноза на пазарните условия на конкуренция и на възможните последици от тези мерки за съществуващите и бъдещите инвестиции от участниците на пазара, по-специално по отношение на разгръщането на мрежите.

(3) При определяне на мерките по ал. 1 комисията взема предвид подхода за пазарен анализ по чл. 154, ал. 3, принципите на консултативност, публичност и прозрачност и спазва изискванията на раздели V и IX и глава шеста.

(4) Мерките по ал. 1 не се прилагат по отношение на разрешения за ползване на радиочестотен спектър от електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване.

Чл. 81. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията издава разрешение за ползване на радиочестотен спектър, след провеждане на конкурс или търг в случаите, когато броят на кандидатите е по-голям от броя на лицата, които могат да получат разрешение за съответния свободен ограничен ресурс.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията издава разрешение без провеждане на конкурс или търг за ползване на радиочестотен спектър с оглед на постигане на целите по чл. 4 и 4а, в следните случаи:

1. за собствени нужди на държавните органи, свързани с техните функции, и на дипломатически представителства или други организации със статут на дипломатически мисии;

2. за осъществяване на електронни съобщения за собствени нужди;

3. когато броят на кандидатите е по-малък или равен на броя на лицата, които могат да получат разрешение за съответния свободен ограничен ресурс;

4. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване, след решение на Съвета за електронни медии, с изключение на случаите по чл. 49а и 49б;

5. когато се издава временно разрешение по чл. 109;

6. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) за предоставяне на индивидуални права за ползване на радиочестотен спектър на радио- и телевизионни оператори, когато е необходимо за постигане на цел от общ интерес, определена в съответствие с правото на Европейския съюз, след провеждане на обществени консултации по реда на чл. 37.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предметът, обхватът и срокът на разрешението по ал. 2, т. 4 не могат да се различават от предмета, обхвата и срока на лицензията, издадена от Съвета за електронни медии.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията издава разрешение за ползване на номерационни ресурси без провеждане на конкурс или търг.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията издава разрешение за ползване на позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър и на радиочестотен спектър, използван от негеостационарна спътникова система, които са регистрирани в международни организации по електронни съобщения по инициатива на лице, без провеждане на конкурс или търг.

Чл. 82. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Заявленията за издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения за собствени нужди се удовлетворяват без провеждане на конкурс или търг, като ресурсът се предоставя за ползване на първия по време заявител.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и в случаите, когато ограниченият ресурс е необходим за осигуряване на преносна среда в мрежите на предприятия, осъществяващи обществени електронни съобщения.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Заявленията за регистрация се удовлетворяват, като радиочестотният спектър се предоставя за ползване на първия по време заявител.

Чл. 83. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 20 от 2021 г.) Процедурите по регистрация и издаване на разрешение започват след подаване на заявление за ползване на ограничен ресурс по образец. Заявлението съдържа:

1. идентификационни данни на лицето, което иска издаване на разрешение или регистрация:

а) за физическите лица – трите имена и постоянния адрес;

б) за юридическите лица и едноличните търговци – наименованието (фирмата) и съответния идентификационен код;

2. посочване на необходимия радиочестотен спектър или номерационни ресурси, или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър;

3. кратко описание на вида електронни съобщения;

4. описание на технически характеристики на електронната съобщителна мрежа и съоръженията;

5. описание на услугата или услугите, които лицето ще предлага чрез ограничения ресурс, в случай че той е предназначен за осъществяване на обществени електронни съобщения;

6. срок за ползване на ограничения ресурс;

7. териториален обхват;

8. лице и данни за контакт.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Към заявлението се прилагат:

1. за лица, регистрирани в друга държава – документ за актуалната регистрация по националното законодателство, и документ, който удостоверява, че лицето не е обявено в несъстоятелност или не е в производство за обявяване в несъстоятелност, издадени от компетентния орган на съответната държава на лицето;

2. декларация, че едноличният търговец не е в процедура по заличаване;

3. декларация от управителя и членовете на управителните органи на лицето, че не са лишени от правото да упражняват търговска дейност;

4. декларация за липса на основания по чл. 3, т. 17 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, контролираните от тях лица и техните действителни собственици.

(3) Заявлението и документите към него се подават на български език.

(4) При липсващи и/или нередовни документи по ал. 1 и 2 комисията уведомява писмено заявителя да отстрани непълнотите или нередовностите в 7-дневен срок от получаване на уведомлението. В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в посочения срок, заявлението не се разглежда.

Чл. 84. (1) Комисията с мотивирано решение отказва издаването на разрешение, когато:

1. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) не е налице свободен ограничен ресурс, включително когато не е координиран на национално или когато е необходимо, на международно ниво;

2. използването на ограничения ресурс би застрашило националната сигурност или е в противоречие с международни задължения, произтичащи от влязъл в сила международен договор, по който Република България е страна;

3. лицето, което кандидатства за разрешение:

а) е обявено в несъстоятелност или е в производство за обявяване в несъстоятелност или се намира в ликвидация;

б) е лишено от правото да упражнява търговска дейност;

в) (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) има публични задължения към държавата, включително и към комисията и осигурителни фондове, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията;

г) (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) е с отнето разрешение за ползване на ограничен ресурс за същия вид електронни съобщения за срока, определен от комисията.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) Обстоятелствата по ал. 1, т. 3, буква "а" се удостоверяват с документ от съответния компетентен орган, по буква "б" – с декларация от физическото лице, а по буква "в" – от комисията по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Разпоредбата на ал. 1, т. 3, буква "б" се прилага и за управители или членове на управителни органи на предприятието.

Чл. 85. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) В случай на непълнота на заявлението за регистрация в 7-дневен срок от получаването му комисията уведомява лицето да отстрани непълнотите, като му предоставя 7-дневен срок от получаване на уведомлението.

(2) Комисията вписва лицето в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 3 в 20-дневен срок от датата на получаване на заявлението или от отстраняване на непълнотите.

(3) Комисията отказва регистрация, когато са налице обстоятелствата по чл. 84, ал. 1.

(4) Лицето по ал. 2 може да поиска писмено от комисията издаване на удостоверение за вписване в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 3. В удостоверението комисията вписва следните обстоятелства:

1. идентификационни данни на лицето:

а) за юридически лица и еднолични търговци – наименованието (фирмата) и съответния единен идентификационен код;

б) за физически лица – трите имена;

2. предоставен радиочестотен спектър, технически и експлоатационни параметри;

3. дата и срок на регистрацията.

(5) Комисията издава удостоверението по ал. 4 в 7-дневен срок от постъпване на искането.

(6) За издаване на удостоверение по ал. 4 се заплаща административна такса в размер, определен в тарифата по чл. 147.

(7) Регистрацията се заличава при изрично искане от страна на лицето.

(8) Комисията заличава регистрацията в следните случаи:

1. при установени системни неизпълнения на правилата по чл. 66а, ал. 3;

2. когато при извършена проверка от комисията е установено наличие на някое от обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, букви "а", "б" и "в".

(9) Регистрацията се заличава и в случаите:

1. на мотивирано писмено искане на компетентен орган при установени действия на регистрираното лице, които застрашават националната сигурност при ползване на предоставения му с регистрацията ограничен ресурс;

2. когато регистрираното лице заяви наличие на някое от обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, букви "а", "б" и "в";

3. при смърт на физическото лице, при ликвидация или прекратяване на юридическото лице или прекратяване дейността на едноличния търговец;

4. на основание задължение, произтичащо от ратифицирано и влязло в сила международно споразумение, по което Република България е страна.

(10) Зачиваването на регистрацията в случаите на ал. 9, т. 1 подлежи на незабавно изпълнение.

(11) По отношение на регистрациите в приложимите правила по чл. 66а, ал. 3 се включват всички или някои от условията по чл. 106, ал. 2.

(12) Правата за ползване, придобити чрез регистрацията, не подлежат на прехвърляне и отдаване под наем или на удължаване на срок.

(13) Изменение на регистрацията се извършва по реда на чл. 115.

(14) Регистрираното лице може да отправи искане за изменение в регистрацията му, извън случаите по чл. 115, ал. 1. Комисията проучва искането, преценява необходимостта от изменението на регистрацията и отразява промяната в 20-дневен срок от постъпване на искането.

Раздел IV

Издаване на разрешение за ползване на ограничен ресурс (Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 86. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията приема решение за издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър в срок до 6 седмици от датата на получаване на заявлението или отстраняване на непълнотите в случай, че не се изисква международно координиране на радиочестотите и радиочестотните ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ще ги ползват.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Когато е подадено заявление за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, което изисква международно координиране на радиочестотите и радиочестотните ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ще ги ползват, комисията извършва това координиране в срок до 8 месеца от датата на подаване на заявлението, като уведомява заявителя за необходимостта от координиране, в 7-дневен срок от подаване на заявлението.

(3) В случай че в международен акт, по който Република България е страна, е определен срок за координиране по ал. 2 и този срок е по-дълъг от 8 месеца, процедурата по координиране се провежда в срока, определен в международния акт.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случай че в международния акт по ал. 3 са определени такси за извършване на международното координиране и регистриране, заплащането им се извършва по реда на правилата по чл. 127, ал. 2.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) След приключване на процедурата по координиране по ал. 2 комисията в едномесечен срок уведомява заявителя за резултата.

(6) (Предишна ал. 5, изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението заявителят трябва да потвърди писмено желанието си за получаване на разрешението за ползване на ограничен ресурс съобразно резултата от приключилата процедура по международно координиране по ал. 2.

(7) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 6, изм., бр. 20 от 2021 г.) В случай че заявителят потвърди желанието си в срока по ал. 6, комисията в 14-дневен срок приема решение за издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър.

(8) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Сроковете по ал. 1 – 7 не засягат приложимите разпоредби на международните споразумения, свързани с използването на радиочестотния спектър и спътниковата координация.

Чл. 87. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията уведомява писмено заявителя в тридневен срок от приемане на решението за издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър.

(2) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

Чл. 88. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията приема решение за издаване на разрешение за ползване на номерационни ресурси, в срок до три седмици от датата на получаване на заявлението или отстраняване на непълнотите.

(2) Комисията уведомява писмено заявителя в тридневен срок от приемане на решението по ал. 1.

(3) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 2 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

Раздел V

Издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, определена за Република България съгласно международни споразумения, след провеждане на конкурс или търг

(Загл. изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 89. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може по своя инициатива да обяви намерение да проведе конкурс или търг за ползване на конкретен радиочестотен спектър при необходимост от ограничаване на броя на издаваните разрешения или за ползване на конкретна позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, извън случаите по чл. 81, ал. 5.

(2) Комисията обявява намерение за провеждане на конкурс или търг и по инициатива на заинтересовано лице.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Конкурсът или търгът по ал. 1 и 2 приключва в срок до 8 месеца, като се спазват всички срокове по чл. 124б. Този срок не засяга приложимите разпоредби на международните споразумения, свързани с използването на радиочестотния спектър и спътниковата координация.

Чл. 89а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Когато обявява намерение да проведе конкурс или търг за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър за безжични широколентови мрежи и услуги, за които са установени хармонизирани условия чрез технически мерки за изпълнение в съответствие с Решение 676/2002/ЕО, комисията информира Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър за всяка проектомярка, която попада в обхвата на процедурата по чл. 89.

(2) При предоставяне на информацията по ал. 1 комисията може да поиска Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър да свика форум за партньорска проверка, като посочи периода на нейното провеждане.

(3) По време на форума за партньорска проверка комисията трябва да представи обяснение как проектомярката:

1. стимулира развитието на вътрешния пазар, трансграничното предоставяне на услуги и конкуренцията;

2. осигурява възможно най-много ползи за потребителите;

3. постига целите, свързани с управлението и използването на радиочестотния спектър и условията на разрешенията за ползване на радиочестотен спектър, и като цяло целите по чл. 4 и 4а;

4. осигурява ефективно и ефикасно използване на радиочестотния спектър, и

5. осигурява стабилни и предвидими инвестиционни условия за съществуващите и бъдещите ползватели на радиочестотния спектър при разгръщане на мрежите за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

(4) Комисията може да поиска Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър да приеме доклад за начина, по който проектомярката по ал. 1 постига целите по ал. 3, в който е отразен обменът на мнения в рамките на форума за партньорска проверка, както и становище относно проектомярката след провеждането на форума за партньорска проверка.

Чл. 90. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Броят на издаваните разрешения за ползване на определен радиочестотен спектър може да бъде ограничаван от съображения за увеличаване в максимална степен на ползата за ползвателите и насърчаване на конкуренцията, както и с цел:

1. постигане на по-голямо покритие;
2. гарантиране на необходимото качество на услугата;
3. насърчаване на ефикасното използване на радиочестотния спектър, включително при отчитане на условията, свързани с правата за ползване и размера на таксите; или
4. насърчаване на иновациите и развитие на бизнеса.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията провежда обществени консултации по реда на чл. 37 в срок, не по-кратък от 30 дни, относно обявеното по чл. 89 намерение, като публикува съобщение на страницата си в интернет и на Портала за обществени консултации. Съобщението съдържа:

1. радиочестотния спектър или позицията на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, извън случаите по чл. 81, ал. 5, за които могат да бъдат издадени разрешения;
2. мотиви за избора на процедура по чл. 89 и когато е приложимо, за налаганото ограничение на броя на разрешенията за ползване на радиочестотен спектър, които могат да бъдат издадени;
3. условията, които комисията има намерение да наложи по отношение на разрешението за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър;
4. покана за подаване на намерение за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър в определен от комисията срок, който не може да бъде по-кратък от срока за провеждане на обществените консултации;
5. резултати от свързани оценки на конкурентоспособността и техническото и икономическото положение на пазара;
6. основания за използване на форума за партньорска проверка по чл. 89а, ал. 2 и избор на мерки по чл. 89а, ал. 4, в случай че се предвиждат такива.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Когато ограничението по ал. 1 се отнася до ползването на хармонизиран радиочестотен спектър за безжични широколентови мрежи и услуги, едновременно с публикуването на съобщението по ал. 2 комисията предприема действията по чл. 89а, ал. 1.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 3, бр. 20 от 2021 г.) Комисията обявява на страницата си в интернет резултатите от проведените обществени консултации и решението си. В зависимост от решението комисията:

1. обявява конкурс или търг по реда на чл. 93, в случай че броят на подадените по ал. 2 намерения е по-голям

от броя на разрешенията, които могат да бъдат издадени от комисията;

2. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) предприема действия за издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, извън случаите по чл. 81, ал. 5, след подаване на заявление по чл. 83 в определен от комисията срок, в случай че броят на подадените по ал. 2 намерения е по-малък или равен на броя на разрешенията, които могат да бъдат издадени от комисията.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 4, изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията трябва, на редовни интервали или въз основа на постъпили основателни искания от засегнати лица, да преразглежда актуалността на причините, наложили ограничението на броя на разрешенията за ползване на радиочестотен спектър.

(6) (Предишна ал. 5, доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията провежда обществени консултации по реда на чл. 37 със заинтересовани лица относно преразглеждането.

(7) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 6, изм., бр. 20 от 2021 г.) В случай че в резултат на обществените консултации по ал. 6 се установи, че може да се предоставят допълнителни права за ползване на радиочестотен спектър или да се разреши използването на радиочестотния спектър въз основа на комбинация от свободно използване, използване след регистрация или използване след издаване на разрешение, комисията обявява на страницата си в интернет резултатите от проведените обществени консултации и решението си. В зависимост от решението комисията предприема действия за провеждане на процедура по ал. 4, т. 1 или 2 или по изменение и допълнение на правилата по чл. 66а, ал. 3.

Чл. 91. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) След подаване на заявление по чл. 83 по инициатива на заинтересовано лице за издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър за осъществяване на обществени електронни съобщения или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, извън случаите по чл. 81, ал. 5 и след приключване на международното координиране, когато такова е необходимо, комисията в 5-дневен срок публикува съобщение на страницата си в интернет и на Портала за обществени консултации. Когато заявеният ограничен ресурс е с национален обхват, комисията в 10-дневен срок публикува съобщението и в "Държавен вестник". Съобщението съдържа:

1. (доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) информация за заявения ограничен ресурс и за свободния радиочестотен спектър в същия радиочестотен обхват, в случай че е наличен такъв;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) покана за подаване на други заявления за ползване на същия ограничен ресурс или на свободен радиочестотен спектър в същия радиочестотен обхват в срок до 21 дни от датата на публикуване на съобщението на Портала за обществени консултации, а когато заявеният ограничен ресурс е с национален обхват – от датата на публикуването му в "Държавен вестник"; в поканата се включват условията, които комисията има намерение да наложи по отношение на разрешението за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Ако в срока по ал. 1, т. 2 в комисията не постъпи друго заявление за ползване на същия ограничен ресурс или наличният свободен радиочестотен спектър е достатъчен за удовлетворяване на постъпилите заявления, комисията в 10-дневен срок приема решение/решения за издаване на разрешение/разрешения за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър.

(3) Комисията уведомява писмено заявителя в тридневен срок от приемане на решението по ал. 2.

(4) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 3 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятието получава разрешението след заплащане на дължимите такси.

Чл. 92. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.).

Чл. 93. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) В случай че наличният свободен ограничен ресурс - радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, не е достатъчен за ползване от всички лица, подали намерение по чл. 90, ал. 2, т. 4 или заявление в срока по чл. 91, ал. 1, т. 2, комисията уведомява всички заявители за постъпилите намерения или заявления и за техния брой и с решение обявява конкурс или търг.

(2) Решението по ал. 1 съдържа:

1. (доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предмет и вид на конкурса или търга и условията, които комисията ще наложи по отношение на разрешението за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър;

2. (изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) обективни, прозрачни, пропорционални и недискриминационни изисквания към лицата, които могат да участват, отразяващи условията по т. 1, включително отнасящи се до технически или финансови условия или до условия за спазване на конкуренцията;

3. място, срок и ред за закупуване на конкурсните или тръжните книжа;

4. срок и място за подаване на заявление за участие;

5. размер и начин на плащане на депозит за участие;

6. начална тръжна цена и стъпка за наддаване при обявяване на търг;

7. дата, място и час на провеждане на конкурса или търга;

8. други конкретни изисквания, свързани с процедурата на конкурса или търга.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Решението по ал. 1 се публикува на страницата на комисията в интернет и се обнародва в "Държавен вестник" не по-късно от 21 дни след изтичане на срока за подаване на намерения или заявления за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.).

Чл. 94. (1) Конкурс се провежда, когато има необходимост от комплексна оценка за издаване на разрешение.

(2) Търг се провежда в случаите, когато с оглед характера на осъществяването на обществени електронни съобщения от съществено значение е размерът на предложената тръжна цена.

Чл. 95. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Началната тръжна цена при провеждане на търг се определя от комисията с решението по чл. 93, ал. 2.

(2) Стъпката за наддаване при провеждане на търг се определя от комисията в тръжните книжа.

(3) Достигнатата чрез наддаването сума се изплаща от спечелилия кандидат в срок, определен с решението по ал. 1.

Чл. 96. (1) Конкурсните книжа се приемат с решение на комисията и съдържат:

1. информация за ограничения ресурс - предмет на конкурса;

2. списък с необходимите приложения към заявлението за участие в конкурса;

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) изисквания за осъществяване на обществени

електронни съобщения - предмет на конкурса, като: темпове на развитие и/или на обслужване, качество на услугите, приложими технологии, задължения, свързани с националната сигурност;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални критерии за оценка, относителната им тежест и механизъм за оценяване при спазване на изискванията, свързани с управлението на радиочестотния спектър с оглед постигане на целите по чл. 4 и 4а;

5. правила за провеждане на конкурса;

6. правила за работата на експертната комисия за провеждане на конкурса;

7. размер на депозита за участие в конкурса.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Конкурсните книжа съдържат и условия за участие в конкурса и проект на разрешение за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, и приложения, съдържащи съответните технически параметри за разрешенията.

Чл. 97. Тръжните книжа се приемат с решение на комисията и съдържат:

1. информация за ограничения ресурс - предмет на търга;

2. списък с необходимите приложения към заявлението за участие в търга;

3. правила за провеждане на търга;

4. правила за работа на експертната комисия за провеждане на търга;

5. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални критерии за недопускане и отстраняване от участие в търга при спазване на изискванията, свързани с управлението на радиочестотния спектър, с оглед постигане на целите по чл. 4 и 4а;

6. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) проект на разрешение за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър и приложения, съдържащи съответните технически параметри за разрешенията;

7. размер на депозита за участие в търга, който не може да бъде по-голям от 5 на сто от определената начална тръжна цена, както и условия, свързани с депозита за участие в търга;

8. място, дата и час за провеждане на търга.

Чл. 98. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Конкурсът или търгът за предоставяне на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър се провежда не по-рано от 30 дни от обнародване на решението по чл. 93, ал. 3 в "Държавен вестник". В случай че се обявяват няколко конкурса или търга съобразно наличния свободен ограничен ресурс, комисията определя последователността на провеждането им. Комисията може да проведе и един търг или конкурс, с който да предостави повече от едно разрешение съобразно наличния свободен ограничен ресурс.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.).

Чл. 99. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) За провеждането на конкурс или търг комисията определя експертна комисия, поне един от членовете на която е правоспособен юрист. Като членове на експертната комисия може да участват и представители на заинтересованите ведомства и на комисията. В експертната комисия задължително се включва представител на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Лице, което има съществен търговски, финансов или друг делови интерес, не може да участва като член на експертната комисия.

(3) Съществен търговски, финансов или друг делови интерес е налице винаги, когато на членове на експертната комисия или на членове на техните семейства, включително съпрузи, роднини по права линия - без ограничения, по сребрена линия - до четвърта степен включително, и роднини по сватовство - до втора степен включително, както и на икономически свързани с тях лица, се издава разрешение по този закон.

(4) Всеки член на експертната комисия е длъжен да декларира писмено пред комисията липсата на съществен търговски, финансов или друг делови интерес, който той и/или икономически свързани с него или с членове на семейството му лица имат при избора на даден кандидат и че няма да бъдат назначени в органи на управление на кандидата, спечелил конкурса или търга, до една година от издаването на разрешението.

(5) Декларациите по ал. 4 се съхраняват в специален публичен регистър при комисията.

(6) Членовете на експертната комисия са длъжни да не разпространяват пред трети лица информация, получена в хода на процедура по провеждане на конкурс или търг. Всеки член на експертната комисия подписва декларация преди началото на процедурата за спазването на това задължение.

Чл. 100. (1) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Лицата, които искат да участват в обявения от комисията конкурс или търг, подават писмено заявление за участие с посочване на идентификационните си данни, към което прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 20 от 2021 г.) документ, удостоверяващ съществуването и актуалното правно състояние на лицето - в случаите, когато заявителят не притежава Единен идентификационен код по чл. 23 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел;

2. (доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) доказателства за финансови възможности, като: годишен счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите (освен ако са заявени за обявяване в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел), годишни данъчни декларации, банкови препоръки, документи за придобиване на дълготрайни активи;

3. технически проект и бизнес план в съответствие с изискванията на чл. 96, ал. 1, т. 3;

4. документ за внесен депозит или банкова гаранция за неговия размер;

5. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) документи, удостоверяващи липсата на обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, буква "а" и буква "б";

6. декларация за опазване на поверителността на информацията, която се съдържа в конкурсната или тръжната документация;

7. (отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.);

8. други документи, свързани с предмета на конкурса или търга.

(2) Всички документи се подават на български език.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При липсващи и/или нередовни документи по ал. 1, с изключение на тези по ал. 1, т. 3, кандидатът се уведомява писмено да отстрани непълнотите или нередовностите, като му се дава срок 10 работни дни от получаване на уведомлението. В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в посочения срок, кандидатът не се допуска до участие.

(4) Лицето, което иска да участва в обявения от комисията конкурс или търг, не се допуска до участие, когато:

1. е обявено в несъстоятелност или е в производство за обявяване в несъстоятелност, или се намира в ликвидация;

2. е лишено от правото да упражнява търговска дейност;

3. има публични парични задължения към държавата, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, или задължение към осигурителни фондове, освен ако не е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията;

4. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) е с отнето разрешение за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър за същия вид електронни съобщения за срока, определен от комисията.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) В случай че броят на подадените заявления е по-малък или равен на броя на разрешенията, които са предмет на решението по чл. 93, ал. 2, комисията с решение обявява процедурата за приключила и в 10-дневен срок издава разрешение за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър. В тридневен срок след приемането на решението за обявяване на процедурата за приключила комисията го изпраща в "Държавен вестник" за обнародване в 5-дневен срок от получаването му.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) В случай че в срока по чл. 93, ал. 2, т. 4 не е постъпило нито едно заявление, комисията с решение прекратява обявената процедура. В тридневен срок след приемането на решението за прекратяване на обявената процедура комисията го изпраща в "Държавен вестник" за обнародване в 5-дневен срок от получаването му.

(7) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) Обстоятелството по ал. 4, т. 3 се установява от комисията по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 101. (1) При конкурс предложенията се класират въз основа на комплексна оценка за удовлетворяване на конкурсните изисквания.

(2) При търг класирането на кандидатите се извършва според размера на предложената тръжна цена.

Чл. 102. (1) Експертната комисия в 7-дневен срок от приключване на работата си представя на комисията доклад за извършената работа и за резултатите от класирането, както и цялата документация по проведения конкурс или търг.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В 14-дневен срок от получаване на документите по ал. 1 комисията приема мотивирано решение за:

1. издаване на разрешение на кандидата, спечелил конкурса или търга;

2. прекратяване на конкурса или търга, като не определя спечелил кандидат, когато в резултатите от класирането не се посочва кандидат, който отговаря на изискванията на проведения конкурс или търг.

(3) В тридневен срок след приемане на решението по ал. 2 комисията го изпраща в "Държавен вестник" за обнародване в 5-дневен срок от получаването му.

Чл. 103. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията има право да задържи депозитите на кандидатите, които са подали жалби срещу решението по чл. 102, ал. 2 и/или чл. 104, ал. 1, до решаването на спора от съда.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Депозитите на неспечелилите кандидати се освобождават в срок до 7 работни дни след изтичането на срока за подаване на жалба срещу решението по чл. 104, ал. 1. В същия срок се освобождават депозитите на всички кандидати при прекратяване на процедурата.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Депозитите на спечелилия кандидат и на класирания на второ място се освобождават в срок до 7 работни дни след влизането в сила на решенията по чл. 102, ал. 2, т. 1 и чл. 104, ал. 1.

Чл. 104. (1) В 14-дневен срок от влизането в сила на решението по чл. 102, ал. 2, т. 1 комисията издава разрешение на спечелилия конкурса или търга кандидат.

(2) Спечелилият кандидат е обвързан с направените в конкурса или търга предложения.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) При издаване на разрешението по чл. 90, ал. 4, т. 2 и чл. 100, ал. 1 и 5 лицето се вписва в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1.

Чл. 105. (1) В случай че спечелилият кандидат се откаже от издаване на разрешение или не плати предложената от него окончателна тръжна цена в срока и по начина, посочени в тръжните или конкурсните документи, разрешението се предлага на кандидата, класиран на второ място.

(2) При отказ и на кандидата, класиран на второ място, процедурата се прекратява без издаване на разрешение.

(3) В случаите, когато предмет на търг са две или повече разрешения и класиран кандидат се откаже от издаване на разрешение или не плати предложената от него окончателна тръжна цена в срока и по начина, посочени в тръжните документи, то се предлага на класирания на следващо място кандидат. В случай че и той се откаже, процедурата се прекратява без издаване на разрешение.

(4) Депозитите на лицата по ал. 1, 2 и 3 не се връщат.

Раздел VI

Съдържание на разрешението

Чл. 106. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. и доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Разрешенията за ползване на радиочестотен спектър и позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър съдържат:

1. предоставен радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър;
2. териториален обхват, когато е приложимо;
3. идентификационни данни;
4. датата на издаване на разрешението.

(2) В разрешенията по ал. 1 се включват всички или някои от следните условия:

1. задължение за предоставяне на услуга или за използване на вид технология в съответствие с чл. 130 и изисквания за покритие и качество на услугата, ако са поставени такива изисквания;
2. условия за осигуряване на ефективно и ефикасно използване на радиочестотния спектър в съответствие с този закон;
3. технически и експлоатационни условия за избягване на вредни смущения и за опазване на общественото здраве от вредното влияние на електромагнитните полета, като се отчитат в максимална степен изискванията относно ограничаването на излагането на населението на електромагнитни полета, когато условията са различни от посочените в общите изисквания по чл. 73;
4. максимален срок в съответствие с чл. 71 и 71а, който може да бъде променян съобразно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър;
5. възможност и условия за прехвърляне или отдаване под наем на права по разрешението по искане на носителя на правата;
6. такса за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър в съответствие с чл. 143 и 146;
7. всички ангажименти на предприятието, което получава права за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, поети в процедура по издаване или удължаване на срока на разрешение, преди издаването на разрешението или преди поканата за подаване на намерение или

заявление за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър;

8. задължения за обединяване или споделяне на радиочестотен спектър, или за даване на достъп до радиочестотния спектър на други ползватели на територията на страната или на част от нея;

9. задължения, произтичащи от международни споразумения, които уреждат използването на радиочестотния спектър;

10. задължения, свързани с експериментално използване на радиочестотен спектър.

Чл. 106а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията определя условията за ползване на радиочестотен спектър по чл. 106, ал. 2 така, че да гарантира оптималното и най-ефективното и ефикасно използване на радиочестотния спектър, преди предоставянето или удължаването на срока на предоставените права. Условията включват и нивото на необходимото ползване и възможността да се изпълни това изискване чрез прехвърляне или отдаване под наем на радиочестотния спектър, за да се осигури тяхното спазване. Условията за удължаване на срока на правата за ползване на радиочестотен спектър не могат да предоставят неправомерни предимства на притежателите на предоставените права.

(2) В условията по ал. 1 се посочват приложимите параметри, включително краен срок за упражняване на правата за ползване на радиочестотен спектър, чието неспазване дава право на комисията да отнеме правото за ползване или да наложи други мерки.

(3) Комисията провежда обществени консултации по реда на чл. 37 относно условията, свързани с индивидуалните права за ползване на радиочестотен спектър, и критериите за оценка на изпълнението на тези условия преди тяхното налагане.

(4) С цел осигуряване на ефективно и ефикасно използване на радиочестотния спектър или насърчаване на увеличаването на покритието при определянето на условията за индивидуалните права за ползване на радиочестотен спектър комисията може да предвиди условия, свързани с възможностите за:

1. налагане на задължения за съвместно ползване на физическа инфраструктура или активни елементи от електронни съобщителни мрежи, които се основават на радиочестотния спектър, или споделено ползване на радиочестотен спектър;

2. налагане на задължения за сключване на споразумения за достъп чрез роуминг;

3. съвместно разгръщане на инфраструктури за предоставяне на мрежи или услуги, които се основават на използването на радиочестотния спектър.

(5) В условията, свързани с правата за ползване на радиочестотен спектър, комисията не възпрепятства споделеното ползване на радиочестотен спектър.

(6) Комисията прилага правото в областта на конкуренцията относно изпълнението от страна на предприятията на условията по ал. 4 при спазване на принципите на консултативност, публичност и прозрачност.

Чл. 107. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Разрешенията за ползване на номерационни ресурси съдържат:

1. предоставени номерационни ресурси;

2. идентификационни данни;

3. датата на издаване на разрешението.

(2) В разрешенията за ползване на номерационни ресурси се включват всички или някои от

следните условия:

1. услугата, за която се ползват номерационните ресурси, включително изисквания във връзка с предоставянето на тази услуга, както и изисквания за прозрачност на тарифните принципи и максимални цени, които могат да се прилагат в специфичен номерационен обхват за гарантиране на защита на потребителите в съответствие с чл. 4, ал. 1, т. 4;
2. изисквания за ефективно и ефикасно ползване на номерационни ресурси в съответствие с този закон;
3. изисквания за преносимост на номерата в съответствие с този закон;
4. задължение за предоставяне на информация за крайните ползватели, включена с тяхно изрично съгласие в телефонен указател, за целите на чл. 258;
5. максимален срок в съответствие с чл. 71;
6. възможност и условия за прехвърляне на права по разрешението по искане на носителя на правата, включително условие, че правото за ползване на номерационни ресурси е обвързващо за всички предприятия, на които се прехвърлят правата;
7. такса за ползване на номерационни ресурси в съответствие с чл. 143;
8. задължения, произтичащи от международни споразумения, които уреждат използването на номерационни ресурси;
9. задължения във връзка с извънтериториалното ползване на номерационни ресурси в рамките на Европейския съюз с цел да се осигури спазването на правилата за защита на потребителите и други правила във връзка с използването на номерационните ресурси в държавите – членки на Европейския съюз, в които тези ресурси ще се използват.

Чл. 108. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Освен задълженията по чл. 106, ал. 2 или чл. 107, ал. 2 предприятията, получили разрешение за ползване на ограничен ресурс, са длъжни да спазват и приложимите изисквания, определени по чл. 73.

Раздел VII

Временни разрешения

Чл. 109. (1) (Изм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията издава временни разрешения за ползване на радиочестотен спектър в следните случаи:

1. за експериментално използване;
2. за краткосрочни проекти, или
3. за краткосрочни събития.

(2) Временно разрешение се издава без провеждане на конкурс или търг.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Временно разрешение не се издава за радиочестотен спектър, за който вече са предоставени индивидуални права за ползване с разрешение или въз основа на регистрация или за който е подадено заявление за права за ползване и не е приключила процедурата по тяхното предоставяне, както и ако предоставянето на правата за ползване на радиочестотен спектър противоречи на изискванията за управление на радиочестотния спектър по чл. 124 и 128.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Временно разрешение по ал. 1, т. 1 се издава за срок, не по-дълъг от 6 месеца, еднократно в рамките на една година.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Временно разрешение по ал. 1, т. 2 се издава за срок, не по-дълъг от 12 месеца.

(6) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Временно разрешение по ал. 1, т. 3 се издава за срока и териториалния обхват, необходими за провеждане на краткосрочното събитие, но за не повече от три месеца.

(7) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Срокът и териториалният обхват на всяко временно разрешение се определят от комисията за всеки отделен случай, като се взема предвид целта, за която се издава временното разрешение. Когато комисията прецени, че срокът или териториалният обхват, посочени в заявлението по ал. 8, не съответстват на данните за предназначението на заявения радиочестотен спектър, съгласно обосновката по ал. 8, комисията дава възможност в 7-дневен срок заявителят да посочи подходящ срок или да предостави допълнителни данни. В случай че заявителят не упражни правото си по изречение второ, комисията с мотивирано решение отказва да издаде временно разрешение.

(8) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 5, изм., бр. 20 от 2021 г.) За издаване на временно разрешение се подава заявление, което съдържа данните по чл. 83, ал. 1 и подробна обосновка за необходимостта от използване на заявения радиочестотен спектър и издаване на временно разрешение за случаите, посочени в ал. 1. Към заявлението се прилагат документите по чл. 83, ал. 2, т. 1. При непълнота на заявлението се прилагат правилата на чл. 83, ал. 4.

(9) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 6, бр. 20 от 2021 г.) В случай че заявеният ограничен ресурс подлежи на международно координиране, комисията предлага на заявителя друг ограничен ресурс, неподлежащ на международно координиране, който е годен за ползване, съобразно:

1. данните, представени в заявлението за случаите, посочени в ал. 1, и
2. техническите характеристики на електронната съобщителна мрежа и съоръженията, за които ще се ползва ограниченият ресурс.

(10) (Предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 7, изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията приема решение за издаване на временно разрешение в срок до 21 дни от датата на получаване на заявлението или отстраняване на непълнотите. При произнасянето си комисията проучва основателността на искането за издаване на временно разрешение, като отчита:

1. необходимостта от издаване на временно разрешение за всеки отделен случай;
2. необходимостта от заявения териториален обхват и срока на действие на разрешението;
3. ползите за потребителите и необходимостта от насърчаване на конкуренцията и развитието на новите технологии;
4. изискванията за управление на радиочестотния спектър по чл. 124 и 128.

(11) (Предишна ал. 7, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 8, изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията уведомява заявителя за издаденото временно разрешение в тридневен срок от издаването му, като посочва и размера на дължимите от заявителя такса за временно ползване на радиочестотен спектър и еднократна такса за издаване на разрешение. Заявителят е длъжен да внесе таксите в 7-дневен срок от получаване на уведомлението.

(12) (Предишна ал. 8, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 9, изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията връчва разрешението на заявителя в тридневен срок след внасяне на таксите по ал. 11.

Чл. 110. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Временното разрешение съдържа данните, посочени в заявлението по чл. 109, ал. 8 и в решението по чл. 109, ал. 10.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предоставеният радиочестотен спектър може да се ползва само по предназначение и начин, изрично определени с временното разрешение.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) Предприятие, на което е издадено временно разрешение за ползване на радиочестотен спектър от електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване на радио- и телевизионни сигнали на основание чл. 109, ал. 1, т. 1, може да излъчва гласово съобщение "Слушайте тестово излъчване" и/или звуков сигнал с постоянен тон, и/или тестова видеотаблица.

Чл. 111. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За временните разрешения не се прилагат правилата за прехвърляне, отдаване под наем, прекратяване или отнемане на разрешенията, издадени по този закон.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Действието на временното разрешение се прекратява от комисията незабавно, когато бъде установено, че предоставеният радиочестотен спектър не се ползва по предназначението и начина, определени във временното разрешение.

Чл. 112. Предприятие, на което е прекратено действието на временно разрешение по чл. 111, ал. 2, не може да подава заявление за издаване на ново временно разрешение в 6-месечен срок от датата на прекратяване действието на предишното.

Раздел VIII

Предоставяне на допълнителен ограничен ресурс

Чл. 113. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, осъществяващо обществени електронни съобщения, на което е издадено разрешение за ползване на радиочестотен спектър или номерационни ресурси, може да заяви ползване на допълнителен ограничен ресурс. Предприятието подава заявление, което освен данните по чл. 83 съдържа и:

1. номера и дата на издаване на първоначалното разрешение;
2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) електронните съобщителни мрежи или услуги, за предоставянето на които ще се ползва допълнителният радиочестотен спектър или номерационен ресурс;
3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) посочване на допълнителния радиочестотен спектър или номерационен ресурс, за чието ползване се иска изменение и допълнение на разрешението;
4. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) срок за ползване на допълнителния радиочестотен спектър или номерационен ресурс, който не може да бъде по-дълъг от срока на ползване на първоначалния радиочестотен спектър или номерационен ресурс;
5. (нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) данни за ефективно усвояване на вече предоставения радиочестотен спектър или номерационен ресурс.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Електронните съобщителни мрежи или услуги по ал. 1, т. 2 не могат да бъдат различни от електронните съобщителни мрежи или услуги, за които е предоставен първоначалният радиочестотен спектър или номерационен ресурс.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Към заявлението се прилагат документи и данни, обосноваващи необходимостта от ползване на допълнителния радиочестотен спектър или номерационен ресурс.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията предоставя заявения допълнителен радиочестотен спектър или номерационен ресурс, когато:

1. предприятието има доказана необходимост от такъв ресурс за разширяване, модернизиране и развитие на собствената електронна съобщителна мрежа, когато чрез нея осъществява обществени електронни съобщения, и

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предприятието е използвало ефективно вече предоставения ограничен ресурс.

3. (отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията в едномесечен срок от получаване на заявлението провежда консултации с предприятията за предоставяне на съответния допълнителен радиочестотен спектър съгласно регулаторната политика по чл. 32, ал. 1, т. 1, буква "а".

(6) (Предишна ал. 5, изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Допълнителният радиочестотен спектър или номерационен ресурс се предоставя без провеждане на конкурс или търг, освен в случаите по ал. 7.

(7) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случай че не е наличен достатъчен радиочестотен спектър за предоставяне на всички заявители въпреки проведените консултации по реда на ал. 5, се прилага редът, посочен в раздел V.

(8) (Предишна ал. 6, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Ако условията по ал. 4 и 6 са изпълнени, комисията предоставя заявения допълнителен радиочестотен спектър, като изменя и допълва разрешението за ползване на радиочестотен спектър на заявителя, в срок до 42 дни от датата на подаване на заявлението.

(9) (Предишна ал. 7, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Ако условията по ал. 4 са изпълнени, комисията предоставя заявения допълнителен номерационен ресурс, като изменя и допълва разрешението за ползване на номерационен ресурс на заявителя, в срок до 21 дни от датата на подаване на заявлението.

(10) (Предишна ал. 8, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението за решението по ал. 8 и 9 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси за ползване на предоставения допълнителен радиочестотен спектър или номерационен ресурс пропорционално на времето за ползване в текущата година.

Чл. 113а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Само предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, може да заяви ползване на допълнителен радиочестотен спектър. Предприятието подава заявление, което освен данните по чл. 83 съдържа и:

1. номер и дата на издаване на разрешението;

2. позицията на геостационарната орбита, която е предоставена на предприятието;

3. допълнителния радиочестотен спектър, за чието ползване се иска изменение и допълнение на разрешението, и наименованието на спътниковата система, за която се иска този спектър;

4. срок за ползване на допълнителния радиочестотен спектър, който не може да бъде по-дълъг от срока за ползване на позицията на геостационарната орбита;

5. друга информация, определена в правилата по чл. 127, ал. 2.

(2) Към заявлението се прилагат документи и данни, обосноваващи необходимостта от ползване на допълнителния радиочестотен спектър.

(3) Комисията предоставя заявения допълнителен радиочестотен спектър, когато:

1. предприятието има доказана необходимост от такъв ресурс за разширяване, модернизиране и развитие на собствената спътникова система, когато чрез нея осъществява обществени електронни съобщения, и

2. спътниковата система на предприятието допуска възможност за разширяване, модернизиране и развитие, и

3. приключи международната координация на искания допълнителен радиочестотен спектър, и

4. предприятието е заплащало в срок и размер необходимите такси, определени в международни актове за международно координиране и регистриране на допълнителния радиочестотен спектър.

(4) Допълнителният радиочестотен спектър се предоставя без провеждане на конкурс или търг.

(5) Ако условията по ал. 3 са изпълнени, комисията предоставя заявления допълнителен радиочестотен спектър, като изменя и допълва разрешението за ползване на позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, в срок до 42 дни от датата на подаване на заявлението.

(6) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението за решението по ал. 5 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси за ползване на предоставения допълнителен радиочестотен спектър пропорционално на времето за ползване в текущата година.

Раздел IX

Изменение, допълнение, прекратяване, отнемане или прехвърляне на разрешение (Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 114. (1) Предприятие, на което е издадено разрешение, може преди изтичане на срока на действието му да направи мотивирано искане за намаляване на срока на действие на разрешението. Комисията проучва основателността на искането и се произнася с решение в срок до един месец от постъпване на искането.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, на което е издадено разрешение, може в срок не по-кратък от 45 дни преди изтичане срока на действие на разрешението да направи мотивирано искане за удължаване срока на действие на издаденото разрешение. Комисията проучва основателността на искането, като отчита:

1. ползите за потребителите;
2. необходимостта от насърчаване на конкуренцията и развитието на новите технологии;
3. регулаторната политика за съответния ограничен ресурс.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията се произнася с решение в срок до един месец от постъпване на искането по ал. 2, като при удовлетворяване на искането вписва новия срок на действие в разрешението.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Ако в срока по ал. 2 предприятие, на което е издадено разрешение, не поиска удължаване действието на разрешението, както и в случай, че искането по ал. 2 не бъде удовлетворено, приема се, че предоставеният ограничен ресурс е свободен с изтичането на срока на действие на разрешението.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Срокът на действие на разрешение за ползване на радиочестотен спектър от електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване се удължава след удължаване на срока на лицензията по смисъла на Закона за радиото и телевизията за същия период от време.

(6) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението за удовлетворяване на искането по ал. 2 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

Чл. 114а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Не по-късно от две години преди изтичането на първоначалния срок на действие на разрешение за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър за безжични широколентови услуги по чл. 71а, ал. 2 комисията по своя инициатива или по искане на предприятието, на което е издадено разрешението, прави обективна и перспективна оценка на общите критерии за удължаване на срока по чл. 71а, ал. 4 на разрешението в съответствие с чл. 124, ал. 4, т. 3.

(2) Комисията приема решение за удължаване на срока на разрешението по ал. 1, ако не е

започнала процедура по чл. 117 и е стигнала до заключението, че това удължаване е в съответствие с общите критерии за удължаване на срока на разрешението.

(3) Въз основа на оценката по ал. 1 комисията уведомява писмено предприятието, на което е издадено разрешението, дали срокът на разрешението трябва да бъде удължен и провежда обществени консултации по реда на чл. 37 относно своята позиция в срок, не по-кратък от 3 месеца.

(4) Резултатите от обществените консултации се публикуват на интернет страницата на комисията.

(5) Комисията приема мотивирано решение за удължаване на срока на разрешението или за обявяване на намерение за провеждане на конкурс или търг за предоставяне на права за ползване на конкретния хармонизиран радиочестотен спектър за безжични широколентови услуги.

(6) При приемането на решение по ал. 5 не се прилагат правилата по чл. 114, ал. 2 – 5.

Чл. 114б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията може да приеме решение за удължаване на срока на издадено разрешение за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър, освен ако в условията по чл. 106, ал. 2, т. 4 изрично е изключено такова удължаване, по своя инициатива или по искане на предприятието, на което е издадено разрешението, подадено не по-рано от 5 години преди изтичането на срока на разрешението.

(2) Комисията проучва основателността на искането не по-малко от две години преди изтичането на срока на действие на разрешението, като отчита:

1. изпълнението на целите по чл. 4 и чл. 124, ал. 4 и целите от общ интерес, определени в съответствие с правото на Европейския съюз;

2. прилагането на техническа мярка за изпълнение, приета в съответствие с чл. 4 от Решение 676/2002/ЕО;

3. изпълнението на условията и задълженията на издаденото разрешение;

4. необходимостта да се насърчава конкуренцията или да се избягват нарушенията ѝ;

5. необходимостта от по-ефикасното използване на радиочестотния спектър с оглед на развитието на технологиите или пазара;

6. необходимостта да се избягва сериозно прекъсване на услугите.

(3) Преди приемането на решение за удължаване на срока на разрешение за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър, за който броят на правата за ползване е ограничен, комисията провежда обществени консултации по реда на чл. 37, като излага мотивите си за евентуално удължаване на срока на разрешението.

(4) Резултатите от обществените консултации се публикуват на интернет страницата на комисията.

(5) Комисията приема решение за удължаване на срока или за провеждане на процедура по чл. 90, ал. 4, като взема предвид резултатите от проучването по ал. 2 и резултатите от обществените консултации по ал. 3, включително изразен в хода на консултациите интерес от други предприятия за получаване на разрешение за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър.

(6) При приемането на решение по ал. 1 не се прилагат правилата по чл. 114, ал. 2 – 5.

Чл. 115. (1) Изменения и допълнения на разрешение могат да бъдат правени с мотивирано решение на комисията поради:

1. непреодолима сила;

2. причини, свързани с националната сигурност;

3. промени във вътрешното законодателство и решения на международни организации в сила за Република България;

4. (изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) причини, свързани с обществения интерес, произтичащи от необходимостта да се гарантира ефективното и ефикасното използване на ограничени ресурс, защитата на интересите на ползвателите и потребителите и осигуряването на универсална услуга;

5. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) необходимост от промяна на срока на издадено разрешение във връзка с чл. 71в.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Измененията и допълненията по ал. 1, т. 4 и 5 се извършват след писмено уведомяване на съответното лице, на което е издадено разрешението, което може да изрази становище в 14-дневен срок от получаване на уведомлението.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) Когато измененията и допълненията по ал. 1, т. 4 и 5 са съществени, комисията провежда обществена консултация по реда на чл. 37 в срок не по-кратък от 30 дни.

Чл. 116. Предприятието, на което е издадено разрешение, може да отправи мотивирано искане до комисията за изменение и допълнение на разрешението, извън случаите по чл. 115, ал. 1. Комисията проучва основателността на искането, преценява необходимостта от изменение и допълнение на разрешението и се произнася с решение в 30-дневен срок от постъпване на искането.

Чл. 117. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Действието на издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс се преустановява след отнемане на издаденото разрешение от комисията в следните случаи:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, не е спазило някои или всички от задълженията си по чл. 106, ал. 2, т. 7;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) при системни неизпълнения на едно и също условие от издаденото разрешение за ползване на предоставения ограничен ресурс;

3. при системно неплащане на дължимите такси, свързани с издаденото разрешение;

4. при извършена проверка от комисията е установено наличие на някое от обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, букви "а", "б" и "в";

5. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, не е спазило някои или всички от задълженията по чл. 106, ал. 2, т. 2 и не е подало искане за прехвърляне или отдаване под наем на предоставения с разрешение радиочестотен спектър по реда на чл. 121.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Действието на издаденото разрешение за ползване на ограничен ресурс може да бъде прекратено в следните случаи:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) по мотивирано писмено искане на компетентен орган при установени действия на лицето, на което е издадено разрешение, които застрашават националната сигурност при ползване на предоставения му с разрешението ограничен ресурс;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) лицето, получило разрешение, заяви наличие на някое от обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, букви "а", "б" и "в";

3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) по мотивирано писмено искане на лицето, на което е издадено разрешение;

4. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) при смърт на физическото лице, при ликвидация или прекратяване на

юридическото лице или прекратяване дейността на едноличния търговец - в случаите, когато са им издадени разрешения;

5. с изтичане срока на действие на разрешението;

6. на основание задължение, произтичащо от ратифицирано и влязло в сила международно споразумение, по което Република България е страна;

7. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) след уведомление от Съвета за електронни медии за влязло в сила решение за прекратяване на съответната лицензия, издадена от Съвета за електронни медии на предприятието, осъществяващо електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване.

(3) Приетите решения от комисията на основание ал. 2, т. 1 подлежат на незабавно изпълнение.

(4) Действието на издаденото разрешение при наличие на предпоставките по ал. 1 се преустановява след предварително писмено уведомяване на предприятието, като комисията изрично посочи конкретните основания и мотиви.

(5) С уведомлението по ал. 4 комисията дава срок на предприятието не по-кратък от 30 дни за становище.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да отнеме разрешението само след като обсъди обясненията и възраженията на предприятието, установи наличието на достатъчно доказателства за съществуване на обстоятелствата по ал. 1 и направи предварителна оценка на вредите, които могат да произтекат от отнемането на разрешението.

(7) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Когато отнемането на разрешението по ал. 6 засяга обществен интерес, интересите на ползвателите и потребителите и осигуряването на универсална услуга, комисията провежда обществена консултация по реда на чл. 37 в срок, не по-кратък от 30 дни.

Чл. 118. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случаите по чл. 117, ал. 2, т. 4 ограниченият ресурс не се смята за свободен, ако някой или някои от наследниците заявят писмено пред комисията ползването на ограничения ресурс, за който е било издадено разрешението, в срок до един месец след смъртта на физическото лице. В този случай комисията издава без конкурс или търг ново разрешение за ползване на същия ограничен ресурс в срок до 21 дни от подаване на заявлението. Комисията уведомява писмено заявителите в тридневен срок от издаването на разрешението.

(2) В срок до 14 дни от получаване на уведомлението по ал. 1 заявителят внася по сметка на комисията всички дължими такси.

(3) Комисията връчва разрешението на заявителите след заплащане на всички дължими такси по този закон.

Чл. 119. Предприятие, действието на чието разрешение е било прекратено на основание чл. 117, ал. 1, може да подаде заявление за издаване на ново разрешение не по-рано от 12 месеца от датата на решението на комисията за прекратяване действието на разрешението.

Чл. 120. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Действието на издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс може да бъде временно спряно от комисията в следните случаи:

1. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 20 от 2021 г.) по искане на компетентен орган при бедствия, обявяване на военно положение, положение на война или извънредно положение;

2. по мотивирано искане на компетентните органи при възникване на опасност за националната сигурност;

3. (отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случаите по ал. 1, спирането продължава до отпадане на необходимостта от него.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

(4) (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

(5) Решенията за спирането и последващото възобновяване на действието на издадено разрешение се съобщават на засегнатите лица в тридневен срок.

Чл. 121. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс, може да прехвърли разрешението или част от правата и съответните задължения, включени в разрешението, или отдаде под наем радиочестотен спектър, само след предварително разрешение от комисията. Изискванията за прехвърляне на издадено разрешение при правоприемство се посочват в нормативния административен акт по чл. 122, ал. 1.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, което желае да прехвърли издаденото му разрешение за ползване на ограничен ресурс или част от правата и съответните задължения, включени в разрешението за ползване на радиочестотен спектър, или да отдаде под наем радиочестотен спектър, подава заявление до комисията.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Заявлението по ал. 2 е на български език и съдържа:

1. идентификационни данни на предприятието по ал. 2;

2. идентификационни данни на лицето, което желае да му бъде прехвърлено разрешението за ползване на ограничен ресурс или част от правата и съответните задължения, включени в разрешението за ползване на радиочестотен спектър, или същият да му бъде отдаден под наем;

3. номер на разрешението;

4. описание на вида на прехвърлянето – цялото разрешение или част от правата и съответните задължения, включени в разрешението за ползване на радиочестотен спектър, съответно на отдаването под наем на радиочестотен спектър;

5. съгласие на лицето по т. 2;

6. съгласие на предприятието по ал. 2 за изпълнение на задълженията по разрешението за ползване на радиочестотен спектър при отдаване под наем на радиочестотен спектър.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Към заявлението се прилагат:

1. документи съгласно чл. 83, ал. 2, т. 1 – за предприятието по ал. 2 и за лицето, което желае да му бъде прехвърлено разрешението за ползване на ограничен ресурс или част от правата и съответните задължения, включени в разрешението за ползване на радиочестотен спектър, или същият да му бъде отдаден под наем;

2. документи съгласно чл. 83, ал. 2, т. 2 – 4 – за лицето, което желае да му бъде прехвърлено разрешението за ползване на ограничен ресурс или част от правата и съответните задължения, включени в разрешението за ползване на радиочестотен спектър, или същият да му бъде отдаден под наем.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията уведомява писмено заявителя да отстрани непълноти или нередовности в документите по ал. 3 и 4 в 7-дневен срок от получаване на уведомлението. В случай че непълнотите или нередовностите не бъдат отстранени в посочения срок, заявлението не се разглежда.

(6) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията се произнася по искането по ал. 2 в 42-дневен срок от подаването на заявлението или от отстраняването на непълнотите или нередовностите по ал. 5.

(7) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията издава разрешение по ал. 1, когато са налице следните условия:

1. (доп. - ДВ, бр.105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) прехвърлянето или

отдаването под наем не нарушава конкуренцията в сектора на електронните съобщения в частта ползване на ограничен ресурс и дава възможност тези права или съответният радиочестотен спектър да се разделят оптимално, и

2. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) прехвърлянето или отдаването под наем не води до промени в условията за ползване на ограничения ресурс, или

3. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) прехвърлянето по ал. 1 за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване не води до промяна на разпространяваните от предприятията, лицензирани от Съвета за електронни медии, програми на обществените оператори, субекти на публичното право;

4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) изтекли са две години от получаването на ограничения ресурс чрез конкурс или търг;

5. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) в случаите на хармонизиран радиочестотен спектър – прехвърлянето по ал. 1 отговаря на условията за хармонизирано използване;

6. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предприятието, на което ще се прехвърлят правата, отговаря на изискванията по чл. 93, ал. 2, т. 2.

(8) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При универсално правоприемство чрез промяна на правната форма на дружеството ал. 1 не се прилага.

(9) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията с мотивирано решение отказва прехвърляне на разрешение или част от правата и съответните задължения, включени в разрешение за ползване на радиочестотен спектър или отдаването на последния под наем, когато по отношение на лицето по ал. 3, т. 2 е налице някое от обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3.

(10) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението за издаване на решението по ал. 1 заявителят внася по сметка на комисията дължимите такси.

Чл. 122. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишен текст на чл. 122, изм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Условията и редът за прехвърляне на разрешения за ползване на ограничен ресурс, както и на част от правата и съответните задължения, включени в разрешението или отдаване под наем на радиочестотен спектър, се определят с нормативен административен акт от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Условията и редът за прехвърляне на разрешения за ползване на ограничен ресурс, както и на част от правата и съответните задължения, включени в разрешението или отдаване под наем на радиочестотен спектър, не следва да нарушават конкуренцията.

Чл. 123. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Предишен текст на чл. 123, изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията публикува ежемесечно на страницата си в интернет информация за намеренията на предприятията за прехвърляне или отдаване под наем, както и прехвърлените права по издадени разрешения или за отдадения под наем радиочестотен спектър.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Публикуването се извършва в стандартизиран електронен формат и информацията се съхранява до изтичането на срока на разрешението.

Глава шеста

РАДИОЧЕСТОТЕН СПЕКТЪР И ПОЗИЦИИ НА ГЕОСТАЦИОНАРНАТА ОРБИТА СЪС СЪОТВЕТНИЯ РАДИОЧЕСТОТЕН СПЕКТЪР

(Загл. доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 124. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Управлението и ефективното без вредни смущения ползване на радиочестотния спектър се провежда в съответствие с държавната политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър, Националният план за разпределение на радиочестотния спектър, Регулаторната политика за управлението на радиочестотния спектър за граждански нужди и в съответствие с международни споразумения, по които Република България е страна.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При разпределението на радиочестотния спектър и определянето на условията за неговото използване се:

1. гарантира ефективното управление на радиочестотния спектър в съответствие с чл. 4 и 4а;
2. прилагат обективни, прозрачни, насърчаващи конкуренцията, недискриминационни и пропорционални критерии.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При управлението на радиочестотния спектър се спазват международните споразумения, включително Правилникът за радиосъобщенията на Международния съюз по далекосъобщения и други споразумения, приети в рамките на тази организация, които са приложими за радиочестотния спектър, и се вземат предвид съображения, свързани с обществената политика.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 3, изм., бр. 20 от 2021 г.) Хармонизираното използване на радиочестотния спектър от електронни съобщителни мрежи и услуги в Европейския съюз се насърчава в съответствие с необходимостта да се гарантира ефективното и ефикасното му използване и да се създават ползи за потребителите, като конкуренция, икономии от мащаба и оперативна съвместимост на мрежите и услугите, както и с цел:

1. постигане на безжично широколентово покритие на територията на страната и населението с връзка с високо качество и скорост, както и покритие на основните транспортни трасета на национално и на европейско равнище, включително трансевропейската транспортна мрежа, както е посочена в Регламент (ЕС) № 1315/2013;
2. улесняване на бързото развитие в Европейския съюз на нови безжични съобщителни технологии и приложения, включително, ако е необходимо, чрез междусекторен подход в управлението на радиочестотния спектър;
3. гарантиране на предвидимост и последователност при предоставянето, удължаването на срока, изменението, ограничаването и отнемането на права за ползване на радиочестотен спектър, за да се насърчат дългосрочните инвестиции;
4. предотвратяване на трансграничните или националните вредни смущения и предприемане на целесъобразните превантивни и корективни мерки;
5. насърчаване на споделеното ползване на радиочестотен спектър между сходно или различно използване на радиочестотния спектър в съответствие с правото в областта на конкуренцията;
6. прилагане на възможно най-целесъобразната и най-облекчената система за разрешаване, за да се увеличат максимално гъвкавостта, споделянето и ефикасността при използването на радиочестотния спектър;
7. прилагане на правила за предоставяне, прехвърляне, удължаване на срока, изменение и отнемане на права за ползване на радиочестотен спектър, които са ясно и прозрачно установени, за да се осигури регулаторна сигурност, последователност и предвидимост;
8. последователност и предвидимост в Европейския съюз по отношение на начина на разрешаване на използването на радиочестотния спектър, като се опазва общественото здраве предвид изискванията относно ограничаването на излагането на населението на електромагнитни полета.

Чл. 124а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Когато на национално или регионално ниво липсва пазарно търсене за използването на радиочестотна лента в хармонизирания радиочестотен спектър,

комисията може да разреши алтернативно използване на цялата радиочестотна лента или част от нея, включително съществуващо използване, при условие че:

1. заключението за липса на пазарно търсене за използването на такава лента е основано на обществени консултации, проведени по реда на чл. 37, включително на прогнозна оценка на пазарното търсене;

2. алтернативното използване не възпрепятства, нито затруднява наличността или използването на такава лента в други държави – членки на Европейския съюз, и

3. са взети предвид дългосрочната наличност или използване на такава лента в Европейския съюз и икономите от мащаба за оборудването в резултат на използването на хармонизиран радиочестотен спектър в Европейския съюз.

(2) Комисията преразглежда всяко прието решение за разрешаване на алтернативно използване по изключение най-малко на всеки 2 години. При обосновано искане на заинтересовано лице до комисията за използване на радиочестотната лента в съответствие с техническите мерки за изпълнение, приети съгласно чл. 4 от Решение 676/2002/ЕО, комисията преразглежда решението си в най-кратки срокове.

(3) Комисията информира Европейската комисия и другите държави – членки на Европейския съюз, за приетото решение по ал. 1 и неговата обосновка, както и за резултата от преразглеждането по ал. 2.

Чл. 124б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) При координирането на използването на хармонизиран радиочестотен спектър за електронни съобщителни мрежи и услуги в рамките на Европейския съюз, като се вземат предвид условията на националния пазар, може да бъде определена обща дата, до която трябва да се разреши използването на конкретен хармонизиран радиочестотен спектър.

(2) Когато са установени хармонизирани условия чрез технически мерки за изпълнение в съответствие с Решение 676/2002/ЕО, използването на радиочестотния спектър за безжични широколентови мрежи и услуги се разрешава не по-късно от 30 месеца след приемането на техническата мярка за изпълнение или във възможно най-кратък срок след отмяната на решение за разрешаване на алтернативно използване по чл. 124а, ал. 1.

(3) Срокът по ал. 2 може да бъде отложен за конкретна радиочестотна лента при следните обстоятелства:

1. ограничение на използването на тази радиочестотна лента въз основа на цел от общ интерес по чл. 130, ал. 3, т. 1 или 4;

2. нерешени проблеми с трансграничната координация, водещи до вредни смущения с трети държави, при условие че е поискана подкрепа от Европейския съюз по чл. 131а, ал. 6;

3. защитни мерки за националната сигурност и отбрана, или

4. непреодолима сила.

(4) Отлагането на срока по ал. 3 се преразглежда най-малко веднъж на всеки две години.

(5) Крайният срок по ал. 2 може да бъде отложен за конкретна радиочестотна лента за срок до 30 месеца в случай на:

1. нерешени проблеми с трансграничната координация, водещи до вредни смущения с други държави – членки на Европейския съюз, при условие че са предприети своевременно всички необходими мерки по чл. 131а, ал. 4 и 5;

2. необходимост да се осигури, както и сложност на осигуряването на техническата миграция на съществуващите ползватели на тази радиочестотна лента.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Комисията съгласувано с Министерството на транспорта и съобщенията уведомява за отлагането на срока по ал. 3 или 5 другите държави – членки на Европейския съюз и Европейската комисия, като представя съответните мотиви.

Чл. 124в. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията може да определя общи аспекти на процедура по издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър съвместно с регулаторен или друг компетентен орган на друга държава – членка на Европейския съюз, включително да провежда съвместно с този орган процедура на конкурс или търг, като отчита интересите, изразени от участниците на пазара.

(2) При подготовката на процедурата по ал. 1 се разглеждат следните критерии:

1. започване и изпълняване на индивидуалните национални процедури съгласно съвместно договорен график;
2. общи условия и процедури за избора и предоставянето на индивидуални права за ползване на радиочестотен спектър;
3. общи или сравними условия за индивидуалните права за ползване на радиочестотен спектър, които дават възможност на ползвателите да се предоставят сходни блокове от радиочестотния спектър;
4. възможност за присъединяване на регулаторни или други компетентни органи на други държави – членки на Европейския съюз, по всяко време, докато тече процедурата.

(3) Когато, въпреки интереса, изразен от участници на пазара, комисията и регулаторен или друг компетентен орган на друга държава – членка на Европейския съюз, не действат съвместно, тя информира съответните участници на пазара за причините за своето решение.

Чл. 125. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Когато използването на радиочестотния спектър е хармонизирано, условията и процедурите са съгласувани и предприятията, на които се предоставя радиочестотният спектър, са избрани в съответствие с международни споразумения и правото на Европейския съюз, комисията издава разрешение за ползване на този радиочестотен спектър.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Ако всички национални условия, отнасящи се до правото за ползване на съответния радиочестотен спектър, са изпълнени в случай на обща процедура за избор, комисията не трябва да налага други условия, допълнителни критерии или процедури, които биха ограничили, променили или забавили правилното прилагане на общото предоставяне на радиочестотния спектър.

Чл. 126. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Радиочестотният спектър се разпределя на радиочестоти и радиочестотни ленти, радиослужби и ползватели.

Чл. 127. (1) (Предишен текст на чл. 127, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Позициите на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър се определят с международни споразумения.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Във връзка с упражняването на правомощията си по чл. 32, ал. 1, т. 5 комисията приема правила за взаимодействие със заинтересованите предприятия при осъществяването на заявяване, международно координиране и регистриране в международни организации по електронни съобщения на позициите на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър и на радиочестотния спектър, използван от негеостационарна спътникова система, и за реда на заплащане на такси, определени с международен акт. Правилата се приемат от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36 и се обнародват в "Държавен вестник".

Чл. 128. (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Управлението на радиочестотния спектър и ползването на позициите на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър се осъществяват с цел ефективното и без вредни смущения използване на радиочестотния спектър при съобразяване с интересите на националната сигурност и при спазване принципите на предвидимост, равнопоставеност и обективност.

Чл. 129. (1) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията предоставя за ползване позициите на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, радиочестотите и

радиочестотните ленти, разпределени за граждански нужди.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията предоставя индивидуални права за ползване на радиочестотен спектър след национално координиране и съгласуване с всички заинтересовани държавни органи, ведомства и служби с цел осигуряване безопасността на въздухоплаването и корабоплаването и защита на националната сигурност.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Ако правото за ползване на радиочестотен спектър бъде отнето в резултат на промени в законодателството, възникнали при изпълнение на международно задължение на Република България, трябва да се предвиди компенсация от държавния бюджет, като размерът ѝ се определя по мотивирано предложение на комисията.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Правото за ползване на радиочестотен спектър може да бъде ограничено или отнето поради причини, произтичащи от необходимостта да се гарантира ефективното и ефикасното използване на радиочестотния спектър или прилагането на технически мерки за изпълнение, приети съгласно чл. 4 от Решение 676/2002/ЕО, при спазване на принципите на пропорционалност и равнопоставеност и след провеждане на обществена консултация по реда на чл. 37 в срок, не по-кратък от 30 дни. В тези случаи може да се предвиди компенсация от държавния бюджет, като размерът ѝ се определя по мотивирано предложение на комисията, което подлежи на обществената консултация по изречение първо.

Чл. 130. (1) (Предишен текст на чл. 130 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Правото за ползване на радиочестотен спектър не е свързано с ограничения по отношение на вида на предоставяните услуги или използваните технологии.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Ограничения на правата за ползване на радиочестотен спектър по отношение на използваните технологии се допускат само в случаите, когато това е необходимо за:

1. избягване на вредни смущения;
2. защита на общественото здраве от въздействието на електромагнитните полета;
3. гарантиране техническото качество на услугата;
4. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) гарантиране на максимално споделено ползване на радиочестотен спектър;
5. (доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) защита на ефикасното използване на радиочестотния спектър; или
6. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) гарантиране изпълнението на цели от общ интерес в съответствие с ал. 3.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Ограничения на правата за ползване на радиочестотен спектър по отношение на предоставяните услуги се допускат само с оглед постигане на цели от общ интерес, преди всичко отнасящи се до:

1. безопасността на живота;
2. насърчаване на социално, регионално или териториално сближаване;
3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) избягване на неефикасно използване на радиочестотния спектър;
4. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) насърчаване на културното и езиковото многообразие и медийния плурализъм, включително предоставянето на услуги за разпространение на радио- и телевизионни програми.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) Забрана за предоставяне на други електронни съобщителни услуги в специфична радиочестотна лента може да бъде наложена само при необходимост от защита на работата на радиослужбите, свързани с безопасността на живота. В изключителни случаи обхватът на такава забрана може да бъде разширен с оглед на постигане на други цели от общ интерес, определени в съответствие с правото на Европейския съюз.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Изменение на използването на радиочестотния спектър по ал. 2 – 4 не може да бъде единствено основание за отнемане на индивидуално право за ползване на радиочестотен спектър.

Чл. 130а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията редовно, най-малко веднъж на всеки две години, преразглежда необходимостта от ограниченията, посочени в чл. 130, ал. 2 - 4, и публикува резултатите от това преразглеждане на страницата си в интернет.

Чл. 131. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 131а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Министерството на транспорта и съобщенията съгласувано с комисията предприема необходимите мерки за използването на радиочестотния спектър по начин, който не създава пречки за други държави – членки на Европейския съюз, да разрешат използването на територията си на хармонизиран радиочестотен спектър в съответствие с правото на Европейския съюз, включително трансгранични вредни смущения между Република България и други държави – членки на Европейския съюз.

(2) Мерките по ал. 1 се приемат в съответствие със задълженията, произтичащи от международен договор, по който Република България е страна, включително Правилника за радиосъобщенията на Международния съюз по далекосъобщения и регионалните споразумения за радиосъобщенията на Международния съюз по далекосъобщения.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Министерството на транспорта и съобщенията съгласувано с комисията осъществява сътрудничество с компетентните органи на други държави – членки на Европейския съюз, включително в рамките на Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър, при трансграничната координация на използването на радиочестотния спектър, за:

1. предприемане и изпълнение на мерките по ал. 1;

2. разрешаване на проблеми или спорове във връзка с трансграничната координация или трансграничните вредни смущения между държавите – членки на Европейския съюз, както и с трети държави, които възпрепятстват използването на хармонизирания радиочестотен спектър на територията на Република България или друга държава – членка на Европейския съюз.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Министерството на транспорта и съобщенията съгласувано с комисията може да поиска съдействие от Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър за разрешаването на проблем или спор във връзка с трансграничната координация или трансграничните вредни смущения.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Когато действията по ал. 3 или 4 не са довели до решаване на проблем или спор, Министерството на транспорта и съобщенията съгласувано с комисията може да поиска Европейската комисия да приеме решение за разрешаването на спор във връзка с проблем с трансгранични вредни смущения между Република България и друга държава – членка на Европейския съюз, които затрудняват използването на хармонизирания радиочестотен спектър.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Министерството на транспорта и съобщенията съгласувано с комисията може да поиска Европейският съюз да осигури правна, политическа и техническа подкрепа за решаване на въпроси, свързани с координирането на радиочестотния спектър със съседни на Европейския съюз държави, включително държави кандидатки и присъединяващите се държави, така че Република България да може да изпълни задълженията си съгласно правото на Европейския съюз.

Глава седма

НОМЕРАЦИОННИ РЕСУРСИ

(Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Раздел I

(Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Национални номерационни ресурси

(Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 132. (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Националният номерационен план представлява разпределение на номерата, използвани в електронните съобщителни мрежи за идентификация, маршрутизация и таксуване от предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, различни от междуличностни съобщителни услуги без номера.

Чл. 132а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията предоставя права за ползване на всички национални номерационни ресурси, управлява Националния номерационен план, осигурява адекватни номерационни ресурси за всички обществени електронни съобщителни услуги и контролира използването им.

(2) Права за ползване на национални номерационни ресурси се предоставят чрез обективни, прозрачни и недискриминационни процедури.

(3) Комисията може да предоставя за ползване национални номерационни ресурси с оглед на предоставянето на специфични услуги на предприятия, различни от доставчици на електронни съобщителни мрежи или услуги, при условие че:

1. са осигурени достатъчни номерационни ресурси за удовлетворяването на текущите и предвидимите бъдещи потребности;

2. предприятията докажат, че могат да управляват номерационните ресурси и да спазват съответните условия, определени в разрешението за ползване на номерационни ресурси.

(4) Комисията може да прекрати ползването на номерационни ресурси по ал. 3, ако установи, че е налице риск от изчерпване на номерационните ресурси.

Чл. 133. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Националният номерационен план се изготвя от комисията в съответствие с регулаторната политика по чл. 30, ал. 1, т. 7.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Националният номерационен план се изготвя при съобразяване с актовете на международни организации или техни компетентни органи, имащи отношение към номерационни ресурси, за да се осигурява ефективно използване на номерационното пространство.

(3) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Националният номерационен план и всички негови последващи допълнения или изменения се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г., бр. 58 от 2023 г.) Комисията определя обхват от негеографски номера за предоставянето на електронни съобщителни услуги, различни от междуличностни съобщителни услуги, на цялата територия на Европейския съюз при спазване на изискванията и ограниченията на Регламент (ЕС) 2022/612 на Европейския парламент и на Съвета от 6 април 2022 г. относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза (ОВ, L 115/1 от 13 април 2022 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2022/612 и чл. 138в, ал. 3.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Номера от обхвата по ал. 4 могат да бъдат предоставяни за ползване и в случаите по чл. 132а, ал. 3.

(6) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията изпраща на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения информация за определения по ал. 4 обхват от номера.

(7) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да разреши номерата по ал. 4 да бъдат използвани и на територията на държави извън Европейския съюз.

(8) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Доставчиците, които използват номерационни ресурси с кода на Република България в други държави – членки на Европейския съюз, спазват правилата за защита на потребителите

и другите национални норми във връзка с използването на номерационните ресурси, приложими в държавите, в които се използват номерационните ресурси.

Чл. 133а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Правилата за ползване, разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номерационни ресурси се определят с наредба от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36, която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 133б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да сключва споразумения за използването на междуличностни съобщителни услуги с номера между съседни населени места в граничните райони с други държави – членки на Европейския съюз, включително за използване на общ номерационен план за всички или за конкретни категории номера. Комисията информира всички засегнати от споразумението предприятия и крайни ползватели в подходящ срок преди влизане в сила на споразумението.

Раздел II

(Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Преносимост на номерата

Чл. 134. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез използване на номера от Националния номерационен план, осигуряват възможност за преносимост на номерата, като крайните ползватели имат право, при поискване, да запазят номерата си, независимо от предприятието, което предоставя услугата, за:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) географския номер при промяна на предприятието, предоставящо съответната услуга и/или при промяна на адреса си в рамките на един географски национален код за направление;

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) негеографския номер за всяко местоположение;

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията приема функционални спецификации за преносимост на номерата по ал. 1 след обществено обсъждане по чл. 36 и ги обнародва в официалния раздел на "Държавен вестник".

(4) Функционалните спецификации съдържат:

1. технически условия за осъществяване на преносимост;

2. необходими действия от предприятията, които са задължени да осигуряват преносимост, включително и срокове за извършването им;

3. метод за реализация на преносимостта;

4. изисквания относно базата данни, необходима за осигуряване на маршрутизацията;

5. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) задължения на предприятията, които осигуряват преносимостта, и причини за отказ от предоставяне на услугата за крайни ползватели;

6. процедура за осъществяване на преносимост;

7. принципи на ценообразуване и разпределяне на разходите между предприятията;

8. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) правила за компенсиране на крайните ползватели от

доставчиците по лесен и навременен начин в случай на неспазване на задълженията по този раздел, включително в случаи на забавяния или на злоупотреби с процесите на пренасяне на номера, както и на пропуснати срещи за услуга и инсталация;

9. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) изисквания за информиране на крайните ползватели по време на процесите на пренасяне, както и за съществуването на правата на компенсация, посочени в т. 8.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Пренасянето на номера и последващото им активиране се осъществява във възможно най-кратък срок, определен във функционалните спецификации по ал. 3, по възможност на датата, когато такава е изрично договорена с крайния ползвател. Приемачият доставчик активира заявления за пренасяне номер в срок до един работен ден от договорената дата, като лишаването от услуга по време на процеса на преносимост не надвишава един работен ден. В случаите, когато крайният ползвател не се възползва от правото си да договори конкретна датата на преносимост, същата се определя от приемачия и даряващия доставчик.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Когато краен ползвател прекрати договор, той запазва правото за пренасяне на номер по ал. 1 към друг доставчик за срок от минимум един месец след датата на прекратяване, освен ако изрично не се откаже от това право.

Чл. 134а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Приемачият доставчик води процесите по пренасяне на номера, като си сътрудничи добросъвестно с даряващия доставчик. Доставчиците са длъжни да не забавят, да не злоупотребяват с процесите на пренасяне на номера и да не пренасят номера без изричното съгласие на крайните ползватели. Договорите на крайните ползватели с даряващия доставчик се прекратяват автоматично, след като приключи процесът на преносимост.

(2) При поискване даряващите доставчици възстановяват оставащия кредит на потребителите, които ползват предплатени услуги. За възстановяването даряващият доставчик може да изисква такса, която е пропорционална и съразмерна на действителните разходи, направени от даряващия доставчик, само ако това е предвидено в договора.

(3) В случай на неуспех на процеса по пренасяне даряващият доставчик активира отново номера и услугите на крайния ползвател до успешното завършване на пренасянето. Даряващият доставчик продължава да предоставя своите услуги при условията на действащия договор с крайния ползвател до активирането на услугите на приемачия доставчик.

(4) Задълженията по ал. 3 не се прилагат при преносимост на номера по чл. 134, ал. 6.

Чл. 134б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, чиито мрежи или съоръжения за достъп се използват от даряващия или приемачия доставчик, или и от двамата, гарантират, че няма лишаване от услуга, което би забавило преносимостта на номера.

Чл. 135. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 136. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят помежду си цени, свързани с осъществяването на преносимост на номерата, както следва:

1. еднократна цена, покриваща разходите, във връзка с проверка на идентификацията на абонат или потребител и за други дейности, свързани с администриране на процеса по пренасяне на номер;

2. цени за взаимно свързване във връзка с промяна на предприятието по чл. 134, ал. 1 при спазване на принципа за разходоориентираност.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 136а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по чл.

134, ал. 1 не могат да определят и да налагат на крайните ползватели заплащането на цени за пренасяне на номер.

Чл. 137. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 138. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Раздел III

(Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Достъп до номера и услуги

Чл. 138а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, на което е предоставено право за ползване на номерационни ресурси, не дискриминира други доставчици на електронни съобщителни услуги и предприятия с предоставено право за ползване на номерационни ресурси по чл. 132а, ал. 3 чрез неравнопоставени условия по отношение на номерационните ресурси, използвани за осигуряване на достъп до техните услуги.

Чл. 138б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени междуличностни съобщителни услуги с номера и осигуряващи възможност за осъществяване на изходящи повиквания към номера от Националния номерационен план, осигуряват безплатен достъп, включително чрез обществени платени телефони, на крайните ползватели до единния европейски номер за спешни повиквания 112 и до националните номера за спешни повиквания.

Чл. 138в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, когато е икономически възможно, осигуряват на всички крайни ползватели възможност за:

1. достъп до негеографски номера и ползване на услуги, предоставяни чрез тези номера в рамките на Европейския съюз; и

2. достъп до всички номера, предоставяни в рамките на Европейския съюз, независимо от използваните от предприятието технология и устройства, включително номерата от националните номерационни планове на държавите – членки на Европейския съюз, и универсални международни телефонни номера за достъп до услуги с безплатен достъп.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случай че виканият краен ползвател е ограничил достъпа до своя абонатен номер за повиквания от определени географски райони поради търговски съображения, ал. 1 не се прилага.

(3) Комисията може да изиска от предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи и/или услуги, да блокират за всеки конкретен случай достъпа до номера или услуги, когато това е оправдано поради измама или злоупотреба, и да изиска в тези случаи от предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, да си удържат съответните приходи от взаимно свързване и/или от други услуги.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случай че номерът по ал. 3 е от номерационния план на друга държава - членка на Европейския съюз или е универсален международен телефонен номер за достъп до услуги с безплатен достъп, предоставен на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги на територията на тази държава членка, комисията си взаимодейства със съответните регулаторни органи на тази държава членка за предприемане на действията по ал. 3.

(5) Комисията може да предприеме действията по ал. 3 и при обосновано искане на регулаторен или друг държавен орган на държава - членка на Европейския съюз.

Чл. 138г. (Нов – ДВ, бр. 103 от 2016 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи услуги за гласови съобщения чрез фиксирани или мобилни наземни мрежи, нямат право да

регистрират и да активират на името на един краен ползвател повече от 10 телефонни номера, чрез които се предоставят предплатени услуги за гласови съобщения.

Глава осма

ТАКСИ

Чл. 139. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Размерът на административните такси, дължими от лицата, осъществяващи електронни съобщения в изпълнение на изискванията на този закон, съответства на административните разходи на комисията, необходими за международно координиране и сътрудничество, хармонизация и стандартизация, анализ и контрол на пазара, изготвяне и прилагане на подзаконови нормативни актове и издаване на административни актове и контрол по изпълнението им.

(2) Административните такси по ал. 1 са:

1. годишна такса за контрол;
2. (отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.);
3. (доп. – ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 7.02.2014 г., отм., бр. 20 от 2021 г.);
4. еднократна такса за административни услуги.

Чл. 140. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) При предоставяне на индивидуални права за ползване на ограничен ресурс лицата заплащат еднократна такса за издаване на разрешение за ползване на ограничен ресурс.

(2) При провеждане на търг за издаване на разрешение за ползване на ограничен ресурс окончателната тръжна цена включва таксата по ал. 1.

(3) При изменение и допълнение на разрешение за ползване на радиочестотен спектър се дължи еднократна такса.

(4) При удължаване срока на действие на разрешение за ползване на радиочестотен спектър за наземни мрежи, позволяващи предоставяне на електронни съобщителни услуги, се заплаща еднократна такса.

(5) Таксите за ползване на ограничен ресурс при индивидуални права за ползване са:

1. годишна такса за ползване на ограничен ресурс;
2. такса за временно ползване на ограничен ресурс.

Чл. 141. (1) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Размерът на административната годишна такса за контрол е до 1,2 на сто от годишните брутни приходи от предоставянето на електронни съобщителни мрежи и/или услуги без включен данък върху добавената стойност след приспадане на трансферните плащания към други предприятия за взаимно свързване на мрежи и за достъп, транзит, роуминг, услуги с добавена стойност, както и разходи за уреждане на авторски и сродни права за радио- и телевизионни програми. В брутните приходи от предоставянето на електронни съобщителни мрежи и услуги се включват и всички приходи, произтичащи от ползването на ограничения ресурс.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Таксата по ал. 1 се заплаща от лицата, осъществяващи обществени електронни съобщения, до 15 юли на следващата година и се изчислява на база на приходите и разходите по ал. 1, информацията за които е предоставена от предприятията по реда на чл. 40.

Чл. 142. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Еднократната такса за административни услуги включва разходите за труд и материали.

(2) Еднократните такси по чл. 140 за индивидуални права за ползване на радиочестотен спектър включват разходите за честотно планиране и национална координация.

Чл. 143. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 11 от 2014 г., в сила от 7.02.2014 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Лицата, осъществяващи електронни съобщения след предоставяне на индивидуални права за ползване на ограничен ресурс, заплащат годишни такси за ползване на номерационни ресурси, радиочестотен спектър или позиции на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър.

Чл. 143а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Размерите на таксите по чл. 140 и 143 се определят при отчитане на икономическото и технологичното състояние на пазара.

(2) Комисията определя размерите на приложимите такси за индивидуалните права за ползване на радиочестотен спектър по начин, който осигурява ефикасно предоставяне и използване на радиочестотния спектър, включително чрез:

1. определяне на минимални еднократни такси по чл. 140, ал. 1, 3 и 4, като се отчита стойността съгласно тарифата по чл. 147 на правата за ползване на радиочестотен спектър при възможно алтернативно ползване;

2. отчитане на разходите, които са породени от условията, с които са обвързани правата по т. 1, и

3. прилагане на условия за заплащане, свързани с действителната наличност за ползване на радиочестотния спектър.

(3) При определянето на размера на приложимите такси за индивидуалните права за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър за безжични широколентови услуги се отчитат изискванията по чл. 71а.

(4) Решение за удължаване на срока на разрешение за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър по реда на чл. 114б може да доведе до преразглеждане на размерите на приложимите такси и на други условия, свързани с тях, за индивидуалните права за ползване на хармонизиран радиочестотен спектър в съответната радиочестотна лента, в съответствие с резултатите от извършения анализ по чл. 53, ал. 2.

(5) Размерът на таксата по чл. 140, ал. 1 за индивидуалните права за ползване на номерационни ресурси се определя по начин, който осигурява ефикасно използване на номерационните ресурси.

(6) Размерите на таксите по чл. 140 и 143 за индивидуалните права за ползване на радиочестотен спектър се определят въз основа на един или повече от следните критерии:

1. брой на регистрираните жители, които могат да бъдат обслужени от електронната съобщителна мрежа, за която е предоставено индивидуално право за ползване на радиочестотен спектър;

2. териториален обхват;

3. ефективно излъчена мощност или мощност на изхода на предавателя;

4. заемана честотна лента;

5. брой на използваните радиостанции;

6. брой на използваните радиочестотни канали;

7. вид на радиочестотния канал (радиочестотна лента) – симплексен/дуплексен;

8. вид на електронната съобщителна мрежа;

9. брой на използваните електронни съобщителни мрежи;

10. предназначение на радиостанциите и електронните съобщителни мрежи;

11. срок на ползване на радиочестотния спектър.

(7) Размерът на таксата за ползване на номерационни ресурси по чл. 143 се определя въз основа на степента на ограниченост на номерационните ресурси, като се отчита и икономическата им стойност, определена на базата на критерии, които комисията предварително определя и публикува на страницата си в интернет.

Чл. 144. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 145. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Таксите по чл. 143 се плащат на 4 равни вноски до края на тримесечието, за което се дължат.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятието може да плати таксите по чл. 143 до края на първото тримесечие на текущата година. В този случай таксата се плаща с отстъпка в размер 5 на сто.

Чл. 146. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При издаване на временно разрешение за ползване на радиочестотен спектър лицата заплащат следните такси:

1. еднократна такса за издаване на разрешение;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) такса за временно ползване на радиочестотен спектър.

(2) Таксата по ал. 1, т. 2 е пропорционална на времето, за което се издава разрешението.

Чл. 147. (1) Размерът на таксите по тази глава, сроковете и начинът на плащането им се определят с тарифа за таксите, които се събират от комисията, приета от Министерския съвет по предложение на комисията.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Таксите се определят с оглед на постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите на обективност, прозрачност, равнопоставеност и пропорционалност, като допълнителните административни разходи и съпътстващите такси се свеждат до минимум.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Лицата, получили индивидуално право за ползване на един и същ ограничен ресурс, заплащат едни и същи годишни такси.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В тарифата по ал. 1 се определят случаите на освобождаване от една или повече административни такси по чл. 139, ал. 2 на предприятия, чийто оборот е под определен праг или чиито дейности не надвишават определен пазарен дял или ограничен териториален обхват.

Чл. 148. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 11 от 2014 г., в сила от 7.02.2014 г., изм., бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Таксите по тарифата постъпват и се отчитат по бюджета на комисията, която е администратор на тези приходи.

Чл. 149. (1) (Отм. – ДВ, бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.).

(2) Не се дължат такси по реда на тази глава от:

1. държавни органи, които осъществяват електронни съобщения за собствени нужди, свързани с техните функции;

2. дипломатически представителства и други организации със статут на дипломатически мисии, когато осъществяват електронни съобщения за собствени нужди на основата на реципрочност;

3. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) научни организации, които осъществяват електронни съобщения за собствени нужди, за реализиране на краткосрочни проекти или експериментално използване.

Глава девета

ПАЗАРИ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И/ИЛИ УСЛУГИ

Чл. 150. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията определя, анализира и оценява съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги относно наличието на ефективна конкуренция в съответствие с общите принципи на конкурентното право и специфичните национални условия, определя предприятия със значително въздействие върху пазара и след преценка на необходимостта от това налага, продължава, изменя и/или отменя специфични задължения на предприятията, предоставящи на съответните пазари обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги за постигане целите на този закон.

(2) Условието и редът за определяне, анализ и оценка на съответните пазари и критериите за определяне на предприятия със значително въздействие върху пазара се определят с методика.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) Методиката по ал. 2 се изготвя от комисията съгласувано с Комисията за защита на конкуренцията в съответствие с общите принципи на конкурентното право и съобразно правото на Европейския съюз, като отчита в максимална степен приложимите препоръки относно съответните пазари на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения и насоки за пазарен анализ и оценка на значителната пазарна сила на Европейската комисия. Методиката се приема от комисията след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36 и се обнародва в "Държавен вестник".

(4) (Нова - ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Документите и информацията, които предприятията предоставят на комисията за извършване на анализа по чл. 151, ал. 1, се определят в методиката по ал. 2.

Чл. 151. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията периодично анализира, определя и оценява пазарите на обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и установява наличието или липсата на ефективна конкуренция.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Проектът на решение на комисията, с което се определят съответният пазар, анализът и оценката дали е налице ефективна конкуренция, включително определянето на предприятие или предприятия със значително въздействие върху съответния пазар и специфичните задължения, които трябва да им бъдат наложени, продължени, изменени или отменени, се предоставя при необходимост на Комисията за защита на конкуренцията за становище и се публикува за обществено обсъждане на страницата на комисията в интернет за срок не по-кратък от 30 дни. Комисията за защита на конкуренцията се произнася в 30-дневен срок от получаване на проекта.

(3) В срок до 30 дни след изтичане на срока по ал. 2 комисията разглежда постъпилите становища и предложения и ги публикува на страницата си в интернет, с изключение на частите, представляващи търговска тайна, приетите предложения и тяхното отразяване в проекта, както и мотивите за неприетите предложения.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(5) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) След приключване на процедурата по ал. 2 и 3 комисията съгласува проекта на решение по реда на чл. 42.

Чл. 152. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) Комисията определя съответните пазари в съответствие с изискванията на правото на Европейския съюз и националните условия, като отчита в максимална степен приложимите насоки на Европейската комисия за пазарен анализ и оценка на значителната пазарна сила. Комисията следва процедурите, посочени в чл. 36, 42 и 42а.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) Комисията определя продуктовия и географския обхват на съответните пазари съгласно методиката по чл. 150, ал. 2. При

определянето на географския обхват се вземат предвид също и степента на инфраструктурна конкуренция, както и, когато е приложимо, резултатите от географското проучване по чл. 181а.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) При определяне на съответен пазар, различен от посочените в приложимата препоръка на Европейската комисия относно съответните пазари на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения, комисията се ръководи от принципите на конкурентното право и изследва дали посочените в т. 1, 2 и 3 критерии са изпълнени кумулативно:

1. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) наличие на високи и непреходни структурни, правни или регулаторни бариери за навлизане на пазара, и

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) структурата на пазара не предполага постигане на ефективна конкуренция в рамките на съответен времеви хоризонт, като се отчита състоянието на конкуренцията по отношение на инфраструктурата и други източници на конкуренция отвъд бариерите за навлизане, и

3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) недостатъчна ефективност на конкурентното право за преодоляване на установените проблеми на пазара.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да не извършва анализ на съответен пазар, посочен в приложимата препоръка на Европейската комисия относно съответните пазари на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения, когато установи, че поне един от критериите по ал. 5 не е изпълнен.

Чл. 153. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 154. (1) Комисията анализира ефективността на конкуренцията на съответния пазар в съответствие с методите и принципите на конкурентното право.

(2) Ефективна конкуренция на съответния пазар е налице, когато нито едно предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги самостоятелно или съвместно с други предприятия, няма значително въздействие върху този пазар.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При анализа по чл. 151 комисията разглежда развитието на съответния пазар в перспектива при липса на наложена регулация и взема предвид всяко от следните обстоятелства:

1. тенденции в развитието на пазара, които биха повлияли върху вероятността съответният пазар да клони към ефективна конкуренция;

2. всички конкурентни ограничения на ниво на едро и на дребно, независимо дали тези ограничения произтичат от електронни съобщителни мрежи, електронни съобщителни услуги или други видове услуги или приложения, които са сравними от гледна точка на крайния ползвател, и независимо дали тези ограничения са част от съответния пазар;

3. други видове наложени задължения, засягащи съответния пазар или свързания пазар на дребно през разглеждания период, включително задълженията, наложени съгласно чл. 158, 160, 160а и 160б, както и съгласно чл. 28 от Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура;

4. наложени задължения на други съответни пазари на основание чл. 152, ал. 1.

Чл. 155. (1) В случаите, когато въз основа на анализ на съответния пазар се установи, че е налице ефективна конкуренция, комисията не налага специфични задължения на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на съответния пазар.

(2) В случай че са били наложени специфични задължения, комисията отменя тези задължения спрямо предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на съответния пазар.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че са били наложени специфични задължения на предприятия, предоставящи условен достъп до цифрови радио- и телевизионни програми, те могат да бъдат изменени или отменени, когато въз основа на пазарен анализ се установи, че е налице ефективна конкуренция само доколкото:

1. достъпът на крайните ползватели до радио- и телевизионните предавания, канали и услуги, определени като задължителни за разпространение, няма да бъде неблагоприятно повлиян от отмяната или изменението на задълженията;

2. няма да бъдат неблагоприятно повлияни перспективите за ефективна конкуренция на пазарите на:

а) цифрови телевизионни и радиоразпръсквателни услуги на дребно;

б) системи за условен достъп и други свързани с тях програмни или технически средства.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Засегнатите страни от изменението или отмяната на задължения по ал. 2 и 3 получават предизвестие с достатъчен срок за предстоящото изменение или отмяна на задълженията. Срокът се определя въз основа на баланс между нуждата да се осигури устойчив преход за лицата, които са придобили права от налагането на тези задължения, и за крайните ползватели, избора на крайните ползватели и това, че регулирането не продължава по-дълго от необходимото. Когато се определя срокът на предизвестията, комисията може да определя специални условия и срокове за предизвестия във връзка със съществуващите споразумения за достъп.

Чл. 156. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) В случаите, когато въз основа на анализ на съответния пазар се установи, че не е налице ефективна конкуренция, комисията определя предприятия, които самостоятелно или съвместно имат значително въздействие върху съответен пазар, и налага на това предприятие или предприятия специфични задължения, предвидени в чл. 166, или запазва, или изменя такива задължения, когато те вече съществуват, ако счете, че изборът за крайните ползватели би бил ограничен при липсата на такива задължения, без да се засягат:

1. разпоредбите на чл. 155, ал. 3, чл. 160 – 160в и чл. 178;

2. разпоредбите на чл. 28 от Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура, чл. 63, чл. 106, ал. 2, т. 7, чл. 134, 138в и 230б във връзка със задълженията на предприятия, различни от тези, определени като предприятия със значително въздействие на съответен пазар;

3. спазването на международни ангажименти.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да определи, че две или повече предприятия имат съвместно значително въздействие върху пазара, не само когато между тях съществуват структурни или други връзки, но и когато структурата на съответния пазар води до координирани резултати, насърчавайки паралелно или съгласувано антиконкурентно поведение на пазара.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че предприятие има значително въздействие върху един пазар, то може да бъде определено за предприятие със значително въздействие и върху друг, тясно свързан съответен пазар, когато въз основа на пазарен анализ се установи, че връзките между двата пазара позволяват пазарното въздействие на предприятието върху единия пазар да бъде пренесено и върху другия пазар, засилвайки неговото пазарно въздействие.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) В случаите по ал. 6 комисията може да наложи на предприятието специфични задължения съгласно чл. 166, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 5 и на втория

пазар, целящи предотвратяване пренасяне на пазарното му въздействие върху този пазар.

(8) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При изключителни обстоятелства, когато възнамерява да наложи на предприятията със значително въздействие на съответен пазар задължения за достъп или взаимно свързване, различни от тези, предвидени в чл. 166, ал. 2, т. 1 – 6 и ал. 3, т. 3 и 4, комисията отправя искане за разрешение до Европейската комисия.

(9) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Задълженията по ал. 8 се налагат след разрешение от Европейската комисия.

Чл. 156а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 157. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Специфичните задължения, които комисията може да наложи, продължи, измени или отмени, трябва да са:

1. пропорционални, като се отчитат разходите и ползите, когато е възможно;

2. обосновани от гледна точка на целите, посочени в чл. 4;

3. наложени след провеждане на процедурите в съответствие с чл. 36 и 42;

4. основани на характера на проблема, идентифициран от комисията в пазарния анализ, като, ако е целесъобразно, се взема предвид определянето на трансгранично търсене съгласно чл. 157в.

Чл. 157а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията определя, анализира и оценява съответните пазари и налага, продължава, изменя или отменя специфични задължения на предприятията със значително въздействие върху съответните пазари и изпраща уведомление относно съответния проект на решение съгласно чл. 42 в срок до:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) пет години от определяне на специфични задължения на предприятието или предприятията със значително въздействие върху същия пазар; по изключение този петгодишен период може да се удължи най-много с една година, когато комисията е уведомила Европейската комисия, като ѝ е представила мотивирано предложение за удължаване не по-късно от четири месеца преди изтичане на петгодишния период и Европейската комисия в рамките на един месец не е възразила срещу него;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) три години от изменение на приложимата препоръка на Европейската комисия относно съответните пазари на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения, с която се определят съответни пазари, които до момента не са били определени от Европейската комисия като подлежащи на ex ante регулиране.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случай че комисията не приключи анализа на съответния пазар в сроковете по ал. 1, тя може да отправи искане за съдействие от Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения за приключване анализа на съответния пазар и за определяне на специфичните задължения, които следва да бъдат наложени. В този случай комисията предоставя на Европейската комисия проекта на решение в срок до 6 месеца след изтичане на сроковете по ал. 1 при спазване на процедурата по чл. 42.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията следи развитието на съответния пазар, като взема предвид въздействието на новопоявили се фактори, които влияят на конкурентната динамика, например търговски споразумения, включително споразумения за съвместни инвестиции.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Когато пазарното развитие по ал. 3 не е достатъчно значимо, за да се наложи извършването на нов пазарен анализ по чл. 151, комисията незабавно преценява дали е необходимо да се преразгледат задълженията, наложени на предприятията със значително въздействие на съответния пазар, като може да измени всяко свое предходно решение, включително чрез отмяна на задължения или налагане на нови задължения, за да се гарантира, че тези задължения продължават да отговарят на условията, определени в чл. 157. Тези изменения се налагат само след провеждане на процедурите съгласно чл. 36 и 42.

Чл. 157б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията съвместно

с един или повече национални регулаторни органи на други държави – членки на Европейския съюз, може да отправи мотивирано искане, включително доказателства, до Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения да извърши анализ на потенциален трансграничен пазар. Трансграничните пазари се определят с решение на Европейската комисия.

(2) В случай на трансгранични пазари по ал. 1 комисията и съответните национални регулаторни органи на други държави – членки на Европейския съюз, извършват съвместно пазарния анализ, отчитайки приложимите насоки на Европейската комисия за пазарен анализ и оценка на значителната пазарна сила, и вземат съгласувано решение относно налагането, продължаването, изменението или отмяната на специфични задължения по чл. 156, ал. 1. Комисията и съответните национални регулаторни органи на други държави – членки на Европейския съюз, съвместно уведомяват Европейската комисия за мерките, които ще бъдат приети във връзка с пазарния анализ и регулаторните задължения съгласно чл. 42, 42а и 42б.

(3) Комисията и съответните национални регулаторни органи на други държави – членки на Европейския съюз, могат съвместно да уведомят Европейската комисия за мерките, които планират във връзка с пазарния анализ и регулаторните задължения при липса на трансгранични пазари, когато те считат, че пазарните условия в съответните държави – членки на Европейския съюз, са достатъчно еднородни.

Чл. 157в. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията съвместно с един или повече национални регулаторни органи на други държави – членки на Европейския съюз, може да отправи мотивирано искане до Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения за извършване на анализ на трансграничното търсене от страна на крайните ползватели на продукти и услуги, които се предоставят в Европейския съюз на един или повече пазари, посочени в приложимата препоръка на Европейската комисия относно съответните пазари на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения. Искането трябва да бъде подкрепено със съответните доказателства за наличието на сериозен проблем във връзка с търсенето.

(2) Комисията отчита в максимална степен насоките на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения за общите подходи за идентифицираното трансгранично търсене, включително, ако е необходимо, когато се налагат специфични задължения по чл. 16б.

Глава десета

ДОСТЪП И ВЗАИМНО СВЪРЗВАНЕ

Раздел I

Общи положения

Чл. 158. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Операторите имат право, а когато е налице искане от друг оператор - и задължение, да договарят взаимно свързване на мрежите си за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги и осигуряване на оперативна съвместимост между услугите.

Чл. 159. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Операторите свободно договарят достъп и/или взаимно свързване и сключват договор в писмена форма.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Операторите осигуряват достъп и/или взаимно свързване при съобразяване с наложените от комисията задължения, когато такива са определени.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Операторите изпращат копие от договора или от неговите изменения за сведение в комисията в едномесечен срок от подписването им.

Чл. 160. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите по чл. 5 комисията

насърчава и когато е необходимо налага на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, задължения за достъп и/или взаимно свързване и за оперативна съвместимост на услугите, с оглед утвърждаване на ефикасността, устойчивата конкуренция, ефикасното инвестиране и иновациите, разгръщане на мрежи с много голям капацитет, и осигуряване на максимална полза за крайните ползватели.

(2) Комисията освен задълженията, които може да наложи на предприятие със значително въздействие върху пазара по реда на глава девета, може във връзка с ал. 1 да наложи задължения като:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) задължения, доколкото е необходимо за гарантиране на свързаност от край до край, на предприятията, подали уведомление по чл. 66, ал. 1, контролиращи достъпа до крайните ползватели, включително в обосновани случаи задължения за взаимно свързване на мрежите им, ако такова не е осъществено;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) в обосновани случаи и до необходимата степен, задължения на предприятията, подали уведомление по чл. 66, ал. 1, контролиращи достъпа до крайните ползватели, да направят услугите си оперативно съвместими;

3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) задължения, доколкото е необходимо за гарантиране на достъп на крайните ползватели до цифрови радио- и телевизионни разпръсквателни услуги, както и до допълнителни свързани с тях услуги, определени от комисията, на оператори за осигуряване на достъп до интерфейси за приложни програми и до електронни програмни ръководства, при справедливи, обективни и равнопоставени условия;

4. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) в обосновани случаи, когато свързаността от край до край между крайните ползватели е застрашена поради липсата на оперативна съвместимост между междуличностните съобщителни услуги и доколкото е необходимо, за да се гарантира свързаност от край до край между крайните ползватели, задължения за съответните доставчици на междуличностни съобщителни услуги без номера, достигащи значителна степен на покритие и разпространение сред ползвателите, да направят своите услуги оперативно съвместими.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Задълженията по ал. 2, т. 4 могат да се налагат само:

1. до степента, необходима за осигуряване на оперативната съвместимост на междуличностните съобщителни услуги, и може да включват пропорционални задължения за доставчиците на тези услуги да публикуват и да разрешават използването, изменението и повторното разпространение на съответна информация от комисията или други компетентни органи и доставчици или задължение да използват и прилагат стандарти или спецификации съгласно чл. 280;

2. когато Европейската комисия е приела мерки за изпълнение, в които са определени естеството и обхватът на задълженията, които могат да бъдат наложени.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията изготвя насоки и публикува на интернет страницата си процедурите, приложими към получаване на достъп и взаимното свързване, за да се гарантира, че малките и средни предприятия и операторите с ограничено географско покритие могат да се възползват от наложените задължения.

Чл. 160а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) При основателно искане, без да се засяга чл. 160, комисията може да налага задължения за предоставяне на достъп до електрически инсталации, кабели и прилежащите съоръжения в сгради или до първата концентраторна или разпределителна точка, определена от нея, когато тази точка е разположена извън сградата. Когато дублирането на тези мрежови елементи би било икономически нерентабилно или физически невъзможно, тези задължения могат да бъдат налагани на доставчиците на електронни съобщителни мрежи или на собствениците на тези инсталации, кабели и прилежащите съоръжения, когато тези собственици не са доставчици на електронни съобщителни мрежи.

(2) Наложените задължения за предоставяне на достъп могат да включват правила за:

1. достъп до съответните мрежови елементи и до прилежащи съоръжения и услуги;

2. прозрачност и равнопоставеност;

3. разпределяне на разходите за достъп, които се променят, когато е необходимо да се отчетат рисковите фактори.

(3) Комисията, като вземе предвид задълженията, определени въз основа на анализ на съответния пазар по чл. 151, и приеме, че наложените в съответствие с ал. 1 задължения не са достатъчни за преодоляване на сериозните и постоянни икономически или физически бариери, водещи до дублиране на мрежовите елементи, и тези бариери са в основата на съществуваща или нововъзникваща пазарна ситуация, която значително ограничава избора на крайните ползватели, може да разшири задълженията за достъп по ал. 1, при справедливи и разумни условия. Комисията може да наложи задължения за предоставяне на достъп и извън първата концентраторна или разпределителна точка, до точка, която според нея е най-близка до крайните ползватели и е в състояние да обслужва достатъчен брой крайни ползватели, така че тя да е икономически изгодна за търсещите ефикасен достъп.

(4) Ако е оправдано поради техническа неприложимост или от икономическа гледна точка, комисията може да налага задължения за достъп до активни мрежови елементи или за виртуален достъп.

(5) Комисията не налага на доставчици на електронни съобщителни мрежи задължения в съответствие с ал. 3 и 4, когато установи, че:

1. доставчикът притежава характеристиките по чл. 172к, ал. 1 и предоставя на всяко предприятие надеждни и сходни алтернативни средства за достигане до крайните ползватели чрез предоставянето на достъп до мрежа с много голям капацитет въз основа на справедливи, недискриминационни и обективни условия; комисията може да разшири това изключение, така че да включва и други доставчици, предлагащи при справедливи, недискриминационни и обективни условия достъп до мрежа с много голям капацитет, или

2. налагането на задължения би попречило на икономическата или финансовата ефективност на разгръщането на нова мрежа, особено при малки проекти.

(6) Извън случаите по ал. 5, т. 1, комисията може да налага задължения на доставчиците на електронни съобщителни мрежи, които отговарят на критериите по ал. 5, т. 1, когато мрежата е финансирана с публични средства.

(7) При прилагане на ал. 1 – 6 комисията отчита в най-голяма степен приложимите насоки на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения.

Чл. 160б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията може да налага задължения на операторите във връзка със съвместното ползване на физическа инфраструктура или задължения за сключване на споразумения за достъп чрез роуминг в ограничен район, ако е пряко необходимо за предоставянето на услуги, използващи радиочестотен спектър на местно ниво, в съответствие със закона и при условие че на никое предприятие не са предоставени на разположение други надеждни и сходни алтернативни средства за достъп до крайните ползватели, въз основа на справедливи и разумни условия.

(2) Комисията може да налага задължения по ал. 1 само когато тази възможност е предвидена при предоставянето на права за ползване на радиочестотен спектър и когато в областта, която е предмет на такива задължения, пазарно ориентираното разгръщане на инфраструктурата за предоставяне на мрежи или услуги, които се основават на използването на радиочестотен спектър, е обект на непреодолими икономически или физически бариери и поради това достъпът до мрежите или услугите от страна на крайните ползватели е сериозно затруднен или липсва такъв достъп.

(3) В случаите, когато само достъпът и съвместното ползване на физическа инфраструктура за разполагане

на електронни съобщителни мрежи не са достатъчни, комисията може да налага задължения за съвместно ползване на активни елементи от електронна съобщителна мрежа.

(4) При налагането на задължения по ал. 1 – 3 комисията взема предвид:

1. необходимостта да се увеличи максимално свързаността в рамките на Европейския съюз по протежение на основните транспортни трасета и в конкретни територии, както и възможността за значително увеличаване на избора и подобряване на качеството на услугата за крайните ползватели;
2. ефикасното използване на радиочестотния спектър;
3. техническата осъществимост на съвместното ползване и свързаните условия;
4. състоянието на конкуренцията от гледна точка на инфраструктурата и услугите;
5. технологичните иновации;
6. първостепенната необходимост да се подкрепи стимулирането на оператора на приемащата мрежа приоритетно да разгръща инфраструктурата.

(5) При решаването на спорове комисията може да налага на предприятието, ползващо се от наложено задължение за съвместно ползване или достъп, задължение за споделено ползване на радиочестотен спектър с държателя на инфраструктурата в съответния район.

Чл. 160в. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Задълженията и условията, наложени в съответствие с чл. 160 – 160б, следва да са обективни, прозрачни и пропорционални, да не допускат дискриминация и да се изпълняват в съответствие с процедурите, предвидени в чл. 36, 42 и 42б.

(2) Когато комисията е наложила задължения и условия в съответствие с чл. 160 – 160б, тя оценява резултатите от тях до 5 години след приемане на мерките по ал. 1 във връзка със същите предприятия и преценява дали е целесъобразно да ги отмени или измени с оглед на променени условия.

(3) Комисията оповестява резултата от оценката си по ал. 2 в съответствие с процедурите, посочени в членове 36, 42 и 42б.

(4) При определяне на крайната точка на мрежата в различни топологии на мрежите комисията отчита в най-голяма степен приложимите насоки на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения.

Чл. 160г. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Предоставянето на достъп до обществена електронна съобщителна мрежа чрез локални радиомрежи с използване на хармонизиран радиочестотен спектър се осъществява единствено при спазване на приложимите изисквания в правилата по чл. 66а, ал. 3.

(2) Когато предоставянето на достъп по ал. 1 не е част от икономическа дейност или е допълнително към икономическа дейност или обществена услуга, която не е зависима от преноса на сигнали по тези мрежи, за предприятията, организациите от общественения сектор, неправителствените организации или крайните ползватели, които предоставят такъв достъп, не се прилагат изискванията на чл. 66, ал. 1, задълженията за взаимно свързване по чл. 160 и задълженията по глава четиринадесета.

(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, могат да предоставят достъп до мрежите си чрез локални радиомрежи, разположени в помещения на крайния ползвател, при предварително информирано съгласие от страна на крайния ползвател и при спазване на приложимите общи изисквания.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, нямат право да ограничават или да възпрепятстват едностранно крайните ползватели:

1. да имат достъп до локални радиомрежи по свой избор, осигурявани от трети страни, или
2. да разрешават реципрочен или по-общ достъп до мрежите на доставчиците от страна на други крайни ползватели чрез локални радиомрежи, включително въз основа на инициативи на трети страни, които обединяват и правят обществено достъпни локални радиомрежи на различни крайни ползватели.

(5) Крайните ползватели имат право да разрешават реципрочно или по друг начин достъп до своите локални радиомрежи на други крайни ползватели, включително въз основа на инициативи на трети страни, които обединяват и правят обществено достъпни локални радиомрежи на различни крайни ползватели.

(6) Компетентните органи не налагат неоснователно ограничения на предоставянето на обществен достъп до локални радиомрежи:

1. от организации от общественния сектор или в обществени пространства в близост до помещенията, заемани от тези организации, когато предоставянето на достъпа се явява допълнение към обществените услуги, предоставяни в тези помещения;

2. по инициативи на неправителствени организации или организации от общественния сектор за обединение на локални радиомрежи на различни крайни ползватели, включително локални радиомрежи, до които общественият достъп е осигурен съгласно т. 1.

(7) Отговорността на лицата, които предоставят достъп по ал. 1, 4 и 5, е ограничена при условията на чл. 13 от Закона за електронната търговия.

Чл. 161. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 162. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, и техните служители, които придобиват информация от други предприятия преди, по време или след преговорите за достъп или взаимно свързване, спазват изискванията за конфиденциалност по отношение на предоставената или съхраняваната информация и я ползват само за целите, за които е предназначена.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Информацията по ал. 1 не се предоставя на трети страни, включително други вътрешни структури, дъщерни дружества или партньори, на които би могла да осигури конкурентни предимства.

(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са задължени да предоставят информацията по ал. 1 за достъпа и/или взаимното свързване на комисията за реализиране на правомощията ѝ по тази глава.

Чл. 162а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията при провеждане на преговори по отношение на достъпа или взаимното свързване могат да използват независими посредници, когато условията на конкуренция налагат това.

Чл. 163. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може по своя инициатива и когато това е оправдано, с оглед постигане на целите по чл. 4 да се намеси по въпроси на достъпа и/или взаимното свързване при спазване на принципите по чл. 5 и изискванията на този закон, включително процедурата по чл. 37.

Чл. 164. Условията и редът за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване се определят с наредба, приета от комисията, която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 165. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятия, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи или услуги на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, но не предоставят услуги и не поддържат мрежи на територията на Република България, могат да искат достъп или взаимно свързване по реда на тази глава.

Раздел II

Специфични задължения за **достъп и взаимно свързване**

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 166. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да налага, продължава, изменя или отменя специфични задължения на предприятията със значително въздействие върху съответния пазар за предоставяне на ефикасен достъп и/или взаимно свързване и оперативна съвместимост между услугите в полза на крайните ползватели и за стимулиране на ефективна конкуренция.

(2) Задълженията по ал. 1, които комисията може да налага за постигане на целите по чл. 4, са:

1. прозрачност;
2. равнопоставеност;
3. разделно счетоводство;
4. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) достъп до и ползване на необходими мрежови елементи и прилежащи съоръжения;
5. ценови ограничения, включително задължения за разходоориентираност;
6. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) достъп до физическа инфраструктура, сгради и физическа инфраструктура в сгради;
7. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) спазване на условията по предложения на предприятията за поемане на ангажименти за договорености за сътрудничество за съвместни инвестиции в нови мрежи с много голям капацитет или за ефективен и равнопоставен достъп на трети страни при доброволно разделяне от вертикално интегрирано предприятие.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да налага, изменя или отменя задължения в случаите на:

1. доброволно разделяне от вертикално интегрирано предприятие;
2. миграция от съществуващата инфраструктура;
3. предложения за ангажименти за съвместни инвестиции за разгръщане на нови мрежи с много голям капацитет във връзка със специфичното регулаторно третиране на новите мрежови елементи;
4. предприятия само за продажба на едро.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 3, изм., бр. 20 от 2021 г.) За постигане на целите по чл. 4 комисията в изключителни случаи може да налага функционално разделяне и други задължения за достъп и/или взаимно свързване, освен предвидените в ал. 2, т. 1 – 6, след получаване на съгласие от Европейската комисия.

(5) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 4, бр. 20 от 2021 г.) При осъществяване на функциите си по ал. 1 комисията спазва принципите за обективност, прозрачност, пропорционалност и равнопоставеност.

Чл. 167. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Задължението за осигуряване на прозрачност е свързано с публикуване на определена информация, като: финансови отчети, цени, технически спецификации, характеристики на мрежата и очакваното им развитие, както и условия и ред за предоставяне и използване, включително всички условия, които променят достъпа или използването на услуги и приложения, по-конкретно миграцията от съществуващата инфраструктура.

(2) Комисията може да определя съдържанието на информацията, която трябва да се публикува, нивото на изискваната подробност и начина на публикуването ѝ, при съобразяване с необходимостта от защита на търговската тайна.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) В случай че на предприятие по чл. 166, ал. 1 освен задължението по ал. 1 е наложено и задължение за равнопоставеност, комисията може да изиска от него да публикува типово предложение, което съдържа описание на съответните услуги и отделните им компоненти според пазарните потребности, както и свързаните с тях условия и цени. Типовото предложение не може да включва изисквания към предприятията да използват съпътстващи услуги и съоръжения, които не са необходими за исканата услуга, както и да заплащат за такива услуги и съоръжения.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията приема с решение минималното съдържание на типовото предложение след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При определянето на минималното съдържание по ал. 4 комисията отчита в най-голяма степен приложимите насоки на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията налага на предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, на което е наложено задължение по чл. 166, ал. 2, т. 4 или 6, във връзка с предоставяне достъп на едро до мрежова инфраструктура да публикува типово предложение. Когато е необходимо, комисията определя ключови показатели за изпълнението и съответните нива на обслужване и осигурява тяхното спазване, като включително може предварително да определи обезщетение за тяхното неспазване.

(7) Комисията с решение, прието по реда на чл. 37 при спазване на принципите по чл. 5 и за постигане на целите по чл. 4, одобрява без забележки или задължава предприятията да изменят типове си предложения.

(8) Индивидуалните договори, сключени между предприятията, не могат да противоречат на типовото предложение.

(9) Типовото предложение може да бъде изменяно по инициатива на задълженото предприятие или на комисията по реда на ал. 7.

Чл. 168. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Задължението за осигуряване на равнопоставеност гарантира, че задълженото предприятие прилага равностойни условия при равностойни обстоятелства, както и предоставя услуги и информация на други предприятия, предоставящи еквивалентни електронни съобщителни услуги, при същите условия и със същото качество, както и за собствените си подразделения, дъщерни дружества или партньори.

Чл. 169. (1) Задължението за осигуряване на разделно счетоводство може да се налага при осъществяване на достъп и/или взаимно свързване.

(2) В случай че е наложено задължение за равнопоставеност по чл. 168, комисията може да задължи вертикално интегрирано предприятие да осигури прозрачност на цените на услугите на едро и на цените за вътрешни разплащания.

(3) Комисията може да наложи задължението по ал. 2 и когато прецени, че има възможност за нарушаване на забраната за крос-субсидиране.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може след консултации със съответното предприятие да определя формата и счетоводната методология.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Без да се засягат изискванията за предоставяне на информация от предприятията по този закон и с цел осигуряване изпълнението на задълженията за прозрачност и равнопоставеност, комисията може да изиска от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, счетоводни данни и информация, включващи и приходи, получени от трети лица.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да публикува получената информация, когато това допринася

за създаване на условия за развитието на отворен и конкурентен пазар, при спазване на изискванията за защита на търговската тайна.

Чл. 169а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Задължението за изпълнение на обосновани искания за достъп и ползване на физическа инфраструктура, включително сгради или подстъпи към сгради (включва електрически инсталации, антени, кули и други поддържащи конструкции, стълбове, мачти, канали, тръбопроводи, помещения за контрол, шахти и кутии), се налага от комисията, когато след анализа по чл. 151 се установи, че отказът на достъп или необоснованите условия със сходен ефект биха попречили на ефективната конкуренция и не са в интерес на крайните ползватели.

(2) Комисията може да налага на дадено предприятие задължения по ал. 1 независимо от това дали засегнатите от задължението активи са част от съответния пазар, при условие че задължението е необходимо и пропорционално с оглед на постигането на целите по чл. 4.

Чл. 170. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Задължението за разходоориентираност при определени видове достъп и/или взаимно свързване включва определяне на цени въз основа на разходите, включително при прилагане на система за определяне на разходите, с цел осигуряване на ефективна и устойчива конкуренция и максимална полза за ползвателите.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Задължението по ал. 1 се прилага, когато комисията установи въз основа на анализа по чл. 151, че на пазара няма ефективна конкуренция поради наличие на предприятие със значително въздействие, което във вреда на крайните ползватели може да поддържа прекалено високи цени или да прилага ценова преса.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) При налагане на задължението по ал. 1 комисията взема предвид необходимостта да се насърчават конкуренцията и дългосрочните интереси на крайните ползватели във връзка с разгръщането и използването на мрежи от следващо поколение, и по-специално на мрежи с много голям капацитет.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При налагането на задълженията за ценови контрол комисията взема предвид направените от предприятието инвестиции, включително в мрежи от следващо поколение, като дава възможност на предприятието да реализира приемливо ниво на възвръщаемост на вложения капитал, като отчита рисковете, специфични за конкретен нов инвестиционен проект за мрежа.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията разглежда възможността да отменя или не налага задължения по ал. 1, ако установи, че е налице очевиден конкурентен натиск върху цените на дребно и че наложените в съответствие с чл. 166, ал. 2, т. 1 – 4 и 6 задължения, включително тест за икономическа възпроизводимост, гарантират ефективен и равнопоставен достъп.

(6) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При налагането на задължения за ценови контрол по отношение на достъпа до съществуващи мрежови елементи комисията отчита ползите от предвидимите и стабилни цени на едро за осигуряването на успешно навлизане на пазара и достатъчни стимули за всички предприятия да внедряват нови и усъвършенствани мрежи.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна ал. 4, доп., бр. 20 от 2021 г.) Задължението за ценови ограничения при определени видове достъп и/или взаимно свързване може да включва ограничаване нарастването на цените до предварително определен ценови праг, определяне на цени въз основа на сравнителен анализ между определените от предприятието цени и цените за същите услуги на сравними конкурентни пазари на други държави - членки на Европейския съюз, и/или определяне на план за постепенно намаляване на цените за определен период от време, след което нивото на цените трябва да достигне до предварително определено ниво. Всички наложени механизми за възстановяване на разходите или ценови методологии следва да допринасят за повишаване на разгръщането на нови и усъвършенствани мрежи, за ефективността и устойчивата конкуренция и да носят максимални устойчиви ползи за крайните ползватели.

Чл. 171. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Когато на предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, е наложено задължението за разходоориентираност на цените при прилагане на разработена от него система за определяне на разходите, предприятието доказва, че определените от него цени произтичат от разходите, включително разумна възвръщаемост на инвестициите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) С цел изчисляване на разходи за ефикасно предоставяне на услугите комисията може да използва методи за отчитане на разходите, независими от методите, прилагани от съответното предприятие.

(3) Комисията може да изиска от предприятието по ал. 1 пълна обосновка на цените и когато е необходимо - тяхната промяна.

Чл. 172. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, на което е наложено задължение за разработване и прилагане на система за определяне на разходите, осигурява публична достъпност на нейното описание, което съдържа най-малко основните категории, по които са групирани разходите, и правилата за тяхното разпределение.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2016 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията възлага проверка на прилагането на системата за определяне на разходите на регистриран одитор съгласно Закона за независимия финансов одит. В случай че разполага с необходимия квалифициран персонал, комисията може самостоятелно да осъществи проверката на прилагането на системата за определяне на разходите. Резултатите от проверката се публикуват ежегодно.

Чл. 172а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да наложи задължение на вертикално интегрирано предприятие със значително въздействие върху съответен пазар да отдели в самостоятелно действащо предприятие дейностите, свързани с предоставяне на услуги за достъп на едро.

(2) Комисията може да наложи задължението по ал. 1, когато установи, че задълженията, наложени по чл. 166, ал. 1 и 2, не са успели да допринесат за ефективна конкуренция и че са налице съществени и трайно установили се конкурентни проблеми и/или изкривяване на съответни пазари за достъп на едро.

(3) Задължението по ал. 1 се налага пропорционално на възникналия проблем и в съответствие с целите по чл. 4 като изключителна мярка.

(4) Отделеното предприятие по ал. 1 предоставя услуги за достъп на едро на всички предприятия, включително на свързани лица, при еднакви условия и ред, включително цени и срокове.

(5) Комисията налага задължението по ал. 1 след провеждане на обществено обсъждане по реда на чл. 36 и след разрешение от Европейската комисия.

Чл. 172б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) В случай че комисията възнамерява да наложи задължение по чл. 172а, ал. 1 за функционално разделяне, тя изпраща на Европейската комисия решение, което включва проекта на мярка, придружен от:

1. доказателства в подкрепа на заключенията, че задълженията, наложени по чл. 166, не са успели да допринесат за ефективна конкуренция;

2. мотивирана оценка, че няма или не се очаква ефективна и устойчива конкуренция, базирана на инфраструктурата;

3. анализ на очакваното въздействие върху комисията, върху предприятието, на което се налага задължението, върху работната сила, заета в отделеното предприятие, върху други заинтересовани страни, върху стимулите за инвестиране в сектора, по-специално с оглед необходимостта да се осигури социално и териториално развитие, върху конкуренцията, както и на потенциалните последици за потребителите;

4. анализ на причините, които обосновават, че това задължение би било най-ефективното средство за

справяне с установените конкурентни проблеми на съответния пазар.

(2) Проектът на решение по чл. 172а, ал. 1 включва:

1. описание на мярката, в което се посочват нивото на разделяне и правно-организационната форма на отделеното предприятие;
2. описание на активите на отделеното предприятие и на мрежите и/или услугите, които ще бъдат предоставяни от него;
3. правила за управление, които гарантират независимостта на отделеното предприятие, включително по отношение на независимостта на заетия персонал, както и независимост при вземане на решения;
4. определяне на специфичните задължения за отделеното предприятие, включително изисквания за тяхното изпълнение;
5. правила с цел осигуряване на възможност за наблюдение на изпълнението на определените задължения, включително изисквания към отделеното предприятие за изготвяне и публикуване на годишен доклад;
6. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) правила, които да гарантират прозрачност на оперативните процедури спрямо други заинтересовани страни.

Чл. 172в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) При положително решение на Европейската комисия по проекта на решение по чл. 172б комисията извършва по реда на чл. 151 координиран анализ и оценка на пазарите, върху развитието на които мрежата за достъп оказва въздействие.

(2) Въз основа на извършения анализ и оценка по ал. 1 комисията налага, продължава, изменя или отменя специфични задължения по реда на чл. 42.

Чл. 172г. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да налага на предприятие със задължение за функционално разделяне всички или някои от задълженията по чл. 166, ал. 1 и 2, т. 1 – 6 за съответен пазар, за който то е определено като предприятие със значително въздействие върху него.

Чл. 172д. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) В случай че предприятие със значително въздействие на един или няколко съответни пазара има намерение да прехвърли всички или част от активите от мрежата си за абонатен достъп на несвързано с него юридическо лице или да създаде отделно юридическо лице за предоставяне на достъп при равностойни условия на всички предприятия, предоставящи услуги на дребно, включително на своите подразделения за продажба на дребно, то информира комисията за това три месеца предварително.

(2) Предприятието по ал. 1 уведомява комисията за окончателния резултат, както и за всяка промяна на намеренията си.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 могат да предлагат по реда на чл. 172и ангажименти по отношение на условията за достъп, които да се прилагат за тяхната мрежа в продължение на определен период, след като бъде приложена предложената форма на разделяне, с цел осигуряване на ефективен и равнопоставен достъп на трети страни.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предложението за поемане на ангажимент по ал. 3 съдържа всички съществени условия, включително сроковете и продължителността, за да се осигури изпълнението на правомощията на комисията по чл. 172е, ал. 1 – 3.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Сроктът за прилагане на ангажиментите може да бъде по-голям от определения в чл. 157а, ал. 1.

Чл. 172е. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията оценява въздействието от прехвърлянето на активи от мрежата за абонатен достъп заедно с предложените ангажименти, когато е приложимо, върху съществуващите регулаторни задължения. За

тази цел комисията провежда анализ на различните пазари, свързани с мрежата за абонатен достъп, по реда на чл. 151.

(2) Комисията взема предвид всички предложени ангажименти, и по-специално тези, отговарящи на целите по чл. 4. Комисията провежда обществени консултации по реда на чл. 37 с трети страни, които са пряко засегнати от планираната сделка.

(3) Въз основа на анализа и оценката по ал. 1 комисията налага, продължава, изменя или отменя задължения на предприятието по чл. 172д, ал. 1. С решението комисията може да придаде обвързваща сила изцяло или отчасти на предложените ангажименти съобразно разпоредбите на чл. 172и, ал. 5 – 7.

(4) Без да се засягат разпоредбите на чл. 172к, комисията може да налага на предприятието, което е придобило активи от мрежа за абонатен достъп, всички или някои специфични задължения по чл. 166, ал. 1 и 2 или други задължения, разрешени от Европейската комисия съгласно чл. 156, ал. 8, когато всички предложени ангажименти са недостатъчни за постигането на целите по чл. 4.

(5) Комисията следи за изпълнението на предложените от предприятията ангажименти, на които е придала обвързваща сила по ал. 3 съгласно чл. 172и, ал. 9.

Чл. 172ж. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Предприятията със значително въздействие на един или няколко съответни пазара могат да предложат по реда на чл. 172и и при спазване на ал. 3 поемането на ангажименти за допускане на съвместни инвестиции при разгръщането на нови мрежи с много голям капацитет, които осигуряват оптична свързаност до помещенията на крайните ползватели или до базовата станция.

(2) Ангажиментът по ал. 1 може да включва предлагане на съсобственост или дългосрочно споделяне на риска с други доставчици на електронни съобщителни мрежи или услуги чрез съфинансиране или чрез споразумения за изкупуване, които предоставят специфични права от структурно естество.

(3) Когато комисията оценява ангажиментите по ал. 1, тя установява дали предложението за съвместни инвестиции е съобразено със следните условия:

1. предложението е валидно във всеки момент от жизнения цикъл на мрежата за всеки доставчик на електронни съобщителни мрежи или услуги;

2. предложението би дало възможност на съинвеститорите да се конкурират ефективно по устойчив начин и в дългосрочен план на пазарите надолу по веригата, на които е активно предприятието със значително въздействие на съответен пазар при:

а) справедливи, разумни и недискриминационни условия, даващи възможност за достъп до пълния капацитет на мрежата, до степента, до която е обект на съвместно инвестиране;

б) гъвкавост по отношение на размера и сроковете на участие на всеки отделен съинвеститор;

в) възможност за увеличаване на участието в бъдеще, и

г) предоставяне на реципрочни права от страна на съинвеститорите след разгръщането на инфраструктурата, обхваната от съвместната инвестиция;

3. предложението се оповестява своевременно от предприятието и ако предприятието не отговаря на условията по чл. 172к, ал. 1, най-малко 6 месеца преди да започне разгръщането на новата мрежа;

4. кандидатите за достъп, които не участват в съвместната инвестиция, да могат да се ползват от същото качество, скорост, условия и достъп до крайните ползватели, както и преди разгръщането на новата мрежа, придружено с механизъм за адаптиране с течение на времето, потвърден от комисията в зависимост от развитието на свързаните пазари на дребно, който запазва стимулите за участие в съвместната инвестиция; механизмът гарантира, че кандидатите за достъп имат достъп до мрежовите елементи с много голям капацитет в даден момент и въз основа на прозрачни и

недискриминационни условия, отразяващи по подходящ начин степента на риска, поет от съответните съинвеститори на различните етапи от разгръщането, и предвид конкуренцията на пазарите на дребно;

5. предложението трябва да отговаря най-малкото на критериите, посочени в чл. 172з, и да бъде отправено добросъвестно.

(4) Когато комисията установи, че предложеният ангажимент за съвместни инвестиции отговаря на условията по ал. 3, тя може да придаде на тези ангажименти обвързваща сила, следвайки процедурата по чл. 172и, като не налага допълнителни задължения по чл. 166, ал. 2, т. 1 – 6 по отношение на елементите от новата мрежа с много голям капацитет, които са предмет на ангажиментите, ако поне един потенциален съинвеститор е сключил споразумение за съвместни инвестиции с предприятие със значително въздействие на съответен пазар.

(5) Прилагането на ал. 4 не засяга регулаторното третиране на ангажиментите, които не отговарят на условията по ал. 3, като се вземат предвид резултатите от обществената консултация по чл. 172и, ал. 4, но които имат въздействие върху конкуренцията и са взети предвид за целите на приложението на чл. 152, 154 и 166.

(6) Извън случаите по ал. 5 комисията в обосновани случаи може да наложи, запази или измени специфични задължения в съответствие с чл. 166, ал. 1 и ал. 2, т. 1 – 6 по отношение на нови мрежи с много голям капацитет, за да се разрешат значителни проблеми, свързани с конкуренцията на определени пазари, когато комисията установи, че в противен случай, предвид специфичните характеристики на тези пазари, проблемите, свързани с конкуренцията, не биха били разрешени.

(7) Комисията следи за спазването на условията по ал. 3 и може да изисква от предприятието със значително въздействие да й предоставя годишни отчети за спазването им.

(8) Комисията може да приеме решение съгласно чл. 54 в случай на спор, възникнал между предприятия във връзка със споразумение за съвместни инвестиции, което отговаря на условията по ал. 3.

(9) За последователното прилагане на условията по ал. 3 и критериите по чл. 172з комисията отчита насоките на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения в тази област.

Чл. 172з. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) При оценяването на предложения за съвместна инвестиция в съответствие с чл. 172и, ал. 1 – 3 комисията проверява дали са изпълнени най-малко следните критерии:

1. предложението за съвместна инвестиция е валидно за всички предприятия, заявяващи интерес по време на жизнения цикъл на мрежата, изградена по силата на предложението за съвместна инвестиция, при спазване на принципа за равнопоставеност; предприятието със значително въздействие може да включи в предложението разумни условия по отношение на финансовите възможности на предприятията, съгласно които потенциалните съинвеститори трябва да докажат, че са в състояние да извършват разсрочени плащания, въз основа на които се планира разгръщането, и че са приели стратегически план, въз основа на който се изготвят плановете за средносрочно изграждане;

2. предложението за съвместна инвестиция е прозрачно, като:

а) е лесно достъпно на интернет страницата на предприятието със значително въздействие на съответен пазар;

б) на всеки потенциален участник, който е заявил интерес, се предоставят без необосновано забавяне изчерпателни и подробни условия, включващи правната форма на споразумението за съвместна инвестиция и, по целесъобразност, правилата за управление при съвместно инвестиране, и

в) подробностите за самия процес, като пътна карта за създаване и развитие на проекта за съвместна инвестиция, трябва да са предварително определени, разбираемо разяснени в писмен вид и предоставени на всички потенциални съинвеститори; всички важни етапи трябва да бъдат съобщавани ясно на всички предприятия, без да се допуска дискриминация;

3. предложението за съвместна инвестиция включва условия за потенциалните съинвеститори, благоприятстващи устойчивата конкуренция в дългосрочен план, и по-специално:

а) на всички предприятия са предложени справедливи, разумни и недискриминационни правила и условия за участие в споразумение за съвместна инвестиция, относими към момента на тяхното присъединяване, включително по отношение на:

аа) финансовия принос, изискван за придобиването на определени права на страните, както по време на фазата на изграждане, така и през експлоатационната фаза, например неотменими права за ползване през прогнозираната продължителност на жизнения цикъл на мрежата, обект на съвместната инвестиция;

аб) условията за присъединяване към споразумението за съвместна инвестиция и за евентуалното му прекратяване; недопускането на дискриминация не означава, че на всички потенциални съинвеститори са предложени напълно идентични условия, в това число финансови, а че всички различия в предложените условия са основани на едни и същи обективни, прозрачни, недискриминационни и предсказуеми критерии, като например брой на линиите на крайни ползватели, за които е поет ангажимент;

б) предложението позволява гъвкавост по отношение на стойността и сроковете на ангажиментите, предложени от всеки съинвеститор, като следва да позволява поэтапно включване и изпълнение на ангажиментите, така че съинвеститорите с ограничени ресурси да се присъединят към съвместната инвестиция с обосновано минимален дял участие и постепенно да увеличават участието си, като същевременно гарантират подходящо равнище на първоначалния ангажимент; финансовият принос, който следва да предостави всеки съинвеститор, се определя при отчитане на факта, че включилите се по-рано инвеститори поемат по-голям риск и влагат капитал на по-ранен етап;

в) увеличението на размера на премията в течение на времето се счита за обосновано, когато ангажиментът е поет на по-късен етап, както и за новите съинвеститори, присъединили се към съвместната инвестиция след стартирането на проекта, така че да се отрази намаляването на риска и да се насърчат капиталовложенията през по-ранните етапи;

г) споразумението за съвместна инвестиция позволява прехвърлянето на придобити от съинвеститорите права на други съинвеститори или на трети страни, които желаят да се присъединят към споразумението, като придобилият правата се задължава да изпълни всички първоначални задължения на прехвърлящия правата съгласно споразумението за съвместна инвестиция;

д) съинвеститорите си предоставят реципрочни права при справедливи и разумни условия за достъп до инфраструктурата, обект на съвместната инвестиция, за целите на предоставяне на услуги надолу по веригата, включително за крайните ползватели, в съответствие с прозрачни условия, ясно изложени в предложението за съвместна инвестиция и в последващото споразумение, по-специално, когато съинвеститорите са поединично и отделно отговорни за изграждането на конкретни части от мрежата; в случай че бъде създаден механизъм за съвместно инвестиране, той осигурява на всички съинвеститори пряк или непряк достъп до мрежата въз основа на еквивалентност на вложените средства и в съответствие със справедливи и обективни условия, в това число финансови условия, които отразяват различните равнища на риск за отделните съинвеститори;

4. предложението за съвместна инвестиция гарантира устойчиви инвестиции, които да отговарят на бъдещите потребности посредством изграждането на нови мрежови елементи, които значително допринасят за разгръщането на мрежи с много голям

капацитет.

(2) Комисията може да разгледа допълнителни критерии, необходими за осигуряването на достъпност на потенциалните инвеститори до съвместни инвестиции, в зависимост от конкретните условия и пазарната структура.

Чл. 172и. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Предприятията със значително въздействие на съответен пазар могат да предложат на комисията ангажименти във връзка с условията за достъп и/или съвместните инвестиции, приложими за техните мрежи, включително по отношение на:

1. споразумения за сътрудничество от значение за извършването на оценка на подходящите и пропорционални задължения съгласно чл. 166;

2. съвместни инвестиции в мрежи с много голям капацитет съгласно чл. 172ж, или

3. ефективен и равнопоставен достъп на трети страни съгласно чл. 172д и 172е, както през периода на изпълнение на доброволното разделяне от вертикално интегрирано предприятие, така и след изпълнението на предложената форма на разделяне.

(2) Предложението по ал. 1 трябва да съдържа подробна информация, включително по отношение на сроковете, обхвата на изпълнението и продължителността на ангажиментите, за да се даде възможност на комисията да извърши оценката си по ал. 3 – 5. Срокът за прилагане на тези ангажименти може да надвишава периодите за осъществяване на пазарни анализи, предвидени в чл. 157а, ал. 1.

(3) При оценката на задълженията в съответствие с чл. 157 по отношение на ангажиментите по ал. 1 комисията отделя специално внимание на:

1. доказателствата за справедливия и разумен характер на предложените ангажименти;

2. дали тези ангажименти са валидни за всички пазарни участници;

3. своевременното осигуряване на достъп при справедливи, разумни и недискриминационни условия, включително до мрежите с много голям капацитет, преди да започне предоставянето на съответните услуги на дребно, и

4. възможността на предложените ангажименти да създават устойчива конкуренция на пазарите надолу по веригата и улесняването на съвместното разгръщане и използване на мрежите с много голям капацитет в интерес на крайните ползватели.

(4) Комисията провежда обществена консултация със заинтересованите трети страни, които са пряко засегнати от ангажиментите по ал. 1, освен когато тези ангажименти явно не изпълняват едно или повече от приложимите условия или критерии по този закон. Потенциалните съинвеститори или кандидатите за достъп могат да изразят становище по предложените ангажименти.

(5) Като вземе предвид всички становища, изразени по време на консултацията по ал. 4, и степента, в която тези становища са представителни за различните заинтересовани страни, комисията информира предприятието със значително въздействие на съответен пазар за предварителните си заключения дали предложените ангажименти отговарят на целите, критериите и процедурите, определени в този закон, както и при какви условия може да се придаде на ангажиментите обвързваща сила. Предприятието може да преразгледа първоначалното си предложение, за да отчете предварителните заключения на комисията.

(6) Без да се засяга чл. 172ж, ал. 4, комисията с решение може изцяло или частично да придаде на ангажиментите обвързваща сила.

(7) Извън случаите по чл. 157а, ал. 1 комисията може да придаде на някои или на всички ангажименти обвързваща сила за определен период, който може да обхваща цялата продължителност на периода, за който те са предложени. На ангажименти за съвместни инвестиции съгласно чл. 172ж, ал. 4 комисията придава обвързваща сила за период от най-малко 7 години.

(8) Когато комисията придаде обвързваща сила на поетите ангажименти, тя преценява съгласно чл. 157а, ал. 3 и 4 последиците от това решение за развитието на пазара и целесъобразността на всяко задължение, което е наложила или което при липсата на тези ангажименти е възнамерявала да наложи съгласно чл. 166, ал. 2. При уведомяването в съответствие с чл. 42 за проекта на съответната мярка комисията прилага и решението за поемане на ангажименти.

(9) Комисията контролира спазването на ангажиментите, на които е придала обвързваща сила в съответствие с ал. 6, по същия начин, по който контролира спазването на задълженията, наложени по реда на чл. 166, и разглежда възможността за удължаване на срока, за който им е придадена обвързваща сила след изтичането на първоначалния срок. Независимо от процедурата по чл. 78, комисията може да направи повторна оценка на задълженията, наложени в съответствие с чл. 157а, ал. 3 и 4.

(10) Алинеи 1 – 9, при спазване на чл. 172ж, не засягат прилагането на процедурата за пазарен анализ по чл. 150 и налагането на задължения по чл. 166.

Чл. 172к. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Когато предприятие със значително въздействие на един или няколко пазара на едро не участва на пазарите на електронни съобщителни услуги на дребно, комисията оценява дали това предприятие отговаря на следните условия:

1. всички дружества и структурни звена в рамките на предприятието, както и всички дружества, които са под контрола, но не са непременно изцяло собственост на един и същ краен собственик, и всеки акционер, който може да упражнява контрол върху предприятието, развиват текущите и планират бъдещите си дейности само на пазари на електронни съобщителни услуги на едро, поради което не извършват дейност на пазари на електронни съобщителни услуги на дребно за крайни ползватели;

2. предприятието не е обвързано да работи с предприятие, развиващо дейност надолу по веригата и активно на пазар на електронни съобщителни услуги на дребно за крайни ползватели, поради договор за изключителни права или друг договор, който може да се приравни на договор за изключителни права.

(2) Ако комисията установи, че условията, определени в ал. 1, са изпълнени, тя може да наложи на съответното предприятие само задълженията по чл. 166, ал. 2, т. 2 и 4 или задължения по чл. 166, ал. 2, т. 5, свързани със справедливо и разумно ценообразуване, ако са обосновани въз основа на анализ на пазара, включително прогнозна оценка на вероятното поведение на предприятието със значително въздействие на съответен пазар.

(3) Комисията преразглежда наложените на предприятието в съответствие с ал. 2 задължения, когато установи, че условията, определени в ал. 1, вече не се изпълняват, и при необходимост налага и други задължения, предвидени в чл. 166, ал. 2, т. 1 – 6, след провеждане на пазарен анализ по реда на чл. 151. Предприятията уведомяват комисията за всяка промяна в обстоятелствата по ал. 1 в 14-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Когато въз основа на доказателства относно договорните условия, предлагани от предприятието на неговите клиенти надолу по веригата, комисията установи, че конкуренцията е нарушена или може да бъде нарушена във вреда на крайните ползватели, тя изменя задълженията, наложени в съответствие с ал. 2, или налага едно или няколко от задълженията, предвидени в чл. 166, ал. 2, т. 1, 3, 5 и 6.

(5) Налагането на задълженията и тяхното преразглеждане се осъществяват по реда на чл. 36, 42 и 42б.

Чл. 172л. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Предприятията със значително въздействие на един или няколко съответни пазара уведомяват предварително и своевременно комисията, когато възнамеряват да изведат от експлоатация или да заменят с нова инфраструктура части от мрежата, включително съществуваща инфраструктура, необходима за функционирането на медна мрежа, които са предмет на наложени от комисията задължения по чл. 166.

(2) В уведомлението по ал. 1 предприятието включва срокове и условия на процеса по извеждане от експлоатация или замяна, включително подходящ период на предизвестие за прехода, както и

наличието на алтернативни продукти най-малко със сравнимо качество, осигуряващи достъп до модернизираната мрежова инфраструктура, които да заместят заменените елементи, ако това е необходимо за запазване на конкуренцията и за защита на правата на крайните ползватели.

(3) Комисията може да отмени задължения по отношение на предложените за извеждане от експлоатация или замяна активи, след като доставчикът на достъп:

1. е осигурил подходящи условия за миграция, като това включва предоставянето на алтернативен продукт за достъп най-малко със сравнимо качество както наличния продукт при използването на съществуващата инфраструктура, осигуряващ на търсещите достъп да достигнат до същите крайни ползватели, и

2. е спазил условията и процеса, представени пред комисията в съответствие с ал. 2.

(4) Отмяната по ал. 3 се осъществява в съответствие с процедурите, посочени в чл. 36, 42 и 42б.

(5) Алинеи 1 – 4 се прилагат, без да се засяга наличието на регулирани продукти, наложени от комисията на модернизираната физическа инфраструктура за разполагането на електронна съобщителна мрежа в съответствие с чл. 151 и 166.

Чл. 172м. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията отчита в максимална степен насоките на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения относно критериите, на които трябва да отговаря дадена мрежа, за да се определи като мрежа с много голям капацитет, по-специално по отношение на широчината на честотната лента за предаването в права и обратна посока, стабилността, свързаните с грешките параметри, закъснението и промяната му.

Раздел III

Достъп до и ползване на необходими мрежови елементи и прилежащи съоръжения

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., доп., бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 173. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Задължението за предоставяне при обосновано искане на достъп до и ползване на необходими мрежови елементи и/или прилежащи съоръжения може да се наложи на предприятие със значително въздействие върху пазара по преценка на комисията, включително когато отказът на достъп или необосновани условия със сходен ефект могат да възпрепятстват наличието на устойчив конкурентен пазар на услуги на дребно или е във вреда на крайните ползватели.

Чл. 174. (1) Комисията може да наложи задължението по чл. 173, като изиска:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на достъп на трети лица до определени мрежови елементи и/или прилежащи съоръжения, включително необвързан достъп до абонатна линия или част от нея;

2. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на трети страни на достъп до специфични активни мрежови елементи и услуги или за виртуален достъп;

3. (предишна т. 2 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) добросъвестно водене на преговори с предприятия, искащи достъп;

4. (предишна т. 3, доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) запазване на предоставен достъп до съоръжения;

5. (предишна т. 4 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на определени услуги на едро за препродажба от трети лица;

6. (предишна т. 5 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на отворен достъп до технически интерфейси, протоколи или други възлови технологии, необходими за оперативна съвместимост на услугите или

за предоставяне на услуги чрез виртуални мрежи;

7. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 6, бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на съвместно разполагане и други форми на съвместно ползване на прилежащи съоръжения;

8. (предишна т. 7, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на определени услуги, необходими за осигуряване на оперативна съвместимост на услуги от край до край за ползвателите или роуминг в мобилните мрежи;

9. (предишна т. 8 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на достъп до операционни поддържащи системи или подобни софтуерни системи за осигуряване на ефективна конкуренция при предоставяне на услуги;

10. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 9, изм., бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на взаимно свързване на мрежи или мрежови съоръжения;

11. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 10, доп., бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на достъп до свързани услуги като услуги по идентифициране, местоположение и присъствие.

(2) Комисията при налагане на изискванията на ал. 1 може да постави условия за справедливост, основателност и своевременност.

Чл. 175. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията налага задължението по чл. 173 за постигане на целите по чл. 4, като отчита дали други форми на достъп, регулиран или чрез търговски предложения, до услуги на едро на същия или на свързан пазар за продажби на едро биха били достатъчни за преодоляване на идентифицирания в анализа по чл. 151 проблем в интерес на крайните ползватели, следва принципа на пропорционалност и взема предвид:

1. техническата и икономическата жизнеспособност на ползването или инсталирането на съоръжения от конкурентни предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, с оглед развитието на пазара и характера и вида на използваното взаимно свързване и достъп, включително приложимостта на други свързани продукти за достъп на едро, като достъп до канална мрежа;

2. очаквания технологичен напредък във връзка с проектирането и управлението на мрежи;

3. необходимостта да се гарантира технологична неутралност, която дава възможност на страните да проектират и управляват своите собствени мрежи;

4. възможността за предоставяне на достъп с оглед на наличния капацитет;

5. направените първоначални инвестиции от собственика на съоръженията, отчитайки всички направени публични инвестиции и инвестициите в мрежи с много голям капацитет, както и свързаните с тях рискове;

6. необходимостта от защита на конкуренцията в дългосрочен план и по-специално икономически ефикасната и основана на инфраструктурата конкуренция и новаторски бизнес модели, включително съвместни инвестиции в мрежи;

7. правата на интелектуална собственост, когато са относими;

8. предоставянето на общоевропейски услуги.

(2) Когато комисията налага задължения по чл. 169а или 173, тя оценява дали само налагане на задължения по чл. 169а би представлявало пропорционално средство за насърчаване на конкуренцията в интерес на крайните ползватели.

Чл. 175а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията при налагане на задължението по чл. 173 може да постави технически или експлоатационни условия към предприятието, предоставящо достъпа, и/или предприятието, ползващо достъпа, когато това е необходимо за осигуряване нормалното функциониране на мрежата.

(2) В случай че условията по ал. 1 включват спазване на технически стандарти и/или стандартизационни документи, задълженията са в съответствие с изискванията на глава шестнадесета, раздел II.

Чл. 176. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 177. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Раздел IV

Защитени услуги и условен достъп

Чл. 178. (1) Защитени услуги са услугите, предоставени на основата на условен достъп срещу възнаграждение, както следва:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) услугите на радиооператори;
2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) услугите на телевизионни оператори;
3. услугите на информационното общество;
4. предоставянето на условен достъп до услугите по т. 1, 2 и 3.

(2) Достъпът до защитена услуга по ал. 1 се осъществява с устройство за условен достъп, предоставено от доставчика на защитената услуга.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Смята се за нарушение извършването на дейност с търговска цел, включваща производство, внос, разпространение, продажба, наемане, притежание, монтиране, поддръжка, заменяне или рекламиране на забранени устройства за достъп до защитена услуга.

Чл. 179. (1) Системите за условен достъп до цифрови радио- и телевизионни програми, независимо от средствата, чрез които се осъществява преносът, осигуряват на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи, техническа възможност за икономически ефективен достъп до управлението на защитени услуги, предоставяни въз основа на условен достъп.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1, управляващи системи за условен достъп, предоставят на радио- и телевизионните оператори и доставчиците на защитени услуги техническа възможност, която позволява техните цифрови услуги да се приемат само от зрителите или слушателите, които имат права на ползване, чрез декодиращи устройства.

(3) Декодиращите устройства се управляват от предприятията, които предоставят услуги за условен достъп.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Техническата възможност по ал. 2 се предоставя при условията на справедливост, обосновааност и равнопоставеност на радио- и телевизионните оператори и доставчиците на защитени услуги.

(5) Предприятията, предоставящи условен достъп, водят отделно счетоводство за услугата по ал. 2.

Чл. 180. (1) Правата за производство на продукти и системи за условен достъп - обекти на интелектуална собственост, се предоставят при справедливи, обосновани и равноправни условия.

(2) Предоставянето на правата по ал. 1 не се обвързва с условия, които забраняват, ограничават и затрудняват включването в същия продукт на:

1. общ интерфейс, позволяващ свързване с една или повече системи за достъп;
2. средства, специфични за друга система за достъп, при условие че се спазват обосновани условия, гарантиращи сигурността на обмен на информацията с операторите на системи

за условен достъп.

Чл. 181. Комисията може да налага на предприятията по този раздел задължения за предоставяне на достъп до електронни програмни ръководства и достъп до интерфейси за приложни програми.

Раздел V

(Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Географски проучвания за **разгръщането на мрежите**

Чл. 181а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията провежда географско проучване за покритието на електронните съобщителни мрежи, които могат да осигуряват широколентов достъп. Проучването се актуализира най-малко на три години.

(2) За целите на проучването по ал. 1 комисията може да използва информацията, налична в Единната информационна точка по чл. 4, ал. 1 от Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура, както и друга относима информация.

(3) Географското проучване по ал. 1 включва проучване на актуалното географско покритие на широколентовите мрежи на територията на страната за изпълнение на правомощията на комисията. Географското проучване служи и за проучванията, необходими за прилагане на правилата за държавните помощи.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Географското проучване може да включва и прогноза за покритието на широколентовите мрежи, включително мрежи с много голям капацитет на територията на страната за период, определен съвместно от комисията и Министерството на транспорта и съобщенията.

(5) Прогнозата по ал. 4 включва цялата необходима информация, включително за планираните от предприятия или обществени органи разгръщания на мрежи с много голям капацитет и за значителните подобрения или разширения на мрежи за достигане на скорост за изтегляне поне 100 Mbps. Комисията може да изиска от предприятията и обществените органи да представят тази информация, доколкото такава информация е налична и може да бъде предоставена, без това да води до прекомерна административна или финансова тежест.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Комисията и Министерството на транспорта и съобщенията определят степента на използване на събраната за изготвянето на прогнозата информация или част от нея съобразно възложените им по този закон правомощия.

(7) Събраната при географското проучване информация следва да притежава необходимата степен на подробност на данните, да включва достатъчно информация за качеството на услугата и параметрите ѝ и да се обработва при спазване на изискванията на чл. 40, ал. 9.

Чл. 181б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) Министерството на транспорта и съобщенията може да определя райони с ясни териториални граници, за които на базата на събраната информация и прогнозата по чл. 181а, ал. 4 е установено, че за периода на съответната прогноза никое предприятие или държавен или общински орган не е разгърнал и не планира да разгърне мрежа с много голям капацитет, или да подобри или разшири значително мрежата си за достигане на скорост за изтегляне поне 100 Mbps. Информацията по изречение първо е публична и се поддържа на информационния портал на Единната информационна точка по чл. 5, ал. 1 от Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура.

Чл. 181в. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) За определените по чл. 181б райони комисията или Министерството на транспорта и съобщенията могат да поканят предприятията и държавните и общинските органи да обявят намерението си за разгръщане на мрежи с много голям капацитет за периода на съответната прогноза.

(2) Когато в отговор на поканата е обявено намерение за разгръщане на такава мрежа от предприятие или държавен или общински орган, органът по ал. 1, отправил поканата, може да изиска от други предприятия и държавни и общински органи да обявят дали имат намерение за разгръщане на мрежи с много голям капацитет или за значително подобряване или разширяване на съществуващите мрежи с цел достигане на скорост за изтегляне поне 100 Mbps в съответния район.

(3) Органите по ал. 1 определят данните, които трябва да се съдържат в заявленията за намерение, за да се осигури сходна степен на подробност като тази в прогнозата по чл. 181а, ал. 4.

(4) Въз основа на информацията, събрана съгласно чл. 181а, органът по ал. 1, отправил поканата, уведомява предприятията и държавните и общинските органи, изразили интерес, дали в определения район са разгърнати или предстои разгръщане или модернизация на мрежи, включително на такива, предоставящи скорост на изтегляне под 100 Mbps.

Чл. 181г. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Действията по чл. 181в се предприемат при спазване на принципите за ефикасност, обективност, прозрачност и равнопоставеност, като никое предприятие не е предварително изключено.

Чл. 181д. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Министерството на транспорта и съобщенията, комисията и другите компетентни органи, отговорни за разпределяне на публични средства за разгръщане на електронни съобщителни мрежи, за разработването на националния план за широколентовия достъп, за определянето на задълженията за покритието, с които са обвързани правата за ползване на радиочестотен спектър, и за проверка на наличността на услуги в рамките на задълженията за универсална услуга, вземат предвид резултатите от географското проучване и всички определени райони по този раздел.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) При предоставяне на резултатите от географското проучване на органите по ал. 1, на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения или на Европейската комисия Министерството на транспорта и съобщенията и комисията изискват от получателите да спазват търговската тайна, определена съгласно чл. 40, ал. 9, и информират страните, предоставили информацията.

Чл. 181е. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) Министерството на транспорта и съобщенията предоставя достъп до данните от географските проучвания, които не съдържат търговска тайна, в съответствие с глава четвърта от Закона за достъп до обществена информация. Министерството на транспорта и съобщенията посредством Единната информационна точка по чл. 4, ал. 1 от Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура осигурява възможност на крайните ползватели да определят наличността и свързаността в определен район с необходимата степен на подробност, за да могат да изберат оператор или доставчик на услуги.

Чл. 181ж. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) При събирането на данните и извършването на географските проучвания и прогнозите комисията и Министерството на транспорта и съобщенията следват насоките на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения относно съгласуваното изпълнение на задълженията си по този раздел.

Глава единадесета

УНИВЕРСАЛНА УСЛУГА

Раздел I

Същност и обхват на универсалната услуга

Чл. 182. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Универсалната услуга е набор от услуги с определено качество, предлагани на всички потребители независимо от географското им местоположение на територията на страната на достъпна цена.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Универсалната услуга включва:

1. предоставяне на услуги за гласови съобщения чрез свързване в определено местоположение към обществена електронна съобщителна мрежа независимо от използваната технология;

2. осигуряване на подходящ ширококолов достъп до интернет в определено местоположение, чрез който могат да се поддържат най-малко следните услуги:

а) електронна поща;

б) търсачки за търсене и намиране на всякакъв вид информация;

в) базови онлайн инструменти за обучение и образование;

г) онлайн вестници или новини;

д) закупуване или поръчка на стоки или услуги онлайн;

е) търсене на работа и инструменти за търсене на работа;

ж) общности за работа в мрежа с професионална цел;

з) интернет банкиране;

и) използване на електронни административни услуги;

к) социални медии и комуникация в реално време чрез текстови съобщения;

л) гласови и видеоразговори;

3. предоставяне на услуги, различни от посочените по т. 1 и 2, за които са налице действащи задължения за предоставяне на универсална услуга.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) По искане на потребителя свързването по ал. 2 може да бъде ограничено до поддържане на услуги за гласови съобщения.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията, при съобразяване на националните условия и минималната широчина на честотната лента, която използват повечето потребители на територията на Република България, и като взема предвид доклада на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения за най-добрите практики, определя подходящата услуга за ширококолов достъп до интернет за целите на ал. 2, т. 2 с цел да се осигури широчина на честотната лента, необходима за участието на гражданите в социалния и икономическия живот.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 3, изм., бр. 20 от 2021 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) Условията и редът за предоставяне на услугите по ал. 2, както и параметрите им за качество се определят в наредба на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на електронното управление по предложение на комисията, която се обнародва в "Държавен вестник".

Раздел II

Предоставяне на универсалната услуга

Чл. 183. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 183а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 184. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 185. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 186. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 187. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да наложи на предприятията, предоставящи услуги за гласови съобщения чрез свързване в определено местоположение и услуги за достъп до интернет в определено местоположение, да предприемат специални мерки за хора с увреждания, като осигуряват наличност и достъпност на свързани крайни устройства, специфично оборудване и специфични услуги, подобряващи равния достъп, включително, когато е необходимо, услуги за цялостен разговор или услуги за предаване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват на потребители с увреждания, договори и детайлизирани сметки в подходяща за тях форма.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват на потребители с увреждания възможност да наблюдават и контролират самостоятелно разходите си чрез средства, подобни на ползваните от другите потребители.

(4) (Предишна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Условието, редът и средствата за предоставяне на универсалната услуга на хора с увреждания се определят с наредбата по чл. 182, ал. 5.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може в обосновани случаи да определя приложими допълнителни стандарти за качество на услугата и параметри за оценка на изпълнението на предприятията при предоставянето на услуги на потребители с увреждания.

Чл. 188. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 95 от 2016 г., бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията може да наложи на едно или повече предприятия, предоставящи услуги за гласови съобщения чрез свързване в определено местоположение и услуги за достъп до интернет в определено местоположение, задължения да предоставят всички или някои от услугите по чл. 182, ал. 2 на цялата или на част от територията на страната с цел осигуряване на универсалната услуга на територията на цялата страна и с цел да бъдат удовлетворени всички обосновани искания от потребители за достъп до тези услуги.

(2) Комисията налага задълженията по ал. 1, когато, вземайки предвид резултатите от географското проучване по чл. 181а, ако има такова, и всички допълнителни доказателства, установи, че наличността в определено местоположение на услуга за подходящ широколентов достъп до интернет и на услуги за гласови съобщения не може да бъде осигурена при обичайни търговски условия на територията на цялата страна или в различни части от нея.

Чл. 189. Комисията изготвя обобщен годишен доклад за степента на задоволеност на обществото с универсална услуга и го публикува на страницата си в интернет. Този доклад е неразделна част от доклада на комисията по чл. 38.

Раздел III

Налагане на задължения за предоставяне на универсална услуга (Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 190. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 191. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията налага задължения във връзка с предоставянето на универсална услуга, включително след провеждане на конкурсна процедура, при съответно спазване на правилата по глава пета, при спазване на принципите за обективност, прозрачност,

равнопоставеност и в интерес на потребителите, без предварително да изключва предприятие от възможността да му бъде възложено предоставянето на универсална услуга или част от нея.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При налагане на задълженията по ал. 1 комисията отчита най-целесъобразния и ефикасен начин за предоставяне на универсалната услуга, който може да служи за определяне на нетна себестойност на задължението за предоставяне на универсална услуга.

Чл. 191а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Когато предприятие с наложени задължения по реда на чл. 188 възнамерява да прехвърли значителна част или всички свои активи, свързани с мрежата за абонатен достъп, към юридическо лице с друг собственик, то трябва предварително и своевременно да информира комисията, за да може тя да оцени ефекта от планираната сделка върху предоставянето в определено местоположение на услугата за подходящ ширококолов достъп до интернет и на услуги за гласови съобщения.

Чл. 192. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията прави оценка за необходимостта от налагане на задължения, включително преглед на вече наложените такива, на всеки три години или при промяна в обстоятелствата на пазара.

Чл. 193. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Редът за налагането на задължения във връзка с предоставянето на универсалната услуга се определя в наредбата по чл. 182, ал. 5.

Чл. 194. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията уведомява Европейската комисия за наложените по този раздел задължения и последващите изменения в тях.

Раздел IV

Достъпност на цената на универсалната услуга

Чл. 194а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията следи развитието и равнището на цените и ценовите пакети на дребно на услугите по чл. 182, ал. 2, по-специално във връзка с потребителските цени и доходи в страната.

Чл. 195. (1) Начинът за определяне на цените и ценовите пакети на универсалната услуга се посочва в методика, разработена от комисията и приета от Министерския съвет.

(2) Проектът на методиката по ал. 1 се публикува за обществено обсъждане по чл. 36.

Чл. 196. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят цените и ценовите пакети на универсалната услуга въз основа на методиката по чл. 195.

(2) Предприятията по ал. 1 предоставят за одобряване от комисията цените и ценовите пакети по ал. 1 заедно с документите по ценообразуване най-малко 60 дни преди влизането им в сила.

(3) Комисията разглежда цените и ценовите пакети по ал. 1 в срок до 30 дни от предоставянето им и може да задължи предприятията по ал. 1 да преработят цените и ценовите пакети в съответствие с изискванията на закона и методиката по чл. 195.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 1 публикуват одобрените от комисията цени и ценови пакети на универсалната услуга най-малко 14 дни преди влизането им в сила на страницата си в интернет, на видно място в търговските си обекти или по друг подходящ начин.

Чл. 197. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията може да наложи на предприятията, които предоставят услуги за гласови съобщения чрез свързване в определено местоположение и услуги за достъп до интернет в определено местоположение, да

предлагат на потребителите, по-конкретно на хора със специални социални нужди или с ниски доходи, тарифни планове или ценови пакети, различни от предлаганите при обичайните търговски условия, когато в изпълнение на чл. 194а установи, че цените на дребно за услугите по чл. 182, ал. 2 не са достъпни за потребителите с нисък доход или със специални социални потребности.

(2) За специалните тарифни планове и ценови пакети по ал. 1 комисията може да задължи предприятията по ал. 1 да прилагат общи тарифи, включително географски осреднени цени на дребно за цялата територия на страната, или да спазват ценови ограничения, определени съгласно методиката по чл. 195.

(3) По изключение, когато налагането на задълженията по ал. 1 и 2 на всички предприятия би довело до прекомерна административна или финансова тежест за държавата или за предприятията, комисията може да наложи тези задължения само на определени предприятия. В този случай предприятията се определят по реда на раздел III.

(4) Предприятие, предоставящо услуги за гласови съобщения чрез свързване в определено местоположение и услуги за достъп до интернет в определено местоположение или такова, определено в съответствие с изискванията на ал. 3, предоставя право на потребителите да сключат договор за ползване на тарифните планове или ценовите пакети по ал. 1, осигурява запазване на абонатния номер за подходящ период и избягва нежелани прекъсвания на услугата.

(5) Предприятията, на които са наложени задължения по ал. 1, 2 и 3, спазват принципите на прозрачност и равнопоставеност при предоставянето на услугите си.

(6) Комисията може да измени или отмени задълженията по ал. 1, 2 и 3.

Чл. 198. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, които предоставят услуги за гласови съобщения чрез свързване в определено местоположение и услуги за достъп до интернет в определено местоположение и имат наложени задължения по чл. 197, предлагат съответните устройства и услуги, когато са приложими, по начин, който дава възможност на потребителите да следят и контролират разходите си чрез:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на безплатни детайлизирани сметки, така че:

а) да осигуряват възможности за проверка и контрол на таксите за използване на услуги за достъп до интернет или услуги за гласови съобщения, и

б) потребителите да следят потреблението и разходите си и да упражняват контрол върху своите сметки;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) безплатно избирателно ограничаване на изходящи повиквания, кратки текстови и мултимедийни съобщения с добавена стойност или където е технически възможно, на други подобни приложения, като потребителят има възможност чрез подаване на заявление до доставчика на гласови повиквания безплатно да спре определени видове изходящи повиквания или специални кратки текстови съобщения и мултимедийни съобщения с добавена стойност или други видове подобни приложения от или до определени видове номера;

3. (изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предоставяне на възможности за предплатен достъп до обществени електронни съобщителни мрежи и използване на услуги за гласови съобщения или услуги за достъп до интернет;

4. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) допускане на разсрочено плащане на таксите за свързване към обществената електронна съобщителна мрежа;

5. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) предизвестие за възможно последващо спиране на услугата или изключване при неплащане на сметки; всяко спиране се ограничава само до съответната услуга, когато това е технически възможно, с изключение на случаите на измами, системни закъснения в плащането или неплащане на сметки; в срок един месец

преди изключването се допускат само повиквания, които не се таксуват на потребителя, и минимално ниво на услуги за достъп до интернет, включително достъпа до номер 112 през интернет;

6. предоставяне на информация за алтернативни тарифи с по-ниски цени за услугата, ако такива съществуват;

7. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) осигуряване на други средства за контрол на разходите за услуги за гласови съобщения или достъп до интернет, включително безплатни предупреждения в случай на нетипичен трафик или прекомерно потребление;

8. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) възможност за деактивиране на фактуриране от трета страна – крайните ползватели да могат да деактивират опцията доставчиците на услуги, които са трети страни, да използват фактурата на предприятието за услуга за достъп до интернет, за да фактурират техни продукти или услуги.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 внедряват система за избягване на нежелани прекъсвания на услугите за гласови съобщения или на услугата за подходящ широколентов достъп до интернет за потребителите, включително подходящ механизъм за проверка на интереса към запазване на достъпа до услугата.

(3) (Предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Начинът за ползване на възможностите по ал. 1 се определя в Общите условия за взаимоотношенията между предприятието и потребителите.

(4) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 3, изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да не налага задълженията по ал. 1 или да ги отмени, в случай че такива вече са наложени на цялата или на част от територията на страната, ако установи, че съответните възможности са широко предлагани.

Чл. 199. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Потребителите не дължат плащане за услуги и съоръжения, предлагани от предприятията, предоставящи услуги по чл. 182, ал. 2, които не са необходими или присъщи за предоставяне на услугата.

Раздел V

Компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга

Чл. 200. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, на които са наложени задължения във връзка с предоставянето на универсалната услуга, могат да искат компенсиране на доказаните нетни разходи, когато предоставянето на универсалната услуга представлява несправедлива тежест за тях.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 27 от 2010 г., в сила от 9.04.2010 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Наличието на несправедлива тежест се определя въз основа на нетните разходи и при отчитане на нематериалните преимущества за предприятието по ал. 1 от предоставяне на универсалната услуга или на част от нея, при условие че предоставянето води до загуби или се предлага на цени под разумната норма на печалба.

Чл. 201. (1) Комисията изготвя и приема правила за изчисляване на нетните разходи за предоставяне на универсална услуга.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, на които са наложени задължения във връзка с предоставянето на универсална услуга, изчисляват нетните разходи от предоставяне на универсална услуга съгласно правилата по ал. 1.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 202. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Средствата за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга се набират във Фонд за компенсиране на универсална услуга, наричан по-нататък "фонда". Средства за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга се набират от предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и услуги.

(2) Фондът е юридическо лице със седалище София.

(3) Сметната палата упражнява контрол върху дейността на фонда.

(4) Фондът се освобождава от заплащане на държавни и местни данъци и такси само за операциите по компенсиране на нетните разходи за универсална услуга. Средствата на фонда се съхраняват в Българската народна банка.

(5) Преобразуването, прекратяването и ликвидирането на фонда се уреждат със закон.

Чл. 203. (1) Фондът се управлява от управителен съвет, който се състои от 7 членове, включително председател и заместник-председател, които се определят, както следва:

1. председателят - от Комисията за регулиране на съобщенията;
2. (изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) заместник-председателят - от министъра на транспорта и съобщенията;
3. един член - от управителя на Българската народна банка;
4. един член - от министъра на труда и социалната политика;
5. един член - от министъра на финансите;
6. един член - от Комисията за защита на конкуренцията;
7. един член - от Комисията за защита на потребителите.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г., бр. 58 от 2023 г.) В случай че е подадено заявление по чл. 207, ал. 1, в срок до 31 май на следващата година управителният съвет на фонда изготвя доклад до министъра на транспорта и съобщенията, министъра на финансите, министъра на труда и социалната политика, управителя на Българската народна банка, Комисията за регулиране на съобщенията, Комисията за защита на потребителите и Комисията за защита на конкуренцията, който включва:

1. размера на нетните разходи от предоставяне на универсалната услуга;
2. оценка за нематериалните преимущества на предприятията от предоставяне на универсална услуга;
3. размера на вноските на предприятията във фонда;
4. размера на изразходваните средства.

(3) Докладът по ал. 2 се публикува на страницата на Комисията за регулиране на съобщенията в интернет.

Чл. 204. (1) Решенията на управителния съвет се вземат с обикновено мнозинство. Решенията са публично достъпни.

(2) Управителният съвет разработва и приема правилник за дейността на фонда.

(3) Административното обслужване на фонда се осигурява от администрацията на комисията.

Чл. 205. Средствата от фонда се разходват само за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга по реда на този раздел.

Чл. 205а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Компенсирането на нетните разходи се извършва обективно, прозрачно, пропорционално и недискриминационно, без да се нарушават конкуренцията и потребителското търсене.

Чл. 206. (1) (Доп. - ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 9.04.2010 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и услуги, заплащат вноски във фонда при условията и по реда на този раздел. От заплащането се освобождават предприятия с годишни брутни приходи под 100 000 лв.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Размерът на вноските по ал. 1 за съответната година не може да превишава 0,8 на сто от брутните приходи от предоставянето на обществени електронни съобщителни мрежи и услуги без данък върху добавената стойност след приспадане на трансферните плащания към други предприятия за взаимно свързване на мрежи и за достъп, транзит, роуминг, услуги с добавена стойност, както и разходи за уреждане на авторски и сродни права за радио- и телевизионни програми.

(3) Предприятията по ал. 1 заплащат вноските в едногодишен срок от влизането в сила на решението по чл. 208, ал. 2. Неспазването на срока за заплащане на вноските представлява съществено нарушение на закона. При забавяне на плащането се начислява законна лихва върху вноските.

(4) Вноските на предприятията по ал. 1 се отчитат като присъщи разходи.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Вноски по ал. 1 не се дължат от предприятия, които не предоставят електронни съобщителни мрежи и услуги на територията на страната.

Чл. 207. (1) Заявления за компенсиране на нетни разходи от предоставяне на универсална услуга за предходната календарна година, заедно с необходимите доказателства, се подават от предприятията по чл. 206 до комисията до 30 юни на текущата година.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията проверява представените изчисления и останалата информация, която служи за основа за изчисляване на нетните разходи за задълженията за предоставяне на универсална услуга относно исканата компенсация. Комисията може да изисква допълнителна информация и/или останалата информация, която служи за основа за изчисляване на нетните разходи за задълженията за предоставяне на универсална услуга от предприятията.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да възложи проверка на счетоводните сметки и/или друга информация, които служат за основа за изчисляване на нетните разходи по задълженията за универсална услуга. В случай че разполага с необходимия квалифициран персонал, комисията може самостоятелно да осъществи тази проверка.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Заплащането на проверката по ал. 3 е за сметка на проверяваното предприятие, като извършените разходи се включват при изчисляване на нетните разходи.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Резултатите от изчисляването на нетните разходи и изводите от проверката са обществено достъпни.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) В срок до 45 дни от приключване на проверката комисията дава становище относно:

1. наличието на несправедлива тежест за съответното предприятие по чл. 206 от предоставяне на универсална услуга;

2. размера на исканата от съответния заявител компенсация.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) За изготвяне на становище по ал. 6 комисията може да възложи извършването на допълнителни анкети и експертизи.

Чл. 207а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че становището по чл. 207, ал. 6 потвърди наличието на несправедлива тежест, комисията изисква от предприятията по чл. 206, ал. 1 данни за брутните им приходи.

Чл. 207б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията представя на управителния съвет становището по чл. 207, ал. 6 и материалите към него, както и данни за брутните приходи на предприятията по чл. 206, ал. 1.

Чл. 208. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В 7-дневен срок от получаване на становището по чл. 207б управителният съвет се произнася с решение относно общия размер на компенсацията, дължима на всички заявители за предходната година, както и относно конкретната сума за изплащане на всеки от тях.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) С решението по ал. 1 управителният съвет определя процента от брутните приходи и размера на вноската във фонда на всяко предприятие по чл. 206, ал. 1.

(3) В срок до 13 месеца от влизането в сила на решението по ал. 2 фондът изплаща дължимите компенсации на заявителите. Със сумата на компенсациите се намалява финансовият резултат за данъчни цели на предприятията по чл. 206, предоставящи универсална услуга.

(4) Компенсациите по ал. 3 се изплащат на равни тримесечни вноски.

(5) В случай че общият размер на дължимата компенсация за всички заявители превиши размера на средствата във фонда, предназначени за компенсиране на нетни разходи за предходната година, компенсациите се изплащат пропорционално на съотношението между общия размер на дължимата компенсация за всички заявители и общия размер на средствата във фонда за съответната година. Неизплатената част от компенсацията се дължи през следващата година.

Глава дванадесета

(Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

ЛИНИИ ПОД НАЕМ

Чл. 209. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 210. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 211. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 212. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 213. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.).

Чл. 214. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.).

Чл. 215. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.).

Глава тринадесета

ЦЕНИ

Чл. 216. (1) (Изм. - ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят цени съобразно търсенето и предлагането при осигуряване на равнопоставеност на потребителите, категориите крайни ползватели, обема на трафика и други условия, свързани със свободата на договаряне.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да предлагат ценови пакети за услуги, като се осигурява право на потребителя за ползване на услуги, необвързани в пакет по цени, извън ценовия пакет.

(3) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да предлагат отстъпки за ползвани услуги при публично известни условия, когато се ползват от всеки, който отговаря на предварително оповестените условия за тяхното предоставяне.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, представят цените на дребно за сведение в комисията в тридневен срок преди влизането им в сила.

(5) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, публикуват цените на страниците си в интернет или на достъпно място за потребителите.

Чл. 217. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията може да регулира цени на електронни съобщителни услуги, когато с решение, прието по реда на този закон, е наложено задължение за предприятие със значително въздействие на съответен пазар за ценови ограничения и/или разходоориентираност.

(2) В случай че в този закон е предвидено че предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, определят цени при спазване принципа на разходоориентираност или покриващи разходите и ако тези предприятия не определят помежду си цените, те се определят от комисията. Предприятията представят в комисията предложенията с определените от тях цени заедно с документите по тяхното ценообразуване. В случай че представените от предприятията цени не отговарят на изискванията на този закон, комисията връща цените за преработване в едномесечен срок. В случай че в срока по предходното изречение предприятията не преработят цените или не докажат тяхното съответствие с изискванията на закона, комисията налага ценови ограничения по един от следните методи:

1. ограничаване нарастването на цените до предварително определен ценови праг;

2. сравнителен анализ между определените от предприятията цени и цените за аналогична услуга, прилагана в държавите - членки на Европейския съюз.

Чл. 218. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, на които е наложено специфично задължение за разходоориентираност и система за определяне на разходите, представят в комисията подробна информация за разходите по съответните услуги ежегодно в срок до 4 месеца след приключване на финансовата година.

Чл. 219. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по чл. 217, ал. 1 представят цените на регулираните електронни съобщителни услуги в комисията един месец преди публикуването им заедно с документите за тяхното ценообразуване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по чл. 217, ал. 1 представят цените на временни промоционални пакети, включващи регулирани електронни съобщителни услуги, в комисията две седмици преди публикуването им заедно с документите за тяхното ценообразуване.

(3) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че цените не отговарят на наложените специфични задължения, комисията ги връща на предприятията по ал. 1 за преработване в едномесечен срок.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да поиска веднъж на 6 месеца от предприятията по чл. 218 да докажат разходоориентираността на цените, като даде за това едномесечен срок на съответното предприятие.

(5) (Предишна ал. 4, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) В случай че в едномесечния срок по ал. 3 или 4 предприятията по ал. 1 не преработят цените или съответно не докажат разходоориентираността им, комисията може да определи ценови ограничения съобразно наложените специфични задължения или предвиденото в закона за срок до 6 месеца.

(6) (Отм., предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по чл. 217, ал. 1 определят цени на услугите, които отговарят на следните условия:

1. да не съдържат елементи на ценообразуване, основаващи се единствено на значителното въздействие на предприятието върху съответния пазар;
2. да не съдържат отстъпки, които нарушават възможностите за конкуренция от страна на други предприятия, предоставящи съответната електронна съобщителна услуга;
3. да не създават предимства за отделни потребители на същата или сходна електронна съобщителна услуга;
4. да не са под нивото на разходите за предоставянето им;
5. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да не създават ценова преса.

Чл. 220. (1) Комисията може да налага ценови ограничения и изисквания за разходоориентираност по отношение на цените за достъп и взаимно свързване на предприятия със значително въздействие на съответния пазар на едро.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При налагане на ценови ограничения по ал. 1 комисията може да използва методи, като:

1. ограничаване нарастването на цените на услугите до предварително определен ценови праг;
2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) сравнителен анализ между определените от предприятието цени и цените за същите услуги на сравними конкурентни пазари на други държави - членки на Европейския съюз;
3. определяне на план за постепенно намаляване на цените за определен период от време, след което нивото на цените трябва да достигне до предварително определено ниво;
4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) определяне на цени на едро въз основа на цените на услуги, предоставяни на вертикално свързан пазар на дребно, намалени с разходите, присъщи за реализиране на услугите на пазара на дребно.

(3) Разходоориентираните цени се определят от предприятията в съответствие със система за определяне на разходите, когато това е предвидено по реда на този закон и е наложено с решение на комисията.

Чл. 220а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията контролира прилагането на цените за терминиране на гласови повиквания от страна на доставчиците на услуги за терминиране на гласови повиквания.

(2) Комисията може по всяко време да изиска от доставчик на услуги за терминиране на гласови повиквания да измени цената, която той налага на други предприятия, ако тя не отговаря на изискванията на приложимия делегиран регламент на Европейската комисия за определяне на единна максимална цена за терминиране на гласови повиквания в мобилни мрежи и единна максимална цена за терминиране на гласови повиквания във фиксирани мрежи.

(3) Комисията информира ежегодно Европейската комисия и Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения относно прилагането на ал. 1 и 2.

(4) Комисията може да извърши анализ на пазарите за терминиране на гласови повиквания в съответствие с чл. 151, за да прецени дали е необходимо налагането на регулаторни задължения, когато Европейската комисия реши да не налага максимална цена за терминиране на гласови повиквания в мобилни мрежи или максимална цена за терминиране на гласови повиквания във фиксирани мрежи, или нито една от двете.

(5) В случай че в резултат от анализа по ал. 4 и в съответствие с процедурите, посочени в чл. 36, 42 и 42б,

комисията наложи задължения за разходоориентирани цени за терминиране на съответния пазар, тя спазва следните принципи, критерии и параметри:

1. цените се основават на възстановяването на разходите, направени от ефективен оператор; оценката на ефективните разходи се основава на текущите стойности на разходите; методологията за изчисляване на ефективните разходи се основава на подход за моделиране "отдолу нагоре" при използване на дългосрочните допълнителни свързани с трафика разходи за услугата за терминиране на гласови повиквания, предоставяна на едро на трети страни;

2. съответните допълнителни разходи по услугата на едро за терминиране на гласови повиквания представляват разликата между общите дългосрочни разходи на един оператор, предоставящ своята пълна гама от услуги, и общите дългосрочни разходи на този оператор, когато не предоставя на едро на трети страни услугата за терминиране на гласови повиквания;

3. на съответната добавка за терминиране следва да се разпределят само тези свързани с трафика разходи, които биха били избегнати в отсъствие на услугата на едро за терминиране на гласови повиквания;

4. разходите за допълнителен мрежови капацитет се включват само ако са направени с оглед на потребността от увеличаване на капацитета за целите на преноса на допълнителен трафик във връзка с терминирането на гласови повиквания на едро;

5. таксите за използване на радиочестотен спектър не се включват в добавката за терминиране на гласови повиквания в мобилна мрежа;

6. включват се само разходите за търговия на едро, пряко свързани с услугата за терминиране на гласови повиквания, предоставяна на едро на трети страни;

7. счита се, че всички оператори на фиксирани мрежи предоставят услуги за терминиране на гласови повиквания при същите разходи за труд за единица продукция като ефективния оператор, независимо от техния размер;

8. за операторите на мобилни мрежи минималният ефективен мащаб се определя на най-малко 20 на сто пазарен дял;

9. подходът, който следва да се използва при изчисляването на амортизацията на активите, е икономическата амортизация, и

10. изборът на технология за моделираните мрежи следва да бъде ориентиран към бъдещото развитие на основата на мрежи, базирани на интернет протокол, като се отчитат различните технологии, които е вероятно да се използват през периода на валидност на максималната цена; по отношение на фиксирани мрежи се приема, че повикванията се осъществяват изключително с комутация на пакети.

Чл. 221. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да регулира цени на пазар на дребно на електронни съобщителни услуги, предлагани от предприятия със значително въздействие върху съответен пазар на дребно, при условията и по реда на този закон, когато прецени, че налагането на специфични задължения по глава десета няма да доведе до постигане на целите по чл. 4.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията с цел защита на крайните ползватели и стимулиране на ефективна конкуренция може да наложи на предприятията по ал. 1 едно или някои от следните задължения:

1. ограничаване нарастването на цените на пазари на дребно до предварително определен ценови праг;

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) контрол на индивидуални тарифи;

3. определяне на цени на пазари на дребно, ориентирани към разходите;

4. определяне на цени, ориентирани към цени за едни и същи или сходни услуги на сравними съответни пазари на държавите - членки на Европейския съюз.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Задълженията, наложени по ал. 3, са пропорционални, обосновани и се основават на характера на установения проблем, и могат да включват изисквания към предприятията по ал. 1:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да не налагат необосновано високи цени; или

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да не налагат цени, които пречат конкуренцията или навлизането на други предприятия на съответния пазар; или

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) да не въвеждат предпочитания към определени крайни ползватели; или

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да не прилагат необосновано обвързване на услуги.

(5) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(6) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(7) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При изпълнението на наложените по ал. 3 задължения предприятия със значително въздействие на съответния пазар прилагат необходимите системи за отчитане на разходите. Комисията може да определя формата и счетоводната методология, които трябва да се използват. Спазването на изискванията спрямо системата за отчитане на разходите се проверява от регистриран одитор съгласно Закона за независимия финансов одит или от комисията, в случай че разполага с необходимия квалифициран персонал. Резултатите от проверката се публикуват ежегодно.

(8) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Без да се засягат разпоредбите на глава единадесета, раздел IV, комисията не прилага механизмите за контрол върху пазара на дребно съгласно ал. 1 към географски пазари или пазари на дребно, ако е установила, че на тях съществува ефективна конкуренция.

Чл. 222. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може да изисква от предприятията по чл. 217, ал. 1 да разработят и приложат система за определяне на разходите, когато това е необходимо за постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите по чл. 5.

(2) Предприятията по ал. 1 в 6-месечен срок от налагане на задължението по ал. 1 представят на комисията проект на система за определяне на разходите. Комисията след консултации с предприятията може да изисква принципите и основните категории, по които са групирани разходите, и основните правила за тяхното разпределение.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) След консултации с предприятията по ал. 1 комисията може да изиска изменения и допълнения в проекта на системата за определяне на разходите, които не застрашават финансовата жизнеспособност на предприятието по ал. 1.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Комисията одобрява системата за определяне на разходите в тримесечен срок след представянето ѝ по ал. 2, като може да даде задължителни указания на предприятията по ал. 1 да изменят системата за определяне на разходите.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват публична достъпност на принципите и основните категории, по които са групирани разходите, и основните правила за тяхното разпределение и предоставят информацията безвъзмездно при поискване.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по ал. 1 публикуват годишен доклад с анализ за изпълнение на задължението за разходоориентираност на обществените електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Предприятията по ал. 1 и/или комисията могат мотивирано да инициират промяна в системата за определяне на разходите по реда на този член.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 95 от 2016 г., бр. 20 от 2021 г.) Комисията възлага проверка на прилагането на системата за определяне на разходите на регистриран одитор съгласно Закона за независимия финансов одит. В случай че разполага с необходимия квалифициран персонал, комисията може самостоятелно да осъществи проверката на прилагането на системата за определяне на разходите. Резултатите от проверката се публикуват ежегодно.

(9) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.).

(10) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.).

Чл. 223. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 224. Цените на електронните съобщителни услуги по глава единадесета се определят от предприятията, задължени да предоставят универсална услуга, в съответствие с методиката по чл. 195, ал. 1.

Чл. 224а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Глава четринадесета

ЗАЩИТА НА ИНТЕРЕСИТЕ НА КРАЙНИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ

(Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Раздел I

Изисквания за предоставяне на информация в договорите

(Загл. ново – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 225. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Предишен текст на чл. 225, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги на крайни ползватели, спазват принципите за прозрачност и равнопоставеност съобразно вида на използваната технология, категориите крайни ползватели, обема на трафика и начина на плащане и не допускат предимства за отделни крайни ползватели или група ползватели при едни и същи услуги.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 не могат да прилагат спрямо крайните ползватели различни изисквания или общи условия за достъп до или използване на своите мрежи или услуги по причини, свързани с националността, мястото на пребиваване или мястото на установяване на крайния ползвател, освен ако са налице обективни основания за различното им третиране.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При предоставянето на достъп на крайните ползватели до електронни съобщителни мрежи или използването на услуги и приложения чрез такива мрежи се спазват Хартата на основните права на Европейския съюз и правото на Европейския съюз.

Чл. 226. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Преди потребителят да бъде обвързан от договор или от предложение за сключване на договор, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, различни от услуги за пренос при свързване машина-машина, предоставят следната относима към заявената услуга информация:

1. име/наименование, седалище и адрес на управление, телефонен номер, както и електронен адрес и интернет страница, ако има такива;

2. вид, описание и основни характеристики на услугите, включително:

- а) всички пречки за достъпа до услуги за спешни повиквания или информация за местоположението на викащия краен ползвател поради липса на техническа осъществимост, доколкото услугата позволява на крайните ползватели да генерират повиквания до номер в национален или международен номерационен план;
- б) предлагани минимални нива на качество на услугите:
- аа) за услуги за достъп до интернет: най-малкото информация за закъснение, колебание на закъснението и загуба на пакети;
- бб) за междуличностни съобщителни услуги, когато те упражняват контрол върху някои елементи на мрежата, пряко или по силата на споразумение за нивото на обслужване с предприятия, предоставящи достъп до мрежата: време за установяване на връзка, вероятност за неуспех, закъснение в сигнализацията;
- вв) информация, че не се предлагат минимални нива на качество на услугите, когато е приложимо;
- гг) за доставчиците на услуги за достъп до интернет и информацията, изисквана по чл. 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/2120;
- в) срокове за активиране на електронната съобщителна услуга;
3. условия и срокове за заплащане на предлаганите услуги; наличието на депозити или други финансови гаранции, които се заплащат или дават от крайния ползвател по искане на предприятието, и условията по тях;
4. подробна информация за продуктите и услугите, предназначени за потребители с увреждания, и начините за получаване на актуализации на тази информация;
5. процедури за разглеждане и произнасяне по жалби, молби и предложения на крайните ползватели, както и средства за започване на процедури за решаване на спорове, включително национални и трансгранични спорове, в съответствие със Закона за защита на потребителите;
6. условия и ред за договаряне, определяне на размера и изплащане на обезщетения и възстановяване на суми, приложими при неизпълнение на договорени нива за качество на услугата, включително, когато е приложимо, изрично посочване на правата на потребителите, които се прилагат при неизпълнение на договорени нива за качество на услугата, или ако доставчикът не е взел подходящи мерки при възникнал инцидент, заплахата или уязвимост, свързани със сигурността на мрежата;
7. правото на крайните ползватели да решават дали да включат личните си данни в указател и видовете данни, подлежащи на включване съгласно чл. 258;
8. действия, които предприятието може да предприеме при заплахата или в отговор на инциденти, свързани с уязвимости или със сигурността на мрежата;
9. информация за това какви лични данни се предоставят преди предоставянето на услугата или се събират при предоставянето на услугата, без да се засяга задължението по чл. 13 от Регламент (ЕС) 2016/679;
10. поддържане на услуги за наблюдение и контрол на разходите на услугите за достъп до интернет и междуличностните съобщителни услуги от страна на потребителя, когато такива са договорени или такова задължение е наложено по реда на чл. 237а, включително предизвестие преди достигане на пределния обем, включен в тарифния план на потребителя, и когато услугата, включена в плана, е усвоена изцяло;
11. срок на договора и условия за подновяване и прекратяване на услугите и на договора, дължими суми за прекратяване, ако се предвиждат такива, включително:
- а) всички изисквания за минимално потребление или минимална продължителност за

възползване от промоционални условия;

б) дължими суми, свързани със смяна на доставчик и договорености за компенсации и възстановяване на суми, при закъснение или злоупотреба със смяната на доставчика, както и информация за съответните процедури;

в) неустойки и обезщетения, свързани с предсрочно прекратяване на договора, включително възстановяване на направени разходи по отношение на крайни устройства и информация за разблокирането и възстановяването на разходи за крайно устройство;

г) информация за правото на потребителите, които ползват предплатени услуги, на възстановяване при поискване на оставащия кредит в случай на смяна на доставчика;

д) условията, включително таксите, наложени от доставчика за използването на предоставеното крайно устройство, без да се нарушава правото на крайните ползватели да използват крайно устройство по свой избор в съответствие с чл. 3, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/2120;

е) за пакетни услуги – условията за продължаване и прекратяване на договора, когато това е приложимо, условията за прекратяване на пакета или на елементи от него;

12. цени на предоставяните услуги и доколкото е приложимо, съответните цени за активиране на електронната съобщителна услуга, както и за всички повтарящи се или свързани с потреблението такси;

13. за услуги за достъп до интернет и за обществени междуличностни съобщителни услуги:

а) подробна информация за конкретния тарифен план или планове съгласно договора: видове предлагани услуги, в това число, когато е приложимо, информация за техния обем (мегабайти, минути, съобщения и други) за определения период на фактуриране, както и за цената на допълнителните единици съобщителни услуги;

б) при избран тарифен план или планове с предварително определен обем услуги – възможността потребителите да прехвърлят всеки неизползван обем от предходния период на фактуриране за следващия период на фактуриране, когато такава опция е включена в договора;

в) механизми за гарантиране на прозрачност на фактурирането и наблюдение на нивото на потребление;

г) тарифна информация за всеки номер или услуга, за които важат специални ценови условия;

д) за пакетни услуги и пакети, които включват едновременно услуги и крайно устройство – цените на отделните елементи в пакета, доколкото те също се предлагат на пазара поотделно;

е) условия, включително такси, за сервизно обслужване, поддръжка и обслужване на клиенти;

ж) средствата за получаване на актуална информация за всички приложими тарифи и такси за поддръжка.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя от предприятието по ясен и разбираем начин на траен носител по смисъла на Закона за защита на потребителите или, когато предоставянето на траен носител не е възможно, в предоставен от предприятието документ, който е лесен за изтегляне. Предприятието изрично насочва вниманието на потребителя към наличието на този документ и към това, че е важно документът да бъде изтеглен за целите на документацията, бъдещи справки и непроменено възпроизвеждане.

(3) При поискване информацията по ал. 1 се предоставя от предприятието в достъпен формат за потребители с увреждания в съответствие с действащото законодателство и правото на

Европейския съюз в областта на хармонизирането на изискванията за достъпност на продукти и услуги.

(4) Предприятията по ал. 1 предоставят и на крайни ползватели, които са микропредприятия, малки предприятия или юридически лица с нестопанска цел, информацията по ал. 1 и чл. 228а, ал. 1, освен ако те изрично са се отказали изцяло или частично от нея.

(5) По отношение на отделни категории услуги комисията може в допълнение да изиска информацията по ал. 1, т. 13, буква "г" да се предоставя непосредствено преди свързване на повикването или преди свързване с доставчика на услугата.

Чл. 226а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, когато извършват автоматизирана обработка, включително профилиране, с цел предварителна оценка на риска при получено искане за сключване на договор от краен ползвател, имат право да използват:

1. данните по чл. 248, ал. 2, т. 2, буква "а", предоставени от крайния ползвател за целите на сключване на договор;

2. информацията по чл. 249, ал. 3, ако се предоставя и крайно устройство;

3. данните, които се отнасят за други действащи или прекратени договори със същия краен ползвател, доколкото предприятието разполага с такива данни към момента на получаване на искането.

(2) В случаите по ал. 1 предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, уведомяват предварително крайния ползвател, че предварителната оценка на риска се извършва чрез автоматизирана обработка, и го информират за правата му да поиска човешка намеса при извършването ѝ, за правото му и начина, по който може да изрази становище и да оспори решението, взето в резултат на автоматизираната обработка.

Чл. 227. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Информацията по чл. 226, ал. 1 не подлежи на промяна, освен ако страните писмено не се договорят за това преди сключване на договора. Информацията по чл. 226, ал. 1 е неразделна част от договорите, сключвани от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, различни от услугите за пренос при свързване машина-машина, и потребителите, с оглед на удостоверяване на идентичност между нея и условията на договора към момента на сключването му.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

(3) Предприятията разработват и публикуват ценова листа на услугите, в която са посочени цени на предлаганите услуги, ценови пакети или тарифи, и условия за тяхното ползване.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Условията по ал. 1 и 2 следва да бъдат съставени от предприятията ясно, изчерпателно и в леснодостъпна за абонатите форма.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да дава задължителни указания на предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, относно спазването на ал. 1 и 4.

Чл. 228. (1) (Предишен текст на чл. 228, изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Договорът с потребителите влиза в сила в 7-дневен срок след сключването му, освен ако потребителят изрично не е заявил писмено желание договорът да влезе в сила незабавно.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Липсата на заявено желание на потребителя по ал. 1 за незабавно влизане в сила на договора не може да бъде основание

предприятието да откаже сключване на договор. Изключение от това изискване се допуска в случаите, когато при подписване на договора се предоставят и крайни устройства.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) В срока по ал. 1, когато е приложим, потребителят има право едностранно да прекрати договора, без да дължи неустойки.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 228а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, с изключение на услуги за пренос при свързване машина-машина, изготвят кратко и лесно четимо резюме на договор с потребителя по установен образец съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2243 на Комисията от 17 декември 2019 г. за определяне на образец на резюмето на договор, който да се използва от доставчиците на обществени електронни съобщителни услуги съгласно Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 336/274 от 30 декември 2019 г.), наричан по-нататък "Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2243".

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, различни от услуги за пренос при свързване машина-машина, попълват образеца на резюме на договор по ал. 1 и го предоставят безплатно на потребителите преди сключването на договора, включително при договори от разстояние.

(3) Когато по обективни технически причини не е възможно да се предостави резюме на договор по реда на ал. 2, същото се предоставя в 7-дневен срок след сключване на договора. В този случай договорът влиза в сила от датата, на която потребителят потвърди съгласието си със сключения договор, след като е получил резюмето.

(4) Резюмето по ал. 2 и 3 не се променя, освен ако страните изрично писмено не се договорят за това преди сключване на договора. Резюмето по ал. 2 и 3 е неразделна част от договора с потребителя с оглед на удостоверяване на идентичност между него и условията на договора към момента на сключването му.

Раздел II

Срок на договора и прекратяване

(Загл. ново – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 229. (Предишен текст на чл. 229, изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, различни от междуличностни съобщителни услуги без номера и различни от услуги за пренос при свързване машина-машина, предлагат на потребителите възможност за сключване на договор с първоначален срок, не по-дълъг от две години.

(2) Предприятията по ал. 1 предлагат на потребителите възможност да сключат договор със срок до една година.

(3) Независимо от срока на договора условията и процедурите за прекратяване на договорите между предприятията по ал. 1 и потребителите не са пречка за смяна на доставчика.

(4) Алинеи 1, 2 и 3 не се прилагат по отношение на продължителността на договор за изплащане на вноски в случаите, когато потребителят се е съгласил с отделен договор да изплаща вноски изключително за изграждането на физическа връзка, по-специално към мрежи с много голям капацитет. Договорите за изплащане на вноски за изграждане на физическа връзка не включват крайното устройство, като модем или рутер, и не възпрепятстват потребителите да упражняват правата си по този раздел.

(5) Алинеи 1, 2 и 3 се прилагат и за крайни ползватели, които са микропредприятия, малки предприятия или юридически лица с нестопанска цел, освен ако те изрично не са се отказали от съответните права при сключването на договора.

Чл. 229а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Срочен договор за електронни съобщителни услуги, различни от междуличностни съобщителни услуги без номера и различни от услуги за пренос при свързване машина-машина, може да бъде продължен само при изрично писмено съгласие на крайния ползвател относно условията за продължаване. При липса на такова съгласие след изтичане срока на договора той се преобразува в безсрочен при същите условия. Крайният ползвател има право да прекрати безсрочния договор по всяко време с едномесечно предизвестие, без да дължи неустойки и допълнителни разходи за това, с изключение на сумите, дължими за услугата през периода на предизвестията.

(2) Преди автоматичното преобразуване на договора в безсрочен предприятията информират крайните ползватели своевременно, по разбираем начин и на траен носител за изтичането на срока на договорните отношения и за начините за прекратяване на договора. Едновременно с това предприятията препоръчват на крайните ползватели най-добрите тарифи за ползването от тях услуги. Предприятията предоставят на крайните ползватели поне веднъж годишно информация за най-добрите тарифи.

(3) Когато краен ползвател има правото на законово основание да прекрати договор за обществена електронна съобщителна услуга, различна от междуличностна съобщителна услуга без номер, преди края на договорения срок, крайният ползвател не дължи друга компенсация, освен за запазеното субсидирано крайно устройство.

Чл. 229б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) По отношение на услуги за пренос при свързване машина-машина правата, посочени в чл. 229а, ал. 3, чл. 230, ал. 2 и 3 и чл. 230г, ал. 3, се ползват само от крайни ползватели, които са потребители, микропредприятия, малки предприятия или юридически лица с нестопанска цел.

Чл. 230. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Когато договорът с крайния ползвател се сключва при общи условия, общите условия или измененията им се публикуват от предприятията на страницата им в интернет и се представят на видно място в търговските им обекти или по друг подходящ начин в срок, не по-кратък от един месец преди влизането им в сила.

(2) Крайните ползватели имат правото да прекратят сключения от тях договор без допълнителни разходи, когато доставчикът на обществени електронни съобщителни услуги, различни от междуличностни съобщителни услуги без номера, ги уведоми за предложени от него промени в договорните условия, включително промени в общите условия, освен когато предложените промени са изключително в интерес на крайния ползвател или са от административен характер и нямат неблагоприятно въздействие за крайния ползвател, или са пряко наложени от действащото законодателство, от правото на Европейския съюз или от компетентен орган.

(3) В случаите по ал. 2 доставчиците уведомяват крайните ползватели за всички промени в договорните условия, включително промени в общите условия, в срок, не по-кратък от един месец преди влизането им в сила, и едновременно с това ги уведомяват и за правото им да прекратят договора си без допълнителни разходи, в случай че не приемат новите условия. Правото на прекратяване на договора се упражнява в срок един месец след уведомяването.

(4) Потребителят има право да прекрати договора при всяко значително и непрекъснато или често повтарящо се несъответствие между действителните показатели на електронната съобщителна услуга, различна от услуга за достъп до интернет, или междуличностна съобщителна услуга без номер, и показателите, посочени в договора. Предприятията следва да включат в своите договори с крайните ползватели определения на понятията "значително и непрекъснато несъответствие" и "значително и често повтарящо се несъответствие".

(5) В случаите по ал. 4 потребителят разполага и с всички други законови средства за правна защита.

(6) Уведомяването по ал. 3 се извършва по ясен и изчерпателен начин на траен носител. Комисията може да определи начина и формата на уведомяването.

(7) При прекратяване на договор крайните ползватели разполагат с възможността да върнат оборудването за цифрова телевизия чрез безплатна и лесна процедура, освен ако доставчикът не докаже, че то е напълно оперативно съвместимо с услугите за цифрова телевизия на други доставчици, включително тези, към които е преминал крайният ползвател.

Чл. 230а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Изменение или допълнение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на предприятието или на комисията.

(2) Изменение или допълнение на общите условия по инициатива на предприятието се извършва по реда на чл. 230.

(3) Изменение или допълнение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на комисията с цел защита на интересите на крайните ползватели. В този случай комисията дава задължителни указания на предприятието за съответните изменения.

Раздел III

(Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Смяна на доставчик

Чл. 230б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Доставчиците на услуги за достъп до интернет, когато това е технически осъществимо, осигуряват възможност за смяна на доставчика, като предоставят на крайния ползвател съответната информация преди началото и в хода на процеса на смяна, с цел да се осигури непрекъснатост на услугата за достъп до интернет, освен ако това е технически неосъществимо.

(2) Приеманият доставчик активира услугата за достъп до интернет във възможно най-кратък срок, на датата, изрично договорена между приемания доставчик и крайния ползвател. Даряващият доставчик продължава да предоставя своите услуги за достъп до интернет при същите условия, докато приеманият доставчик активира своите услуги за достъп до интернет. Прекъсването на услугата по време на процеса на смяна на доставчика не надвишава един работен ден.

(3) Предприятията, чиито мрежи или съоръжения за достъп се използват от даряващия или приемания доставчик, или от двамата, гарантират, че няма лишаване от услуга, което би забавило процеса на смяна на доставчика.

(4) Приеманият доставчик води процесите по смяна на доставчика в сътрудничество с даряващия доставчик. Доставчиците са длъжни да не забавят, да не злоупотребяват с процесите на смяна на доставчика и да не правят смяна на доставчика без изричното съгласие на крайните ползватели. Договорите на крайните ползватели с даряващия доставчик се прекратяват автоматично, след като приключи процесът на смяна на доставчика.

(5) При поискване даряващите доставчици възстановяват оставащия кредит на потребителите при ползване на предплатени услуги. За възстановяването даряващият доставчик може да изисква такса само ако това е предвидено в договора. Всяка такава такса е пропорционална и съразмерна на действителните разходи, направени от даряващия доставчик при предлагането на възстановяването.

Чл. 230в. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията приема правила за процеса на смяна на доставчика, вземайки предвид техническата осъществимост и необходимостта да се поддържа непрекъснатост на услугата за крайните ползватели, след обществено обсъждане по чл. 3б и ги обнародва в "Държавен вестник".

(2) Крайните ползватели трябва да са подходящо осведомени и защитени по време на процеса и да не се прехвърлят към друг доставчик против волята им.

(3) В правилата по ал. 1 се предвижда механизъм за компенсиране на крайните ползватели от доставчиците по лесен и навременен начин в случай на неспазване на задълженията по този раздел, включително в случаи на забавяния или на злоупотреби с процесите на

смяна на доставчика, както и на пропуснати срещи за услуга и инсталация.

Раздел IV

Пакетни предложения

(Загл. ново – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 230г. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Ако предлаган на потребител пакет от услуги или пакет от услуги и крайно устройство включва най-малкото услуга за достъп до интернет или обществени междуличностни съобщителни услуги с номера, се прилагат чл. 228а – 230, чл. 230б, ал. 1 и 2 и чл. 231а за всички елементи от пакета, включително за онези елементи, които не попадат в обхвата на тези разпоредби.

(2) Когато потребителят има право на законово основание да прекрати някои от елементите в пакета по ал. 1, преди изтичането на договорения срок, поради липса на съответствие с договора или липса на доставка, потребителят има право да прекрати договора по отношение на всички елементи на пакета.

(3) Когато крайният ползвател избере да запази крайно устройство, предоставено в пакет с договора към момента на неговото сключване, дължимата компенсация не може да превишава по-малката от двете суми:

1. пропорционална част от стойността на устройството в зависимост от времето на ползване на устройството, договорена в момента на сключването на договора, или

2. оставащата част от таксата за услугата до изтичането на срока на договора.

(4) Доставчикът премахва всички условия и ограничения по отношение на използването на крайното устройство в други мрежи безплатно след заплащането от крайния ползвател на компенсацията по ал. 3.

(5) Сключването на договор за допълнителни услуги или крайно устройство, предоставяни или разпространявани от същия доставчик на услуги за достъп до интернет или на обществени междуличностни съобщителни услуги с номера, не удължава първоначалния срок на договора, към който се добавят тези услуги или крайно устройство, освен ако потребителят изрично не се съгласи с това при сключването на договора за допълнителните услуги или крайното устройство.

(6) Алинеи 1 и 5 се прилагат и за крайни ползватели, които са микропредприятия, малки предприятия или юридически лица с нестопанска цел, освен ако те изрично не са се съгласили да се откажат от всички или от част от тези разпоредби.

Чл. 231. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., нов, бр. 27 от 2013 г.) (1) При доставка на телевизионни програми от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, към договора се прилага списък с наименованията на телевизионните програми, включени в ценовия пакет.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2018 г., в сила от 29.03.2018 г.) Предприятията по ал. 1 поддържат на хартиен и на електронен носител регистър на постъпилите от потребителите жалби, сигнали и предложения, договорите с доставчиците на съдържание, както и актуална база данни за абонатите, при спазване на изискванията за защита на личните данни.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При отпадане на телевизионна програма от списъка по ал. 1 потребителят има право да прекрати договора, без да дължи обезщетение и/или неустойка, като отправи едномесечно писмено предизвестие. Правото да се прекрати договорът може да се упражни в срок два месеца, считано от изричното уведомяване на потребителя за отпадане на телевизионна програма от списъка по ал. 1.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Алинея 3 не се прилага, когато е преустановено разпространението на съответната отпаднала програма от списъка по ал. 1 на територията на страната.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Нищожни са всички уговорки, които противоречат на ал. 1 - 4.

Раздел V

Прозрачност, сравнимост на предложенията и публикуване на информация **(Загл. ново – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)**

Чл. 231а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени междуличностни съобщителни услуги или услуги за достъп до интернет, публикуват на страницата си в интернет, на видно място в търговските си обекти, както и при необходимост по друг подходящ начин актуална информация за:

1. общите условия на договора с крайните ползватели, когато е приложимо;

2. данни за връзка с предприятието: име/наименование, седалище и адрес на управление, телефонен номер, както и електронен адрес и интернет страница, ако има такива;

3. описание на предлаганите услуги:

а) обхват и основни характеристики на всяка от предлаганите услуги, включително всички минимални нива на качество на услугите, когато са предлагани, и всички ограничения, наложени от доставчика по отношение на използването на предоставеното крайно устройство;

б) тарифи за предлаганите услуги, включително информация за обема на включените съобщителни услуги (мегабайти, минути, съобщения и други) в конкретните тарифни планове и приложимите тарифи за допълнителни съобщителни единици, телефонни номера или услуги, които подлежат на определени ценови условия, такси за достъп и поддръжка, всички видове потребителски такси, специалните и целевите тарифни планове и всички допълнителни такси, както и разходите във връзка с крайното устройство;

в) предлагани услуги за сервизно обслужване, поддръжка и обслужване на клиенти и данни за връзка със съответните служби;

г) стандартни договорни условия, включително срок на договора, прекратяване на договора, дължими такси при предсрочно прекратяване на договора, права във връзка с прекратяването на пакетни предложения или на елементи от тях и процедури и преки такси, свързани с преносимостта на номерата и други идентификатори, ако е приложимо;

д) за предприятия, предоставящи междуличностни съобщителни услуги с номера – информация относно достъпа до служби за спешно реагиране и предоставянето на информация за местоположението на викация или всички ограничения във връзка с това;

е) за предприятия, предоставящи междуличностни съобщителни услуги без номера – информация относно степента, до която може да се осигури достъп до служби за спешно реагиране;

ж) подробности за продукти и услуги, включително функции, практики, политики и процедури, и промени в действието на услуга, специално предназначена за потребители с увреждания, в съответствие с действащото законодателство и правото на Европейския съюз за хармонизиране на изискванията за достъпност на продуктите и услугите;

4. механизми за решаване на спорове, включително такива, разработени от предприятията.

(2) Информацията по ал. 1 се публикува в ясна, изчерпателна и леснодостъпна машинночетима форма и във формат, който е достъпен за потребители с увреждания в съответствие с действащото законодателство и правото на Европейския съюз в областта на хармонизирането на изискванията за достъпност на продукти и услуги.

(3) Комисията може да определи допълнителни изисквания по отношение на формата, в която да се публикува информацията по ал. 1.

(4) При поискване информацията по ал. 1 се предоставя на комисията преди нейното публикуване.

Чл. 231б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията самостоятелно или чрез възлагане осигурява безплатен достъп до най-малко едно независимо средство за сравнение, което дава възможност на крайните ползватели да сравняват и оценяват различни услуги за достъп до интернет и обществени междуличностни съобщителни услуги с номера и когато е приложимо, обществени междуличностни съобщителни услуги без номера, по отношение на:

1. цените и тарифите за услуги, предоставяни срещу повтарящи се или основани на потреблението преки парични плащания, и
2. качеството на предоставяне на услугите, когато се предлага минимално качество на услугата или от предприятието се изисква да публикува тази информация съгласно чл. 235а.

(2) Средството за сравнение по ал. 1:

1. е функционално независимо от доставчиците на услуги по ал. 1, като се гарантира, че доставчиците са еднакво третирани в резултатите от търсенето;
2. ясно посочва собствениците и операторите на средството за сравнение;
3. определя ясни и обективни критерии, въз основа на които се извършва сравнението;
4. използва ясен и недвусмислен език;
5. предоставя точна и актуална информация и посочва датата на последната актуализация;
6. е достъпно за всеки доставчик на услуги за достъп до интернет или обществени междуличностни съобщителни услуги, като се предоставя подходяща информация и се включва широк спектър от предложения, обхващащи значителна част от пазара, а когато представената информация не съдържа пълен обзор на пазара, това ясно се съобщава преди показването на резултатите;
7. предоставя ефективна процедура за докладване на невярна информация;
8. включва възможността за сравняване на цените, тарифите и качеството на предоставяната услуга между наличните предложения за потребителите и между тези предложения и стандартните предложения, общественодостъпни за други крайни ползватели.

(3) Средствата за сравнение, които изпълняват изискванията по ал. 2, при поискване от доставчика на средството се сертифицират по механизъм за сертифициране, определен от комисията.

(4) Трети страни имат правото да използват безплатно и в отворени формати за данни информацията, публикувана от доставчиците на услуги за достъп до интернет или обществени междуличностни съобщителни услуги, за целите на предоставянето на такива независими средства за сравнение.

Чл. 231в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 231г. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да задължи предприятията, предоставящи обществени междуличностни съобщителни услуги с номера или услуги за достъп до интернет, да разпространяват безплатно и в стандартизиран формат информация от обществен интерес на съществуващи и нови крайни ползватели като:

1. най-разпространените начини на използване на услуги за достъп до интернет и обществени междуличностни съобщителни услуги с номера за извършване на незаконни дейности или разпространяване на вредно съдържание, по-специално когато то може да засегне правата и свободите на други лица, включително нарушаване на правата за защита на данните и на авторското право и сродните му права, и правните последици от тях, и

2. средствата за защита срещу рисковете за личната сигурност, неприкосновеността на личния живот и личните данни при ползването на услуги за достъп до интернет и на обществени междуличностни съобщителни услуги с номера.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Информацията по ал. 1 се предоставя от предприятията чрез обичайно използваните средства за комуникация.

Чл. 232. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 61 от 2014 г., в сила от 25.07.2014 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 233. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 234. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да разработва типови общи условия на договорите между предприятията и крайните ползватели, които публикува на страницата си в интернет.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията могат да разработват общите си условия в съответствие с типовите общи условия по ал. 1.

Чл. 235. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

Чл. 235а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да задължи предприятията, предоставящи услуги за достъп до интернет и обществени междуличностни съобщителни услуги, да публикуват изчерпателна, сравнима, надеждна, леснодостъпна и актуална информация за крайните ползватели относно качеството на услугите си, доколкото предприятията контролират поне някои елементи на мрежата, пряко или по силата на споразумение за нивото на обслужване, и относно мерките, които са предприели за осигуряване на равнопоставеност по отношение на достъпа за потребители с увреждания.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да изисква от доставчиците на обществени междуличностни съобщителни услуги да информират потребителите, ако качеството на предоставяните от тях услуги зависи от външни фактори като контрол върху преноса на сигнала или мрежова свързаност.

(3) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията налага задължението по ал. 1 след провеждане на консултации със заинтересованите страни.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията предоставят при поискване информацията по ал. 1 на комисията, преди тя да бъде публикувана.

Чл. 236. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията определя, като отчита в максимална степен насоките на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения, параметрите за качеството на услугата, които се измерват, приложимите методи за измерване, както и съдържанието, формата и начина на публикуване на информацията, включително възможни механизми за сертифициране на качеството.

(2) Когато е необходимо, се използват следните параметри:

1. за доставчици на достъп до обществена електронна съобщителна мрежа: време за първоначално свързване към мрежата, коефициент на повреди на линия за достъп, време за отстраняване на повреди;

2. за доставчици на междуличностни съобщителни услуги, когато те упражняват контрол върху някои елементи на мрежата или имат споразумение за нивото на обслужване в този смисъл с предприятия, предоставящи достъп до мрежата: време за установяване на връзка, качество на гласовата връзка, жалби относно коректност на сметките, коефициент на неуспешните повиквания, вероятност за неуспех, закъснение в сигнализацията;

3. за доставчици на услуги за достъп до интернет: закъснение, колебание на закъснението и загуба на пакети.

Чл. 236а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 237. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията предприемат всички необходими мерки във възможно най-голяма степен да осигурят наличието на услуги за гласови съобщения и услуги за достъп до интернет, предоставяни чрез обществени електронни съобщителни мрежи, в случай на значителни повреди на мрежата или в случай на непреодолима сила.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи услуги за гласови съобщения, предприемат всички необходими действия за осигуряване на непрекъснат достъп до услугите за спешни повиквания и непрекъснато предаване на предупреждения за населението.

Чл. 237а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Без да се засяга чл. 198, комисията може да наложи на предприятията, предоставящи обществени междуличностни съобщителни услуги с номера или услуги за достъп до интернет, да осигуряват безплатно на крайните ползватели всички или някои от допълнителните възможности по чл. 198, ал. 1 или чл. 257, ал. 1 и 11 при наличие на техническа възможност. Допълнителните възможности по чл. 198, ал. 1, т. 3, 4 и 7 се осигуряват само на потребители.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Начинът за ползване на възможностите по ал. 1 се определя в договорите с крайните ползватели.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията при отчитане на осигурения достъп на крайните ползватели до възможностите по чл. 198, ал. 1 или чл. 257, ал. 1 и 11 и след провеждане на консултации по чл. 37 може да вземе решение да не наложи задължения по ал. 1 или да отмени наложените задължения на територията на цялата страна или на част от нея, когато установи, че има осигурен достъп до такива възможности.

Чл. 237б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията определя изисквания към предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, за осигуряване на потребителите с увреждания на:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) достъп до електронни съобщителни услуги и свързаната с тях договорна информация, включително услугите за спешни повиквания и услуги със социална значимост, предоставяни чрез номер 116000, и другите хармонизирани услуги със социална значимост, предоставяни чрез номера от този обхват, равностоен на достъпа, предоставян на мнозинството крайни ползватели;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) възможност за избор на предприятия и услуги, който е на разположение на мнозинството крайни ползватели;

3. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) достъп до службите за спешно реагиране на потребители с увреждания, които са граждани на друга държава – членка на Европейския съюз, пребиваващи на територията на страната, наравно с другите крайни ползватели, когато това е осъществимо, без предварителна регистрация.

Чл. 237в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Лицата, получили права за ползване на номера в номерационния обхват за хармонизирани номера за хармонизирани услуги със социална значимост, предприемат мерки за популяризиране на съществуването и използването на услугите, предоставяни с номер 116000 и номер 116111, както и на другите хармонизирани услуги със социална значимост, предоставяни чрез номера от този обхват, като осигуряват безплатен достъп на крайните ползватели до тези услуги.

Чл. 238. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 239. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 240. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 241. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 242. (1) Комисията изготвя годишен анализ на жалбите по този раздел, в който установява причините, които са ги предизвикали.

(2) Анализът се включва в годишния доклад на комисията.

Раздел VI

(Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Спешни повиквания и системи за предупреждение на населението

Чл. 242а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Достъпът на крайните ползватели до службите за спешно реагиране се осъществява посредством единния европейски номер за спешни повиквания 112. На всички спешни повиквания се отговаря по подходящ начин и те се поемат съобразно националната организация на системите за спешна помощ.

(2) Предприятията, държавните органи и службите за спешно реагиране информират надлежно крайните ползватели за съществуването и използването на единния европейски номер за спешни повиквания 112, както и за неговите характеристики по отношение на достъпността, включително чрез инициативи, които са специално насочени към лица, пътуващи между държави – членки на Европейския съюз, и към потребители с увреждания. Тази информация се предоставя в достъпни формати, отнасящи се за различни видове увреждания.

(3) Предприятията, предоставящи обществени междуличностни съобщителни услуги с номера, предоставят информация на най-подходящия център за приемане на спешни повиквания за местоположението на викация до номер 112 незабавно след установяване на връзка при спешно повикване. Това включва базирана на мрежата информация за местоположението и когато е налична – получена от телефонния апарат информация за местоположението на викация. Събирането и предаването на информацията за местоположението на викация са безплатни за крайния ползвател и за съответните центрове за приемане на спешни повиквания към единния европейски номер за спешни повиквания 112. Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 насочва информацията към най-подходящия център за приемане на спешни повиквания.

Чл. 242б. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г., в сила от 21.06.2022 г.) (1) (Предишен текст на чл. 242б, изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Доставчиците на мобилни междуличностни съобщителни услуги с номера предават до засегнатите крайни ползватели съобщения за предупреждение на населението за бедствие или извънредна ситуация чрез Системата BG-ALERT за разпространение на съобщения за предупреждение на населението за извънредни ситуации и бедствия.

(2) (Нова – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Министърът на вътрешните работи съгласувано с министъра на транспорта и съобщенията определя с наредба реда за изграждане, поддържане, развитие и използване на системата по ал. 1.

Чл. 242в. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Изискванията по тази глава, с изключение на чл. 225, не се прилагат за микропредприятията, предоставящи междуличностни съобщителни услуги без номера, освен ако те предоставят и други електронни съобщителни услуги.

(2) Предприятията по ал. 1 информират крайните ползватели за изключението по ал. 1 преди сключването на индивидуалния договор.

Глава петнадесета

СИГУРНОСТ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И УСЛУГИ, КОНФИДЕНЦИАЛНОСТ НА СЪОБЩЕНИЯТА И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ (Загл. доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм.,

бр. 20 от 2021 г.)

Раздел I

Сигурност на електронните съобщителни мрежи и услуги (Загл. доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 243. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, предприемат подходящи и пропорционални технически и организационни мерки за управление на риска за сигурността на мрежите и услугите, осигуряващи ниво на сигурност, съответстващо на оценения риск.

(2) Мерките по ал. 1, включително криптиране, когато е целесъобразно, са насочени към предотвратяване и свеждане до минимум на въздействието от инциденти, свързани със сигурността, върху ползвателите и върху други мрежи и услуги.

(3) Комисията приема правила за минималните изисквания за сигурност на обществените електронни съобщителни мрежи и услуги и методи за управление на риска за тяхната сигурност. При определянето им комисията се съобразява с изискванията на приложимите актове на Европейската комисия и отчита в максимална степен препоръките, насоките, становищата, общите и добрите практики и методологии на Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност, както и приложимите европейски схеми за сертифициране на киберсигурността, установени с актове на Европейската комисия, и приложимите европейски и международни стандарти и стандартизационни документи. Правилата се приемат след провеждане на обществено обсъждане по чл. 36 и се обнародват в "Държавен вестник".

Чл. 243а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 243б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, уведомяват незабавно комисията за всеки инцидент, свързан със сигурността, който е оказал значително въздействие върху функционирането на мрежите или услугите.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да информира обществеността или да изиска от предприятията да го направят, ако прецени, че е от обществен интерес инцидентът, свързан със сигурността да се оповести.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията по своя преценка може да информира за случаите по ал. 1 компетентните органи в другите държави - членки на Европейския съюз, и Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 94 от 2018 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) Комисията информира министъра на транспорта и съобщенията и Националния екип за реагиране при инциденти с компютърната сигурност по чл. 19, ал. 1 от Закона за киберсигурност за случаите по ал. 1.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията представя веднъж годишно на Европейската комисия и на Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност обобщен доклад за получените уведомления по ал. 1 и за предприетите действия.

(6) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За определяне на въздействието като значително на инцидент, свързан със сигурността по ал. 1, се вземат предвид следните критерии, когато са налични:

1. броят ползватели, засегнати от инцидента, свързан със сигурността;
2. продължителността на инцидента, свързан със сигурността;

3. географският обхват на областта, засегната от инцидента, свързан със сигурността;

4. степента, в която е засегнато функционирането на мрежата или услугата;

5. степента на въздействие върху стопанските и обществените дейности.

(7) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Изискваната информация, формата и начинът на уведомяване за инцидентите, свързани със сигурността по ал. 1, се определят от комисията с правилата по чл. 243, ал. 3.

Чл. 243в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да изисква от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) да предоставят информация, необходима за оценяване на сигурността на техните мрежи и услуги, включително документираните политики за сигурност, и

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) да подложат сигурността на одит от квалифициран независим орган или от друг компетентен орган и да предоставят резултатите от одита на комисията в срок 7 дни след получаването на доклада; разходите за одита са за сметка на предприятието.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да дава задължителни указания на предприятията по ал. 1, включително за мерки, изисквани за преодоляване на последствията от инцидент, свързан със сигурността, или за предотвратяване на такъв при наличието на значителна заплахата, както и за срокове за изпълнение на задължителните указания.

Чл. 244. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, информират ползвателите, които могат да бъдат засегнати от конкретна и значителна заплахата от инцидент, свързан със сигурността на своите мрежи или услуги, за всички възможни защитни или корективни мерки, които ползвателите могат да предприемат, за да защитят сигурността на своите съобщения.

(2) Предприятията по ал. 1 могат да информират ползвателите и за самата заплахата.

(3) Информацията по ал. 1 и 2 се предоставя на ползвателите безплатно.

(4) Предприятията по ал. 1 предприемат за своя сметка подходящи и незабавни мерки за отстраняване на каквито и да било заплахи за сигурността на своите мрежи или услуги и възстановяват нормалното им ниво на сигурност.

Чл. 244а. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) (1) Комисията може да изисква от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, да предоставят изчерпателна и надеждна информация за конкретните инциденти, свързани със сигурността, които са оказали значително въздействие върху функционирането на техните мрежи или услуги.

(2) Комисията може да изисква информация за рисковете и инцидентите, свързани със сигурността, които засягат обществените електронни съобщителни мрежи и услуги, както и препоръки за справяне с тях от Националния екип за реагиране при инциденти с компютърната сигурност по чл. 19, ал. 1 от Закона за киберсигурност.

(3) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) Комисията може да се консултира и сътрудничи с Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Министерството на електронното управление, Държавна агенция "Национална сигурност", компетентните органи, определени по реда на чл. 16 от Закона за киберсигурност, или Комисията за защита на личните данни.

Раздел II

Конфиденциалност на съобщенията

Чл. 245. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да не разкриват и разпространяват съобщенията и свързаните с тях трафични данни, данни за местоположението, както и данните, необходими за идентифициране на крайния ползвател, които са им станали известни при предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(2) Задълженията по ал. 1 се отнасят и за служителите на предприятията по ал. 1, които имат достъп или биха могли да получат достъп до съобщенията и данните по ал. 1.

Чл. 246. (1) С цел опазване конфиденциалността на съобщенията и свързаните с тях трафични данни се забраняват слушането, записването, съхраняването или други видове прихващане или проследяване на съобщения от лица, различни от изпращача и получателя на съобщението, без изричното съгласие на изпращача и получателя, с изключение на случаите, когато това е предвидено в закон.

(2) Забраната по ал. 1 не се прилага по отношение на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, когато:

1. съхраняването се налага по технически причини или е съществена част от предоставянето на услугата;

2. се извършва проверка на техническите параметри на услугата от оправомощени лица по този закон.

(3) В случаите по ал. 2 предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да заличават съхранените съобщения незабавно след отпадане на основанието за съхраняването им.

Чл. 247. (1) Извън изключенията по чл. 246, ал. 2 ограниченията не се прилагат относно записване на съобщения и свързаните с тях трафични данни и при следните условия:

1. записването е необходимо и е предвидено в закон с цел доказване сключването на търговски сделки, и

2. изпращачът и получателят на съобщенията са предварително уведомени за записването, целите и срока за съхраняване, както и за правото да откажат това.

(2) Записаните съобщения и свързаните с тях трафични данни се съхраняват за срок не по-дълъг от срока, в който те могат да се използват съгласно ал. 1, т. 1.

Раздел III

Защита на данните на крайните ползватели

(Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 248. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, включително мрежи, поддържащи устройства за събиране на данни и идентификация, могат да обработват данни на крайните ползватели, когато те са непосредствено предназначени за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Данните на крайните ползватели включват:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) трафични данни - данни, необходими за предоставяне на електронни съобщителни услуги, за таксуване, за формиране на сметките на крайните ползватели – страна по договор по чл. 227, както и за доказване на тяхната достоверност:

а) (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) номер на викащ и на викан краен ползвател, номер на карта за електронно разплащане;

б) начало и край на повикването, определени с дата и час, с точност до секунда при наличие на техническа възможност и/или при пренос на данни - обем на пренесените данни, за целите на таксуването;

в) вида на предоставяната услуга;

г) точки на взаимно свързване при осъществяване на повикването, начало и край на тяхното използване, определени с дата и час, с точност до секунда при наличие на техническа възможност;

д) данни за вида на връзката или зоните - часови и териториални, необходими за определяне стойността на услугата;

е) местоположение на потребител на услуга, предоставяна от мобилна мрежа, включително при предоставяне на услугата "роуминг";

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) данни, необходими за изготвяне на документите по чл. 260, ал. 1 и чл. 260а, ал. 1, както и за доказване на тяхната достоверност, включващи следните данни:

а) (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) данни за крайния ползвател – страна по договор по чл. 227: за физически лица - трите имена, единен граждански номер и адрес, а за чуждестранни лица - личен номер; за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование, седалище, адрес на управление и съответен идентификационен код;

б) вид на използваните електронни съобщителни услуги;

в) общ брой мерни единици, начислени за съответния период на изготвяне на сметката при периодична сметка;

г) стойност на ползваните услуги за съответния период;

д) (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) информация, свързана с избрания начин на плащане и извършените и дължимите плащания;

е) информация за промени в ползването на услугата - ограничение за ползване, отпадане на ограничение;

3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) данни за местоположението - данни, които се обработват в електронните съобщителни мрежи за определяне географското местоположение на крайното устройство на потребителя.

Чл. 249. (1) (Изм. – ДВ, бр. 17 от 2019 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да изискват от краен ползвател повече данни от тези по чл. 248, ал. 2, т. 2, буква "а" за предоставяне на услугите, освен ако в закон не е предвидено друго или услугата не може да бъде предоставена без наличието на други изискани данни.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, не могат да поставят условия за предоставяне на услугите си в зависимост от съгласието на крайния ползвател данните му да бъдат използвани за други цели.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Когато при сключване на договор се предоставя и крайно устройство, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, имат право да поискат от други предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, информация относно наличието на неплатени задължения на крайния ползвател към тях. Запитаните предприятия предоставят поисканата информация, когато са изпълнени следните условия:

1. общият размер на задължението на крайния ползвател надвишава 15 на сто от минималната работна заплата за страната, и

2. продължителността на забавата на крайния ползвател е поне 30 дни, и

3. запитаните предприятия не са уведомени за оспорване на задължението на крайния ползвател по съдебен ред или, ако задължението е било оспорено, вземането е установено по основание и размер с влязло в сила решение на съд, и

4. не е изтекла приложимата погасителна давност.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Условието, методиката и сроковете за предоставяне на информация по ал. 3 се определят със съвместни указания на комисията и Комисията за защита на личните данни.

(5) (Нова – ДВ, бр. 17 от 2019 г., предишна ал. 3, изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, обработват законосъобразно събраните лични данни на потребителите – в съответствие с този закон, а за неуредени в него въпроси – в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679.

(6) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За целите на идентификация на крайния ползвател и/или на неговия представител (пълномощник или законен представител), за осигуряване на точността на данните за крайния ползвател/неговия представител, включително данните по чл. 248, ал. 2, т. 2, както и за предотвратяване на злоупотреби, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, могат да:

1. изискват от крайния ползвател или от неговия представител да представи личен документ, в това число да запишат и съхранят данни за вида, номера, датата, мястото и органа на издаване на представения личен документ;

2. извършат проверка на данните по чл. 248, ал. 2, т. 2, буква "а" на крайния ползвател или на неговия представител, на снимката от представения личен документ, както и на данните по т. 1 чрез справка в информационните фондове за българските лични документи, с изключение на пръстовите отпечатъци, и в единния регистър за чужденците; достъп до справката се осъществява единствено от лица, изрично определени от предприятието.

Чл. 250. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи или обществени електронни съобщителни услуги, които събират, обработват и използват трафични данни за целите на дадено повикване или осъществяване на връзка, трябва след приключване на повикването или връзката да изтрият тези данни или да ги деперсонифицират, освен ако са непосредствено необходими за осъществяване на ново повикване или връзка или в случаите, предвидени в този закон.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, трябва да предоставят на крайните ползватели точна и пълна информация за вида на трафичните данни, обработвани за целите на таксуването и разплащанията по взаимно свързване, и за продължителността на такава обработка.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 съхраняват и обработват трафични данни за целите на таксуването и за разплащанията по взаимно свързване до извършване на плащането, освен в случаите на тяхното оспорване или търсене на плащането по реда на този закон.

(4) Предприятията по ал. 1 предоставят информация за трафични данни на комисията по нейно искане във връзка с разрешаване на възникнали спорове за достъп, взаимно свързване и таксуване.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 могат да използват данните по ал. 1 за целите на проучване на пазара, включително доколко предоставяните от тях електронни съобщителни услуги удовлетворяват изискванията на крайните ползватели, или за предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му само ако те предварително са получили тяхното съгласие. Личните данни на крайните ползватели, получени във връзка с проучването, се деперсонифицират.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 след получаване на предварително съгласие от

крайните ползватели могат да обработват информацията за вида на трафичните данни при проучване на пазара.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 предоставят на крайните ползватели точна и пълна информация за вида на трафичните данни, които се обработват, както и за продължителността на такава обработка.

(8) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) След получаване на съгласие от крайните ползватели предприятията по ал. 1 имат право да предоставят техни трафични данни, за целите на предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(9) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 включват механизъм, чрез който крайните ползватели могат по всяко време да оттеглят съгласието си, дадено по ал. 5.

Чл. 250а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 23 от 2015 г.)

(1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 12 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност, които са необходими за:

1. проследяване и идентифициране на източника на връзката;
2. идентифициране на направлението на връзката;
3. идентифициране на датата, часа и продължителността на връзката;
4. идентифициране на типа на връзката;
5. идентифициране на крайното електронно съобщително устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;
6. установяване на идентификатор на ползваните клетки.

(2) Данните по ал. 1 се съхраняват за нуждите на разкриването и разследването на тежки престъпления и престъпления по чл. 319а - 319е от Наказателния кодекс, както и за издирване на лица.

(3) Други данни, включително разкриващи съдържанието на съобщенията, не могат да бъдат съхранявани по този ред.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да унищожат данните след изтичането на срока по ал. 1.

(5) За данни, до които е осъществен достъп и са били съхранени, ръководителят на органа, отправил искане за достъп, може да поиска предприятието, което ги е предоставило, да ги запази за срок не по-дълъг от 6 месеца, считано от датата на предоставяне.

(6) Данните по ал. 1 се обработват и съхраняват в съответствие с изискванията на Закона за защита на личните данни.

Чл. 250б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.; обявен за противоконституционен от КС

(1) Право да искат извършване на справка за данните по чл. 250а, ал. 1 съобразно тяхната компетентност имат ръководителите на:

1. специализираните дирекции, териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели на Държавна агенция "Национална сигурност";
2. (изм. - ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г., бр. 52 от 2013 г., в сила от 14.06.2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.) Главна дирекция "Национална полиция", Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" и териториалните ѝ звена, Главна дирекция "Гранична полиция" и териториалните ѝ звена, дирекция "Вътрешна сигурност", Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи;
3. службите "Военна информация" и "Военна полиция" към министъра на отбраната;
4. Националната разузнавателна служба.

(2) За достъп до данните по чл. 250а, ал. 1 се изготвя мотивирано писмено искане от съответния ръководител на органите по ал. 1, съдържащо:

1. правното основание и целта, за която е необходим достъпът;
2. регистрационния номер на преписката, за която е необходимо извършване на справка;
3. данните, които следва да се отразят в справката;
4. периода от време, който да обхваща справка;
5. определеното длъжностно лице, на което да се предоставят данните.

(3) За направените искания органите по ал. 1 водят специален регистър, който не е публичен.

Чл. 250в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 23 от 2015 г.)

(1) Достъпът до данните по чл. 250а, ал. 1 се осъществява след разрешение от председателя на районния съд или от оправомощен от него съдия по седалището на органа, който е поискал достъп, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните.

(2) Разпореждането по ал. 1 задължително съдържа:

1. данните, които следва да се отразят в справката;
2. периода от време, който да обхваща справка;
3. определеното длъжностно лице, на което да се предоставят данните;
4. име, длъжност и подпис на съдията.

(3) За дадените разрешения или откази в съответните районни съдилища се води специален регистър, който не е публичен.

(4) За нуждите на наказателното производство данните по чл. 250а, ал. 1 се предоставят на съда и на органите на досъдебното производство при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(5) Достъпът до данни по чл. 250а, ал. 1, които се отнасят до председател на районен съд, негов възходящ, низходящ, брат или сестра, съпруг или лице, с което се намира във фактическо съпружеско съжителство, се осъществява след разрешение от председателя на съответния окръжен съд.

Чл. 250г. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 23 от 2015 г.)

(1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да осигурят възможност 24 часа в денонощието, 7 дни в седмицата за постъпване на разпореждането по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2.

(2) Ръководителите на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, изпращат на Комисията за регулиране на съобщенията списък, в който се посочват:

1. актуален адрес за получаване на разпореждането по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2;

2. име, презиме, фамилия и длъжност на оправомощените длъжностни лица, които да получават разпорежданията по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2, както и телефони за връзка с тях; при промяна на данните в срок до 24 часа се уведомява писмено Комисията за регулиране на съобщенията и нейният председател незабавно предоставя списъците на ръководителите на органите по чл. 250б, ал. 1.

Чл. 250д. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 23 от 2015 г.)

(1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, извършват справка за данните по чл. 250а, ал. 1 след постъпване на разпореждане за достъп. Постъпилото разпореждане за достъп се регистрира в специален регистър, който не е публичен.

(2) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, във възможно най-кратък срок, но не повече от 72 часа от постъпването в предприятието на разпореждането за достъп по чл. 250в, ал. 1 и по чл. 251, ал. 2, изпращат данните на длъжностното лице по чл. 250в, ал. 2, т. 3. Министърът на вътрешните работи или писмено оправомощени от него длъжностни лица могат да определят конкретен срок, в който данните да бъдат изпратени.

(3) Справка за данните по чл. 250а, ал. 1 в предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да извършват единствено

длъжностни лица, писмено оправомощени от съответния ръководител на предприятието.

(4) След изготвянето ѝ справка се подписва от ръководителя на съответното предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, или от писмено оправомощено от него длъжностно лице. Справката се регистрира в специален регистър и се изпраща на определеното в разпореждането длъжностно лице, на което да се предоставят данните.

(5) При наличие на възможност разпореждането на съдията и справка по ал. 4 се изпращат по електронен път при спазване изискванията на Закона за електронното управление и Закона за електронния документ и електронния подпис.

Чл. 250е. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 23 от 2015 г.)

Справката по чл. 250д, ал. 4, която не се използва при образуване на досъдебно производство, независимо дали представлява класифицирана информация, се унищожавя в 6-месечен срок от датата на получаването ѝ от тричленна комисия в състав, определен от съответния ръководител на органите по чл. 250б, ал. 1, за което се изготвя протокол.

Чл. 251. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 23 от 2015 г.)

(1) Данните по чл. 250а, ал. 1 могат да се предоставят по молба и на компетентен орган на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, който е в сила за Република България.

(2) Достъпът до данните по чл. 250а, ал. 1 се осъществява при постъпило искане от ръководител на главна или специализирана дирекция по чл. 250б, ал. 1, т. 1 и 2, след писмено разрешение от председателя на Софийския градски съд или от оправомощен от него съдия, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните. За дадените разрешения или откази в Софийския градски съд се води специален регистър, който не е публичен.

(3) За резултата от изготвената справка за данните по чл. 250а, ал. 1 компетентният орган на другата държава се уведомява по предвидения в международния договор ред.

Чл. 251а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 23 от 2015 г.)

(1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 1 са при:

1. обществена телефонна услуга - телефонният номер на викация и данни за идентифициране на абоната или потребителя;

2. интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - идентификатор, определен за потребителя, идентификатор на потребителя и телефонен номер, определени за всяко съобщение, влизащо в обществената телефонна мрежа, данни за идентифициране на абоната или потребителя, за когото са определени IP адрес, идентификатор на потребителя или телефонен номер в момента на връзката.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 2 са при:

1. обществена телефонна услуга - набран номер (викан телефонен номер) и в случаите на допълнителни услуги, като пренасочване или прехвърляне на повикването, номер или номера, към които е маршрутизирано повикването, и данни за идентифициране на абоната или потребителя;

2. електронна поща по интернет и интернет телефония - идентификатор на потребителя или телефонен номер на получателя/ите на интернет телефонно повикване, данни за идентифициране на абоната или потребителя и идентификатор на получателя, за когото е предназначено съобщението.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 3 са:

1. при обществена телефонна услуга - дата и час на началото и края на връзката;

2. за интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - дата и час на влизане и излизане в/от услугата интернет достъп, основаващи се на определена часова зона, заедно с IP адреса, динамичен или статичен, определен за връзката от доставчика на услугата интернет достъп, и идентификатора на абоната или потребителя, дата и час на влизане и излизане в/от услугата електронна поща по интернет или интернет телефония, основаващи се на определена часова зона.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 4 са:

1. видът на използваната обществена телефонна услуга;

2. използваната интернет услуга при електронна поща по интернет или интернет телефония.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данните по чл. 250а, ал. 1, т. 5 са при:

1. фиксирана телефонна услуга - за викация и викания телефонен номер;

2. обществена телефонна услуга, предоставяна чрез мобилна наземна мрежа - за викащ и викан телефонен номер; международен идентификатор на викация мобилен абонат (IMSI); международен идентификатор на викания мобилен абонат (IMSI); международен идентификатор на викащото мобилно крайно електронно съобщително устройство (IMEI); международен идентификатор на виканото мобилно крайно електронно съобщително устройство (IMEI); в случай на предплатени услуги - дата и час на началното активиране на услугата и етикет за местоположение - идентификатор на клетката, от което е активирана услугата и за идентифициране на абоната или потребителя;

3. интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония - викащият телефонен номер за комутируем достъп, цифрова абонатна линия (DSL) или друга крайна точка на инициатора на връзката.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Данни по чл. 250а, ал. 1, т. 6 са административни адреси на клетки на мобилна наземна електронна съобщителна мрежа, от които е генерирано или в които е терминирано повикване.

Чл. 251б. (*)(Нов – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 6 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност, които са необходими за:

1. проследяване и идентифициране на източника на връзката;
2. идентифициране на направлението на връзката;
3. идентифициране на датата, часа и продължителността на връзката;
4. идентифициране на типа на връзката;
5. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) идентифициране на крайното устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;
6. установяване на идентификатор на ползваните клетки.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 28 от 2020 г., в сила от 24.03.2020 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ относно изречение трето - бр. 101 от 2020 г.; доп., бр. 20 от 2021 г.; изм., **бр. 84 от 2023 г.** , в сила от 6.10.2023 г.)

Данните по ал. 1 се съхраняват за нуждите на националната сигурност и за предотвратяване, разкриване и разследване на тежки престъпления, в това число за целите на предотвратяване на тежки престъпления в рамките на оперативно-издирвателната дейност по реда на глава девета от Закона за противодействие на корупцията, както и за издирване на обявено за общодържавно издирване лице, което е осъдено за тежко престъпление на лишаване от свобода с влязла в сила присъда, чието изпълнение на наказанието не е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от Наказателния кодекс и присъдата не е приведена в изпълнение, или което е изпаднало или може да изпадне в положение, поставящо в риск живота или здравето му. Данните по ал. 1, т. 6 се съхраняват и за осъществяване на операции по издирване и спасяване на лица в случаите по чл. 38, ал. 3 от Закона за защита при бедствия. Данните по ал. 1, т. 6 се съхраняват и за нуждите на принудителното изпълнение на задължителната изолация и болничното лечение на лица по чл. 61 от Закона за здравето, които са отказали или не изпълняват задължителна изолация и лечение.

(3) Други данни, включително разкриващи съдържанието на съобщенията, не могат да бъдат съхранявани по този ред.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Данните по ал. 1 се обработват и съхраняват в съответствие с изискванията за защита на личните данни.

(*) Бел. ред. - Относно прилагането на разпоредбите на чл. 251б и сл. виж Решение на Съда на ЕС от 17.11.2022 г. по дело С-350/21 и Европейската съдебна практика и несъвместимостта на националните уредби с общностното право, вкл. в областта на облагането с ДДС.

Чл. 251в. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) (1) Право да искат извършване на справка за данните по чл. 251б, ал. 1, когато данните са необходими за изпълнение на техните правомощия, имат:

1. специализираните дирекции, териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели на Държавна агенция "Национална сигурност";

2. Главна дирекция "Национална полиция", Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" и териториалните ѝ звена, Главна дирекция "Гранична полиция" и териториалните ѝ звена, дирекция "Вътрешна сигурност", Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи;

3. (изм. – ДВ, бр. 69 от 2020 г.) службите "Военно разузнаване" и "Военна полиция" към министъра на отбраната;

4. (Изм. – ДВ, бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.11.2015 г.) Държавна агенция "Разузнаване";

5. (нова – ДВ, бр. 7 от 2018 г., изм., **бр. 84 от 2023 г.**, в сила от 6.10.2023 г.) дирекцията, осъществяваща оперативно-издирвателна дейност и разследване в Комисията за противодействие на корупцията.

(2) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., доп., бр. 28 от 2020 г., в сила от 24.03.2020 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ относно изречение второ - бр. 101 от 2020 г.)

В случаите по чл. 38, ал. 3 от Закона за защита при бедствия право да искат извършване на справка за данните по чл. 251б, ал. 1, т. 6, когато те са необходими за изпълнение на техните правомощия, имат Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" на Министерството на вътрешните работи и териториалните ѝ структури. В случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето право да искат извършване на справка за данните по чл. 251б, ал. 1, т. 6, когато те са необходими за изпълнение на техните правомощия, имат Главна дирекция "Национална полиция", Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.

(3) (Предишна ал. 2, доп. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., доп., бр. 7 от 2018 г.) За достъп до данните по чл. 251б, ал. 1 се изготвя мотивирано писмено искане от съответния ръководител на органите по ал. 1 или 2 или оправомощено от него лице, а за дирекцията по ал. 1, т. 5 – директорът на дирекцията или оправомощено от него лице, съдържащо:

1. правното основание и целта, за която е необходим достъпът;

2. регистрационния номер на преписката, по която е необходимо извършване на справка, и данни за потребителя, когато е известен;

3. данните, които следва да се отразят в справка;

4. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) разумен период от време, който да обхваща справка, необходим за постигане на целта;

5. пълно и изчерпателно посочване на фактите и обстоятелствата, обуславящи целта по чл. 251б, ал. 2;

6. определеното длъжностно лице, на което да се предоставят данните.

(4) (Предишна ал. 3, доп. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г.) За направените искания органите по ал. 1 и 2 водят специален регистър, който не е публичен.

Чл. 251г. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) (1) Достъпът до данните по чл. 251б, ал. 1 се осъществява след разрешение от председателя на районния съд или от оправомощен от него съдия по седалището на органа, който е поискал достъп, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните.

(2) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г., изм., бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г.) Достъпът до данните по чл. 251б, ал. 1 за предотвратяване, разкриване и разследване на престъпления по чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто, чл. 110, ал. 2 от Наказателния кодекс се осъществява след разрешение от председателя на Софийския градски съд или от оправомощен от него съдия, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните.

(3) (Нова – ДВ, бр. 103 от 2016 г., предишна ал. 2, доп., бр. 51 от 2020 г.) Разрешението по ал. 1 и 2 се издава в срок до 24 часа от постъпване на мотивираното писмено искане, когато данните по чл. 251б, ал. 1 са необходими за предотвратяване и разкриване на престъпления по чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто, чл. 110, ал. 2, чл. 308, ал. 3, т. 1 и чл. 320, ал. 2 от Наказателния кодекс.

(4) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 103 от 2016 г., предишна ал. 3, доп., бр. 51 от 2020 г., изм., бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г.) Достъпът до данни по чл. 251б, ал. 1, които се отнасят до председател на районен съд, негов възходящ, низходящ, брат или сестра, съпруг или лице, с което се намира във фактическо съпружеско съжителство, се осъществява след разрешение от председателя на съответния окръжен съд, а в случаите по ал. 2 – от председателя на Софийския апелативен съд.

(5) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., предишна ал. 3, изм., бр. 103 от 2016 г., доп., бр. 28 от 2020 г., в сила от 24.03.2020 г., предишна ал. 4, изм., бр. 51 от 2020 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ относно думите "и в случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето" - бр. 101 от 2020 г.)

Алинея 4 не се прилага в случаите по чл. 38, ал. 3 от Закона за защита при бедствия и в случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето.

(6) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., предишна ал. 4, изм., бр. 103 от 2016 г., предишна ал. 5, изм., бр. 51 от 2020 г.) Разпореждането по ал. 1, 2 и 4 се мотивира и задължително съдържа:

1. данните, които следва да се отразят в справката;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) разумен период от време, който да обхваща справката, необходим за постигане на целта;

3. определеното длъжностно лице, на което да се предоставят данните;

4. име, длъжност и подпис на съдията.

(7) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., предишна ал. 5, бр. 103 от 2016 г., предишна ал. 6, доп., бр. 51 от 2020 г., изм., бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г.) За дадените мотивирани разрешения или откази в съответните районни съдилища и в Софийския градски съд се води специален регистър, който не е публичен.

(8) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., предишна ал. 6, бр. 103 от 2016 г., предишна ал. 7, бр. 51 от 2020 г.) За нуждите на наказателното производство данните по чл. 251б, ал. 1 се предоставят на съда и на органите на досъдебното производство при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

Чл. 251г¹. (Нов – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 24.03.2020 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ относно изречение второ - бр. 101 от 2020 г., доп., бр. 20 от 2021 г.)

В случаите на непосредствена опасност от извършване на престъпление по чл. 108а, ал. 1 – 4, ал. 6 и 7, чл. 109, ал. 3, чл. 110, ал. 1, предложение шесто, чл. 110, ал. 2, чл. 308, ал. 3, т. 1 и чл. 320, ал. 2 от Наказателния кодекс предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят незабавен достъп до данните по чл. 251б, ал. 1 въз основа на искане на съответния ръководител на структурите по чл. 251в, ал. 1 или 2. В случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят незабавен достъп до данните по чл. 251б, ал. 1, т. 6 въз основа на искане на съответния ръководител на структурите по чл. 251в, ал. 2, изречение второ.

(2) Искането по ал. 1 задължително съдържа:

1. правното основание за предоставяне на достъпа;
2. данните, които следва да се отразят в справката;
3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) разумен период от време, който да обхваща справката;
4. определеното длъжностно лице, на което да се предоставят данните.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 24.03.2020 г., изм., бр. 51 от 2020 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ относно думите "и чл. 251в, ал. 2, изречение второ" - бр. 101 от 2020 г.; изм., бр. 20 от 2021 г.) Ръководителите на структурите по чл. 251в, ал. 1 или 2 уведомяват незабавно органа по чл. 251г, ал. 1, 2 или 4 за осъществения достъп, прилагат искането и излагат мотиви, обосноваващи необходимостта от незабавен достъп до данните по чл. 251б, ал. 1, като пълно и изчерпателно посочват фактите и обстоятелствата, обуславящи наличието на непосредствена опасност от извършване на престъпление по ал. 1

(4) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 24.03.2020 г., изм., бр. 51 от 2020 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ относно думите "и чл. 251в, ал. 2, изречение второ" - бр. 101 от 2020 г.; изм., бр. 20 от 2021 г.) Данните по чл. 251б, ал. 1, предоставени по реда на ал. 1, се унищожават незабавно от структурите по чл. 251в, ал. 1 или 2, ако в срок от 24 часа бъде постановен отказ от органа по чл. 251г, ал. 1, 2 или 4, за което се уведомява незабавно предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) В случаите по ал. 1 – 3 с разпореждането на органа по чл. 251г, ал. 1, 2 или 4 се потвърждават извършените действия до момента.

Чл. 251д. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 103 от 2016 г., изм., бр. 51 от 2020 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да осигурят възможност 24 часа в денонощието, 7 дни в седмицата, за постъпване на разпореждането по чл. 251г, ал. 1 и 2 и по чл. 251з, ал. 2 и на искането по чл. 251г¹, ал. 1.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Ръководителите на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, изпращат на ръководителите на органите по чл. 251в, ал. 1 или 2 списък, в който се посочват:

1. (доп. – ДВ, бр. 103 от 2016 г., изм., бр. 51 от 2020 г.) актуален адрес за получаване на разпореждането по чл. 251г, ал. 1 и 2 и по чл. 251з, ал. 2 и на искането по чл. 251г¹, ал. 1;

2. (доп. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., бр. 103 от 2016 г., изм., бр. 51 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г.) име, презиме, фамилия и длъжност на оправомощените длъжностни лица, които да получават разпорежданията по чл. 251г, ал. 1 и 2 и по чл. 251з, ал. 2 и на искането по чл. 251г¹, ал. 1, както и телефони за връзка с тях; при промяна на данните в срок до 24 часа се уведомяват писмено и се предоставят списъците на ръководителите на органите по чл. 251в, ал. 1 или 2.

Чл. 251е. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, извършват справка за данните по чл. 251б, ал. 1 след постъпване на мотивирано разпореждане за достъп или искане по чл. 251г¹, ал. 1. Постъпилото разпореждане за достъп или искане по чл. 251г¹

, ал. 1 се регистрира в специален регистър, който не е публичен.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., изм. и доп., бр. 103 от 2016 г., изм., бр. 51 от 2020 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, във възможно най-кратък срок, но не повече от 72 часа от постъпването в предприятието на разпореждането за достъп по чл. 251г, ал. 1 и 2 и по чл. 251з, ал. 2, изпращат данните на длъжностното лице по чл. 251г, ал. 6, т. 3. Министърът на вътрешните работи и председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или писмено оправомощени от тях длъжностни лица могат да определят конкретен срок, в който данните да бъдат изпратени. В случаите по чл. 251г¹, ал. 1 данните по чл. 251б, ал. 1 се изпращат незабавно след постъпване в предприятието на искането за достъп.

(3) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., изм., бр. 103 от 2016 г., бр. 51 от 2020 г.) В случаите по чл. 38, ал. 3 от Закона за защита при бедствия предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, във възможно най-кратък срок, но не повече от два часа от постъпването в предприятието на разпореждането за достъп по чл. 251г, ал. 1 изпращат данните на длъжностното лице по чл. 251г, ал. 6, т. 3. Министърът на вътрешните работи или писмено оправомощено от него длъжностно лице може да определи по-кратък срок, в който данните да бъдат изпратени, когато е налице сериозен риск за живота или здравето на физическото лице.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г.) Справка за данните по чл. 251б, ал. 1 в предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, могат да извършват единствено длъжностни лица, писмено оправомощени от съответния ръководител на предприятието.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., доп., бр. 103 от 2016 г.) След изготвянето й справката се подписва от ръководителя на съответното предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, или от писмено оправомощено от него длъжностно лице. Справката се регистрира в специален регистър и се изпраща на определеното в разпореждането или в искането по чл. 251г¹, ал. 1 длъжностно лице, на което да се предоставят данните.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., доп., бр. 103 от 2016 г., изм., бр. 85 от 2017 г.) При наличие на възможност разпореждането на съдията или искането по чл. 251г¹, ал. 1 и справката по ал. 5 се подписват с усъвършенстван електронен подпис, усъвършенстван електронен подпис, основан на квалифицирано удостоверение за електронни подписи, или квалифициран електронен подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) 910/2014 и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г.) Данните, до които е осъществен достъп и са били съхранени, могат да бъдат запазени от предприятието, което ги е предоставило, за срок не по-дълъг от три месеца от датата на предоставяне на органа, отправил искането за достъп, по негово искане и след разрешение, издадено по реда на чл. 251г.

Чл. 251ж. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да унищожат данните след изтичането на сроковете по чл. 251б, ал. 1 и 4 и до всяко 5-о число на месеца да предоставят на Комисията за защита на личните данни протокол за унищожените през

предходния месец данни. Комисията за защита на личните данни създава и поддържа регистър на предоставените протоколи, който не е публичен. Комисията за защита на личните данни извършва проверки за законосъобразност на съхраняването и унищожаването на данните от предприятията по реда на чл. 261а.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., изм., бр. 103 от 2016 г., бр. 51 от 2020 г.) Справката по чл. 251е, ал. 1, която не се използва при образуване на досъдебно производство, независимо дали представлява класифицирана информация, се унищожава в тримесечен срок от датата на получаването ѝ от тричленна комисия в състав, определен от съответния ръководител на органите по чл. 251в, ал. 1 или 2, за което се изготвя протокол. Протоколът се изпраща незабавно на председателя на съответния съд, дал разрешението, и се вписва в регистъра по чл. 251г, ал. 7.

(3) (Нова – ДВ, бр. 103 от 2016 г., изм., бр. 51 от 2020 г.) В случаите по чл. 251г¹, ал. 4 справката по чл. 251е, ал. 1, независимо дали представлява класифицирана информация, се унищожава незабавно от тричленна комисия в състав, определен от ръководителите на структурите по чл. 251в, ал. 1, за което се изготвя протокол. Протоколът се изпраща незабавно на председателя на съответния съд и се вписва в регистъра по чл. 251г, ал. 7.

Чл. 251з. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) (1) Данните по чл. 251б, ал. 1 могат да се предоставят и по молба на компетентен орган на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, който е в сила за Република България.

(2) Достъпът до данните по чл. 251б, ал. 1 се осъществява при постъпило искане от ръководител на главна или специализирана дирекция по чл. 251в, ал. 1, т. 1 и 2, след писмено разрешение от председателя на Софийския градски съд или от оправомощен от него съдия, за което се издава разпореждане за предоставяне на достъп до данните. За дадените разрешения или откази в Софийския градски съд се води специален регистър, който не е публичен.

(3) За резултата от изготвената справка за данните по чл. 251б, ал. 1 компетентният орган на другата държава се уведомява по предвидения в международния договор ред.

Чл. 251и. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) (1) Данните по чл. 251б, ал. 1, т. 1 са:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) при услуга за гласови съобщения – телефонният номер на викация и данни за идентифициране на крайния ползвател;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) при интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония – идентификатор, определен за крайния ползвател, идентификатор на крайния ползвател и телефонен номер, определени за всяко съобщение, влизащо в обществената телефонна мрежа, данни за идентифициране на крайния ползвател, за когото са определени IP адрес, идентификатор на крайния ползвател или телефонен номер в момента на връзката.

(2) Данните по чл. 251б, ал. 1, т. 2 са:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) при услуга за гласови съобщения – набран номер (викан телефонен номер) и в случаите на допълнителни услуги, като пренасочване или прехвърляне на повикването, номер или номера, към които е маршрутизирано

повикването, и данни за идентифициране на крайния ползвател;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) при електронна поща по интернет и интернет телефония – идентификатор на крайния ползвател или телефонен номер на получателя/ите на интернет телефонно повикване, данни за идентифициране на крайния ползвател и идентификатор на получателя, за когото е предназначено съобщението.

(3) Данните по чл. 251б, ал. 1, т. 3 са:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) при услуга за гласови съобщения – дата и час на началото и края на връзката;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) за интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония – дата и час на влизане и излизане в/от услугата интернет достъп, основаващи се на определена часова зона, заедно с IP адреса, динамичен или статичен, определен за връзката от доставчика на услугата интернет достъп, и идентификатора на крайния ползвател, дата и час на влизане и излизане в/от услугата електронна поща по интернет или интернет телефония, основаващи се на определена часова зона.

(4) Данните по чл. 251б, ал. 1, т. 4 са:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) видът на използваната услуга за гласови съобщения;

2. използваната интернет услуга при електронна поща по интернет или интернет телефония.

(5) Данните по чл. 251б, ал. 1, т. 5 са:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) при фиксирана услуга за гласови съобщения – за викация и викания телефонен номер;

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) при услуга за гласови съобщения, предоставяна чрез мобилна наземна мрежа – за викащ и викан телефонен номер; международен идентификатор на викация мобилен краен ползвател – страна по договор по чл. 227 (IMSI); международен идентификатор на викания мобилен краен ползвател – страна по договор по чл. 227 (IMSI); международен идентификатор на викащото мобилно крайно устройство (IMEI); международен идентификатор на виканото мобилно крайно устройство (IMEI); в случай на предплатени услуги – дата и час на началното активиране на услугата и етикет за местоположение – идентификатор на клетката, от което е активирана услугата и за идентифициране на крайния ползвател;

3. при интернет достъп, електронна поща по интернет и интернет телефония – викащият телефонен номер за комутируем достъп, цифрова абонатна линия (DSL) или друга крайна точка на инициатора на връзката.

(б) Данни по чл. 251б, ал. 1, т. 6 са административни адреси на клетки на мобилна наземна електронна съобщителна мрежа, от които е генерирано или в които е терминирано повикване.

Чл. 252. (1) Обработването на трафичните данни се извършва от определени от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, длъжностни лица, които отговарят за:

1. управлението на трафичните данни и на данните по чл. 248, ал. 2, т. 2;
2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) запитванията на крайните ползватели;
3. установяването на злоупотреби;
4. проучването на пазара на електронни съобщителни услуги;
5. предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(2) Длъжностните лица имат достъп само до данните, необходими за съответната дейност.

Чл. 253. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, след предварително писмено съгласие могат да обработват информация за местоположението на крайното устройство на крайните ползватели, при условие че:

1. данните са деперсонифицирани, или
2. са необходими за целите и продължителността на предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 предварително информират крайните си ползватели за вида на данните за местоположението по ал. 1, които обработват, за продължителността и целите на такава обработка и възможността данните да се прехвърлят на трето лице по повод предоставяне на услуги с добавена стойност, изискващи допълнително обработване на трафични данни или данни за местоположението, различни от трафичните данни, необходими за пренасяне на съобщението или за таксуването му.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват безвъзмездно възможност на крайните ползватели да:

1. оттеглят по всяко време предварително даденото си съгласие за обработването на данни за местоположението им;
2. откажат временно обработването на данни за местоположението им за всяка връзка в електронната съобщителна мрежа или за всяко предавано съобщение.

Чл. 254. Обработването на данни за местоположението се извършва от длъжностни лица, определени от предприятията по чл. 252, ал. 1, или от оправомощени лица на трето лице, предоставящо услуги с добавена стойност, и трябва да бъде ограничено до необходимото за предоставяне на услуги с добавена стойност.

Чл. 255. (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи междуличностни съобщителни услуги с номера и осигуряващи възможност за осъществяване на изходящи повиквания към номера от Националния номерационен план, обработват и предоставят за своя сметка информация за местоположението на потребителите в случай на спешни повиквания, включително когато не е получено предварително съгласие за тяхното обработване или е налице отказ по чл. 253, ал. 3. Информацията се предоставя само на съответните центрове за приемане на спешни повиквания към единния европейски номер за спешни повиквания 112 в момента, в

който повикването достигне до тях.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват достъпа на потребителите до службите за спешно реагиране чрез спешни повиквания към единния европейски номер за спешни повиквания 112. Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 насочва повикванията към най-подходящия център за приемане на спешни повиквания.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна ал. 2, изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват за своя сметка необходимите технически и програмни средства за маршрутизация и пренос на повикванията към центровете за спешни повиквания.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна ал. 3, изм., бр. 20 от 2021 г.) Условието и редът за предоставяне от предприятията по ал. 1 на информация за местоположението на потребителите и данни за крайния ползвател – страна по договор по чл. 227, при спешни повиквания се определят с правила, приети от комисията.

Чл. 256. (1) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, могат да събират, обработват и използват данните по чл. 248, ал. 2 и за:

1. откриване, локализиране и отстраняване на неизправности и софтуерни грешки в електронните съобщителни мрежи;

2. откриване и преустановяване на незаконно използване на електронните съобщителни мрежи и съоръженията, когато има основание да се смята, че такива действия се извършват и това е изложено писмено от засегнатата страна или от компетентен орган;

3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) откриване и проследяване на обезпокоителни повиквания при наличие на заявка от засегнатия краен ползвател, изискваща предприемане на мерки от предприятието, предлагащо услугата.

(2) При предприемане на действията по ал. 1 предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, информират засегнатите лица във възможно най-кратък срок, освен ако по този начин не се възпрепятства постигането на целите на тази разпоредба.

(3) Данните, събрани по реда на този член, се използват само за посочените в ал. 1 цели.

Чл. 257. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 29 от 2015 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да наложи на предприятията, предлагащи услуги за гласови съобщения, задължения да осигуряват функциите на електронната съобщителна мрежа "тонално номеронабиране", "идентификация на линията на викация" и "идентификация на свързаната линия", при които номерът на викация се представя на викания, преди да бъде осъществено повикването, при спазване на действащото законодателство в областта на защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот. Ако е технически възможно, предприятията предоставят данни и сигнали, за да улеснят идентифицирането на викация и тоналното номеронабиране при осъществяване на международни повиквания.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на линията на викация", предоставят безвъзмездно услугата "представяне на идентификация на линията на викация", като дават възможност безвъзмездно на крайните ползватели да активират или деактивират услугата "блокиране на идентификация на линията на викация" с достъпни средства за всяко отделно повикване или постоянно за линията.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на свързаната линия", предоставят безвъзмездно услугата "представяне на идентификация на свързаната линия", като дават възможност безвъзмездно на крайните ползватели да активират или деактивират услугата "блокиране на идентификация на свързаната линия" с достъпни средства за всяко отделно повикване или постоянно за линията.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на линията на викация", безвъзмездно дават възможност на викания краен ползвател с достъпни средства да откаже входящи повиквания, в случай че услугата "блокиране на идентификация на линията на викация" е активирана от страна на викация краен ползвател.

(5) При предоставяне на услуги за осъществяване на спешни повиквания, както и при повиквания към службите за сигурност, отбрана и вътрешен ред, предприятията по ал. 1 гарантират, че услугата "блокиране на идентификация на линията на викация" не може да бъде активирана.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1, които поддържат функцията на електронната съобщителна мрежа "идентификация на линията на викация", предоставят безвъзмездно на крайните си ползватели услугата "прекръпяване на получаването на пренасочените към неговото крайно устройство повиквания".

(7) Когато не е налице техническа възможност по ал. 1, комисията съвместно с предприятията по ал. 1 и съобразно инвестиционната им политика определя ред и срок за въвеждане в действие на тези функции на електронната съобщителна мрежа.

(8) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(9) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 предоставят мрежите си за осъществяване на повиквания, предаване на съобщения или електронна поща, предназначени за директен маркетинг и реклама, само след изрично писмено съгласие на крайния ползвател – страна по договор по чл. 227.

(10) Условието и редът за предоставяне и ползване на услугите по ал. 1, 4 и 6 се определят с правила, приети с решение на комисията, които се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

(11) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да наложи на предприятията, които предоставят достъп до интернет, задължение да осигуряват безплатно препращане на електронна поща или достъп до електронна поща след прекръпяване на договора с доставчик на услуга за достъп до интернет, когато това е технически осъществимо. Тази възможност позволява на крайните ползватели, които прекръпяват договора си с доставчик на услуга за достъп до интернет, при поискване и безплатно, да имат достъп до своите съобщения, получени на адресите за електронна поща, включващи търговското наименование или марката на предишния доставчик, за период, определен от комисията като необходим и пропорционален, или да прехвърлят съобщения, изпратени на тези адреси през посочения период, на нов електронен адрес, посочен от крайния ползвател.

Чл. 258. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи междуличностни съобщителни услуги с номера, които изготвят и публикуват телефонни указатели в електронна форма, включват безплатно в телефонните указатели името или наименованието, адреса и телефонния номер на крайните ползватели – страна по договор по чл. 227. В телефонния указател могат да бъдат включени и допълнителни данни, заявени от крайния ползвател – страна по договор по чл. 227.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 са длъжни предварително и безвъзмездно да информират крайните ползватели – страна по договор по чл. 227, за предназначението на телефонния указател, в който ще бъдат включени данните им, както и за всяка възможност за ползването им чрез функциите за търсене при телефонни указатели в електронна форма, позволяващи да се открият име, наименование и адрес само въз основа на телефонен номер.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 са длъжни да осигуряват достъп до съответния телефонен номер само при пълно и точно въведен минимален обем от данни, като предприемат подходящи технически и организационни мерки, които възпрепятстват копирането от указателите в електронна форма.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Крайният ползвател – страна по договор по чл. 227 има право безвъзмездно да:

1. заяви изцяло или частично включване на данните си в телефонен указател;

2. поиска проверка, поправка и заличаване изцяло или частично на данните си в телефонен указател; данните се заличават или изменят при издаване на нов или при актуализиране на съществуващ телефонен указател.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Крайният ползвател – страна по договор по чл. 227 може да поиска в телефонния указател да бъде включена допълнителна информация за други лица, ползващи съвместно абонатната линия, ако те са дали предварително писмено съгласието си за това.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Крайният ползвател – страна по договор по чл. 227 трябва да бъде информиран за възможностите за търсене в телефонните указатели в електронна форма, позволяващи да се получи информация за името и адреса само въз основа на телефонния номер.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи междуличностни съобщителни услуги с номера, които предоставят номера от номерационен план, изпълняват всички обосновани искания за предоставяне на необходимата информация с оглед на изготвянето на телефонни указатели и осигуряването на справочни услуги в съгласуван формат при условия, които са справедливи, обективни, разходоориентирани и равнопоставени. Информацията се предоставя при наличие на изрично съгласие от страна на крайните ползватели – страна по договор по чл. 227.

(8) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) Условията и редът за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, се определят с наредба на министъра на транспорта и съобщенията, която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 259. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи междуличностни съобщителни услуги с номера, осигуряват достъп до справочни услуги в съответствие с данните, публикувани в телефонен указател.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Комисията може да наложи по реда на чл. 160 на предприятията, които контролират достъпа до крайните ползватели, задължения с цел предоставяне на справочни услуги. Тези задължения са обективни, справедливи, равнопоставени и прозрачни.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Комисията не налага регулаторни ограничения, които да пречат на крайните ползватели да имат директен достъп до справочни услуги в други държави - членки на Европейския съюз, чрез услуга за гласово повикване или кратко текстово съобщение и взема мерки за осигуряване на този достъп съгласно чл. 138в.

(4) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват справка за съответния телефонен номер само при точно подаден минимален обем от данни.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., предишна ал. 3, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Условията и редът за предоставяне на справочни услуги се определят с наредбата по чл. 258, ал. 8.

Чл. 260. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Крайните ползватели – страна по договор по чл. 227, имат право да не получават детайлизирани сметки след изрична заявка.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предлагащи услуги за гласови съобщения, предоставят безвъзмездно на лицата по ал. 1 детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура, както и предоставят безвъзмездно достъп до информация в електронен вид относно месечните сметки за ползваните услуги. Детайлизираната сметка се предоставя в едномесечен срок, считано от датата на нейното издаване.

(3) Детайлизираната сметка съдържа най-малко следната информация:

1. всички видове ползвани от абоната услуги през разплащателния период;
2. брой на ползваните услуги;
3. обща стойност на всеки вид ползвани услуги;
4. общ размер на сметката;
5. размер на данъчните начисления върху сметката, изразен както в проценти към размера на сметката, така и в абсолютни стойности;
6. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) размер на отчисленията, които може да се дължат на крайния ползвател – страна по договор по чл. 227, съобразно начина на ползване на услугите, договорен между него и предприятието, предлагащо услугите;
7. общ размер на дължимата сума;
8. срок за плащане;
9. възможни начини за дистанционно плащане на сметката с необходимите за това данни;
10. идентификационни данни на предприятието, предоставящо услугите;
11. адреси, телефони и други начини за контакти с предприятието, предоставящо услугите.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 2 предоставят при поискване детайлизирана справка за ползваните услуги за гласови съобщения, която съдържа информация най-малко за:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) вида на ползваната услуга за всяко осъществено повикване;
2. стойността на всяко осъществено повикване;
3. датата, часа и продължителността на всяко осъществено повикване;
4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) номер на викация и викания краен ползвател.

(5) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 2 осигуряват възможност за получаване на детайлизираните сметки на хартиен носител или в електронен вид.

Чл. 260а. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 8.04.2014 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез електронни съобщителни мрежи, извън тези по чл. 260, предоставят ежемесечно и безвъзмездно на крайните ползватели – страна по договор по чл. 227, подробна писмена информация за ползваните услуги заедно с първичен счетоводен документ.

(2) Писмената информация съдържа най-малко следното:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) име/наименование на крайния ползвател – страна по договор по чл. 227;
2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) вид и брой на ползваните електронни съобщителни услуги;
3. наименование на предоставяните услуги или пакет услуги;
4. период на отчитане на ползваната услуга;
5. общ размер на дължимата сума, който включва размера на дължимата сума за;

а) всяка услуга, когато тя се ползва необвързана в пакет услуги;

б) пакет услуги;

в) всяка ползвана услуга над включените в пакета услуги;

г) всяка допълнителна услуга, закупена извън пакета или услугите;

6. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) размер на отчисленията, които може да се дължат на крайния ползвател – страна по договор по чл. 227, съобразно начина на ползване на услугите, договорен между него и предприятието, предлагащо услугите;

7. общ размер на дължимата сума по сметката;

8. размер на данъчните начисления върху сметката, изразен както в проценти към размера на сметката, така и в абсолютни стойности;

9. срок за плащане;

10. идентификационни данни на предприятието, предоставящо услугата, включително адрес и телефон.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията по ал. 1 осигуряват възможност за получаване на писмена информация на хартиен носител или в електронен вид.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Писмената информация се съхранява от предприятията по ал. 1 в сроковете за съхранение на първичния счетоводен документ, към който е предоставена.

Чл. 261. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Осъществяването на повиквания, съобщения или електронна поща със или без човешка намеса за целите на директния маркетинг и реклама се позволяват само при предварително получено съгласие на потребителя. Съгласието може да бъде оттеглено по всяко време.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Всяко лице, което е получило при търговска сделка за предоставяне на продукти или услуги данни, чрез които може да бъде осъществен контакт с потребителя по електронен път, може да използва тези данни за изпращане на съобщение за маркетинг и реклама на негови собствени сходни продукти или услуги, като дава възможност на всеки потребител безвъзмездно и по лесен начин:

1. да изразява несъгласие в момента на сключване на сделката;

2. да изрази несъгласие с бъдещо получаване на подобни съобщения, когато това не е направено в момента на сключване на сделката.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Лицето по ал. 2 е длъжно да изпълнява всеки отказ за получаване на съобщения за маркетингови цели.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Изпращането на съобщения за маркетингови и рекламни цели се забранява, дори когато са изпълнени изискванията на ал. 1 и 2, ако:

1. не може да се идентифицира лицето, което ги изпраща, или

2. съобщението не включва валиден адрес, на който получателят може да изпрати заявка за отказ от получаване на съобщения, или

3. съобщението не отговаря на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1 - 4 от Закона за електронната търговия, или

4. съобщението насърчава получателите да посетят уебсайтове, които не отговарят на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1 - 4 от Закона за електронната търговия.

Чл. 261а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) Комисията за защита на личните данни е наблюдаващ орган относно сигурността на данните, съхранявани съгласно чл. 251б, ал. 1.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) Като наблюдаващ орган Комисията за защита на личните данни упражнява надзор върху дейността на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за спазване на следните правила при съхранение на данните по чл. 251б, ал. 1 за гарантиране тяхната защита и сигурност:

1. съхраняваните данни са от същото качество и са предмет на същата сигурност и защита като аналогичните данни в мрежата;

2. осигуряване на подходящи технически и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба или промяна, или от непозволено или незаконно съхраняване, обработване, достъп или разкриване;

3. осигуряване на подходящи технически и организационни мерки, за да се гарантира, че до данните може да има достъп само специално упълномощен персонал;

4. данните, с изключение на онези, които са били предоставени на компетентните органи и са били запазени от тях, се унищожават в края на периода за съхранение, освен в изрично предвидените от закона случаи.

(3) За осъществяване на дейността си по ал. 2 Комисията за защита на личните данни има право да:

1. изисква в рамките на своята компетентност информация от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

2. дава задължителни указания, които подлежат на незабавно изпълнение.

(4) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, ежегодно до 31 март предоставят на Комисията за защита на личните данни в качеството ѝ на наблюдаващ орган статистическа информация за:

1. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., бр. 103 от 2016 г., бр. 51 от 2020 г.) случаите, при които са били предоставени данни на компетентните органи по чл. 251в, ал. 1 и 2 и чл. 251г, ал. 8;

2. времето, изтекло от началната дата на съхранението до датата, на която компетентните органи са поискали предаването на данните;

3. случаите, при които не е могло да се отговори на искането за данни.

(5) Комисията за защита на личните данни ежегодно предоставя на Народното събрание и на Европейската комисия обобщената информация по ал. 4 в двумесечен срок от получаването ѝ.

(6) В обобщената статистическа информация по ал. 4 и 5 не се съдържат лични данни.

Чл. 261б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) Народното събрание чрез комисия, определена с правилника за организацията и дейността му, осъществява парламентарен контрол и наблюдение на процедурите по разрешаване и осъществяване на достъп до данните по чл. 251б, ал. 1, както и за защита на правата и свободите на гражданите срещу незаконосъобразен достъп до тези данни.

(2) За осъществяване на дейността си комисията по ал. 1 има право:

1. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г., доп., бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г.) да изисква в

рамките на своята компетентност информация от органите по чл. 251в, ал. 1 и 2, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и Комисията за защита на личните данни;

2. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) да проверява реда и начина на съхраняване на данните по чл. 251б, ал. 1, на исканията и разпорежданията, както и реда за унищожаването на данните по чл. 251б, ал. 1 и чл. 251ж;

3. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г., доп., бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г.) на достъп до помещенията на органите по чл. 251в, ал. 1 и 2 и предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;

4. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г., бр. 20 от 2021 г.) да изготвя годишни доклади за извършените проверки и да дава указания за подобряване на процедурите за съхраняване и обработване на данните по чл. 251б, ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.11.2015 г.) Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване" и главният прокурор ежегодно до 31 март изготвят обобщена статистическа информация за направените искания, издадените съдебни разпореждания, получените и унищожените справки за данните по чл. 251б, ал. 1, която предоставят на комисията по ал. 1.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г., доп., бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г.) При констатирането на неправомерно използване, съхраняване или унищожаване на данните по чл. 251б, ал. 1 комисията уведомява съответните органи на прокуратурата, както и ръководителите на органите по чл. 251в, ал. 1 и 2 и на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за допуснатите нарушения. Ръководителите на органите и предприятията са длъжни да уведомят своевременно комисията за предприетите мерки за отстраняване на допуснатите нарушения.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) Комисията по ал. 1 уведомява служебно гражданите, когато спрямо тях е искан или осъществен неправомерен достъп до данни по чл. 251б, ал. 1.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 6.12.2016 г., бр. 103 от 2016 г., бр. 51 от 2020 г.) Гражданите не се уведомяват, когато това ще създаде опасност за постигане на целите по чл. 251б, ал. 2 или чл. 251г, ал. 8.

Чл. 261в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) В случай на нарушение на сигурността на лични данни предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, уведомява Комисията за защита на личните данни в тридневен срок от установяване на нарушението.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Когато нарушението по ал. 1 може да повлияе неблагоприятно на лични данни или на неприкосновеността на личния живот на потребител или на друго лице, предприятието уведомява своевременно и съответното лице за констатираното нарушение.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Потребителят или лицето по ал. 2 може да не бъде уведомявано за нарушението по ал. 1, когато предприятието е доказало пред Комисията за защита на личните данни, че е предприело подходящи технологични мерки за защита на сигурността на личните данни, които са обект на нарушението. Такива технологични мерки за защита правят данните неразбираеми за всяко лице, което няма право на достъп до тях.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) В случай че предприятието не е уведомило потребителя или лицето по ал. 2 за нарушението на сигурността на личните данни, Комисията за защита на личните данни след разглеждане на възможните неблагоприятни последици от нарушението може да възложи на предприятието да уведоми съответното лице.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При уведомяване на потребителя или лицето се описват най-малко:

1. естеството на нарушението на сигурността на личните данни на потребителя;
2. точките за контакт, от които може да се получи повече информация;
3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) препоръчителни мерки за смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от нарушението на сигурността на личните данни на потребителя или на физическото лице.

(6) При уведомяване на Комисията за защита на личните данни за нарушение на сигурността на лични данни предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, освен информацията по ал. 5 посочва и:

1. описание на последиците от нарушението на сигурността на личните данни;
2. предложените или предприетите от предприятието мерки за отстраняване на нарушението.

Чл. 261г. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Комисията за защита на личните данни издава инструкции за обстоятелствата, при които предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, уведомяват потребителите за нарушения на сигурността на личните им данни, формата и начина на уведомяването. Инструкциите се обнародват в официалния раздел на "Държавен вестник".

(2) Комисията за защита на личните данни може да проверява изпълнението от предприятията на задължението им за уведомяване по ал. 1 и да налага санкции при неизпълнение.

(3) Комисията за защита на личните данни може да проверява техническите и организационните мерки, предприети от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и да издава препоръки относно най-добрите практики по отношение на нивото на сигурност, което следва да бъде постигнато.

Чл. 261д. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията поддържат регистър на нарушенията на сигурността на личните данни на потребителите. В регистъра се вписват фактите, свързани с нарушението, последиците от него и предприетите действия за справяне с тях.

Чл. 262. (Изм. – ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Надзорът върху обработването на лични данни по реда на този раздел се осъществява от Комисията за защита на личните данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни.

Глава шестнадесета

РАДИОСЪОРЪЖЕНИЯ И КРАЙНИ УСТРОЙСТВА, УСТРОЙСТВА ЗА ИНТЕРАКТИВНИ ЦИФРОВИ ТЕЛЕВИЗИОННИ УСЛУГИ И СТАНДАРТИ В ОБЛАСТТА НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И УСЛУГИ (Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Раздел I

Радиосъоръжения и крайни устройства и устройства за интерактивни цифрови телевизионни услуги (Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 263. (Отм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.).

Чл. 264. (Изм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Радиосъоръженията се пускат в действие и се използват, когато са правилно инсталирани, поддържани и използвани по предназначение и отговарят на изискванията на Закона

за техническите изисквания към продуктите.

Чл. 265. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 103 от 2016 г.).

Чл. 266. (Изм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Допълнителни изисквания за пускане в действие и/или използване на радиосъоръжения могат да се въвеждат само от съображения, свързани със:

1. ефективно и ефикасно използване на радиочестотния спектър;
2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) избягване на вредни смущения;
3. избягване на смущаващи електромагнитни въздействия;
4. защита на общественото здраве;
5. защита на националната сигурност.

Чл. 267. (Доп. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) (1) (Предишен текст на чл. 267 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) На територията на Република България не могат да се пускат в действие и да се използват радиосъоръжения:

1. използващи радиочестотни ленти, които са определени за нуждите на националната сигурност в Националния план за разпределение на радиочестотния спектър;
2. използващи радиочестотни ленти, които съгласно Националния план за разпределение на радиочестотния спектър не са разпределени в Република България за съответния вид радиослужби;
3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) чиито технически характеристики не отговарят на изискванията на правилата по чл. 66а, ал. 3;
4. (нова – ДВ, бр. 103 от 2016 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) чиито технически характеристики не отговарят на тези, определени в издадените разрешения за ползване на радиочестотен спектър или позиция на геостационарна орбита със съответния радиочестотен спектър.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Изключения от ал. 1 се допускат в случаите на издаване на временни разрешения по чл. 109, ал. 1, т. 1 и 2, ако са взети необходимите мерки за избягване на радиосмущения, на смущаващи електромагнитни въздействия и на риск за здравето или безопасността на хората или на домашните животни, или за вещите.

Чл. 268. (Отм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.).

Чл. 269. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 103 от 2016 г.).

Чл. 270. (Отм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.).

Чл. 271. (1) (Изм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, не могат да отказват свързване към обществената електронна съобщителна мрежа на крайни устройства, ако те съответстват на изискванията на Закона за техническите изисквания към продуктите.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 103 от 2016 г., бр. 20 от 2021 г.) Когато крайни устройства, които съответстват на изискванията на Закона за техническите изисквания към продуктите, причиняват повреди на електронната съобщителна мрежа, създават радиосмущения или пречат на функционирането на мрежата, или не се използват съгласно предназначението им, предприятията по ал. 1 имат право да ги изключват или да прекратяват предоставянето на услугите чрез тях, след като извършат всички необходими технически проверки.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.).

(4) (Изм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) В случаите по ал. 2 предприятия незабавно уведомяват комисията и

Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

Чл. 272. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, преди да предложат своите услуги, публикуват на страницата си в интернет техническите спецификации на интерфейсите за свързване на крайните устройства към техните мрежи, актуализират ги и изпращат на комисията информация за техническите спецификации на интерфейсите.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г., бр. 20 от 2021 г.) Техническите спецификации по ал. 1 включват всички необходими данни, позволяващи на ползвателите да имат достъп до обществени електронни съобщителни мрежи и даващи възможност на производителите на крайни устройства да ги пускат на пазара.

Чл. 273. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията следи изпълнението на задълженията по чл. 272 на предприятията, публикува информация за типовете интерфейси на предприятията на интернет страницата си и информира Европейската комисия за типовете интерфейси за свързване на крайните устройства, прилагани в обществените електронни съобщителни мрежи.

Чл. 274. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 20 от 2021 г.) Радиосъоръжения и крайни устройства, включващи хардуерни приспособления към съоръженията или крайните устройства за криптографиране на електронни съобщения и използващи криптографски ключ с дължина, по-голяма от 56 бита, се произвеждат или внасят след регистрация в Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Не подлежат на регистрация по ал. 1 криптографски устройства за защита на банкови транзакции, смарт карти, криптири за кодиране на телевизионен сигнал, мобилни телефони без вграден допълнителен криптомодул и криптографски средства, използвани от представителства или други организации със статут на дипломатически мисии.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., бр. 20 от 2021 г.) За радиосъоръженията и крайните устройства по ал. 1 се води публичен регистър. Регистърът се публикува на страницата на Държавна агенция "Национална сигурност" в интернет.

(4) В регистъра по ал. 3 се съдържа следната информация:

1. идентификационни данни на производителя или вносителя:

а) за физически лица - трите имена и постоянен адрес;

б) за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование (фирма), седалище, адрес на управление;

2. наименование и тип на крайното устройство по ал. 1.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, организациите, предоставящи обществени услуги, и органите на съдебната власт, пред които следва да се установят обстоятелства, вписани в публичния регистър по ал. 3 или на които са необходими данни, налични в публичния регистър, приемат удостоверяването на обстоятелствата и данните с писмено посочване в съответното искане и/или заявление, уведомление, декларация или друг документ, с който се започва съответното производство, без да изискват от заявителите и/или подателите представяне на доказателства за вписани в регистъра обстоятелства и данни.

Чл. 275. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 20 от 2021 г.) За регистрация на радиосъоръжения и крайни устройства по чл. 274 производителят или вносителят подава заявление до Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Заявлението по ал. 1 съдържа:

1. идентификационни данни на производителя, съответно на вносителя (вносителят посочва данни и за производителя):

а) (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) за физическите лица - трите имена, единен граждански номер и постоянен адрес, а за чужденците - личен номер;

б) (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование (фирма), седалище, адрес на управление и единен идентификационен код, а за чуждестранни лица - съответния идентификационен код;

2. пълното наименование на радиосъоръжението или крайното електронно съобщително устройство;

3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) кратко описание на радиосъоръжението или крайното устройство, включващо вида на използваните криптографски алгоритми и дължината на криптографските ключове.

(3) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) копие от техническата документация на радиосъоръжението или крайното устройство;

2. описание на криптографските алгоритми, ако те не са публично известни, начините за тяхната инициализация, режимите на работа и форматите на входящите и изходящите данни.

(4) Заявлението и документите към него се подават на български език.

(5) В случай на непълнота на заявлението или на липса или непълнота на приложенията към него производителят, съответно вносителят, се уведомява писмено да отстрани пропуските. Ако пропуските не бъдат отстранени в срок 30 дни от датата на уведомлението, процедурата се прекратява.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г.) Дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност" вписва радиосъоръжението или устройството в регистъра по чл. 274, ал. 3 в срок 30 дни от датата на получаване на заявлението и приложенията към него или от отстраняването на пропуските по ал. 5.

Чл. 276. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 20 от 2021 г.) На лицето, което внася и произвежда радиосъоръжения или крайни устройства по чл. 274, ал. 1, Държавна агенция "Национална сигурност" издава удостоверение за вписването в регистъра по чл. 274, ал. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) За издаване на удостоверението по ал. 1 се заплаща такса в размер, определен с тарифа за таксите, които се събират от Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 277. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 52 от 2013 г., в сила от 14.06.2013 г., бр. 20 от 2021 г.) Лица, които извършват сделки с радиосъоръжения и крайни устройства по чл. 274, ал. 1, предоставят писмена информация на Държавна агенция "Национална сигурност" относно всяка сделка с такова съоръжение или устройство - име, тип, сериен номер и идентификационни данни по чл. 274, ал. 4, т. 1 за лицето, с което е осъществена сделката, периодично най-малко на три месеца.

Чл. 278. (1) (Предишен текст на чл. 278, доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Лицата, които пускат на пазара потребителски радиоприемници, включително за автомобили и потребителско оборудване за цифрова телевизия, са длъжни да осигуряват в тези устройства наличието на отворени интерфейси за приложни програми (API), отговарящи на минималните изисквания на съответните стандарти или спецификации, или стандартизационни документи.

(2) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Потребителското оборудване, предназначено за приемане на цифров телевизионен сигнал, което се предлага за продажба, под наем или по друг начин за ползване и може да декодира цифрови телевизионни сигнали, трябва да:

1. позволява декодиране на такива сигнали в съответствие с общ европейски алгоритъм за кодиране, който се управлява от призната европейска организация за стандартизация;

2. изобразява на екран свободно излъчен сигнал, когато е взето под наем оборудване и наемателят спазва условията на съответния договор за наем.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Цифровите телевизионни апарати с интегриран екран с видим диагонал над 30 cm, които се пускат на пазара за продажба или под наем, следва да са оборудвани с поне един изход за отворен интерфейс (стандартизиран или съответстващ на стандарт, приет от призната европейска организация за стандартизация, или съответстващ на отраслова спецификация), който дава възможност за просто свързване на периферни устройства и пренос на всички съответни елементи на цифров телевизионен сигнал, включително информация, свързана с интерактивни услуги и с услуги за условен достъп.

(4) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Радиоприемник за автомобил, предназначен за интегриране в нови превозни средства от категория М, които се пускат на пазара за продажба или вземане под наем, трябва да позволява приемането и възпроизвеждането поне на радиоуслуги, предоставяни чрез наземно цифрово радиоразпръскване. Радиоприемник, който е в съответствие с хармонизираните стандарти, позоваванията на които са публикувани в "Официален вестник" на Европейския съюз, или на части от тези стандарти, се счита, че отговаря на това изискване.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 2, изм., бр. 20 от 2021 г.) Доставчиците на услуги за цифрова телевизия предоставят на своите крайни ползватели оперативно съвместимо оборудване за цифрова телевизия, така че, когато е технически възможно, оборудването за цифрова телевизия да се използва повторно за услугите на други доставчици на услуги за цифрова телевизия.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 3, изм., бр. 20 от 2021 г.) Лицата по ал. 1 и доставчиците по ал. 5 си сътрудничат при предоставянето на оперативно съвместими телевизионни услуги за потребители с увреждания.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна ал. 4, изм., бр. 20 от 2021 г.) Лицата, притежатели на правата на приложения програми, осигуряват на доставчиците по ал. 5 възмездно, при справедливи, разумни и равноправни условия цялата информация, необходима за предоставянето, в напълно функционална форма, на цифрови интерактивни телевизионни услуги, поддържани от тези интерфейси.

Чл. 279. (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Изискванията по този раздел не се прилагат за електронни съобщителни устройства, които са трайно инсталирани на плавателни съдове и въздухоплавателни средства и/или служат за координиране на движението и за осигуряване на безопасността и/или при търсене и спасяване, както и за тези съоръжения, инсталирани и използвани на брега, служещи за същите цели, признати като такива от министъра на транспорта и съобщенията.

Чл. 279а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

Раздел II

Стандарти в областта на електронните **съобщителни мрежи и услуги** (Загл. изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 280. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи и услуги и прилежащи съоръжения и услуги, могат да прилагат:

1. (изм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г., бр. 20 от 2021 г.) по отношение на радиосъоръженията и крайните устройства - българските стандарти, въвеждащи хармонизираните европейски стандарти, публикувани в официалния бюлетин на Българския институт за стандартизация, съответстващи на публикуваните в "Официален вестник" на Европейския съюз;

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) за осигуряване на оперативна съвместимост на електронните съобщителни услуги свързаност от край до край, улесняване на смяната на доставчика, преносимост на номера и идентификатори, както и за повишаване свободата на избор на ползвателите - препоръчаните от

Европейската комисия стандарти или стандартизационни документи, включени в списък, публикуван в "Официален вестник" на Европейския съюз.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) Когато няма публикувани стандарти или стандартизационни документи по ал. 1, т. 2, могат да се прилагат стандарти или стандартизационни документи на европейските организации за стандартизация (Европейския институт за стандарти в далекосъобщенията, Европейския комитет за стандартизация и Европейския комитет за стандартизация в областта на електротехниката).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) Когато няма публикувани стандарти или стандартизационни документи по ал. 1, т. 2 и ал. 2, се прилагат международни стандарти или препоръки на Международния съюз по далекосъобщенията, Европейската конференция по пощи и далекосъобщения, Международната организация по стандартизация и Международната електротехническа комисия.

(4) Европейските и международните стандарти се въвеждат като български и се прилагат съгласно разпоредбите на Закона за националната стандартизация.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи и услуги и прилежащи съоръжения и услуги, задължително прилагат стандартите и стандартизационните документи, определени като задължителни в "Официален вестник" на Европейския съюз.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) При определяне на изискванията към предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи и услуги и прилежащи съоръжения и услуги, комисията се съобразява с приложимите европейски и международни стандарти и стандартизационни документи.

(7) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Прилагането на стандартите и стандартизационните документи по ал. 1, т. 2 и ал. 2 и 3 не възпрепятства достъпа съгласно глава десета, когато достъпът е възможен.

(8) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) Оборудването за цифрова телевизия, което отговаря на хармонизираните стандарти, включени в списъка по ал. 1, т. 2, или на части от тези стандарти, се счита за отговарящо на изискванията за оперативна съвместимост по чл. 230, ал. 7, които са обхванати от тези стандарти или части от тях.

Глава седемнадесета

(Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.)

ИЗГРАЖДАНЕ И ПОДДЪРЖАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И ИНФРАСТРУКТУРА.

ПРАВО НА ПРЕМИНАВАНЕ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Раздел I

(Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.)

Изграждане на електронни съобщителни мрежи и инфраструктура

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Чл. 281. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г., доп., бр. 28 от 2013 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.)

Раздел II

(Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.)

Право на преминаване. Съвместно разполагане и съвместно ползване

- Чл. 281а.** (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).
- Чл. 281б.** (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).
- Чл. 281в.** (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).
- Чл. 281г.** (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).
- Чл. 282.** (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).
- Чл. 283.** (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 284. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 285. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 286. (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Раздел III

(Предишен раздел II - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.)

Сервитути

Чл. 287. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 288. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 289. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 290. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 291. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 292. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., бр. 17 от 2009 г., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 293. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 294. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Раздел IV

(Предишен раздел III - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.)

Право на ползване

Чл. 295. (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 296. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 297. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 298. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 299. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Глава осемнадесета

ОСИГУРЯВАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩЕНИЯ ПРИ БЕДСТВИЯ, ПРИ ОБЯВЯВАНЕ НА ВОЕННО ПОЛОЖЕНИЕ, ПОЛОЖЕНИЕ НА ВОЙНА ИЛИ ИЗВЪНРЕДНО ПОЛОЖЕНИЕ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 20 от 2021 г.)

Чл. 300. (1) (Отм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.)

(2) (Изм. – ДВ, бр. 50 от 2016 г., в сила от 1.07.2016 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) Условието и редът за осигуряване на електронни съобщения при обявяване на военно положение, положение на война или извънредно положение по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България се определят от Министерския съвет по предложение на министъра на електронното управление съгласувано със съответните компетентни органи.

Чл. 301. (1) (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, осигуряват възможност за осъществяване на електронни съобщения при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия и при обявяване на военно положение, положение на война или извънредно положение по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) За осигуряване на националната сигурност предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, в случай на необходимост осигуряват на компетентните органи достъп до мрежата и/или предоставяните услуги, както и възможност за безвъзмездно ползване на електронни съобщения чрез мрежата в случай на непосредствена опасност от заплахата за националната сигурност.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 17 от 2009 г., доп., бр. 93 от 2009 г., изм., бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 61 от 2015 г., в сила от 1.11.2015 г., доп., бр. 103 от 2016 г.) За осъществяване на дейностите по чл. 14, ал. 2, т. 8 и чл. 89, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, по чл. 42, ал. 1, т. 5 и 6 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", по чл. 5 и 7 от Закона за военната полиция и по чл. 20 – 22 от Закона за Националната служба за охрана, както и при непосредствена заплахата за националната сигурност, компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, на Държавна агенция "Национална сигурност", на служба "Военна полиция" и на Националната служба за охрана може да блокират с технически средства ползването на електронни съобщителни услуги.

Чл. 302. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) При обявяване на военно положение, положение на война или извънредно положение по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България комисията по решение на компетентен орган спира временно действието на издадени разрешения за ползване на радиочестотен спектър.

(2) Комисията забранява ползването на радиосъоръжения и радиочестотен спектър за граждански нужди при решение на компетентния орган в случаите по ал. 1.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Разпределението на радиочестотния спектър при положение на война, военно положение или извънредно положение се осъществява от компетентен орган, определен по реда на чл. 114 и 122 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Чл. 303. (1) (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 50 от 2016 г., в сила от 1.07.2016 г., изм. и доп., бр. 94 от 2019 г., в сила от 29.11.2019 г., изм., бр. 20 от 2021 г., бр. 15 от 2022 г., в сила от 22.02.2022 г.) При осъществяването на правомощията си по чл. 17 министърът на електронното управление използва, модернизира и поддържа в готовност за осигуряване на електронни съобщения при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия,

при въвеждане на военно положение, положение на война или извънредно положение по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, както и при обявяване на извънредно положение по смисъла на Закона за противодействие на тероризма, съобщителните обекти със специално предназначение – елемент от Интегрираната комуникационно-информационна система за управление на страната и въоръжените сили, и инсталираните мощности за военно време.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., бр. 94 от 2019 г., в сила от 29.11.2019 г., бр. 20 от 2021 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и имащи военновременни задачи, използват и поддържат в готовност електронните съобщителни мрежи за осигуряване на електронни съобщения при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия, при въвеждане на военно положение, положение на война или извънредно положение по смисъла на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, както и при обявяване на извънредно положение по смисъла на Закона за противодействие на тероризма.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Съобщителните обекти по ал. 1 и земята, върху която са построени, могат да се отчуждават, да се отдават под наем или да се обременяват с вещни права с решение на Министерския съвет.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Съобщителните обекти, инсталираните мощности и електронната съобщителна мрежа по чл. 17 могат да се използват и развиват за нуждите на държавното управление по ред, определен от Министерския съвет.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Средствата за изграждане, поддържане, реконструкция и модернизация на инфраструктурата по ал. 4 се осигуряват от държавния бюджет и от други източници по ред, определен от Министерския съвет.

Глава деветнадесета

ОСИГУРЯВАНЕ НА УСЛОВИЯ ЗА ПРИХВАЩАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩЕНИЯ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАЩИТА НА НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ И ОПАЗВАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНИЯ РЕД

Чл. 304. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, осигуряват възможност за прихващане на електронни съобщения в реално време, възможност за непрекъснато наблюдение, както и достъп в реално време до данни, свързани с дадено повикване. Когато тези данни не могат да бъдат предоставени в реално време, те се предоставят на Държавна агенция "Технически операции" и на Държавна агенция "Национална сигурност" във възможно най-кратък срок след приключването на разговора. Възможностите за прихващане, непрекъснато наблюдение и достъп до данни, свързани с дадено повикване в реално време, се осъществяват само по реда на Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 305. (1) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г., доп., бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., изм., бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят, въвеждат в експлоатация и поддържат за своя сметка прихващащи интерфейси, от които прихванатите електронни съобщения могат да бъдат предавани към съоръженията на Държавна агенция "Технически операции" и на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г., изм. и доп., бр. 20 от 2021 г.) Техническите параметри, конфигурацията и условията за поддръжка на прихващащите интерфейси, осигурявани от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, се съгласуват с Държавна агенция "Технически операции" и Държавна агенция "Национална сигурност" и се

утвърждават от председателите им.

Чл. 306. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят данни, свързани с конкретно повикване и със съдържанието на това повикване, по начин, позволяващ установяване на точно съответствие между данните за повикването и съдържанието на повикването.

Чл. 307. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) В случай че предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предприемат кодиране, компресиране или криптиране на прихванатите електронни съобщения, те ги предоставят на Държавна агенция "Национална сигурност" или Държавна агенция "Технически операции" в първоначалния им вид.

Чл. 308. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г.) Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да осигуряват възможност за предаване на прихванатите електронни услуги към съоръженията на Държавна агенция "Технически операции" и на Държавна агенция "Национална сигурност" чрез фиксирани или комутируеми линии.

Чл. 309. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г.) Прихващането се осъществява по начин, който изключва възможност за незаконна намеса и осигурява защита на информацията, свързана с прихващането. Прихващаните електронни съобщения се получават само от Държавна агенция "Технически операции" и от Държавна агенция "Национална сигурност" по реда на Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 310. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г.) Преди осъществяване на прихващане на законно основание Държавна агенция "Технически операции" и Държавна агенция "Национална сигурност" изискват от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги:

1. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) данни за идентифициране на крайния ползвател – страна по договор по чл. 227, номер или друг идентификационен признак на електронната съобщителна услуга;
2. информация за услугата и характеристиките на електронната съобщителна система, използвани от обекта на прихващане и предоставяни от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;
3. (изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г., доп., бр. 20 от 2021 г.) информация за техническите параметри на преноса до съоръженията на Държавна агенция "Технически операции" и Държавна агенция "Национална сигурност".

Глава двадесета

КОНТРОЛ

Чл. 311. (1) Контролът върху осъществяването на електронните съобщения се извършва от комисията.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) Контролът за пускане в действие и използване на радиосъоръжения по чл. 267 се осъществява от комисията.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 103 от 2016 г.)

(4) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 103 от 2016 г., бр. 58 от 2023 г.) При осъществяване на контрола по ал. 1 и 2 комисията взаимодейства с Министерството на транспорта и съобщенията, Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Държавна агенция "Национална сигурност", Държавната агенция за метрологичен и

технически надзор и с Министерството на регионалното развитие и благоустройството - Дирекцията за национален строителен контрол, в съответствие със съвместно издадена инструкция, предложена от комисията.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 103 от 2016 г.).

Чл. 312. (1) За осъществяване на контрола върху електронните съобщения председателят на комисията оправомощава със заповед служители от администрацията.

(2) Комисията задължително застрахова служителите по ал. 1 срещу злополука, настъпила при или по повод изпълнение на служебните им задължения, със средства от бюджета на комисията.

Чл. 313. (1) В изпълнение на своите функции оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители на комисията имат право:

1. да извършват проверки и да съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания при констатиране на нарушения;

2. на свободен достъп в подлежащите на контрол обекти, в които се намират електронните съобщителни мрежи, съоръжения и технически средства;

3. да установяват наличието на документите, издавани от комисията, доказващи правоспособността на лицата в контролираните обекти;

4. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) да получават достъп до оригинални документи, данни, сведения, справки и други носители на информация, свързани с осъществяването на контрола, от проверяваните лица, както и да изземват заверени копия от документи във връзка с осъществяването на електронни съобщения и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

5. да проверяват счетоводни, търговски или други книги или документи и носители на информация, както и други документи, свързани с осъществяването на електронни съобщения и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

6. да изискват от трети лица сведения, извлечения и други документи, необходими за извършване на насрещни проверки във връзка с осъществяването на контрол по този закон и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

7. да контролират параметрите за качество на електронните съобщителни услуги, като извършват документални и технически проверки;

8. да проверяват по реда, предвиден в Наказателно-процесуалния кодекс, помещения, използвани от лицата за осъществяване на електронни съобщения, както и помещения, в които се намират доказателства за извършване на административни нарушения;

9. да дават предписание на предприятията за отстраняване в определен от тях срок на несъответствия по този закон по отношение на отклонения на технически параметри на електронните съобщителни мрежи и съоръжения от зададени стойности във връзка с осъществяването на дейността им; неизпълнението на предписанията в предвидения срок е административно нарушение по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания;

10. (нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) да дават предписания да не се пускат в действие и използват радиосъоръжения, които не отговарят на изискванията по чл. 267; неизпълнението на предписанията е административно нарушение по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) В случаите на проверка в помещения по ал. 1, т. 8, служещи за жилище, проверките се извършват от оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители съвместно с органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 314. (1) При установяване на нарушения оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители изземват и задържат

веществени доказателства, свързани с установяване на нарушението, по реда на чл. 41 от Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Иззетите веществени доказателства подлежат на отнемане в полза на държавата с наказателно постановление по реда на чл. 20 и 21 от Закона за административните нарушения и наказания, когато са осъществени съставите на нарушения по този закон.

(3) Отнетите в полза на държавата вещи се съхраняват в помещения, специално предвидени за това, до изтичането на една година от влизането в сила на резолюцията, наказателното постановление или на съдебното решение, с което наказателното постановление е потвърдено.

(4) При отпадане на основанието за изземване на веществените доказателства по ал. 2 те се връщат на собствениците им след направено искане за това до председателя на комисията.

Чл. 315. (1) След изтичането на срока по чл. 314, ал. 3 отнетите вещи подлежат на:

1. безвъзмездно предоставяне изцяло или на части от тях, които могат да бъдат използвани, без да се нарушават законите и действащите стандарти в страната, на органи на държавната власт и на местното самоуправление, на учебни заведения с учебна цел, на болници или други организации със социално предназначение;

2. унищожаване.

(2) Редът за предоставяне и унищожаване на отнетите в полза на държавата вещи се определя с наредба на Министерския съвет, предложена от комисията.

Чл. 316. При изпълнение на служебните си задължения оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители са длъжни да:

1. се легитимират чрез служебна карта;

2. не разгласяват обстоятелствата и фактите, които са им станали известни при или по повод изпълнение на служебните им задължения.

Чл. 317. (1) Редът и начинът за използване и съхраняване на иззетите документи и материали по чл. 314, както и организацията на работа при осъществяване на контрола върху електронните съобщителни дейности се определят с решение на комисията.

(2) Председателят на комисията определя служителите от администрацията, които са отговорни за съхранението на иззетите документи и материали.

(3) Служителите по ал. 2 и по чл. 316 подписват декларация по образец във връзка със задълженията си, в която изрично се посочва и отговорността им при неизпълнение на тези задължения.

Чл. 318. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може с решение да спира осъществяването на електронни съобщения в случаите по чл. 78а до отстраняване на нарушенията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) С решението по ал. 1 може да се налага и принудителна административна мярка - запечатване на обекти и/или съоръжения, послужили при осъществяване на електронни съобщения до отстраняване на нарушенията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията може с решение да спре или отложи предоставянето на услуга или пакет услуги, когато това би довело до съществено нарушение на конкуренцията, докато не бъде осигурено спазване на задълженията за достъп, наложени с влязло в сила решение след анализ на съответния пазар.

Чл. 319. (1) (Изм. - ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията ежегодно изготвя план за контрол на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги,

за изпълнение на приложимите изисквания по чл. 73 и/или специфични задължения, или разрешенията за ползване на ограничен ресурс.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Комисията извършва проверки по писмени сигнали за нарушения на закона, подзаконовите нормативни актове, приложимите изисквания по чл. 73 и/или специфичните задължения или разрешенията за ползване на ограничен ресурс.

Чл. 320. Комисията в годишния си доклад по чл. 38, ал. 1 изготвя анализ на резултатите от извършвания контрол и предлага в съответствие с най-добрата европейска практика мерки за повишаване ефективността на контрола и превантивни мерки за намаляване на потенциалните нарушения при осъществяването на електронни съобщения.

Чл. 321. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 20 от 2021 г.) Контролът по чл. 274, ал. 1 се осъществява от служителите на Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 322. Служителите по чл. 321 имат право:

1. да извършват проверки и при установяване на нарушения да съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания;
2. на свободен достъп в обектите, в които се намират радиосъоръжения или устройства по чл. 274, ал. 1;
3. да изискват от проверяваните лица оригинали на документи, данни, справки и други носители на информация, свързани с осъществяването на контрола;
4. да изискват от трети лица сведения, извлечения и други документи, необходими за осъществяване на контрола.

Чл. 323. (1) При установяване на нарушение по чл. 335 служителите по чл. 321 могат да изземват и да задържат веществените доказателства, свързани с установяване на нарушението.

(2) Иззетите веществени доказателства се отнемат в полза на държавата с наказателно постановление по реда на чл. 20 и 21 от Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Отнетите в полза на държавата вещи се съхраняват в специални помещения до влизането в сила на акта, с който е постановено отнемането, или на съдебното решение, с което той е потвърден.

(4) При отмяна на наказателното постановление, с което са иззети веществените доказателства, те се връщат на собствениците им.

(5) След влизането в сила на акта или на съдебното решение по ал. 3 отнетите вещи се:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) ползват безвъзмездно от органите на Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и Държавна агенция "Национална сигурност" по тяхно искане;
2. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) унищожават въз основа на заповед на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 323а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Надзорът за изпълнение на задълженията по чл. 251ж, чл. 261в и за изпълнение на инструкциите и препоръките по чл. 261г се осъществява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 17 от 2019 г.).

Чл. 323б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Глава двадесет и първа

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 324. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, за осъществяването на които е необходимо издаване на разрешение за ползване на ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след прекратяване на действието или отнемане на издаденото му разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 30 000 до 300 000 лв.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който осъществява електронни съобщения за собствени нужди, за които е необходимо издаване на разрешение за ползване на ограничен ресурс, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след прекратяване или отнемане на издаденото му разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 5000 до 50 000 лв.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, за осъществяването на които е необходимо издаване на временно разрешение за ползване на радиочестотен спектър, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след прекратяване на действието на издаденото му временно разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 30 000 до 300 000 лв.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който осъществява електронни съобщения за собствени нужди, за осъществяването на които е необходимо издаване на временно разрешение за ползване на радиочестотен спектър, без да му е издадено такова разрешение, или продължава да осъществява електронни съобщения след прекратяване на действието на издаденото му временно разрешение, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 5000 до 50 000 лв.

(5) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който без регистрация осъществява електронни съобщения, за които е необходима регистрация, се наказва с глоба в размер от 3000 до 30 000 лв.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, без да е подал уведомление по чл. 66 до комисията, се наказва с глоба в размер от 3000 до 15 000 лв.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който осъществява взаимно свързване със или достъп до мрежата на предприятие, което предоставя обществени електронни съобщителни услуги не по установения от закона ред, с цел предоставяне на електронни съобщения по търговски начин, се наказва с глоба в размер от 3000 до 15 000 лв.

(8) (Предишна ал. 7, изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За нарушения по ал. 1 - 6, извършени повторно, административнонаказващият орган с наказателно постановление може да лиши нарушителя от правото да осъществява съответните електронни съобщения, за които е санкциониран, за срок до една година.

Чл. 325. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който осъществява електронни съобщения за собствени нужди, за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на радиочестотен спектър, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

(3) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Който осъществява електронни съобщения въз основа на регистрация и наруши приложимите правила по чл. 66а, ал. 3, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 326. Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги след подаване на уведомление по чл. 66, което наруши някое от общите изисквания по чл.

73 и/или специфични задължения, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 15 000 лв.

Чл. 326а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) (1) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, което извърши нарушение по глава седма, раздел II, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 60 000 лв.

(2) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, което наруши функционалните спецификации за преносимост на номерата, приети от комисията, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 60 000 лв.

(3) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи или услуги, което извърши нарушение по глава четиринадесета, раздел III, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 60 000 лв.

Чл. 327. (1) Който нарушава правилата относно опазването на конфиденциалността на съобщенията и свързаните с тях трафични данни, изпращани по обществени електронни съобщителни мрежи, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

(2) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълнява задължение за осигуряване на условия за прихващане на електронни съобщения, свързани със защитата на националната сигурност и опазването на обществения ред, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 17 от 2019 г.).

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., изм., бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължение по чл. 251б, се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 25 000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., изм., бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължение по чл. 251д, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 12 000 лв.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., изм., бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни задължение по чл. 251е, ал. 2, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 25 000 лв.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) Когато нарушението по ал. 6 е извършено повторно, се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 50 000 лв.

Чл. 328. (1) Който смущава и/или изменя съдържанието на съобщения на трети лица в обществена електронна съобщителна мрежа чрез ползване на електронни съобщителни съоръжения, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 200 до 2000 лв.

(2) Който с цел да набави за себе си или за друго облага използва без правно основание електронна съобщителна мрежа, като с това причини вреда на предприятието, стопанисващо електронната съобщителна мрежа, или на трето лице, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 1000 до 10 000 лв., като щетите се възстановяват по общия исков ред.

Чл. 329. (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Който предава чрез обществена електронна съобщителна мрежа неверни повиквания или заблуждаващи знаци и/или сигнали за помощ, бедствие, авария, злополука или тревога, освен в случаите, когато повикванията са към единния европейски номер за спешни повиквания 112, се наказва с глоба от 2000 до 20 000 лв.

Чл. 330. (Доп. – ДВ, бр. 103 от 2016 г., бр. 20 от 2021 г.) Който пуска в действие или използва радиосъоръжение, за което е въведено ограничение по чл. 267, ал. 1, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 5000 до 15 000 лв.

Чл. 331. (1) Който при поискване от комисията не предостави информация, свързана с прилагането на този закон, или предостави невярна, непълна, неточна информация или не в срока, който може да бъде определен с искането, се наказва с глоба в размер от 500 до 2500 лв.

(2) Който пречатства осъществяването на контрола по чл. 311 от комисията, се наказва с глоба в размер от 1000 до 5000 лв.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 29 от 2015 г.) Който не изпълнява решение на комисията, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 29 от 2015 г.) Който не изпълни решение на комисията по чл. 61, се наказва с глоба в размер от 5000 до 50 000 лв.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 29 от 2015 г., отм., бр. 20 от 2021 г.).

(6) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не представи на комисията документи или не предостави информация, или представи невярна, непълна, неточна или не в срока информация, необходими при определяне на предприятие със значително въздействие върху пазара, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 29 от 2015 г.) Предприятие със значително въздействие върху пазара, което не изпълнява решение на комисията, отнасящо се до специфичните му задължения като предприятие със значително въздействие върху пазара, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 000 до 1 000 000 лв.

(8) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, което не изпълни ангажимент във връзка с условията за достъп и/или съвместните инвестиции по чл. 172и, ал. 1, на който комисията е придала обвързваща сила на основание чл. 172и, ал. 7 се наказва с имуществена санкция в размер от 100 000 до 1 000 000 лв.

(9) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 29 от 2015 г., предишна ал. 8, бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни временно задължение, наложено с решение, се наказва с имуществена санкция в размер от 50 000 до 200 000 лв.

(10) (Нова – ДВ, бр. 103 от 2016 г., доп., бр. 101 от 2017 г., в сила от 19.12.2017 г., предишна ал. 9, изм., бр. 20 от 2021 г., изм., бр. 58 от 2023 г.) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което при поискване от комисията не предостави информация по чл. 17, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2022/612, или предостави невярна, непълна, неточна информация или не в срока, определен с искането, или предостави на комисията невярна информация по чл. 6, параграф 2 от регламента, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв.

(11) (Нова – ДВ, бр. 103 от 2016 г., изм., бр. 74 от 2019 г., предишна ал. 10, изм., бр. 20 от 2021 г.) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което при поискване от комисията не предостави информация по чл. 5, параграф 2 и чл. 5а, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2015/2120, или предостави невярна, непълна, неточна информация или не в срока, определен с искането, се наказва с имуществена санкция в размер от 4000 до 40 000 лв.

(12) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Предприятие или обществен орган, които предоставят невярна, непълна или неточна информация по чл. 181а или не я предоставят в срока, определен от комисията, се наказват с глоба или имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

(13) (Нова – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което не изпълни решение на комисията по чл. 220а, ал. 2, се

наказва с имуществена санкция в размер от 100 000 до 1 000 000 лв.

Чл. 331а. (Нов – ДВ, бр. 29 от 2015 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 103 от 2016 г., изм. и доп., бр. 58 от 2023 г.) За неизпълнение на решение по чл. 78, ал. 1 или на решение по чл. 220а, ал. 2 или на решение по чл. 17, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2022/612:

1. председателят налага санкцията за неизпълнение на съответното задължение, предвидена в тази глава, и/или

2. комисията налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв. дневно.

(2) Имуствената санкция по ал. 1, т. 2 се налага до изпълнение на решението на комисията по реда на глава седемнадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Наложените имуществени санкции по ал. 1, т. 2 подлежат на обжалване по реда на глава седемнадесета, раздел VI от Административнопроцесуалния кодекс.

(4) Възстановяването на нарушено право и обезщетяването на вредите от изпълнението на административен акт, който е бил отменен, след като е започнало неговото изпълнение, става по реда на глава седемнадесета, раздел VII от Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 331б. (Нов – ДВ, бр. 58 от 2023 г.) На предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което наруши чл. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2021/654 на Комисията от 18 декември 2020 г. за допълнение на Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета чрез определяне на единна максимална цена за терминиране на гласови повиквания в мобилни мрежи в целия Съюз и единна максимална цена за терминиране на гласови повиквания във фиксирани мрежи в целия Съюз (ОВ, L 137/1 от 22 април 2021 г.), се налага имуществена санкция в размер от 100 000 до 1 000 000 лв.

Чл. 332. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., отм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.)

Чл. 332а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм. и доп., бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г., изм., бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) Длъжностно лице от държавен орган или предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което наруши задълженията си или злоупотреби с данните по чл. 251б, ал. 1 се наказва с глоба от 1000 до 10 000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

Чл. 333. Лицата по чл. 312, ал. 1, които разгласяват, предоставят, публикуват, използват или разпространяват по друг начин данни и обстоятелства, представляващи служебна тайна, се наказват с глоба от 500 до 5000 лв. и се лишават от правото да заемат съответната длъжност за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 334. За нарушение по чл. 301, ал. 1 се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лв.

Чл. 334а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) За нарушения по чл. 178, ал. 2 се налага глоба от 10 000 до 50 000 лв.

(2) Ако с деянието по ал. 1 са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е глоба от 500 000 до 1 000 000 лв.

Чл. 334б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 27 от 2010 г., в сила от 9.04.2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 29 от 2015 г., изм. и доп., бр. 103 от 2016 г., изм., бр. 101 от 2017 г., в сила от 19.12.2017 г., бр. 58 от 2023 г.) На предприятие, предоставящо услугата роуминг чрез обществени електронни съобщителни мрежи, което наруши изисквания на Регламент (ЕС) 2022/612, се налагат имуществени санкции, както следва:

1. за нарушение на чл. 3 от регламента – в размер от 400 000 до 2 000 000 лв.;

2. за нарушения на чл. 4, параграфи 1 и 2, чл. 5 от регламента във връзка с чл. 3, 4 или 5 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2286 на Комисията от 15 декември 2016 г. за

определяне на подробни правила относно прилагането на политика за справедливо ползване и относно методиката за оценяване на устойчивостта на премахването на надценките на дребно за роуминг, както и относно заявлението, което се подава от доставчика на роуминг за целите на тази оценка (ОВ, L 344/46 от 17 декември 2016 г.) и чл. 8, параграф 1 от регламента – в размер от 50 000 до 2 000 000 лв.;

3. за нарушение на чл. 8, параграфи 2 – 5 от регламента – в размер от 10 000 до 100 000 лв.;

4. за нарушение на чл. 9 от регламента – в размер от 400 000 до 2 000 000 лв.;

5. за нарушение на чл. 10 от регламента – в размер от 400 000 до 2 000 000 лв.;

6. за нарушение на чл. 11 от регламента – в размер от 400 000 до 2 000 000 лв.;

7. за нарушение на чл. 12 от регламента – в размер от 400 000 до 2 000 000 лв.;

8. за нарушение на чл. 13 от регламента – в размер от 10 000 до 100 000 лв.;

9. за нарушение на чл. 14 от регламента – в размер от 10 000 до 100 000 лв.;

10. за нарушение на чл. 15 от регламента – в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, се налага имуществена санкция в размер не по-малко от двойния размер на наложената по ал. 1 санкция за първото нарушение.

Чл. 334в. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, което не изпълни задължение по чл. 261в, се наказва с имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, се налага имуществена санкция в двоен размер на наложената по ал. 1 санкция.

Чл. 334г. (Нов – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За нарушение на чл. 3 от Регламент (ЕС) 2015/2120 се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 200 000 лв.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За нарушение на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2015/2120 се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

(3) (Нова – ДВ, бр. 74 от 2019 г.) За нарушение на чл. 5а от Регламент (ЕС) 2015/2120 се налагат имуществени санкции, както следва:

1. за нарушение на параграф 1 или параграф 3 – в размер от 20 000 до 400 000 лв.;

2. за нарушение на параграф 2 – в размер от 500 до 5000 лв.;

3. за нарушение на параграф 4 – в размер от 5000 до 50 000 лв.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 74 от 2019 г.) Когато нарушението по ал. 1 - 3 е извършено повторно, се налага имуществена санкция в двоен размер на наложената санкция за първото нарушение.

Чл. 334д. (Нов – ДВ, бр. 62 от 2020 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) За нарушение по чл. 33, ал. 7 се налага глоба или имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

Чл. 334е. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За нарушение по чл. 160г, ал. 4 се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2500 лв.

Чл. 334ж. (Нов – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) За нарушение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2243 се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

Чл. 335. За нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове, за което

не е предвидено друго наказание, се налага глоба в размер от 500 до 5000 лв.

Чл. 336. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г., бр. 20 от 2021 г.) За нарушенията по чл. 324, ал. 1 - 7, чл. 325, чл. 327, ал. 1, чл. 328, 330, чл. 331, ал. 1 - 4, чл. 334а, 335, 340 и 343, извършени от юридически лица или от еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби.

Чл. 337. (Изм. – ДВ, бр. 47 от 2019 г.) (1) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания, доколкото с този закон не е установен друг ред.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Нарушенията по чл. 324 – 334б, 334г – 335, 339, 339а, 340 и 343 се установяват с актове, съставени от оправомощените по чл. 312, ал. 1 служители.

Чл. 337а. (Нов – ДВ, бр. 47 от 2019 г.) (1) Когато нарушителят е едноличен търговец или юридическо лице, актът за установяване на административното нарушение се връчва срещу подпис на търговеца, на законния представител на юридическото лице или на упълномощено от него лице.

(2) Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, актът се изпраща:

1. на хартиен носител по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, или

2. като електронен образ на хартиения носител чрез електронно съобщение, подписано с квалифициран електронен подпис, съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, на електронен адрес, посочен в нормативно уреден регистър, в който е вписан адресатът, или на адрес в информационна система за сигурно връчване; изпращането на електронното съобщение се удостоверява чрез електронен времеви печат по глава III, раздел 6 от Регламент (ЕС) 910/2014 или възпроизвеждане на електронния образ на съобщението на хартиен носител, като идентичността му се удостоверява с подпис на служителя на всяка страница и се прилага към преписката.

(3) Актът, изпратен по пощата, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от търговеца, от законния представител на юридическото лице или от техен пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения.

(4) Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато в 7-дневен срок от изпращане на електронното съобщение адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационна система за сигурно връчване.

(5) Когато актът е връчен с обратна разписка и с електронно съобщение, за дата на връчването се смята по-късната дата.

(6) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 2 – 5, съобщение за съставянето му се поставя незабавно на таблото за обявления и на специална секция на интернет страницата на комисията, видима при първоначалното ѝ зареждане. В съобщението се посочва и датата на поставянето му.

(7) Когато в 14-дневен срок от поставянето на съобщението по ал. 6 адресатът не се яви в комисията за предявяване и подписване на акта, актосъставителят отбелязва това в акта, същият се прилага към преписката и се смята за редовно връчен в деня на отбелязването.

Чл. 337б. (Нов – ДВ, бр. 47 от 2019 г.) (1) Въз основа на актовете по чл. 337, ал. 2 председателят на комисията или изрично оправомощено от него длъжностно лице – член на комисията, издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(2) Препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя.

(3) Когато наказателното постановление не може да бъде връчено на едноличния търговец или юридическото лице на посочения от него адрес или на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, се прилага съответно чл. 337а, ал. 6 и 7, включително при отказ да се получи препис от наказателното постановление, и отбелязването се извършва от наказващия орган.

Чл. 338. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

Чл. 339. (1) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Член на експертната комисия по чл. 99, ал. 1, който не декларира писмено пред комисията наличието на съществен търговски, финансов или друг делови интерес, който той и/или икономически свързани с него или с членове на семейството му лица имат при избора на даден кандидат за получаване на разрешение за ползване на ограничен ресурс, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) Член на експертната комисия по чл. 99, ал. 1, който бъде назначен в органи на управление на кандидат, спечелил конкурс или търг за получаване на разрешение за ползване на ограничен ресурс до една година от издаването на разрешението, се наказва с глоба от 3000 до 8000 лв.

(3) Член на експертната комисия по чл. 99, ал. 1, за когото се установи, че е представил неверни данни в декларацията по чл. 99, ал. 4, в случай че деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв.

Чл. 339а. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 7.02.2014 г.) За нарушения по чл. 260 и 260а на предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез електронни съобщителни мрежи, се налагат имуществени санкции в размер от 1000 до 5000 лв.

Чл. 340. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) За нарушения по чл. 261, ал. 4 се налага глоба от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 341. (Отм. – ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.).

Чл. 342. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 20 от 2021 г.) Който произведе или внесе радиосъоръжение или крайно устройство по чл. 274, ал. 1, без да го е регистрирал в Държавна агенция "Национална сигурност", се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или от едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв.

(3) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер на първоначално наложената.

Чл. 343. Който не предостави информацията по чл. 272, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв.

Чл. 344. (1) При установяване на нарушения по чл. 342 служителите по чл. 321 съставят актове по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) Въз основа на актовете по ал. 1 председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или изрично оправомощено от него длъжностно лице издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г.)

§ 1. По смисъла на този закон:

1. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

2. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) "Абонатна линия" е физическото трасе, използвано от електронните съобщителни сигнали, което свързва крайната точка на мрежата към разпределител или равностойно съоръжение във фиксираните обществени електронни съобщителни мрежи.

3. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

4. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Взаимно свързване" е специфична форма на достъп, която се прилага между операторите на обществени мрежи чрез физическото и логическото свързване на обществени електронни съобщителни мрежи, използвани от едно или от различни предприятия, за да се даде възможност на ползвателите на едно предприятие да разменят съобщения с ползватели на същото или друго предприятие или да получат достъп до услуги, предоставяни от друго предприятие, когато такива услуги се предоставят от участващите страни или от други страни, които имат достъп до мрежата.

5. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) "Вредни смущения" са смущения, които застрашават функционирането на радионавигационна радиослужба или други радиослужби за безопасност или по друг начин сериозно увреждат, затрудняват или многократно прекъсват дейността на радиослужба, която работи в съответствие с приложимите разпоредби на международното право, правото на Европейския съюз или националното законодателство.

6. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Географски номер" е номер от Националния номерационен план, част от цифрите на който имат географско значение използвано за маршрутизация на повикванията към физическото местоположение на крайната точка на мрежата.

7. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) "Информация за местоположението на викация" в рамките на обществена мобилна мрежа са обработените данни, извлечени от мрежовата инфраструктура или от крайното устройство, които показват географското местоположение на мобилното крайно устройство, а в рамките на обществена фиксирана мрежа – данните за физическия адрес на крайната точка на мрежата.

8. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) "Достъп" е предоставяне на съоръжения или услуги на друго предприятие при определени условия, на изключителна или неизключителна основа, с цел предоставяне на електронни съобщителни услуги, включително когато те се използват за предоставяне на услуги на информационното общество или услуги за разпространение на радио- или телевизионно съдържание. Това включва достъп до мрежови елементи и прилежащи съоръжения, който може да включва свързване на оборудване по жичен или безжичен начин (включително достъп до абонатната линия и до съоръжения и услуги, необходими за предоставяне на услуги посредством абонатната линия); достъп до физическа инфраструктура, включително сгради, канали и мачти; достъп до съответните програмни системи, включително системи за оперативна поддръжка; достъп до информационни системи или бази данни за предварително подаване на заявки, предоставяне, подаване на заявки, поддръжка, ремонт и таксуване; достъп до системи за транслиране на номера или системи със същата функционалност; достъп до фиксирани и мобилни мрежи, включително за осъществяване на роуминг; достъп до системи за условен достъп за цифрови телевизионни услуги; достъп до виртуални мрежови услуги.

8а. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Достъп на изключителна основа" е достъп, при който предприятието, предоставящо достъп, не може да ползва съоръженията, до които е предоставило достъп.

8б. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Достъп на неизключителна основа" е достъп, при който предприятието, предоставящо достъп, може да използва съоръженията, до които е предоставило достъп, както и да отстъпва неизключително право върху тях на трети лица.

9. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

9а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Европейска схема за сертифициране на киберсигурността" е определен и установен в Европейския съюз набор от правила, технически изисквания, стандарти и процедури, които се прилагат по отношение на сертифицирането или оценката на съответствието на специфични продукти, услуги или процеси в областта на информационните и комуникационните технологии.

9б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Експериментално използване" е използване на радиочестотния спектър за изпробване на нови радиосъоръжения в условията на експлоатация с цел насърчаване на техническите иновации.

10. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Електромагнитна съвместимост" е способността на съоръжението да функционира задоволително в своята електромагнитна обстановка, без да създава недопустими смущаващи електромагнитни въздействия върху друго съоръжение в тази обстановка.

11. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Електронна поща" е съобщение във вид на текст, глас, звук или изображение, изпратено чрез обществена електронна съобщителна мрежа, което може да бъде съхранено в нея или е получено в крайното устройство на получателя.

12. "Електронно програмно ръководство" е техническо средство или техническо решение, което дава възможност за избор на програми, предавани посредством цифрови телевизионни системи, като предоставя допълнителна информация за всеки канал и съдържанието на програмите.

13. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Електронна съобщителна инфраструктура" е съвкупност от всички или някои от следните елементи: електронни съобщителни средства, включително линии, кабелни системи, стълбове, кули, канали, шахти, тръби, мачти, кабели и съоръжения, които се използват за осъществяване на електронни съобщения, с изключение на крайни устройства.

14. "Електронни съобщителни устройства" са всякакви електронни съобщителни съоръжения и свързаните с тях технически средства, включително антени.

15. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) "Електронна съобщителна мрежа" е съвкупност от преносни системи, независимо дали са базирани на постоянна инфраструктура или на централизиран административен капацитет, и когато е приложимо, оборудване за комутация или маршрутизация и други ресурси, включително неактивни мрежови елементи, които позволяват пренос на сигнали посредством проводници, радиовълни, оптични или други електромагнитни способности, включително спътникови мрежи, фиксирани (с комутация на канали и с пакетна комутация, включително интернет) и мобилни мрежи, електропроводни системи, доколкото се използват за пренос на сигнали, мрежи, използвани за радио- и телевизионно разпръскване, и кабелни мрежи за разпространение на радио- и телевизионни програми, независимо от вида на пренасяната информация.

16. "Електронни съобщения за собствени нужди" е осъществяване на електронни съобщения по нетърговски начин. Използване за собствени нужди е налице, когато мрежата не се използва като средство за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

17. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Електронна съобщителна услуга" е услуга, обичайно предоставяна по възмезден начин чрез електронни съобщителни мрежи, която включва следните видове услуги: услуга за достъп до интернет; междуличностна съобщителна услуга и услуги, състоящи се изцяло или главно от пренос на сигнали, като предавателни услуги, използвани за предоставяне на услуги от типа машина-машина и за разпръскване. Електронната съобщителна услуга не включва услугите, осигуряващи или упражняващи редакторски контрол върху съдържанието, предавано посредством електронни съобщителни мрежи и услуги.

17а. (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Забранено устройство" е всяко съоръжение, софтуер и/или средство,

предназначени или приспособени да дават достъп в разбираема форма до една от защитените услуги без разрешението на доставчика на услугите.

18. "Защита на обществения интерес" е защита на достойнството на гражданите, справедливостта и гражданските права и свободи, признати от правовия ред, както и гарантиране на сигурността, отбраната и обществения ред на страната, както и осигуряване на условия за ефективно използване на ограничените ресурси и стимулиране на ефективната конкуренция.

19. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Идентификация на линията на викация" е функция на мрежата, която позволява на викация краен ползвател да получи информация за номера на викация краен ползвател, преди да започне обменът на информация.

20. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Идентификация на свързаната линия" е функция на мрежата, която позволява на викация краен ползвател да получи информация за номера на викация краен ползвател по време на установяване на връзката.

21. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

22. "Интернет" е система от взаимно свързани мрежи, ползващи интернет протокол, което им позволява да функционират като самостоятелна виртуална мрежа.

23. "Интерфейс" е електрическа, електронна, електромагнитна или оптична система, включваща или не софтуер, която дава възможност за взаимна свързаност или обмен на сигнали между съоръжения, свързани чрез него, при спазване на съответните технически спецификации.

24. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Интерфейс за приложни програми" (API) е софтуерният интерфейс между различните приложения, предоставен от радио- и телевизионните оператори или доставчиците на услуги, както и ресурсите в усъвършенстваното цифрово телевизионно оборудване за предоставяне на цифрови радио- и телевизионни услуги.

25. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

25а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Инцидент, свързан със сигурността" е събитие, което има реално неблагоприятно въздействие върху сигурността на електронните съобщителни мрежи и услуги.

26. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Краен ползвател" е ползвател, който не предоставя обществени електронни съобщителни мрежи или обществени електронни съобщителни услуги.

27. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Крайна точка на мрежата" е физическата точка, в която крайният ползвател получава достъп до обществена електронна съобщителна мрежа и която, когато мрежите включват комутация или маршрутизация, се идентифицира с определен мрежов адрес, който може да бъде свързан с номер или име на краен ползвател.

28. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Крайно устройство" е:

а) оборудване за изпращане, обработване или получаване на информация, предназначено за пряко или непряко свързване към интерфейс на обществена електронна съобщителна мрежа; и в двата случая, пряко или непряко, свързването може да бъде осъществено жично, чрез оптични влакна или по електромагнитен път; свързването е непряко, ако между крайното устройство и интерфейса на мрежата е поставено друго оборудване;

б) оборудване за спътникови земни станции.

28а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Краткосрочен проект" е проект, при който се ползва радиочестотен спектър за тестване на мрежови съоръжения с цел въвеждане в експлоатация на нови мрежи и/или технологии; по осигуряване на техническата съвместимост на мрежови съоръжения, целостта и сигурността на мрежите и качеството на предоставяните услуги, както и за научни цели.

28б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Краткосрочно събитие" е събитие, свързано с провеждане на срещи,

конференции, културни и образователни дейности, търговски панаири, развлечения (фестивали, концерти, театри, въздушни демонстрации и други), спортни състезания, създаване на филми и реклами, корпоративни видеовръзки, религиозни и други публични или частни събития. Краткосрочното събитие може да е свързано с производство на програми за пряко предаване на новини и информация от мястото на събитието.

29. "Криптографски ключ" е низ от символи, който се използва в алгоритъм за преобразуване на информация от разбираем в шифриран вид (криптиране) или обратно - от шифриран в разбираем вид (декриптиране).

29а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Локална радиомрежа" (RLAN) е система за безжичен достъп с малка мощност и обхват, за която са слабо вероятни взаимни смущения с други подобни системи, разгърнати в непосредствена близост до други ползватели, и която използва хармонизиран радиочестотен спектър на неизключителна основа.

29б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Малко предприятие" е предприятие по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за малките и средните предприятия, с изключение на случаите по чл. 63, ал. 3.

30. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

31. "Маршрутизация" е процес на определяне на път или е метод за осъществяване на електронни съобщения между точки от една или повече електронни съобщителни мрежи.

31а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Междупersonна съобщителна услуга" е услуга, предоставяна обикновено по възмезден начин, която дава възможност за пряк междупersonен и интерактивен обмен на информация по електронни съобщителни мрежи между определен брой лица, като лицата, инициращи или участващи в комуникацията, определят адресата (адресатите) ѝ, и не включва услуги, даващи възможност за междупersonна и интерактивна комуникация, която е само като незначителен допълнителен елемент, пряко свързан с друга услуга.

31б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Междупersonна съобщителна услуга без номер" е междупersonна съобщителна услуга, която не се осъществява чрез номер или номера от национални или международни номерационни планове или която не дава възможност за връзка с номер или номера от тези планове.

31в. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Междупersonна съобщителна услуга с номер" е междупersonна съобщителна услуга, за която се осъществява връзка чрез номер или номера от национални или международни номерационни планове, или която дава възможност за връзка с номер или номера от национални или международни номерационни планове. Използването на номер единствено като идентификатор не се разглежда като равностойно на използването на номер за осъществяване на връзка чрез номер или номера от национални или международни номерационни планове и не се счита за достатъчно, за да се определи дадена услуга като междупersonна съобщителна услуга с номер.

31г. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Международно координиране на радиочестотен спектър, позиции на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, радиочестоти и радиочестотни ленти" е процес на получаване на съгласие от всички засегнати администрации, когато съгласно разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията на Международния съюз по далекосъобщения се изисква такова съгласие.

31д. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Международно регистриране на радиочестотен спектър, позиции на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, радиочестоти и радиочестотни ленти" е процес на вписване на вече координирани позиции на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, радиочестоти и радиочестотни ленти в Международния регистър на честотите на Международния съюз по далекосъобщения.

31е. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Микропредприятие" е предприятие по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за малките и средните предприятия, с изключение на случаите по чл. 63, ал. 3.

31ж. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Мрежа с много голям капацитет" е електронна съобщителна мрежа, която се състои изцяло от оптични елементи най-малко до мрежова разпределителна точка в обслужван район, или електронна съобщителна мрежа, която е в състояние да осигурява при обичайни условия на върхово натоварване сходни мрежови показатели по отношение на наличната широчина на честотната лента за предаването в права и обратна посока, стабилността, свързаните с грешките параметри, закъснението и колебанието му. Мрежовите показатели могат да се считат за сходни, независимо дали възприятието от страна на крайния ползвател се различава поради различните характеристики на преносната среда до крайната точка на мрежата.

32. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Наземно аналогово/цифрово радиоразпръскване" е излъчване от наземни радиопредаватели на аналогови/цифрови радио- или телевизионни сигнали, предназначени за приемане от населението. Радиопредавателите на радио- и телевизионни сигнали са част от електронните съобщителни мрежи за наземно радиоразпръскване.

32а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Най-подходящ център за приемане на спешни повиквания" е център за приемане на спешни повиквания, създаден от Министерството на вътрешните работи да приема спешните повиквания от определен район или от определен вид.

33. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Негеографски номер" е номер от Националния номерационен план, който не е географски номер като номера за мобилни услуги, услуги с безплатен достъп и услуги с добавена стойност.

34. "Необвързан достъп до абонатна линия" е осигуряване на самостоятелно или съвместно ползване на достъп до абонатната линия, без това да води до промяна в собствеността на абонатната линия.

34а. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Нарушение на сигурността на лични данни" е нарушение на сигурността, което води до случайно или незаконно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, предавани, съхранявани или по друг начин обработвани във връзка с предоставянето на обществена електронна съобщителна услуга.

34б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Ново радиосъоръжение" е радиосъоръжение, предназначено за изпитване на нови технологии, което не отговаря на изискванията на Закона за техническите изисквания към продуктите и актовете по прилагането му и чиито технически характеристики не отговарят на тези, определени в правилата по чл. 66а, ал. 3.

35. (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 9.04.2010 г., отм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

36. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Номерационни ресурси" са кодове, номера, имена, адреси и идентификатори, използвани за предоставяне на съобщителни услуги или за работата на мрежите, чрез които се предоставят тези услуги.

37. "Номерационно пространство" е пълният набор от номера, използван в електронните съобщения.

38. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., бр. 20 от 2021 г.) "Център за приемане на спешни повиквания" е физическото място, където първоначално постъпват спешните повиквания и за което отговаря център за приемане на спешни повиквания към единния европейски номер за спешни повиквания 112 по смисъла на чл. 7 от Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112.

39. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Обществена електронна съобщителна мрежа" е електронна съобщителна мрежа, използвана изцяло или основно за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги, които позволяват пренос на информация между крайни точки на мрежата.

40. "Обществени електронни съобщителни услуги" са електронни съобщителни услуги, достъпни за цялото общество.

41. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) "Услуга за гласови съобщения" е обществена електронна съобщителна услуга за осъществяване на изходящи и входящи повиквания, пряко или непряко, на национални или национални и

международни повиквания чрез номер или номера от национален или международен номерационен план.

42. "Оперативна съвместимост на услугите" е възможността на електронните съобщителни мрежи за ефективно взаимодействие за осигуряване достъп на потребителите до услугите, предоставяни чрез тези мрежи.

42а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Оператор" е предприятие, което предоставя или което има право да предоставя обществена електронна съобщителна мрежа или прилежащо съоръжение.

43. (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) "Ограничен ресурс" е ресурсът, ограничен по природни дадености или по технически причини – номерационни ресурси, радиочестотен спектър и позиции на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър.

43а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Пакет от услуги" по смисъла на раздел IV от глава четринадесета включва две или повече самостоятелни електронни съобщителни услуги (мобилна гласова услуга, мобилен достъп до интернет – като всяка от тези услуги се предоставя чрез различни номера, фиксирана гласова услуга, фиксиран достъп до интернет, телевизия и/или други), предлагани от дадено предприятие заедно на обща цена.

43б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Пакет от услуги и крайно устройство" по смисъла на раздел IV от глава четринадесета включва пакет от услуги, предлагани заедно с крайно устройство на обща цена.

44. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Предоставяне на електронна съобщителна мрежа" е изграждането, експлоатацията, контролът или осигуряването на достъп до такава мрежа.

45. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Пазар на услуги на дребно" е пазар за предоставяне на услуги на крайни ползватели.

46. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Пазар на услуги на едро" е пазар, на който се предоставят услуги на трети страни, които предоставят или желаят да предоставят услуги на крайни ползватели.

47. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) "Повикване" е свързване, осъществено чрез обществена междуличностна съобщителна услуга, позволяващо двупосочни гласови съобщения.

48. "Повторно нарушение" е нарушение, което е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

48а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Ползвател" е физическо или юридическо лице, което ползва или заявява ползване на обществена електронна съобщителна услуга.

49. (Изм. и доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Потребител" е физическо лице, което ползва или заявява ползване на обществена електронна съобщителна услуга за цели, излизащи извън обхвата на неговото занятие, стопанска дейност, служба или професия.

50. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Предприятие" е всяко физическо лице – едноличен търговец или юридическо лице, което осъществява електронни съобщения при условията на този закон.

51. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Предприятие със значително въздействие върху пазара" е предприятие, което самостоятелно или съвместно с други се ползва от позиция, равностойна на господстваща, т.е. позиция на икономическа сила, позволяваща му да следва поведение до съществена степен независимо от конкуренти, ползватели и крайни ползватели.

51а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Прилежаща услуга" е услуга към електронна съобщителна мрежа или електронна съобщителна услуга, която прави възможно или позволява предоставянето, самостоятелното предоставяне или автоматизираното предоставяне на услуги посредством тази мрежа или услуга или има потенциал да извършва това и включва транслиране на номера или системи, осъществяващи еквивалентни функции, системи за условен достъп и електронни програмни ръководства (EPG), както и други услуги, като идентифициране, определяне на местоположение и присъствие.

51б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Прилежащи съоръжения" са прилежащите услуги, физическата инфраструктура и другите съоръжения или елементи, свързани с електронна съобщителна мрежа или електронна съобщителна услуга, които правят възможно или позволяват предоставянето на услуги посредством тази мрежа или услуга или имат потенциал да извършват това и включват сгради или подстъпи към сгради, окабеляване на сгради, антени, кули и други поддържащи конструкции, канали, кабелопроводи, мачти, шахти и кутии.

52. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Прихващане" е дейност за осъществяване на достъп до и предоставяне на електронни съобщения на даден краен ползвател и данните, свързани с повикванията му, на компетентните органи по чл. 20, ал. 1 от Закона за специалните разузнавателни средства, извършвана въз основа на законово разрешение.

53. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.) "Прихващащ интерфейс" е система от мониторинг център и други входно-изходни програмно-технически средства на предприятие, осъществяващо електронни съобщения, където се предоставя достъп до прихващаните електронни съобщения или данните, свързани с повикването.

54. (Доп. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) "Радиоразпръскване" е излъчване от радиопредаватели на радио- или телевизионни сигнали, предназначени за приемане от неограничен брой потребители.

55. "Радиослужба" е съвкупност от технически и организационни правила при предаване, излъчване и/или приемане на съобщения чрез радиовълни за различните специфични случаи за осъществяване на електронни съобщения.

56. (Изм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) "Радиосъоръжение" е електрически или електронен продукт, който е проектиран да излъчва и/или приема радиовълни с цел радиокомуникация и/или радиоопределяне, или електрически или електронен продукт, който трябва да е докомплектуван с принадлежност, като например антена, така че да излъчва и/или да приема радиовълни за целите на радиокомуникация и/или радиоопределяне.

56а. (Нова – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) "Радиокомуникация" е комуникация чрез радиовълни.

56б. (Нова – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) "Радиоопределяне" е определяне на местоположение, скорост и/или други характеристики на даден обект или получаване на информация относно тези параметри чрез свойствата на разпространение на радиовълните.

57. (Изм. – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) "Радиочестотен спектър" обхваща радиовълни с честоти под 3000 GHz. Радиовълните са електромагнитни вълни, разпространяващи се в пространството без изкуствено насочване.

58. "Радиочестотна лента" е част от радиочестотния спектър, ограничена от две честоти.

58а. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) "Разпределение на радиочестотния спектър" е определяне на дадена радиочестотна лента за използване от една или повече радиослужби, когато е целесъобразно, при определени условия.

59. "Разходоориентирани цени" са такива цени на услуги, които включват направените разходи по предоставянето им, като отчитат инвестициите и свързания с тях риск, както и приемливо ниво на възвръщаемост на вложения капитал.

60. "Регион" са две или повече съседни населени места.

61. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Роуминг" е услуга в мобилна мрежа, която позволява използване от краен ползвател – страна по договор с предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени електронни мобилни мрежи, на предлаганите от предприятието основни услуги, както и в зависимост от техническите възможности всички или част от допълнителните услуги и режими на повикване в мрежи на друго предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени електронни мобилни мрежи.

62. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Самостоятелен необвързан достъп до абонатна линия" е предоставяне на достъп до абонатната линия или до част от абонатната линия от предприятие със значително въздействие върху пазара, което позволява използване на пълния капацитет на мрежовата инфраструктура.
63. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Сигурност на мрежи и услуги" е способността на електронните съобщителни мрежи и услуги да издържат – при определено ниво на увереност – на действия, които компрометират наличността, автентичността, целостта или поверителността на тези мрежи и услуги, на съхранените, пренесените или обработените данни или на свързаните услуги, които тези електронни съобщителни мрежи или услуги предоставят или до които осигуряват достъп.
64. "Системно неизпълнение" е налице, когато в двугодишен срок са извършени три или повече административни нарушения на този закон или на актовете по прилагането му.
- 64а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Служба за спешно реагиране" е национална служба за спешно реагиране по смисъла на чл. 19 от Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112, която оказва непосредствена и бърза помощ в ситуации, при които е налице пряка заплаха за човешкия живот, за здравето и сигурността на индивида или на обществото, за частната или публичната собственост или за околната среда.
- 64б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Споделено ползване на радиочестотен спектър" е достъп от двама или повече ползватели до едни и същи радиочестотни ленти с оглед на използването им съгласно определено споразумение за споделено ползване, разрешено въз основа на общо разрешение, индивидуални права за ползване на радиочестотен спектър или комбинация от тях, включително регулаторни подходи, като споделен достъп при предоставено индивидуално право за ползване на радиочестотен спектър, с цел улесняване на споделеното ползване на дадена радиочестотна лента при условията на задължително споразумение за всички засегнати страни съгласно правилата за споделено ползване, включени в правата им за ползване на радиочестотния спектър, за да се гарантират предвидими и надеждни споразумения за споделено ползване за всички ползватели и без да се засяга прилагането на правото в областта на конкуренцията.
65. "Структурни бариери за навлизане на пазара" са тези, които се явяват като бариера в резултат от необходимите първоначални разходи или условията на търсенето и създават неравноправни условия между предприятията със значително въздействие върху пазара и навлизащите предприятия на пазара, затрудняващи или пречатстващи навлизането на пазара на последните.
66. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Съвместен достъп до абонатна линия" е предоставяне на достъп до абонатната линия или до част от абонатната линия от предприятие със значително въздействие върху пазара на друго предприятие, като се дава възможност за използване на определена част от капацитета на мрежовата инфраструктура, като например част от честотната лента.
- 66а. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) "Съвместно значително въздействие върху пазара" е положение, при което две или повече предприятия, действащи на един и същ пазар, който се характеризира с липса на ефективна конкуренция и на който нито едно от предприятията не притежава самостоятелно значително въздействие, могат да имат значително въздействие върху него дори при отсъствие на структурни или други връзки между тях.
67. "Съвместно разполагане" е предоставяне на физическо пространство и технически средства, необходими за разполагане и свързване на съответното оборудване от предприятие със задължение за предоставяне на услугата на другото предприятие.
68. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Съобщение" е всяка информация, обменена или пренесена между краен брой лица посредством обществена електронна съобщителна услуга. Това не включва информацията, пренасяна като част от услуга по радиоразпръскване за обществото по електронна съобщителна мрежа, освен когато информацията е свързана с краен ползвател, получаващ информацията, който може да бъде идентифициран.

69. "Съществено нарушение" е нарушение, което пречатства постигането на целите по чл. 4 и в резултат на което са настъпили или биха могли да настъпят неблагоприятни последици за нормалното функциониране на електронния съобщителен пазар.

69а. (Нова – ДВ, бр. 103 от 2016 г.) "Системно неплащане" по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 3 е налице, когато не са заплатени:

а) (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) годишна такса за ползване на ограничен ресурс за период повече от две тримесечия;

б) (изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) еднократна такса за издаване и/или такса за изменения и допълнения на разрешение за ползване на ограничен ресурс за период повече от три месеца от датата на издаване и/или изменение и допълнение на разрешението.

69б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Съществени изменения и допълнения на разрешение" са изменения, които променят по същество естеството на индивидуалните права за ползване, като могат да създадат конкурентно предимство на предприятието пред другите предприятия.

70. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Справочни услуги" са електронни съобщителни услуги, даващи възможност на краен ползвател да получи телефонен номер и друга информация по подадени данни за индивидуализация – име, а когато е необходимо – адрес.

70а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Точка за безжичен достъп с малък обхват" е оборудване за мрежа за безжичен достъп с малка мощност, размери и обхват, което: използва радиочестотен спектър свободно, след регистрация или след издаване на разрешение, или комбинация от тях; може да бъде използвано като част от обществена електронна съобщителна мрежа; може да е оборудвано с една или повече дискретни антени и позволява безжичен достъп на ползватели до електронни съобщителни мрежи, независимо от основната мрежова топология (мобилна или фиксирана).

70б. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., предишна т. 70а, изм., бр. 20 от 2021 г.) "Трансгранични пазари" са пазари, определени с решение на Европейската комисия, които обхващат Европейския съюз или съществена част от него и са разположени в повече от една държава - членка на Европейския съюз.

71. "Трафични данни" са данни, обработвани за целите на преноса на едно съобщение по електронна съобщителна мрежа или необходими за таксуването му.

72. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Система за условен достъп" е всяка техническа мярка, система за удостоверяване или режим, посредством които достъпът до защитена радио- или телевизионна услуга в разбираема форма се предоставя при наличие на абонамент или друга форма на предварително индивидуално разрешение.

72а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Услуга за достъп до интернет" е обществена електронна съобщителна услуга, която предоставя достъп до интернет и посредством него свързаност с практически всички крайни точки на интернет, независимо от използваните мрежова технология и крайно устройство.

72б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Услуга за цялостен разговор" е мултимедийна услуга за разговор в реално време, която осигурява двупосочно симетрично предаване на видео, текст и глас между ползватели, намиращи се на две или повече места.

73. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., бр. 20 от 2021 г.) "Услуга с добавена стойност" е услуга, за която ползвателят заплаща на предприятието цена за ползване на съответната електронна съобщителна услуга, в която е включена и цената за съдържание.

74. (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., бр. 20 от 2021 г.) "Спешно повикване" е повикване, получено чрез междуличностни съобщителни услуги между краен ползвател и център за приемане на спешни повиквания с цел да се поиска и получи неотложна помощ от службите за спешно реагиране. Спешните повиквания включват не само услугите за гласови съобщения, но и текстовите съобщения, видео или други видове съобщения.

74а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Услуги на информационното общество" са услуги по смисъла на чл. 1, ал. 3 и § 1, т. 1 – 3 от допълнителните разпоредби на Закона за електронната търговия.

75. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Устройство за условен достъп" е всяко оборудване или софтуер, създадени или адаптирани така, че да предоставят достъп до защитена услуга в разбираем вид.

76. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Усъвършенствано цифрово телевизионно оборудване" е всяка външна приставка, предназначена за свързване към телевизионни приемници или интегрирани цифрови телевизионни апарати, способни да приемат цифрови интерактивни телевизионни услуги.

77. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Фиксирана услуга за гласови съобщения" е услуга за гласови съобщения с определено качество, предоставяна между фиксирани крайни точки на обществена електронна съобщителна мрежа.

77а. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Хармонизиран радиочестотен спектър" е радиочестотен спектър, за който са установени хармонизирани условия във връзка с неговата разполагаемост и ефикасно използване чрез технически мерки за изпълнение в съответствие с чл. 4 от Решение 676/2002/ЕО.

77б. (Нова – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Хора с увреждания" са лицата по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за хората с увреждания.

78. (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) "Ценова преса" е ситуация на ограничаване на конкуренцията, при която доставчик на услуги няма възможност да предоставя на ползвателите рентабилни услуги, които вече се предлагат на съответния пазар от страна на предприятието, което е предоставило мрежата си за това, чрез прилагане на много малка разлика между цените на услугите на едро и на дребно.

79. "Ценови пакет" е пакет от две или повече услуги, чиито цени са различни от цените на всяка от услугите, ако същите услуги се предоставят извън пакета.

79а. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) "Част от абонатната линия" е частта от абонатната линия, съединяваща крайна точка на мрежата с концентраторна или друга междинна точка за достъп във фиксираната обществена електронна съобщителна мрежа.

80. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

81. "Правни или регулаторни бариери за навлизане на пазара" са тези, които не се основават на икономически условия, а са резултат от законодателни, административни или други държавни мерки, които в някаква степен ограничават достъпа до пазара на потенциалните конкуренти или тяхното бъдещо поведение.

82. (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) "Разделно счетоводство" е поддържане на отделни сметки за дейностите, свързани с предоставянето на електронни съобщителни мрежи или услуги.

83. (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) "Данни за идентифициране на краен ползвател" са: за физически лица - трите имена, единен граждански номер и постоянен адрес, а за чуждестранни лица - личен номер, за юридически лица и физически лица - еднолични търговци - наименование, седалище, адрес на управление и съответен идентификационен код.

84. (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) "Идентификатор на крайния ползвател" е уникален идентификатор, определен за лицата при абониране или регистриране за услугата интернет достъп или за интернет електронна съобщителна услуга.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г., доп., бр. 27 от 2010 г., в сила от 9.04.2010 г., отм., бр. 29 от 2015 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Законът за далекосъобщенията (обн., ДВ, бр. 88 от 2003 г.; изм., бр. 19, 77, 88, 95, 99 и 105 от 2005 г., бр. 17, 29, 34, 51, 59 и 82 от 2006 г.) се отменя.

§ 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятията, които предоставят услугата "радио- и телевизионно разпространение" чрез кабелни и сателитни електронни съобщителни мрежи, разпространяват безвъзмездно в реално време националните и регионалните програми на Българската национална телевизия и Българското национално радио до преразглеждане на задълженията по реда на ал. 7.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., отм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.).

(4) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Предприятия, получили разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, разпространяващи програмите на Българското национално радио и Българската национална телевизия, се задължават да осигурят разпространението на тези програми въз основа на договори при цени, покриващи необходимите разходи за тази дейност, при печалба, която би получило несвързано лице при упражняване на същата дейност.

(5) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г., изм., бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) При непостигане на съгласие за цените по ал. 4 между предприятията и Българското национално радио и Българската национална телевизия цените се определят от Комисията за регулиране на съобщенията.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) С цел гарантиране разпространението на обществените радио- и телевизионни програми предприятието, придобило от Българската телекомуникационна компания необходимите съоръжения и инфраструктура, осигуряващи наземното аналогово радиоразпръскване и пренос на програмите на Българската национална телевизия и Българското национално радио, се задължава да разпространява тези програми качествено въз основа на договор при цени, покриващи необходимите разходи за тази дейност при печалба, която би получило несвързано лице при упражняване на същата дейност. При последващо прехвърляне на съоръженията и инфраструктурата, осигуряващи наземното аналогово радиоразпръскване и пренос на програмите на Българската национална телевизия и Българското национално радио, задължението за разпространяване преминава към предприятието, придобило съответната инфраструктура.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Комисията преразглежда наложените на предприятията задължения за пренос на радио- и телевизионни програми по реда на този закон и на Закона за радиото и телевизията в срок до 25 май 2013 г.

§ 4. (1) Законът за радиото и телевизията се привежда в съответствие с този закон в срок до 6 месеца от влизането му в сила.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.).

(3) (Отм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.).

§ 5. (1) (Предишен текст на § 5 - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Разрешения за индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър за аналогово наземно телевизионно разпръскване, се издават до 31 декември 2008 г. за максимален срок до 31 декември 2012 г.

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) До издаване на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват по реда на този закон Комисията за регулиране на съобщенията може да издава на регистрирани по реда на Закона за радиото и телевизията телевизионни оператори разрешения за ползване на свободен ограничен ресурс -

радиочестотен спектър, който не е предоставен по реда на § 9а от преходните и заключителните разпоредби на Закона за радиото и телевизията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Разрешенията по ал. 2 се издават по ред, определен в правила, приети от Комисията за регулиране на съобщенията.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Разрешението по ал. 2 се издава след получаване на положително становище от Съвета за електронни медии.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) Разрешенията по ал. 2 може да се прекратят, когато ползваният от предприятията индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, е необходим за реализиране на съответния етап от изграждане на цифрова електронна съобщителна мрежа.

§ 5а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) (Обявена за противоконституционна от КС на РБ в частта "една" и "едно" - ДВ, бр. 45 от 2009 г.)

В рамките на една процедура по чл. 48, ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията определя едно предприятие, на което издава разрешение за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват съобразно предвиденото за Първия етап от Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(2) Едновременно с процедурата по ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията при спазване изискванията на този закон и на процедурата, предвидена в глава пета, открива процедура на конкурс за избор на предприятие, което може да получи разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват съобразно предвиденото в рамките на Втория етап от Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(3) Предприятията, на които се издават разрешенията по ал. 1 и 2, не могат да бъдат свързани лица по смисъла на Търговския закон.

§ 5б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) В едномесечен срок от приключване на процедурата по § 5а, ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията последователно открива конкурси за издаване на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с регионален обхват съобразно предвиденото за Първия етап от Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(2) В рамките на конкурса по ал. 1 за един регион се издава едно разрешение на едно предприятие за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване за съответния регион.

§ 5в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) (Предишен текст на § 5в - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Издадените от Комисията за регулиране на съобщенията разрешения за ползване на

индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, чрез използване на налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване се прекратяват, когато ползваният от предприятията индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, е необходим за реализиране на съответния етап от изграждане на цифрова електронна съобщителна мрежа съобразно издадено от Комисията за регулиране на съобщенията разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален и/или регионален обхват.

(2) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Телевизионните програми, създадени за разпространение от телевизионни оператори, които притежават разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно аналогово радиоразпръскване на телевизионни сигнали с национален обхват, издадени от Комисията за регулиране на съобщенията, чийто срок изтича след 2010 г., се разпространяват едновременно чрез електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване и за наземно цифрово радиоразпръскване.

(3) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Аналоговото разпространение се преустановява едновременно за всички програми по ал. 2, когато покритието по население на електронната съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване достигне покритието по население, осигурено чрез електронната съобщителна мрежа за наземно аналогово радиоразпръскване.

§ 5г. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2009 г.) (1) В срок до 1 март 2009 г. се приема закон, който осигурява необходимия индивидуално определен ограничен ресурс за разпространение на обществените радио- и телевизионни програми на Българската национална телевизия и Българското национално радио.

(2) В закона по ал. 1 се определят условията за гарантиране на обществения характер на Българската национална телевизия и Българското национално радио.

§ 6. (1) Задължението по чл. 134, ал. 1, т. 1 и 2 за фиксирани мрежи се прилага от 1 януари 2009 г., а по чл. 134, ал. 1, т. 3 за мобилни мрежи - от 1 януари 2007 г.

(2) Разпоредбата по чл. 135, ал. 1, т. 2 не се прилага за аналогови телефонни постове.

§ 7. Наложеният по реда на отменения Закон за далекосъобщенията задължения на операторите със значително въздействие върху пазара, свързани с достъп и взаимно свързване, съвместно разполагане и съвместно ползване на помещения и съоръжения, специфичен достъп, достъп до абонатните линии, избор на оператор на преноса, предоставянето на линии под наем и на универсална далекосъобщителна услуга, се запазват до влизане в сила на решенията на комисията, с които се налагат специфични задължения на предприятия, определени за такива със значително въздействие върху съответния пазар по реда на този закон.

§ 8. Членовете на Комисията за регулиране на съобщенията към датата на влизане в сила на този закон довършват мандата си.

§ 9. (1) Операторите, които към влизането в сила на този закон извършват далекосъобщителна дейност въз основа на индивидуална лицензия или регистрация по обща лицензия, а този закон определя, че осъществяването на електронни съобщения е свързано с подаване на уведомление, се вписват служебно в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1 от комисията в 6-месечен срок от влизането му в сила.

(2) Лицата по ал. 1 осъществяват електронни съобщения до вписването им в регистъра въз основа на издадената им индивидуална лицензия или при спазване на условията на общата лицензия, по която са регистрирани.

(3) На операторите, които към влизането в сила на този закон извършват далекосъобщителна дейност

въз основа на индивидуална лицензия, а този закон определя, че осъществяването от тях електронни съобщения са свързани с издаване на разрешение, комисията служебно издава съответното разрешение в 6-месечен срок от влизането му в сила. До издаване на разрешението електронните съобщения се осъществяват въз основа на издадените им индивидуални лицензии.

(4) В случай на постъпило искане до комисията в 6-месечния срок по ал. 1 и 3 за предоставяне на допълнителен ограничен ресурс или за изменение на индивидуалната лицензия по отношение на предоставения индивидуално определен ограничен ресурс комисията се произнася по искането по реда и в сроковете, предвидени в този закон, освен в случаите, когато за предоставянето на индивидуално определен ограничен ресурс се изисква провеждане на състезателна процедура.

(5) Годишните такси, дължими по индивидуалните лицензии по ал. 1 и 3, се заплащат в размера и сроковете, определени в съответните индивидуални лицензии, до прекратяване на действието им, съобразно периода, през който дейността е била осъществявана въз основа на тях.

(6) Годишна административна такса за контрол по чл. 139, ал. 2, т. 1 се дължи от вписването в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1, а годишна такса за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс по чл. 140, ал. 1 се заплаща пропорционално на периода за ползването му в съответствие с издаденото разрешение.

§ 10. Операторите, които са извършвали далекосъобщения свободно при условията на отменения Закон за далекосъобщенията и за които този закон изисква да извършват електронни съобщения след подаване на уведомление, са длъжни да изпратят уведомление по чл. 66 до комисията в срок до три месеца от влизането в сила на закона.

§ 11. (1) Започналите процедури по издаване на индивидуална лицензия, когато ресурсът е ограничен и този закон определя, че осъществяването на електронни съобщения е свързано с издаване на разрешение, се довършват в съответствие с разпоредбите на този закон, като подадените заявления за издаване на индивидуални лицензии се смятат за заявления по смисъла на чл. 83.

(2) В срок до 30 дни от влизането в сила на закона заявителите привеждат заявленията си в съответствие с изискванията на чл. 83.

(3) В случаите по ал. 1 такса по чл. 139, ал. 2, т. 4 не се дължи.

§ 12. (1) Подадените заявления за регистриране по обща лицензия, когато този закон определя, че осъществяването на електронни съобщения е свързано с подаване на уведомление, се смятат за уведомления по смисъла на чл. 66.

(2) В срок до 30 дни от влизането в сила на закона заявителите привеждат уведомленията си в съответствие с изискванията на чл. 66.

§ 13. Разпоредбите от глава седемнадесета се прилагат и по отношение на електронната съобщителна инфраструктура, изградена преди влизането в сила на този закон.

§ 14. В Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2007 г. (ДВ, бр. 105 от 2006 г.) в приложение 1 на ред с пореден номер 59, в колона "Наименование на икономическа дейност" и в приложение 2 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

§ 15. В Закона за гражданското въздухоплаване (обн., ДВ, бр. 94 от 1972 г.; изм., бр. 30 от 1990 г., бр. 16 от 1997 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 34 и 111 от 2001 г., бр. 52 и 70 от 2004 г., бр. 88 и 102 от 2005 г., бр. 30, 36, 37, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10 от 2007 г.) се създава чл. 16е:

"Чл. 16е. Министърът на транспорта или упълномощено от него длъжностно лице:

1. издава свидетелства за правоспособност на радиооператорите от въздушната подвижна

радиослужба и въздушната подвижна спътникова радиослужба, издава разрешения за използване на радиостанции на въздухоплавателни обекти и води публични регистри за издадените свидетелства и разрешения;

2. осъществява международно координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за радиослужбите въздушна подвижна, въздушна подвижна-спътникова, въздушна радионавигация и въздушна радионавигация-спътникова;

3. предоставя за ползване разпределените опознавателни знаци за идентифициране на радиостанциите на въздухоплавателни обекти и води регистър за тях при условия и по ред, определени в наредба на министъра на транспорта, за разпределението на опознавателните знаци в Република България съгласно изискванията на Международния съюз по далекосъобщения."

§ 16. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 5, т. 1, буква "а" думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни";

2. В чл. 21:

а) в ал. 3, т. 2, буква "з" думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни";

б) в ал. 4 думите "доставка на далекосъобщителни" се заменят с "предоставяне на електронни съобщителни".

3. В § 1 от допълнителната разпоредба т. 13 се изменя така:

"13. "Електронни съобщителни услуги" са електронни съобщителни услуги по смисъла на Закона за електронните съобщения. Електронните съобщителни услуги включват и прехвърляне или отстъпване на правото да се използва капацитетът за пренасяне, излъчване, предаване или приемане или предоставянето на достъп до глобални информационни мрежи."

§ 17. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ДВ, бр. 102 от 2006 г.) в чл. 3, ал. 2, т. 11 навсякъде думите "далекосъобщителни оператори" се заменят с "предприятия, осъществяващи електронни съобщения".

§ 18. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 38 от 2001 г. - Решение 7 на Конституционния съд от 2001 г., изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г.) в § 1 от допълнителните разпоредби думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

§ 19. В Закона за електронната търговия (обн., ДВ, бр. 51 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 1, ал. 4, т. 2 думата "далекосъобщенията" се заменя с "електронните съобщения".

2. В чл. 13 навсякъде думите "далекосъобщителна" и "далекосъобщителната" се заменят с "електронна съобщителна".

3. В чл. 15 думата "далекосъобщителна" се заменя с "електронна съобщителна".

§ 20. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 50, ал. 1 т. 2 се изменя така:

"2. сключени с предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез обществени телефонни апарати;"

2. В чл. 169, ал. 1, т. 3 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

§ 21. В Закона за защита при бедствия (ДВ, бр. 102 от 2006 г.) в чл. 30, ал. 2 думите "Далекосъобщителните оператори" се заменят с "Предприятията, осъществяващи електронни съобщения".

§ 22. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 36 от 2006 г.; изм., бр. 53, 65 и 105 от 2006 г.) в § 1, т. 13 от допълнителната разпоредба думата "далекосъобщителната" се заменя с "електронната съобщителна".

§ 23. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 17 от 2006 г.; изм., бр. 30, 102 и 105 от 2006 г., бр. 11 и 31 от 2007 г.) в чл. 112, т. 6 думите "лицензираните далекосъобщителни оператори" се заменят с "предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги".

§ 24. В Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г., бр. 45 от 2005 г. - Решение 5 на Конституционния съд от 2005 г., изм., бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 15:

а) в ал. 1 думите "упълномощен оператор за далекосъобщения" се заменят с "упълномощено предприятие, осъществяващо електронни съобщения";

б) в ал. 2 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

2. Създава се чл. 60б:

"Чл. 60б. Министърът на транспорта или упълномощено от него длъжностно лице:

1. издава свидетелства за правоспособност на радиооператорите от Световната морска система за бедствия и безопасност на морската подвижна радиослужба и морската подвижна-спътникова радиослужба, на оператори на радиостанции на плавателни съдове по вътрешните водни пътища, издава разрешения за използване на радиостанции и радиолокационни станции на плаващи обекти и води публични регистри за издадените свидетелства и разрешения;

2. осъществява международно координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за радиослужбите морска подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова;

3. предоставя за ползване разпределените опознавателни знаци за идентифициране на радиостанциите на плаващи обекти и води регистър за тях при условия и по ред, определени в наредба на министъра на транспорта, за разпределението на опознавателните знаци в Република България съгласно изискванията на Международния съюз по далекосъобщения."

§ 25. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24, 38 и 59 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) в приложението т. 39 "Далекосъобщителни дейности" се заличава.

§ 26. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр.

30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31 от 2007 г.) в чл. 85, ал. 1 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

§ 27. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 49 и 64 от 2000 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и 102 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) в чл. 49а се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 думите "пощенската и далекосъобщителните" се заменят с "пощенските и електронните съобщителни", а след думата "сили" се добавя "и".

2. В т. 2 думата "далекосъобщителните" се заменя с "електронните съобщителни".

3. В т. 3 след думите "поддържането на" се добавя "специални обекти с отбранително предназначение и инсталираните мощности за военно време в Националната държавна мрежа за сигурност и отбрана за нуждите на отбраната", а текстът до края се заличава.

§ 28. В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от 2005 г., бр. 17, 34, 37 и 86 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, т. 2 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

2. В чл. 64, ал. 2 думите "осъществяване правомощията ѝ по чл. 15, т. 4 от Закона за далекосъобщенията" се заменят с "проекти по чл. 20, ал. 1, т. 1, 6, 9 и 11 от Закона за електронните съобщения".

§ 29. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г., бр. 60 от 1999 г. - Решение 10 на Конституционния съд от 1999 г., изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10 от 2007 г.) в чл. 44 се създават ал. 3 - 5:

"(3) Българската национална телевизия и Българското национално радио осигуряват излъчването на националните си програми посредством спътник/спътници върху покритието на териториите на Европа и други континенти, на които има граждани с български произход по данни на Агенцията за българите в чужбина и чрез собствени изследвания.

(4) Средствата за изпълнение на дейностите по ал. 1 се осигуряват от държавния бюджет.

(5) Българската национална телевизия и Българското национално радио предоставят безвъзмездно националните и регионалните си програми на предприятия, осъществяващи електронни съобщения чрез кабелни електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио- и телевизионни програми, както и за спътниково и наземно цифрово радиоразпръскване."

§ 30. В Закона за техническите изисквания към продуктите (обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 93 от 2002 г., бр. 18 и 107 от 2003 г., бр. 45, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 62 и 76 от 2006 г.) в чл. 27 се създава ал. 5:

"(5) За крайните електронни съобщителни устройства и радиосъоръжения надзорът на пазара се осъществява от Комисията за регулиране на съобщенията съвместно с председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор."

§ 31. В Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ДВ, бр. 106 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 13, ал. 1, т. 9 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

2. В приложението на ред 28, колона първа думата "далекосъобщенията" се заменя с "електронните

съобщения".

§ 32. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 70, ал. 4 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

2. В част първа, глава четвърта в наименованието на раздел VI думата "Далекосъобщителни" се заменя с "Електронни съобщителни".

3. В чл. 93:

а) в ал. 1 и 2 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни";

б) в ал. 3 думата "далекосъобщителната" се заменя с "електронната съобщителна".

4. В чл. 94 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

5. В чл. 108, ал. 2 думата "далекосъобщения" се заменя с "електронни съобщения".

6. В чл. 137, ал. 1:

а) в т. 1, буква "б" думата "далекосъобщителните" се заличава;

б) в т. 2, буква "б" думата "далекосъобщителните" се заличава;

в) в т. 3:

аа) в буква "б" думата "кабелни" се заличава;

бб) създава се буква "з":

"з) електронни съобщителни мрежи и съоръжения, изградени от магистрален тип на национално ниво;"

г) в т. 4 се създава буква "ж":

"ж) електронни съобщителни мрежи и съоръжения, изградени в урбанизирани територии с високо и средно застрояване;"

д) в т. 5 се създава буква "д":

"д) електронни съобщителни мрежи и съоръжения, изградени в урбанизирани територии с ниско застрояване;"

7. В чл. 205, т. 2 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

8. В § 5 от допълнителните разпоредби в т. 31 думата "далекосъобщенията" се заменя с "електронните съобщения".

§ 33. В Закона за управление при кризи (обн., ДВ, бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 17, 30 и 102 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 27:

а) в ал. 2 думите "далекосъобщителните оператори" се заменят с "предприятията, осъществяващи електронни съобщения", а думите "обособените информационни мрежи" се заменят с "информационните мрежи за собствени нужди";

б) в ал. 3 думите "Далекосъобщителните оператори" се заменят с "Предприятията, осъществяващи електронни съобщения", а думите "далекосъобщителни услуги" се заменят с "електронни

съобщителни услуги";

в) в ал. 5 думата "далекосъобщителни" се заменя с "електронни съобщителни".

2. В чл. 64, ал. 1 думите "далекосъобщителните мрежи за осигуряване на необходимите съобщителни връзки" се заменят с "предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги за действие".

§ 34. (1) Актовете по прилагането на този закон се приемат в 6-месечен срок от влизането му в сила.

(2) Подзаконовите актове, издадени на основание отменения Закон за далекосъобщенията, се прилагат, доколкото не противоречат на този закон.

(3) Подзаконовите актове, приети на основание чл. 14, ал. 1, т. 2, чл. 27, т. 15 и чл. 28, ал. 1, т. 11; чл. 140, ал. 1 и чл. 209, ал. 2 от отменения Закон за далекосъобщенията, се отменят от Министерския съвет в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(4) Методиката по чл. 150, ал. 2 се приема от Министерския съвет в тримесечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник".

(5) Документите и информацията по чл. 153 се представят на комисията в едномесечен срок от приемането на методиката по ал. 4.

(6) Проектите на решения, съдържащи анализи на съответни пазари съгласно методиката по ал. 4, се публикуват за обществено обсъждане в тримесечен срок от изтичането на срока по ал. 3.

(7) Инструкцията по чл. 311, ал. 4 се издава в едномесечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник".

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 10 май 2007 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение

на Закона за електронните съобщения

(ДВ, бр. 17 от 2009 г., изм., бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.)

.....

§ 79. Председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за регулиране на съобщенията запазват правата си до изтичане на мандата по чл. 22, ал. 3, 4 и 5.

§ 80. (1) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2015 г., в сила от 31.03.2015 г.) Предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, се задължават от 1 януари 2010 г. да събират данни, необходими за идентифициране на потребител на предплатени услуги по чл. 251и, ал. 1, т. 1 и ал. 5, т. 2.

(2) За потребителите на предплатени услуги преди 1 януари 2010 г. данните по ал. 1, необходими за идентифицирането им, се събират по ред и правила, приети от Комисията за регулиране на съобщенията до 30 септември 2009 г.

§ 81. Предприятията, предоставящи мобилни обществени телефонни услуги, определят местоположението на крайните потребители, повикващи телефонен номер 112, с точност до 100 м в населените места и с точност до

1 км извън населените места, съобразно сроковете и правилата за разпределение на разходите, определени в приложимото европейско право.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за публичното радиоразпръскване

(ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.)

.....

§ 6. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г. и бр. 17 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....

§ 7. В едномесечен срок от влизането в сила на закона Народното събрание избира, а президентът на републиката назначава новите членове на Комисията за регулиране на съобщенията по § 6, т. 1, букви "б" и "в". Решението на Народното събрание и указът на президента влизат в сила едновременно на 1 юли 2009 г.

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 6, т. 1, която влиза в сила от 1 юли 2009 г.

ЗАКОН за изменение и допълнение на

Закона за електронните съобщения

(ДВ, бр. 89 от 2009 г., в сила от 10.11.2009 г.)

.....

Допълнителна разпоредба

§ 6. В останалите текстове на закона думите:

1. "председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения" и "председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения" се заменят съответно с "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията".

2. "Държавната агенция за информационни технологии и съобщения" се заменят с "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията".

3. "Министерството на транспорта" и "министъра на транспорта" се заменят съответно с "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията".

Преходни и заключителни разпоредби

§ 7. Издадените до влизането в сила на този закон подзаконови нормативни актове запазват действието си, доколкото не му противоречат.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на

Закона за Министерството на вътрешните работи

(ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.)

.....

§ 78. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение 3 на Конституционния съд от 2009 г. - бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г.) в чл. 20, ал. 1, т. 14 накрая се добавя "след съгласуване с Министерството на вътрешните работи".

.....

§ 100. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 1, 2, 21, 36, 39, 41, 44, 45, 49, 50, 51, 53, 55, 56, 57, 59, 62, 63, 64, 65, 70 и 91, които влизат в сила от деня на обнародването му.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение

на Закона за радиото и телевизията

(ДВ, бр. 12 от 2010 г.)

.....

§ 89. В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Комисията за регулиране на съобщенията при спазване на процедурата, предвидена в глава пета от Закона за електронните съобщения, открива процедура по чл. 48, ал. 1 от същия закон за избор на предприятие, на което да издаде разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване, предназначена за разпространение на програми на обществени оператори, съобразно предвидените етапи и срокове в Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

.....

ЗАКОН за изменение и допълнение

на Закона за електронните съобщения

(ДВ, бр. 17 от 2010 г., в сила от 10.05.2010 г.)

.....

Допълнителна разпоредба

§ 10. Този закон въвежда изискванията на Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО.

Заключителни разпоредби

§ 11. Списъците по чл. 250г, ал. 2 се предоставят на Комисията за регулиране на съобщенията в срок до 10 май 2010 г.

.....

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение

на Закона за електронните съобщения

(ДВ, бр. 27 от 2010 г., в сила от 9.04.2010 г.)

§ 6. В 15-дневен срок от влизането в сила на този закон Народното събрание освобождава последните трима избрани членове на комисията от квотата на Народното събрание и президентът на републиката освобождава единия от двамата назначени от него членове на комисията.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за

предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси

(ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г.)

§ 35. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение 3 на Конституционния съд от 2009 г. - бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г. и бр. 12, 17 и 27 от 2010 г.) навсякъде думите "Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси" се заменят със "Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси".

ЗАКОН за изменение и допълнение

на Закона за електронните съобщения

(ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Допълнителна разпоредба

§ 207. Този закон въвежда изискванията на Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. за изменение на директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ, L 337/37 от 18 декември 2009 г.), на Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (ОВ, L 337/11 от 18 декември 2009 г.) и на Директива 2009/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за изменение на Директива 87/372/ЕО на Съвета за честотните ленти, които ще бъдат запазени за координираното въвеждане на обществени общоевропейски наземни клетъчни цифрови мобилни комуникации в Общността (ОВ, L 274/25 от 20 октомври 2009 г.).

Преходни и заключителни разпоредби

§ 208. (1) Разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, издадени по досегашния ред, се привеждат в съответствие с изискванията по глава пета до 7 месеца след обнародването на този закон в "Държавен вестник".

(2) Срокът по ал. 1 може да бъде удължен с до 9 месеца, когато прилагането на ал. 1 води до намаляване на правата по издадените разрешения и при условие че това не засяга правата на други предприятия. Комисията уведомява Европейската комисия за удължаването на срока и посочва причините за това.

§ 209. (1) Предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс - радиочестотен спектър, преди влизането в сила на този закон и разрешението е валидно за срок не по-малко от 5 години от датата на издаването на разрешението, на което са наложени ограничения, може да подаде искане до комисията за преразглеждането им в съответствие с чл. 130, ал. 2 - 4.

(2) Преди да приеме своето решение по ал. 1, комисията уведомява предприятието, на което е издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за преразглеждането на ограниченията, като посочва обхвата на правото след преразглеждането и дава 30-дневен срок на предприятието да оттегли искането си.

(3) Когато предприятието оттегли искането, правото за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, остава непроменено до изтичане на срока на неговата валидност, но не повече от 5 години от влизането в сила на този закон.

(4) След изтичане на 5-годишния срок по ал. 1 комисията привежда в съответствие с чл. 130, ал. 2 - 4 общите изисквания и издадените разрешения за предоставяне на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

(5) От 1 септември 2013 г. наземното аналогово телевизионно радиоразпръскване на територията на Република България се преустановява.

(6) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема план за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България.

(7) Планът по ал. 6 включва етапите, сроковете и условията за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T).

(8) В плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България се предвижда комплекс от мерки за подпомагане на лица със специфични социални потребности за осигуряване на устройства, позволяващи достъп до радио- и телевизионни програми. Кръгът на лицата се определя въз основа на критерии, посочени в плана.

(9) Компетентните държавни органи съвместно с предприятието по § 5а, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби в тримесечен срок от приемането на плана по ал. 6 започват необходимите действия и процедури по информиране на населението относно въвеждането на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България. Осъществяването на мерките по информиране на населението продължава за срок най-малко до 30 ноември 2013 г.

(10) В срока по ал. 5 комисията при спазване на изискванията на глава пета открива процедура по чл. 48, ал. 1 за избор на предприятие, на което да се издаде разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване с национален обхват.

§ 210. Задълженията за предоставяне на услугата "избор на оператор", наложени на предприятие със значително въздействие на пазарите на дребно, се запазват до влизане в сила на решение на комисията, с което се продължава, изменя или отменя

съответното задължение.

§ 211. Предприятията, предоставящи свързване към обществени електронни съобщителни мрежи и/или обществени електронни съобщителни услуги, привеждат общите си условия на договора с крайните потребители в съответствие с изискванията на глава четиринадесета в срок до два месеца от деня на влизане в сила на този закон.

§ 212. За сключените към деня на влизане в сила на този закон договори по реда на глава четиринадесета се прилагат разпоредбите на чл. 229а.

§ 213. Образуваните до влизането в сила на този закон административнонаказателни производства за нарушения на изискванията на чл. 286 се довършват по досегашния ред.

§ 214. (1) Комисията довършва процедурата, проведена по реда, определен в правилата по § 5, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби, като издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, който е бил обявен за свободен, но не е бил предоставен по реда, определен в правилата. Комисията издава разрешението на кандидата, който е имал правото да го получи поради най-добри показатели от всички лица, подали заявление за издаване на разрешение за същия ограничен ресурс.

(2) Комисията издава разрешението по ал. 1 в едномесечен срок от влизането в сила на този закон със срок за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, не по-дълъг от срока, за който са издадени разрешенията на основание § 5, ал. 2 и 3 от преходните и заключителните разпоредби.

.....

§ 220. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител

(ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.)

.....

§ 84. (В сила от 18.05.2012 г. - ДВ, бр. 38 от 2012 г.) В срок до един месец от обнародването на този закон в "Държавен вестник":

1. Министерският съвет привежда Класификатора на длъжностите в администрацията в съответствие с този закон;

2. компетентните органи привеждат устройствените актове на съответната администрация в съответствие с този закон.

§ 85. (1) Правоотношенията с лицата от администрациите по Закона за радиото и телевизията, Закона за независимия финансов одит, Закона за електронните съобщения, Закона за Комисията за финансов надзор, Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване, Закона за подпомагане на земеделските производители и Закона за пътищата се уреждат при условията и по реда на § 36 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител (ДВ, бр. 24 от 2006 г.).

(2) С акта за назначаването на държавния служител се:

1. присъжда определения в Класификатора на длъжностите в администрацията минимален ранг за

заеманата длъжност, освен ако служителят притежава по-висок ранг;

2. определя индивидуална основна месечна заплата.

(3) Допълнително необходимите средства за осигурителни вноски на лицата по ал. 2 се осигуряват в рамките на разходите за заплати, възнаграждения и осигурителни вноски по бюджетите на съответните разпоредители с бюджетни кредити.

(4) Министерският съвет да извърши необходимите промени по извънбюджетната сметка на Държавен фонд "Земеделие", произтичащи от този закон.

(5) Органите на управление на Националния осигурителен институт и на Националната здравноосигурителна каса да извършат необходимите промени по съответните бюджети, произтичащи от този закон.

(6) Неизползваните отпуски по трудовите правоотношения се запазват и не се компенсират с парични обезщетения.

§ 86. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон индивидуалната основна месечна заплата на служителя се определя така, че същата, намалена с дължимия данък и задължителните осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, да не е по-ниска от получаваната до този момент брутна месечна заплата, намалена с дължимите задължителни осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, и дължимия данък.

(2) В brutната заплата по ал. 1 се включват:

1. основната месечна заплата или основното месечно възнаграждение;

2. допълнителни възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащата се основна месечна заплата или основно месечно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време.

§ 87. Законът влиза в сила от 1 юли 2012 г. с изключение на § 84, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на

Закона за Министерството на вътрешните работи

(ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.)

§ 54. (1) Създадената с този закон Главна дирекция "Национална полиция" е правоприемник на активите, пасивите, правата и задълженията на Главна дирекция "Криминална полиция" и на Главна дирекция "Охранителна полиция".

(2) Процесуалното представителство по висящи спорове на Главна дирекция "Криминална полиция" и Главна дирекция "Охранителна полиция" се осъществява от директора на Главна дирекция "Национална полиция".

§ 55. С влизането в сила на този закон заварените служебни и трудови правоотношения на държавните служители и лицата, работещи по трудово правоотношение в Главна дирекция "Криминална полиция" и в Главна дирекция "Охранителна полиция", се преобразуват съответно в служебни и трудови правоотношения на държавни служители и на лица, работещи по трудово правоотношение в Главна дирекция "Национална полиция".

§ 56. Издадените подзаконовни нормативни актове преди влизането в сила на този закон се прилагат до издаването на съответните нови актове, доколкото не му противоречат.

§ 57. Стажът, придобит по Закона за държавния служител и по Кодекса на труда от служителите по § 64 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (ДВ, бр. 93 от 2009 г.),

се зачита за работа при един и същ работодател, съответно орган по назначаване.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за устройство на територията
(ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г.)

.....

§ 73. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение 3 на Конституционния съд от 2009 г. - бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28 и 52 от 2013 г.) се правят следните изменения:

.....

2. В останалите текстове на закона думите "министъра на регионалното развитие и благоустройството" и "Министерството на регионалното развитие и благоустройството" се заменят съответно с "министъра на инвестиционното проектиране" и "Министерството на инвестиционното проектиране".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за допълнение на Закона за електронните съобщения
(ДВ, бр. 11 от 2014 г., в сила от 7.02.2014 г.)

§ 7. Започнатите към датата на влизане в сила на този закон производства по удължаване на срока на разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – радиочестотен спектър, за мрежи за широколентов безжичен достъп (BWA), мрежи за неподвижен безжичен достъп (FWA), обществени мобилни наземни мрежи и наземни мрежи, позволяващи предоставяне на електронни съобщителни услуги, се довършват по реда на този закон, като се заплаща еднократна такса по чл. 143, ал. 2, изречение второ.

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 5, който влиза в сила два месеца след обнародването му.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за устройство на територията
(ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.)

.....

§ 73. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53 и 61 от 2014 г.) се правят следните изменения:

.....

2. В останалите текстове на закона думите "министъра на инвестиционното проектиране" и "Министерството на инвестиционното проектиране" се заменят съответно с "министъра на регионалното развитие и благоустройството" и "Министерството на регионалното развитие и благоустройството".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение на Закона за забрана
на химическото оръжие и за контрол на токсичните
химически вещества и техните прекурсори

(ДВ, бр. 14 от 2015 г.)

.....

§ 50. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г.) навсякъде думите "Министерството на икономиката, енергетиката и туризма" се заменят с "Министерството на икономиката".

.....

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за електронните съобщения

(ДВ, бр. 29 от 2015 г.)

§ 11. Параграф 9 относно чл. 334б съдържа мерки по прилагането на Регламент (ЕС) № 531/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2012 г. относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза (ОВ, L 172/10 от 30 юни 2012 г.).

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за Държавна агенция "Разузнаване"

(ДВ, бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.11.2015 г.)

.....

§ 21. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37, 42, 45, 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г. и бр. 14, 23, 24, 29 и 61 от 2015 г.) навсякъде думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за противодействие на тероризма

(ДВ, бр. 103 от 2016 г.)

.....

§ 14. (1) Потребителите по Закона за електронните съобщения, на чието име са регистрирани и/или активирани повече от 10 телефонни номера, чрез които се предоставят предплатени телефонни услуги, имат право в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон да заявят пред предприятието по чл. 138г от Закона за електронните съобщения кои телефонни номера ще продължат да ползват.

(2) В случай че потребители не упражнят правото си в срок, предприятията по чл. 138г от Закона за електронните съобщения са длъжни да деактивират (закрият) всички регистрирани и/или активирани на името на съответния потребител телефонни номера, чрез които се предоставят предплатени телефонни услуги.

§ 15. (1) Предприятията по чл. 138г от Закона за електронните съобщения са длъжни да информират потребителите си на предплатени телефонни услуги за правото им по § 14, както и за последиците от неупражняването му.

(2) Информационната кампания на предприятията по чл. 138г от Закона за електронните съобщения се провежда в 4-месечен срок от влизането в сила на този закон чрез:

1. кратко текстово съобщение или телефонно обаждане и страницата на предприятието в интернет – за предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги чрез мобилни наземни мрежи;

2. телефонно обаждане и страницата на предприятието в интернет – за предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги чрез фиксирани мрежи.

.....

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за изменение и допълнение

на Закона за електронните съобщения

(ДВ, бр. 103 от 2016 г.)

§ 20. Този закон:

1. предвижда мерки по прилагането на Регламент (ЕС) № 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет и за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги и на Регламент (ЕС) 531/2012 относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза;

2. въвежда изискванията на чл. 7 от Директива 2014/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за хармонизирането на законодателствата на държавите членки във връзка с предоставянето на пазара на радиосъоръжения и за отмяна на Директива 1999/5/ЕО (ОВ, L 153/62 от 22 май 2014 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за противодействие на корупцията и

за отнемане на незаконно придобитото имущество

(ДВ, бр. 7 от 2018 г.)

.....

§ 47. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г. и бр. 58 и 85 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

3. Навсякъде в закона думите "Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура
(ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 9.03.2018 г.)

§ 11. (1) Актовете по прилагането на този закон и списъкът по чл. 87 се приемат в 6-месечен срок от влизането му в сила.

(2) Подзаконовите актове, издадени на основание на отменената глава седемнадесета от Закона за електронните съобщения, се прилагат, доколкото не противоречат на този закон. До влизането в сила на методиката по чл. 3, ал. 5 мрежовите оператори формират цени при спазването на принципите по чл. 3, ал. 6.

(3) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията в едномесечен срок от влизането в сила на закона предприема необходимите действия за създаването на Единната информационна точка.

(4) Органите от общественения сектор, които поради своите задължения разполагат в електронен формат с информация по чл. 4, ал. 2 и чл. 39 за физическа инфраструктура на мрежови оператори, я предоставят на Единната информационна точка в тримесечен срок от влизането в сила на този закон.

(5) Мрежовите оператори предоставят на Единната информационна точка минималната информация по чл. 7, ал. 2, с която разполагат в електронен формат, в тримесечен срок от влизането в сила на този закон.

(6) Информацията по чл. 4, ал. 4 се предоставя на Единната информационна точка в срок от 6 месеца от влизането в сила на този закон.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за мерките и действията по време

на извънредното положение, обявено с решение

на Народното събрание от 13 март 2020 г.

(ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г.,

изм., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.)

.....

§ 42. През 2020 г. при съставяне на годишните финансови отчети за 2019 г. подписите по чл. 25, ал. 2 и 4 от Закона за счетоводството може да бъдат електронни подписи по смисъла на чл. 13 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Когато всички подписи върху годишния финансов отчет и одиторския доклад са електронни подписи, не се изисква полагането на професионалния печат на регистрирания одитор. В този случай върху годишния финансов отчет и одиторския доклад се вписва регистрационният номер на одитора от регистъра по чл. 20 от Закона за независимия финансов одит.

.....

§ 52. (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Законът влиза в сила от 13 март 2020 г., с изключение на чл. 5, § 3, § 12, § 25 – 31, § 41, § 49 и § 51, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

(ДВ, бр. 62 от 2020 г., изм., бр. 20 от 2021 г.)

§ 8. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г., бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г., бр. 17, 47, 74, 94 и 100 от 2019 г. и бр. 28 и 51 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

.....

§ 9. (Отм. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения

(ДВ, бр. 20 от 2021 г.)

.....

Допълнителна разпоредба

§ 344. Този закон въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (ОВ, L 321/36 от 17 декември 2018 г.).

Преходни и заключителни разпоредби

.....

§ 353. (1) Издадените до влизането в сила на този закон подзаконовни нормативни актове запазват действието си, доколкото не му противоречат.

(2) Подзаконовите нормативни актове по прилагането на закона се привеждат в съответствие с този закон в 6-месечен срок от влизането му в сила.

(3) Министерският съвет приема наредбата по чл. 33, ал. 6 в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(4) Комисията за регулиране на съобщенията приема правилата по чл. 66а, ал. 3, чл. 127, ал. 2, чл. 230в, ал. 1 и чл. 243, ал. 3 в 12-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(5) Комисията за регулиране на съобщенията и Комисията за защита на личните данни приемат указанията по чл. 249, ал. 4 в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(6) Комисията за регулиране на съобщенията създава регистъра по чл. 33, ал. 6 в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

§ 354. (1) Производствата, включително тези по издаване на разрешения за ползване на ограничен ресурс, започнали преди влизането в сила на този закон, се довършват по досегашния ред.

(2) Удължаване на срока на разрешение за ползване на радиочестотен спектър за осъществяване на електронни съобщения чрез наземна мрежа, позволяваща предоставянето на електронни съобщителни услуги, издадено до влизането в сила на този закон, се извършва еднократно при условията на чл. 114, ал. 2 – 4, в случай че не се нарушават целите на закона.

(3) Подадените до влизането в сила на този закон искания за достъп до трафични данни по Закона за електронните съобщения и Наказателно-процесуалния кодекс се разглеждат по досегашния ред.

§ 355. Членовете на Комисията за регулиране на съобщенията към датата на влизането в сила на този закон довършват мандата си.

§ 356. В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон Комисията за регулиране на съобщенията преразглежда действащите задължения за осигуряване на обществени телефонни апарати и/или други точки за обществен достъп до гласови телефонни услуги с определено качество, осигуряване на телефонен указател и осигуряване на телефонни справочни услуги, наложени като задължения за предоставяне на универсална услуга като част от услугите от обхвата на универсалната услуга. Комисията за регулиране на съобщенията в срок до 21 декември 2021 г. преразглежда всички наложени до влизането в сила на този закон задължения за предоставяне на универсална услуга.

§ 357. Комисията за регулиране на съобщенията изпраща на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения получените преди 21 декември 2020 г. уведомления по чл. 75, ал. 1 в срок до 21 декември 2021 г.

§ 358. Комисията за регулиране на съобщенията в срок до 21 декември 2023 г. провежда географско проучване по чл. 181а за покритието на електронните съобщителни мрежи, които могат да осигуряват ширококолов достъп (ширококолов мрежи).

§ 359. Операторите на електронни съобщителни мрежи, които са изградили приемно-предавателни станции до влизането в сила на този закон, подават заявления за регистрация заедно със съответните документи в срок до 9 месеца от влизането в сила на този закон.

§ 360. Разпоредбата на § 272 относно чл. 242б влиза в сила на 21 юни 2022 г.

ЗАКОН

за изменение и допълнение на

Закона за електронните съобщения

(ДВ, бр. 58 от 2023 г.)

.....

§ 11. Навсякъде в закона:

1. думите "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията" се заменят съответно с "министъра на транспорта и съобщенията" и "министърът на транспорта и съобщенията";

2. думите "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията" се заменят с "Министерството на транспорта и съобщенията".

Допълнителна разпоредба

§ 12. Този закон предвижда мерки по прилагането на:

1. Регламент (ЕС) 2022/612 на Европейския парламент и на Съвета от 6 април 2022 г. относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза;

2. Делегиран регламент (ЕС) 2021/654 на Комисията от 18 декември 2020 г. за допълнение на Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета чрез определяне на единна максимална цена за терминиране на гласови повиквания в мобилни мрежи в целия Съюз и единна максимална цена за терминиране на гласови повиквания във фиксирани мрежи в целия Съюз.